

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HART STREET LANE

New York Times Bestselling Author of *ON DUBLIN STREET*

SAMANTHA YOUNG

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

HART STREET LANE

DUBLIN STREET'E DÖN

ÜÇÜNCÜ KİTAP

SAMANTHA YOUNG

Hart Street Lane

Samantha Young

Telif Hakkı © 2025 Samantha Young

Yukarıda belirtilen telif hakkı ile ilgili haklar saklı kalmak kaydıyla, bu yayının hiçbir bölümü, yukarıda belirtilen kitabın yazarının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme aktarılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

Bu eser, Copyright House'a kayıtlıdır ve onun koruması altındadır.

Kapak Tasarımı: Hang Le

Çift Kapak Fotoğrafı: Wander Aguiar Düzenleme:

Jennifer Sommersby Young Düzeltme: Julie

Deaton

İÇİNDEKİLER

[İçerik Bilgileri](#)

[Önsöz](#)

1. [Baird](#)
2. [Baird](#)
3. [Maia](#)
4. [Maia](#)
5. [Baird](#)
6. [Baird](#)
7. [Baird](#)
8. [Maia](#)
9. [Maia](#)
10. [Baird](#)
11. [Maia](#)
12. [Maia](#)
13. [Baird](#)
14. [Maia](#)
15. [Baird](#)
16. [Maia](#)
17. [Baird](#)
18. [Maia](#)
19. [Baird](#)
20. [Maia](#)
21. [Maia](#)
22. [Baird](#)
23. [Maia](#)
24. [Maia](#)
25. [Maia](#)
26. [Maia](#)
27. [Baird](#)
28. [Maia](#)
29. [Baird](#)

30. [Maia](#)
 31. [Maia](#)
 32. [Baird](#)
 33. [Maia](#)
 34. [Baird](#)
 35. [Baird](#)
 36. [Maia](#)
 37. [Maia](#)
 38. [Baird](#)
 39. [Maia](#)
 40. [Maia](#)
 41. [Maia](#)
- [Epilog](#)
- [Teşekkür](#)

İÇERİK BİLGİSİ

Hart Street Lane içerik uyarısı içerir. Daha fazla bilgi edinmek isterseniz, aşağıdaki bağlantıya tıklayarak web siteme ulaşabilirsiniz.

[İÇERİK UYARISI](#)

On Loverose Lane'i okuduktan hemen sonra benimle iletişime geçip Baird McMillan'ın kitabını isteyen tüm okuyucular için.

Haklıydınız.

O, ana karakterlerden biri.

Baird, şimdiye kadar yazdığım en sevdiğim ana karakterlerden biri.

Bu yüzden teşekkür ederim.

Bu sizin için.

PROLOG

MAIA

Saat yediyi geçmişti ve nişanlım Will'in bulabileceği en sağlıklı paket yemeği almak için eve geç kalmıştım. Asistanım Eli, patronumuz Christina da dahil olmak üzere ekibimizin geri kalanıyla birlikte bir saat önce ayrılmıştı. Günün işini bitirmeye hazırdım. Bu nedenle, Becky Carruthers'ın 15 santimlik topuklu ayakkabılarla bana doğru sallanarak gelmesi beni tedirgin etti.

Sadece beş saniye. Beş saniye geç kalmış olsaydı, asansöre binip kaçmış olurdum.

Sabırsız ve talepkar bir hareketle elini salladı ve ben aptalca ona doğru baktım, inandırıcı bir inkar fırsatını kaçırdım.

"Seni yakaladığıma şaşırdım. Genelde bu saatte çoktan gitmiş olursun." Becky önümde durdu ve tabletini yüzüme doğru uzattı.

Onun gözlemi kasıtlı olarak yanlış olduğu için, ses tonumdaki sinirimi zorla bastırdım. "Sorun mu var?"

Ülkenin en eski mağaza zincirlerinden biri olan Pennington's'ta kıdemli moda alıcısı olarak çalışmayı çok seviyordum. Pennington's Edinburgh mağazası amiral mağaza olduğu için, tüm şirketin dışı çarklarıydık ve tüm envanter ve pazarlama kararları web sitemiz

web sitemiz ve Birleşik Krallık'taki dört Pennington mağazası için xml-ph-0000@deepl.internal tüm xml-ph-0001@deepl.internal envanter xml-ph-0002@deepl.internal ve xml-ph-0003@deepl.internal pazarlama xml-ph-0004@deepl.internal kararları xml-ph-0005@deepl.internal

Trendleri takip etmek ve Big Four için seyahat etmek eğlenceli ve heyecan vericiydi. Eylül sonu, Ekim başında moda koleksiyonlarını ve trendleri perakendecilere ulaşmadan önce görmek için Paris, New York, Londra ve Milano'ya uçtum. Müşteri verilerimize dayanarak seçimler ve tahminler yaptım, ardından bize numuneler gönderildi ve ben de moda alım asistanım Liza ve satın alma müdürü olan patronum Christina ile birlikte bu numuneleri inceleyip üzerinde düşündük. Eli benim kişisel asistanımdı, ancak onlar da kariyerlerinde yükselmeye hevesliydi, bu yüzden ben de onlara fikirlerini söylemeleri için cesaret verdim. Kâr marjımız, ekibimin mükemmel bir gözü olduğunu gösteriyordu. Pennington's'tan bir ürünün viral olduğu ve ulusal bir trend başlattığı birkaç sezon olmuştu. Tedarikçilerle pazarlık yapmaktan, bütçemizi yönetmekten ve pazarlama ekibiyle promosyonlar konusunda işbirliği yapmaktan bile keyif alıyordum.

Yani... *Eskiden* pazarlama departmanı ile işbirliği yapmaktan zevk alırdım.

Becky on sekiz ay önce pazarlama müdürü olarak işe alınmıştı ve beni deliye çevirecek kadar zorluydu. Becky'ye kalsaydı, hepimiz on altı saatlik vardiyalarda çalışır ve hiç özel hayatımız olmazdı. Bu sorun değildi. Sayılır. Ancak, yeterince çalışmadığımı ve maddi açıdan zengin nişanlıma güvendiğimi ima eden pasif-agresif önerileri sorunluydu. Becky, profesyonellik adına duymamış gibi davranmam gereken alaycı yorumlarla doluydu. Becky'nin gelişinden bu yana Liza'nın bana karşı biraz soğuk ve mesafeli davrandığını da belirtmeliyim. Bazen düpedüz kaba davranıyordu ve ben onun patronu olduğum için onu bu konuda uyarmalıydım. Ancak bu durum beni paranoyak hale getirmişti. Özellikle de Becky ortaya çıkana kadar ilişkimizin iyi olduğunu düşünürsek.

"Merkez ofis, ekibimdeki Nadia'nın ortaya attığı bir fikri onayladı." Dudaklarını sıktı ve Nadia'nın onun bulamadığı bir fikri bulduğu için kızgın olduğunu anladım.

E-postaya göz attım. Pazarlama departmanına yeni pazarlama kampanyasını yürütmek için yeşil ışık yakıldığı ve önemli bir bütçe ayrıldığına dair bir onaydı. Görünüşe göre, şirketin sosyal medyadaki varlığını güçlendirmek ve onları bu on yıla taşımak için Nadia, nişanlı bir çifti düğün yolculukları boyunca takip eden bir kampanya yürütmeyi önermişti. Pennington's, bekarlığa veda partisi, düğün töreni ve resepsiyon için her şeyi, yeni evleri için ev eşyalarını ve lüks bir beş yıldızlı balayı tatilini sağlayacaktı. Çift hiçbir şey için ödeme yapmak zorunda kalmayacaktı, ancak kampanya süresince hayatları aylarca Pennington's'ın sosyal medya hesaplarında yer alacaktı.

Aslında bu oldukça zekice bir fikirdi. "Nadia'yı tebrik ederim."

Becky yüzünü buruşturdu ve ben onun kıskançlık dolu sinirinden rahatsız oldum.

"Neye ihtiyacın olduğunu bana söyle. Ne olursa olsun seve seve temin ederim. Mağaza için Vienne'in yeni gelinlik koleksiyonundan birkaç elbise aldım ve kampanya için muhteşem seçenekler var. Neyse, yarın konuşuruz. Will'e geç kaldım."

Becky'nin bakışları, Will'in Becky'nin Edinburgh mağazamıza katıldığı sıralarda parmağıma taktığı özenle işlenmiş elmas nişan yüzüğüne kaydı. "Harika bir işi olan bir nişanlın olduğu için kendini paralamak zorunda kalmamak ne büyük bir lüks olmalı." Burada çalışmaya başladığından beri neredeyse her hafta duyduğum bir yorumu tekrar ederken başını eğdi.

Ona sıkı bir gülümseme attım. "Hâlâ kendi dairelerimiz var. Kimse benim hayatımın masraflarını ödemiyo."

Gözlerini kırptı, cevabım onu açıkça şaşırtmıştı. "Oh. Bu biraz savunmacı bir tavır. Sinirine dokunmak istemedim. Neyse." Bana yaklaştı ve ben de onun yüzüne çılgın bir bıyık çizdiğimi hayal ettim, böylece ona pasif-agresif bir inek dememem için. "Bence sen ve Will bu kampanya için mükemmel bir çiftsiniz. Hilary'ye de danıştım ve o da aynı fikirde."

Hilary Erstwhile pazarlama ve tanıtım müdürüydü. Becky'nin doğrudan patronu olmakla birlikte, CEO Iain Erstwhile'ın kız kardeşi olduğu için benim de bir nevi patronumdu.

"Bekle. Ne?"

Becky omuz silkti. "Etrafa sordum. Sen ve Will düğün planlarınızı henüz kesinleştirmediniz ve kabul edelim ki bu sosyal medya için. İnsanlar çirkin ya da yaşlı insanların hikayesini takip etmek istemez." Kötü bir şekilde sıırttı. "Sen ve Will tartışmasız güzel bir genç çiftsiniz."

Bu, bana söylediği en güzel şeylerden biriydi.

Gerçekten boş ve korkunç bir duygunun arkasında. "Sen başarılı ve çekicisin, ve

"

"Ben de Pennington's için çalışıyorum, bu yüzden çıkar çatışması gibi görünüyor."

"Hiç de değil. Bu, Pennington's'ın çalışanlarına değer veren bir aile şirketi olduğu fikrini pekiştirir. İnsanlar bunu sever."

"Hayatımın sosyal medyada sergilenmesini istemiyorum. Ama teşekkürler."

Becky somurtarak, "Muhtemelen seni seçmeyecekler, ama pazarlama müdürü olarak bir çift için bir fikir sunmam gerekiyor. Hilary bunu onayladı. Beni gerçekten yüzüstü bırakacak mısın, Maia? Biz bir takım olmalıyız." dedi.

Küçük çürümüş ... Sinirimi bastırmak için dişlerimi sıktım. " olarak ekibi, it would have been daha

Hilary'ye önermeden önce bana sormak ne kadar düşünceli bir davranış.

Koyu kahverengi gözlerini hızla kırpıştırarak masumiyet numarası yaptı ve sahte bir güven verici hareketle kolumu sıktı. "Oh. Tabii ki, haklısın. Bir dahaki sefere kesinlikle öyle yapacağım."

"Başka birini bulursun. İyi geceler." Ona söylemek istediğim küfürleri boğazımda tutarak arkamı döndüm ve asansör düğmesine bastım. Asansöre binip kapılar kapanırken arkama döndüğümde, Becky intikam dolu bakışlarını saklamadı. Neden saklasın ki? Etrafta ona karşı nazik davranması gereken kimse yoktu.

Will ve ben bir rugby maçında tanıştığımızda, birbirimizden birkaç dakika uzaklıkta yaşadığımızı öğrenince ikimiz de çok şaşırmiştık. İki yatak odalı dairem Hart Street'in arkasında, Hart Street Lane'deydi ve onun çok daha büyük dairesi Albany Street'teydi. Pennington's'tan Princes Street'e doğru sadece on dakikalık yürüme mesafesindeydim. Will'in evi benim yolumun üzerindeydi. Sık sık ya akşam yemeği için onun evine uğrardım ya da eve gitmek yerine orada kalırdım. Hiçbir zaman tersi olmazdı. O benim dairem çok küçük diyordu, ama aslında Will sadece kendi evini tercih ediyordu. Bu konuda tartışacak kadar umursamıyordum.

Evlendiğimizde, zaten birlikte bir ev bulacaktık, bu yüzden bu konu tartışmaya gerek yoktu.

Yine de Hart Street Lane'deki dairemi özleyecektim. Edinburgh'un tarihi New Town semtindeki bu çekici daire, büyüdüğüm unutulmuş Glasgow apartmanından çok uzaktaydı.

"Geciktiğim için özür dilerim!" diye bağırdım Will'in evine girerken.

Daire, Edinburgh'un bu bölgesindeki tipik Gürcü mimarisine sahipti. Yüksek tavanlar, süslü kornişler, yerden tavana kadar uzanan pencereler ve çalışan ahşap panjurlar.

Will'in dairesi yenilenmiş, mutfak ve oturma odasını ayıran duvarın bir kısmı kaldırılmış ve yarı açık bir plan hissi yaratılmıştı.

Duvarlardaki bisküvi rengi boya ve orijinal parke zeminler dışında, mekan erkeksi bir havaya sahipti. Ultramodern mutfakta koyu renk dolaplar ve siyah mermer tezgahlar vardı. Siyah deri kanepeler ve cam üstlü masalar. Perde, yastık veya halı yoktu. Ve ne zaman birazcık yumuşak bir kadınsılık katmaya çalışsam, Will beni reddediyordu. Kendi evimize taşındığımızda iç tasarım konusunda uzlaşmak için birlikte çalışacağımıza söz vermişti.

Oturma odasına girdiğimde Will'i dizlerinin arasında ellerini birleştirmiş, başı eğik bir şekilde otururken buldum.

O çenesini kaldırıp bana bakarken ben durdum.

Odadaki garip atmosfer ve onun muhteşem mavi gözlerindeki yalvaran üzüntü arasında midem bulandı.

"Konuşmamız gerek."

Anahtarımı konsolun üzerine bırakıp odanın diğer ucuna doğru yavaşça yürürken, ne olacağını hissettim. Tayland yemeğinin kokusu dikkatimi mutfığa çekti, yemekler tabaklara konmuştu ve muhtemelen soğumuştur.

Nişanlımın karşısındaki kanepeye çöktüm ve parmağımdaki nişan yüzüğünü sinirli bir şekilde çevirdim. "Yine geç kaldığımı biliyorum." Ama işten eve geç kalan tek kişi ben değildim. İkimizden Will, işi nedeniyle sürekli planlarımızı değiştiren kişiydi. Will kendi şirketinin sahibiydi ve işi çok iyi gidiyordu. Risk yönetimi alanında çalışıyordu ve ülke çapında, bazen de yurt dışında seyahat ederek kuruluşlara yönelik riskleri, yani siber tehditleri, terörizmi, doğal afetleri belirliyor ve değerlendiriyordu.

Geçen yıl şirketin brüt kârı beş milyon sterlin oldu. Ve büyümeye devam ediyordu. Onunla gurur duyuyordum. yapabilirdim olmadan herkese ne kadar

şirketi geçen yıl yaptı. Aslında, son zamanlarda gittiğimiz her yerde Will'in tek yaptığı rakamlar ve gelir hakkında konuşmaktı. Onu tanıdığımdan beri her zaman hırslıydı ve ben bu özelliğini seviyordum, ama geçen yıl maddi kazanç elde etme arzusu bir tür takıntı haline gelmişti.

Bu, düğünümüz için hiçbir plan yapmamamızın da sebebiydi. Henüz nişan partisi bile yapmamıştık ve on sekiz aydır nişanlıydık. Onunla tanışmamış yakın arkadaşlarım ve ailem vardı!

"Mesele bu değil." Will titreyerek nefes aldı, gözleri yüzümü taradı. "Tanrım, bu şekilde buraya girdiğinde işleri zorlaştırıyorsun."

Neyi zorlaştırıyorum? Midem bulandı. Will haftalardır bana mesafeli davranıyordu.

Bunu görmezden gelmiştim çünkü onun sadece işiyle meşgul olduğunu umuyordum.

"Neye benziyorum?"

"O kadar güzelsin ki bazen senin gerçek olduğuna inanamıyorum."

İlk tanıştığımızda, onun iltifatları içimdeki boşluğu doldurmuştu; o boşluk, sürekli bir değersizlik duygusuyla mücadele ediyordu. Ancak son üç yıl içinde, onun dış görünüşüne odaklanmasına dair hislerim karmaşık bir hal almıştı. Bazen onun iltifatlarının beni nasıl hissettirdiğini artık bilemiyordum. Belki de görünüşüme endişe verici bir şekilde takıntılıydım ve onun bu konudaki ilgisi, dış görünüşüme olan aşırı odaklanmamı daha da kötüleştiriyordu. Ve bunun nedeni, insanların düşündüğü gibi değildi.

"Ne oluyor?"

Will gergin bir şekilde başını salladı. "Sen... şey... Birgitta'yı tanıyor musun?" Anında kaskatı kesildim.

Birgitta, Will'in üniversiteden eski kız arkadaşıydı, Edinburgh'da okuyan İsveçli bir uluslararası öğrenciydi. Mezun olduktan sonra memleketine döndüğü için ayrılmışlardı. Bir yıl önce Birgitta iş için Edinburgh'a geri döndü ve Will ile arkadaş oldular. Bu durum beni rahatsız etti

Çünkü İŖveli kızın Will'i hala unutamadığı belliydi ve bana buz gibi bir nezaketle davranıyordu.

"Hiçbir Ŗey olmadı," diye Will hemen beni sakinleŖtirmeye alıŖtı. "Sana bunu yapmam."

Rahatlamak istedim ama bunun yerine paniğim arttı. "Tamam..."

"Ama... hala... hala gl duygular var."

Göğsümde boŖ bir acı yayıldı. "Senden mi, ondan mı?"

Will suçlu bir Ŗekilde yüzünü buruŖturdu. "İkimizden de. İnkâr etmeye alıŖtım, ama... o ve ben her hafta öğle yemeğinde buluŖuyoruz ve saatlerce telefonda konuŖuyoruz... ve ona hala hislerim olduğunu fark ettim."

Sakin kalmaya alıŖırken kulaklarımda çınlayan kan sesinden baŖka bir Ŗey duyamıyordum. "Onunla duygusal bir iliŖki yaŖıyordun."

Cesaretini toplayıp geri çekildi. "Eğer yle adlandırmak istiyorsan.

Ama benim niyetim bu değildi."

"yle adlandırıyorum çünkü aynen yle." Ondan uzaklaŖmak için ayağa kalktığımda gözlerim yaŖlarla doldu.

"Küfür etme, bu çok kaba."

Öfkeyle ona döndüm. "Siktir git." Derin bir nefes aldı ve baŖını salladı. "zgnm."

Bu haberle birlikte önümde uzanan güvenli geleceğin hayalleri sarsılınca, odada volta atmaya baŖladım. Will mükemmel değildi. Ama ben idealist bir aŖk aramıyordum. Belki de lise arkadaŖım Charlie ile ilk aŖkımın heyecanını yaŖayan bir genç olarak, bunun mümkün olduğunu dŖnmŖtm. Ama o iliŖki sona erdi ve sevdiğim kiŖi birdenbire ortadan kayboldu, bu da bana Ŗunu hatırlattı... Ben sadece... Hayatımı bunu tekrar tekrar yaŖayarak geçirmek istemediğime karar verdim. İstikrarlı birini istiyordum. Hayatının her yönünü kontrol edebilen, böylece benim hayatıma kaos getirmeyecek birini. Bir mr boyu yetecek kadar kaos yaŖamıŖtım.

Will bana güven veriyordu. Bazen sıradan bir işin ortasında, beni güçlü kollarına alırdı ve daha önce hiç tatmadığım bir huzur ve sükunet beni sarardı. Sevdiğimi ve güvende olduğumu hissederdim. Ve düşünürdüm ki... hayatımın geri kalanında da böyle hissedeceğimi düşünürdüm.

Bu... bu, ondan beklediğim bir şey değildi. "Ne dememi istiyorsun?" Dudaklarım titriyordu

Gözlerimi onun yakışıklı yüzüne dikersem ağlayacağımı bildiğimden, büyük pencerelerinden caddenin karşısındaki Gürcü tarzı binaların çatılarını seyrettim. Üzerlerinde ağır ve gri bulutlar asılı duruyordu. Edinburgh'da tipik bir bahar akşamı.

Ama yine de tipik değildi.

Tipik bir akşam, Will'in rahatsız koltuğuna kıvrılıp, pek sevmediğim sağlıklı Tayland yemeği tabağıyla, en son çıkan en çok satan gerilim romanını okumak için güvenli bir şekilde izin alana kadar belgesel izlemek anlamına geliyordu. Sonra Will yatağa gelirdi ve seks yapardık. Bazen orgazm oluyordum, bazen de numara yapıyordum. Will her zaman orgazm oluyordu. Seks umurumda olmadığı için bu benim için önemli değildi. Samimiyeti seviyordum. İçimde hareket ederken yüzündeki ifade, sanki o anda benim için her şeyimmişim gibi. Kollarında uykuya dalmadan önce beni sevdiğini fısıldaması. Benim tutunduğum kısım buydu.

"Zamana ihtiyacım var." Will ayağa kalkıp bana döndü. "Evlilik çok önemli bir şey, Maia. Seni seviyorum. Ama... Birgitta'yı da hala seviyorum. Bu yüzden... sana ondan ayrılmam için bana biraz zaman vermeni istiyorum... onun istediğim kişi olup olmadığını anlamak için."

Ağzım açık kaldı.

"Benden kenara çekilmemi mi istiyorsun, böylece belirsiz bir süre boyunca eski sevgilinle yatıp, beni mi yoksa onu mu istediğine karar verebilesin diye?"

Gözleri öfkeyle parladı. "Bunu kastetmediğimi biliyorsun."

Bu gerçekten oluyor muydu? "Beni en çok sevip sevmediğine karar verene kadar sabırla beklememi mi istiyorsun?"

"Beni seviyorsan ve benimle bir gelecek istiyorsan, bunun mantıksız olduğunu düşünmüyorum."

Aman Tanrım... Bu adamın ya deli bir narsist ya da gelmiş geçmiş en haklı pislik olduğunu fark ettim ve ona hayretle baktım.

En üzücü olan ise, beni başıma gelen en kötü şeye geri döndürdüğünün farkında bile olmamasıydı.

Annemin sonunda beni değil, bağımlılığını seçmesi.

Ben ona yetmemiştim. Bununla mücadele etmek için yetmemiştim. Will annemin bağımlılığından haberdar değildi.

Aniden, ona bakmak anneme bakmak gibiydi. Ve kontrolüm dışında gözyaşlarım akarken, kendimi hiç de güvende hissetmedim.

"Maia..." Yüzü buruştu, gözleri yaşlarla parladı ve bana uzandı. "Lütfen ağlama."

"Bana dokunma!" Ondan uzaklaşarak, yanaklarımdan akan tuzlu suyu öfkeyle sildim.

"Maia, lütfen. Sadece istediğimi bir düşün. *Lütfen*." Bu nasıl olabilirdi?

Her şey birkaç dakika içinde nasıl değişmişti?

İçimdeki korkmuş küçük kız, ona geri dönmesini, beni seçmesini yalvarmak istiyordu. *Beni seç!* diye bağırmak istedim.

Bu sözler beni zamanda geriye, bir gün öncesine götürdü. unutmak istiyorum. Nefesim kesildi.

Bir zamanlar beni sevmesi gereken birine yalvarmışım. Ve o yüzüme gülünce, *bir daha asla yapmayacağıma* kendime söz vermişim. Bunun yerine, sonunda özgüvenimle yeterince uzun süre mücadele ettim ve babamı bulmaya cesaret edebildim. Bu, hayatımda verdiğim en iyi karardı.

Bu yüzden korkularımı ve paniğimi bastırdım ve gururuma sıkı sıkı sarıldım. "Gerçekten, senin sevgine layık olduğuma karar vermeni bekleyeceğimi mi sanıyorsun?"

Will başını salladı. "Benim sorduğum bu değil."

"Evet, öyle." Kanepeden çantamı almak için eğildim. Sonra nişan yüzüğünü parmağımdan çıkarıp mutfak tezgahının üzerine koydum. Zaten o yüzüğü hiç sevmemiştim. Çok büyüktü ve göze batıyordu. "Birgitta ile mutlu bir hayat dilerim."

Gitmek için döndüğümde Will beni kolumdan tutup kendine doğru çevirdi. Suçlu ifadesine artık çaresizlik de eklenmişti. "Hayır. Kal ve bunu benimle konuş."

Sakin ama kararlı bir şekilde kolumu onun elinden çekip çıkardım. "Konuşacak bir şey kalmadı. Beni en çok sevip sevmediğine karar verene kadar beklememi istediğin anda beni kaybettin."

"Lanet olsun gururuna, Maia." Will yüzümü inceledi, gözlerinde mantıksız bir panik vardı. Eğer beni seviyorsa... neden?

Onu kabul ettim. Koyu sarı saçları her zaman mükemmel bir şekilde taranmıştı. Düzgün gömleği ve pahalı takım elbise pantolonunun altında sert bir vücut vardı. Ben haftada üç kez yüzmeye giderken, Will her sabah işe gitmeden önce spor salonuna giderdi. Sağlıklı beslenirdi. İçki içmezdi. Sigara içmezdi. Çocuk gibi yakışıklı bir yüzü vardı. Kalın, koyu kirpiklerle çevrili en güzel mavi gözlere sahipti. Üç yıllık anılar göğsümü bir mengene gibi sıkıştırıyordu. Üç yıllık öpücükler, sarılmalar ve kulağıma fısıldanan tatlı sözler. Beni insanlara gururla tanıtması.

Ama bana olan sözde sevgisinin altında, bunca zaman Birgitta'ya tutunmuştu. Ve hangimizi daha çok sevdiğine karar verene kadar beni bekletmek istiyordu. Birgitta'nın böyle bir belirsizliği kabul edip etmediğini merak ettim.

Ama ben Birgitta değildim.

Benim gururum o kadar da değildi. "Sen kazanılacak bir ödül değilsin, Will. Ben de öyle düşünürdüm. Bu ana kadar. Ama hem pastanı alıp hem de onu yiyemezsin. Beni sevseydin, benden bunu istemeyi aklından bile geçirmezdin." İğrenerek başımı salladım. Ona. Kendime. Boşa geçen üç yıla.

boşa harcadığım üç yıla. "Sen beni sevmiyorsun. Sadece kolunda duruşumu seviyorsun."

"Bunu söylediğin için lanet olsun," diye bağırdı.

"Lanet olsun mu? Başka ne düşünebilirdim ki? 'Bu şekilde görünerek bunu zorlaştırıyorsun.' Açıkçası, bu" —yüzümü ve vücudumu işaret ettim—"benim hakkımda gerçekten sevdiğin tek şeydi."

"Belki de bana verdiğin tek şey bu olduğu içindir. Bana asla kendini vermiyorsun. Annen hakkında, geçmişin hakkında ya da gerçek hiçbir şey hakkında konuşmuyorsun. Her şey görünüşle ilgili. Kariyerin de görünüşle ilgili, Tanrı aşkına. Neden ilk başta Birgitta'ya yönelmeye başladığımı sanıyorsun? O derin bir insan. O sadece güzel bir yüzden ibaret değil. Saatlerce banyoda aynaya bakıp, kadın nüfusunun çok küçük bir kısmına yakışacak elbiseyi seçmekle uğraşmıyor. Birgitta insanlara yardım eden klinik araştırmalar yapıyor. Akıllı, azimli ve sadece yüzünden ibaret değil. Birgitta'yı tekrar düşünmemin sebebinin senin kibirin olduğunu hiç düşündün mü?"

Onun sözleri beni mahvetti. Fiziksel olarak o kadar zayıflatıcıydı ki, ondan geriye doğru sendeledim.

Will'in gözleri büyüdü, yüzünde anında pişmanlık belirdi. "Maia... Lanet olsun. Ben... Özür dilerim."

Yeni gözyaşları düştü ve ben onu bunun için de nefret ettim. Nefesimi geri kazanmaya çalışırken gözyaşlarımı sildim.

"Maia, çok üzgünüm." Yine bana uzandı.

Elini itekledim. "Bana dokunma lan." Bu pislikle evlenmeye hazır olduğuma inanamadan ona öfkeyle baktım. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyordu. "Neden böyle olduğumu bilmiyorsun, ama görünüşümü önemsedığimi düşünüyorsan, beni *hiç* tanımiyorsun demektir. Benim gibi büyümek nasıl bir şey bilmiyorsun. Başkasının utancını kendi derinde hissetmek nasıl bir şey bilmiyorsun. İnsanların sana çöp gibi bakması, ve

yaptığın hiçbir şey için." Hızla akan gözyaşlarımı sabırsızca sildim. Göğsüm o kadar çok acıyordu ki, bu kelimeleri söyleyebildiğime şaşırdım. "Saç, makyaj, kıyafetler... hepsi sadece bir zırh. Kendimi güvende hissetmemi sağlıyor."

Will bana şaşkın şaşkın baktı. "Neden bana bunu hiç söylemedin? Eğer bilseydim..."

"Artık önemi yok." Yanaklarımı ovuşturdum, makyajımın hepsinin çıkacağını biliyordum ama bir kez olsun umursamadım.

"Önemli. Bilmek istiyorum." Yine bana doğru yaklaşacak gibi göründü, ben de fiziksel olarak geri çekildim.

"Hayır." Kafamı salladım, midemde karanlık bir çukur hissettim. "Bunu öğrenemezsin."

"Maia..."

"Artık seninle asla evlenemem. Sadece bir narsist, nişanlısından başka bir kadınla yatarken onu beklemesini isteyebilir, böylece nişanlısının kendisine layık olup olmadığına karar verebilir."

Yine irkildi ve bir adım geri attı. "Hoşça kal, Will."

"Maia..."

"Eşyalarımı daha sonra almaya geleceğim." "Maia, lütfen."

Geriye çok az gücüm kalmıştı ve başım dik, gözlerim açık bir şekilde çıkmak istiyordum. Odanın karşısına doğru yürüdüm, stiletto topuklarım onun değerli parke zeminini deliyordu ve daireden o kadar sert bir şekilde çıktım ki, dönem pencerelerinin titrediğini duydum.

New Town sokaklarında aceleyle yürüdüm, kimsenin gözlerine bakmadım, duygularımın çığ gibi üzerime çökmeden daireme dönmek için çaresizce koştum.

Dairemin kapısı arkamdan kapanır kapanmaz, göğsümde biriken acıyı sert, hıçkırıklarla ağlayarak dışarı çıkardım. Ve acı tek başıma dayanamayacak kadar şiddetli hale geldiğinde,

telefonumu aradım ve rehberimi karıştırdım, gözyaşlarımdan isimler bulanık görünüyordu.

Birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açtı. "Benim? Nasılsın tatlım?"

"Grace," üvey annemin adını ağlayarak söyledim. "My, ne oldu?"

Konuşamıyordum.

"Evde misin?"

"E-evet," diye zorla çıkardım. "Yola çıkıyorum."

BİRİNCİ BÖLÜM

BAIRD

Sabahın erken saatlerinde şehir merkezinde trafik yoğunluu. Bu sayede siyah Honda Rebel 500'ümle Queen Street'teki spor salonuna birkaç dakikada ulaşabildim. Üç ay önce motosiklet ararken, tüm yorumlar Honda'nın işe gidip gelmek için en iyisi olduğunu söylüyordu. Patron bundan nefret ediyordu, ama benim BMW M2'den daha kolay park ediliyordu. BMW M2'yi, benim boyumdaki bir adam için rahat olduğu için satın almıştım. Hızlı bir şey istiyordum. Patron bundan da nefret ediyordu.

Saat çok erkendi, Georgian tarzı binaların üzerinde soğuk bir sis vardı. Motordan indim ve kaskımı çıkardım. Kask takmam zorunlu olduğu için takıyordum.

Koruyucu başlığı çıkarırken seksi bir sarışın spor salonunun girişine yaklaştı ve bana davetkar bir gülümseme attı. İçimde hiçbir şey hissetmedim. Belki yeni saç stilimi elime alırken biraz çıplak hissettim. Dışarıdan bakıldığında, geniş bir gülümseme vardı yüzümde. "Günaydın, güzelim."

"Günaydın." Binaya girmeden önce bana bir kez daha seksi bir gülümseme attı.

Onu içeriye kadar takip ederken içimi heyecan kapladı. Ama onun için değil.

Yataktan iki saat erken kalkmamın tek bir nedeni vardı.

Rutin işlerimi aceleyle halledip, kıyafetlerimi dolaba tıktırdım ve ıslak fayans zeminde bir erkek olarak yüzme şortuyla koşabileceğim en hızlı şekilde koştum. Her yer klor kokuyordu ve bu da beklentimi daha da artırdı.

Havuz alanına çıktığımda, gözlerim havuzun uzunluğunu taradı. Bu bir eğlence havuzu değildi, bu yüzden sadece yirmi metre uzunluğundaydı ve çok derin değildi. Burası sadece tur atmak ve egzersiz yapmak içindi.

O saatte havuzda sadece iki kişi vardı: havuzun karşısındaki koyu saçlı kadına bakıp duran bir adam ve izlendiğinden haberi olmayan kadın. O pisliğe kaşlarımı çattım ve kadına döndüm.

Koyu renkli başı suda bir görünüp bir kayboluyordu ve yıllardır yüzmüş biri gibi hassas hareketlerle suda ilerlerken kalbim hızla çarpmaya başladı.

Hâlâ alışamadığım saçlarımı bir kez daha elime geçirdim ve havuzun kenarına yürüyerek suya girdim.

Ses, Maia MacLeod'un muhteşem yüzünü ortaya çıkardı ve o, yüzme hareketini yarıda keserek durdu.

Gözlerimiz buluştuğunda, sanki tüm göğsüm hava ile dolmuş gibiydi.

Her seferinde böyle hissediyordum.

Haftada üç kez birlikte yüzüyorduk. O pislik nişanlısından kurtulabildiği zamanlarda birlikte takılıyorduk.

Tanışalı neredeyse iki yıl olmuştu. Ve o hala beni alt üst ediyordu.

O havuzun ortasında yüzerken, ben de suya dalarak ona doğru ilerledim. Beni incelerken gözlerini kısarak baktı, sonra önümde durduğumda gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Saçını kesmişsin!" Haykırışı fayanslı odada yankılandı. Yüzünü buruşturdu. "Kusura bakma. Ama saçını kesmişsin."

Kimsenin görünüşüm hakkında ne düşündüğünü hiç umursamamıştım. Bu yüzden, dün gece bir hevesle saçımı kestim, bir değişiklik istedim, düşünmeden hiçbir şey düşünmeden. Sonra

Maia'nın ne düşüneceğini merak etmeye başladım. Bana yaptığı birkaç iltifattan biri, "muhteşem saçların" olduğuydu.

O kadar uzun zamandır saçlarımı sürekli toplamak zorunda kalıyordum ki.

Berberin çoğunu kesmesini istedim, ama yüzüme düşmeyecek kadar uzun kalacak şekilde. Geç de olsa, iş yerinde yüzüme düşmemesi için artık saç bandı takmam gerektiğini fark ettim.

Maia'ya içten gelmeyen küstah bir gülümseme attım. "Harika, değil mi? Tüy kadar hafif." Ona köpek gibi başımı salladım ve o da benim sikimde hissettiğim bir kahkaha attı.

Dengede kalmak için elini omzuma koydu ve parmaklarını saçlarımın arasına geçirdi. Titrememi bastırarak, düşünmeden ona doğru eğildim. Elim suyun altında belini buldu ve o benim gözlerime bakmazken onu incelerken kanım kaydı.

Havuz alanının parlak ışıkları altında, Maia'nın irisleri çarpıcı bir menekşe rengindeydi. Onun gibi göz rengini daha önce hiç görmemiştim. Koyu kirpikleri, bronz teni ve koyu saçlarıyla birlikte göz alıcıydılar.

Onu ilk gördüğümde bir kulüpteydik. O, en yakın arkadaşım Callan'ın nişanlısının kuzeni gibiydi ve o gece birbirlerine rastlamışlardı. Maia heyecanla konuşurken ışıklar onun üzerinde parılıyordu.

Ve sanki dans pisti ayaklarımın altından kayıp gitmişti.

O anda, aradığım kişiyi bulduğumu anladım. Nasıl olduğunu sorma.

Hepsi içgüdüsel.

Hayatımı içgüdülerimle yaşamıştım ve bu beni hiç yanıltmamıştı.

Maia MacLeod, benim ruh ikizimdi.

Ne yazık ki, o benim kaleci ağımla boğmak istediğim finansçı pislik herifle nişanlıydı.

Yine de içgüdülerime güvendim. İçgüdülerimin doğru olup olmadığını görmek için Maia ile arkadaşlık kurmaya çalıştım. Ve neredeyse iki yıl sonra, cehennem gibi bir süreçten geçtikten sonra, işte buradaydık.

Ve ben Maia MacLeod'a aşıktım.

Onun Will denen adamla evlenmesini izlemek zorunda kalsaydım, geçen sezon geçirdiğim beyin hasarından daha fazla yıkılırdım.

"Ee?" Belini sıktım, Maia'nın yüzmek için tam mayo giymiş olmasına bir kez olsun sevindim, böylece avucumda onun yumuşak, çıplak tenini hissetmeyecektim.

Gözleri benimkilerle buluştu ve gülümsedi. "Beğendim. Çok yakışıklısın."

Kalbim göğsümde yerinden çıkacak gibiydi. Gülümsedim. "Sanırım demek istediğin, çok seksi göründüğüm."

Maia gözlerini devirdi ve benden uzaklaştı. "Yüzmeye mi geldin, yoksa kendini beğenmeye mi?"

Kollarımı genişçe açtım, kasıtlı olarak kaslı vücudumu sergiledim. "İkisini de yapabilirim!"

Maia'nın bakışları bir saniye boyunca üzerimde dolaştı ve ben kibirimi fazla göstermeye çalışmadım. Nişanlısı spor yapıyordu. Ama benden en az on beş santim kısaydı, bu yüzden onun yanında bir kürdan gibi görünüyordum.

Ancak, Maia MacLeod'un vücudunda tek bir kibirli kemik bile olmadığını da biliyordum. Bazıları, onun akıllara durgunluk veren bir güzelliğe sahip olması ve her zaman iyi görünmesi nedeniyle böyle düşünebilirdi. Ama bana genç bir genç kızken, kabarık saçları ve inek gözlükleriyle çekilmiş fotoğraflarını göstermişti. Ben onu çok sevimli bulmuştum, ama Maia çok fazla zorbalığa maruz kaldığını söylemişti. O zamanlar Maia'nın kafasını karıştıran o küçük piçleri yumruklamak istiyordum, çünkü Maia'nın kendini algılama şeklini bozmuşlardı. Ama aynı zamanda, Maia'nın insanların görünüşüne fazla önem vermemesinin sebebinin onlar olduğunu da biliyordum. Eğer seni seviyorsa, bunun sebebi senin sevinecek bir insan olmandı.

Maia beni olduğum gibi sevdi, tıpkı benim onu olduğu gibi sevdiğim gibi.

Ama bu, ona benim bir tuğla gibi sağlam ve günlerce dayanıklılık sahibi olduğumu hatırlatamayacağım anlamına gelmiyordu.

Zeytin rengi elmacık kemiklerinde uzaktan bile görülebilen bir kırmızılık vardı. Maia hızla başka yere baktı ve yüzmeye devam etti.

Sırıttım ama ona işkence etmemeye karar verdim. "On turu ilk tamamlayan kahvaltıyı ısmarlar!" diye bağırdım ve havuzun diğer ucuna doğru koşmaya başladım.

"Hey! Bu üç metrelik bir avantaj!" Maia'nın bağırdığını duydum.

Havuzun sonuna ulaştığımda, onun yetişmesini bekledim. "Büyük penis enerjim beni suda ileri itiyorsa, ben ne yapayım?"

Maia kahkahaya boğuldu ve ben farkında olmadan ona yaslandım. Onun tatlı gülümsemesi *hayat* gibiydi. "İnan bana, senin büyük penis enerjin yok."

Kırgın bir şekilde, sahte bir öfkeyle göğsümü sıktım. "Bu ne cüret?"

O da şakacı bir şekilde beni itti. "Büyük penis enerjisi, sessizce kendinden emin olmandır. Sen maç günündeki futbol taraftarları kadar sessizsin."

"Peki. Benim gürültülü büyük penis enerjim var," dedim *yüksek sesle*.

"Burada sessizce yüzmeye çalışıyoruz dostum!" havuzdaki diğer adam bize bağırdı.

Maia'yla birlikte olduğum için sinirlenmişti. "Özür dilerim dostum. Sesli ve enerjik biriyimdir," diye fısıldayarak bağırdım ona.

Maia boğulur gibi bir ses çıkardı ve gülmekten titreyerek adama sırtını döndü.

Gülümsemekten yanaklarım ağrıyordu. Sonunda, onu platonik olmayan tek kollu bir kucaklamayla göğsüme çektim. "Yine yarışmaya hazır mısın?"

Yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Bilmiyorum. Sanmıyorum ki sen... Kaybeden bir hafta boyunca kahvaltıyı ısmarlar!" Aniden önümde suya daldı, kolları bıçak gibi havuzda kayarken, zafer için ön kulaçla yüzdü.

Beşinci turda, ona neredeyse bir adım yaklaşmıştım, onu geçecektim.

Ama kahvaltıyı ona ödetmemin imkanı yoktu.

Kahvaltı kahve ve smoothie'lerden oluşuyordu. Maia, siparişlerimiz gelene kadar bir şekilde yüzünü tamamen makyajlamayı ve saçını düzeltmeyi başarmıştı. Kadınlar soyunma odasından çıktığında beni daha önce gördüğüm sarışınla sohbet ederken buldu.

Sarışın kadın ilk adımı atmıştı, ama onun cesaretini takdir etmek için onunla flört etmek nezaketti. İstedığinin peşinden giden kadınlara saygı duyardım.

Maia ortaya çıktığında numaralarımızı değiştik.

Maia sarışına garip bir gülümseme attı ve bu beni çok kötü hissettirdi. Beni başka kadınlarla flört ederken yakalamasından nefret ediyordum, ama aynı zamanda o da başka biriyle nişanlıydı.

Sarışın, Maia'ya kendini beğenmiş bir sırıtış attı ve bu sırıtış, onun uzaklaşırken onun numarasını telefonumdan silmeme neden oldu.

Kibirli bir adam, Maia'nın sessiz olmasının sebebinin bu karşılaşma olduğunu düşünebilirdi.

Ama birincisi, Maia sadece arkadaş olduğumuzu açıkça belirtmişti. İkincisi, birkaç haftadır onda bir tuhaflık vardı. Ne olduğunu öğrenmek için birçok kez denedim, ama o her seferinde konuyu bana çeviriyordu. Gözleri sadece onu güldürdüğümde parlıyordu. Onun için endişeleniyordum.

Yüzüncü kez tekrar ısrar ettim. "Biliyorsun, benimle konuşabilirsin," dedim ona, işimizi bitirirken.

Partilerin neşe kaynağı olarak biliniyordum. Eğlenceli adam. İyi bir kahkaha. Ama benim için bundan daha fazlası vardı. arkadaşlarımı ve ailemi önemsiyordum. onlar için her şeyi yapardım,

zorlu konuşmalar da dahil olmak üzere. Neyse ki, benim spor dalım ruh sağlığının önemini fark etmeye başlamıştı ve artık duygularımız hakkında konuşmanın etrafında daha az bir damgalama vardı. Bu yüzden, içlerinde biriken her şeyi dökmek isteyenler için oradaydım. Bu enerjiyi önemsiz insanlara harcamadım, bu yüzden çoğu insan benim bu yönümü hiç görmedi.

"Aynı, biliyorsun." Maia, bir tutam saçını kulağının arkasına koyarken beni süzdü. Bugün küçük elmas küpeler takmıştı. Nişan yüzüğünü de takmamıştı, ama o her zaman yüzmek için çıkarırdı. Yüzüğün yokluğu omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissettirdi. "Genelde bu saatte antrenmana çıkarsın. Neden kahvaltıyı uzatıyorsun?"

Çünkü yeni patron pislüğün tekiydi ve bu yüzden de şef sürekli kışımın peşimdeydi.

Omuz silktim.

"Baird... ne oldu?"

"Bu sabah gazeteleri görmedin mi?"

Maia kaşlarını çatı. "O saçmalıkları okumadığımı biliyorsun. Seninle ilgili bir haber mi var?"

"Hafta sonu bir ev partisine gittim. Biraz kafam güzel oldu ve biri fotoğraflarımı çekti."

Çantasından telefonunu çıkardı ve beni Google'da ararken ona söylediğime neredeyse pişman oldum. Bulacağı fotoğrafları biliyordum. Ben, açıkça sarhoş, bir yabancının kanepesinde, üstümde yarı çıplak iki kız uzanmış halde.

Maia fotoğrafa bakarken omuzları gerildi. "Bir şey aldın mı?"

Utanç gibi bir şey yanaklarımı kızarttı. Esrardan daha sert bir şey hiç kullanmamıştım.

Bu hafta sonuna kadar. "Ben... biraz kokain denedim." Derin bir nefes aldı.

Tekrar yapmak istediğim bir şey değildi. Sadece biraz rahatlamak istedim. Ne yazık ki, bu son altı ayda gazetelere çıkan beşinci parti hikayemdi.

"Kimin partisiydi?"

"Bilmiyorum. Dışarıdayken tanıştığım bazı kişiler."

Kafasını kaldırdı, gözleri öfkeyle parladı. "Sana her şeyi yapabilecek rastgele yabancılar... ve yaptılar da. Kokain aldın. Ve senin fotoğraflarını sattılar, Baird. Kokain alırken çekilmiş fotoğrafların olmadığı için şanslısın."

Sinirlilik ve suçluluk duygusu benim için iyi bir kombinasyon değildi. "Senin bu yargılayıcı tavırlarına ihtiyacım yok, My. Eğitime başladığımda zaten yeterince azar işiteceğim." "Azar işitmelisin de. Yaş farkımızı hiç bu kadar hissetmemiştim hiç bu kadar hissetmemiştim."

"Sen benden dört yaş büyüksün, My. Hepsi bu. Muhtemelen sen daha önce *sevişmeye* başlamadan önce ben başlamıştım." Ona karşı bu kadar kaba davranmak benim tarzım değildi. Söylediğim sözlerden pişmanlık duyarak yüzümü buruşturdum.

Özür dileyemeden Maia sandalyesini geri çekip ayağa kalktı. Ellerini masaya dayayarak bana doğru eğildi ve sessizce fısıldadı: "Annem eskiden *kafayı* bulmak için rastgele insanların evlerine giderdi."

Şaşkınlık içimi kapladı. "Benim..."

"Annem bağımlıydı," itiraf etti. "Eroin." "Maia..."

"Sert partiler. Her şey böyle başladı. Burada orada biraz deneme yapma." Bana elini salladı ve dikleşti, güzel yüzünde üzüntü belirdi. "Hızla büyüdü. Ve hayatımda bir daha böyle bir şeye ihtiyacım yok."

Ben bir şey söyleyemeden, öfkeyle dışarı çıktı.

Panik içinde masadan uzaklaştım ve sandalyem o kadar sert bir şekilde devrildi ki, onu düzeltmeye zamanım olmadı. Bunun yerine, My'nin peşinden koştum.

O binadan dışarı çıktığında ona yetiştim. "Maia." Kaldırımda onun önüne geçtim.

Bana öfkeyle baktı, ama gözlerinde yaşlar vardı. Onları görmek beni mahvetti.

"Bir daha asla." Omuzlarından nazikçe tuttum, samimiyetimi anlayabileceğini umarak. "Bir daha asla o şeye dokunmayacağım. Yapamam. Takımdaki yerimi kaybederim. Bir hataydı. Sana söz veriyorum, bir daha asla yapmayacağım."

"Benim için yapma. Kendin için yap, Baird. Seni seven ve sana güvenen kız kardeşin ve annen için yap."

Onu dokunmakla yanacakmış gibi bıraktım. Çünkü *Maia* beni henüz sevmiyordu ve bana güvenmiyordu. Ama... gözlerinde yaşlar vardı ve bu bir şey ifade ediyordu.

"Bunu kendim için yapacağım. Ama senin için de yapıyorum. Senin... senin dostluğun benim için birkaç dakikalık partiden daha önemli. Ben... anneni bilmiyordum."

Maia yüzünü buruşturdu ve başka yere baktı. "Bunu pek kimseye söylemiyorum."

"Bana her şeyi anlatabilirsin."

Kafasını salladı, ama zayıf bir hareket oldu. "İşe gitmem gerek." "Görüşürüz."

El sallayarak uzaklaşırken gözlerime tam olarak bakmadı. "Bir dahaki sefere," dedi omzunun üzerinden.

Onunla aramızdaki güveni istemeden bozduğumu bildiğim için içimi korku kapladı.

Islak saçlarımı elime aldım, parmaklarım kafamın sağ tarafında kayarken, içimden bir türlü atamadığım bir his vardı. Son taramada, geçen sezon geçirdiğim kafatası kırığının iyileştiği ortaya çıkmıştı.

Ama oradaydı, lanet olası bir hayalet çatlak gibi.

Maia köşeyi dönüp gözden kayboldu.

"Siktir." Motosikletime tekme attım, baldırımdan yayılan acıyla sadistçe bir zevk aldım. Az önce bulunduğu sokağa doğru baktım. "Siktir, siktir, siktir."

İKİNCİ BÖLÜM

BAIRD

"Hey, hey! Ne haber, çocuklar?" Yarım saat sonra, sanki dünyadaki hiçbir şey umurumda değilmiş gibi, Caledonia United Futbol Kulübü'nün soyunma odasına girerken seslendim.

Caley United FC, şu anda Edinburgh'un Profesyonel Lig'deki en iyi takımı ve genel sıralamada ikinciydi. Glasgow takımları on yıllardır ligin zirvesinde hakimiyet kuruyordu ve sonunda biz de yükselişe geçerek geçen yıl Kingston United'ı üçüncü sıraya itmiştik. Bu yıl, Dalmarnock Thistle'dan birinciliği almayı hedefliyorduk. Sezonun bitmesine çok az kalmıştı, ama bunu başaracak gibiydik. Baskı çok fazlaydı.

Dışarıda da sorunlarım vardı. Takım arkadaşım ve en yakın dostum Callan Keen ile küçük bir gayrimenkul portföyümüz vardı, ancak futbolun kısa ömürlü bir kariyer olduğunu bilerek geleceğimizi planlıyorduk. Edinburgh'un hemen dışındaki sahilde bulunan Blantyre Kalesi'ni bir otel ve spa'ya dönüştürmek için bir iş teklifi hazırladık. Bu kale, Callan'ın nişanlısı Beth'in babası Braden Carmichael'a aitti. Onu satın almak yerine, onunla iş ortaklığı kurduk. Callan, bu ilişki nedeniyle, projeye planladığından biraz daha az müdahil olmaya karar verdi. Bu da, yenileme çalışmalarının yönetimini Braden ve ekibiyle koordine etme görevinin bana düştüğü anlamına geliyordu.

Sezonun ortasında, fırsat buldukça stres atmam gerekmesi şaşırtıcı mıydı?

"Saç kesiyorsun!" Japon orta saha oyuncumuz Kaito Tanaka, odanın ortasında durup bana hayretle baktı. "Cinsel gücün gitmiş."

Utangaç bir şekilde saçımı elime alıp güldüm. "Hiçbir şey seks gücümü elinden alamaz Kaito, dostum. Güven bana."

"Baird." Callan, dolabının yanındaki bankta otururken ayağa kalktı. O, takımın kaptanı ve ligin en iyi orta saha oyuncusuydu. "Geç kaldın. Gaffer seninle konuşmak istiyor."

"Saçım güzel değil mi?" Kollarımı açarak döndüm. "Senin görünüşündeki her fiziksel değişikliği her zaman övüyorum."

"Bu, onu acımasızca alay etmeden önce mi, sonra mı?" John, Callan'ın karşısından sordu.

Callan ben konuşmadan önce konuştu. "Saçını siktir et. Geç kaldın."

Omuz silktim. "Cezayı öderim." Gaffer, geç kaldığımız her dakika için bize on beş sterlin ceza verdi.

Diğer en iyi arkadaşım ve takımın Kanadalı orta forveti John Tessier, futbol ayakkabılarını bağlamaktan kalktı. Kaşları çatılmıştı. O endişeli ifadeyi tanıyordum. O ve Callan bir yıldan fazladır bana o bakışı atıyorlardı. "Mesele geç kalmak değil."

"Tabloid gazetelerdeki maceralarınla ilgili." İsviçreli sol kanat oyuncumuz Eric Baumann, tişörtünü omuzlarına attı. Bana somurtarak baktı. "Kimse saçını umursamıyor. Bizi bir grup profesyonel olmayan pislik gibi gösteriyorsun."

Yüzeyin hemen altında kaynayan öfkem ve korkum kaynamaya başladı. Ama her zamanki kaygısız küstahlığımla sııttım. "Fotoğraflarda tek kişi benim sanıyordum. Bir şey mi kaçırdım?" Ona göz kırptım çünkü kayıtsız tavrımın onu daha da kızdıracağını biliyordum. Fazla uğraşmam gerekmedi. Eric huysuz bir pislikti.

Baumann aniden önüme çıkarak yolumu kesti. Benden birkaç santim kısaydı, ama bu onun parmağını burnuma çok yaklaştırarak beni işaret etmesini engellemedi. "Dışarıda olduğumuzda hepimiz bu takımı temsil ediyoruz."

"O parmağını yüzümden çekmeni öneririm, yoksa onu kıçına sokarım."

Baumann'ın yanakları öfkeden morarırken, etrafımda boğuk kahkahalar duydum.

"Dinle..."

"Yeter!" Gaffer'ın tanıdık sesi soyunma odasında yankılandı.

Brian O'Kelly'ye dönüp baktığımda, her şeyi korku kapladı.

Brian, dört yıldır Caledonia United FC'nin menajeriydi. Çoğu kulüp, bir futbol takımının bir yıllık tuvalet kağıdı tüketiminden daha hızlı menajer değiştiriyordu. Ancak Brian hâlâ buradaydı çünkü Caley United, üç yıl üst üste Pro League'de ortalamadan ikinci sıraya yükselmişti.

Yardımcı menajeri Sven onu her yere takip ediyordu. Sessiz ama stratejik bir adamdı ve bence bazı oyuncular onun Brian'ın koz olduğunu fark edememişti. Sven, takım olarak uyum sağlamak için çok fazla koçluğa ihtiyaç duyan, farklı kültürlerden ve farklı yaşam tarzlarından gelen, testosteron dolu bir grup sporcuyu yönetebilecek bir tavra sahip değildi. Ama Brian sahipti. Sven ise stratejistti. İkisi birlikte mükemmel bir futbol menajeriydiler.

Şu anda, ikisi de bana yönelik aynı onaylamayan ifadeyi takınıyorlardı.

Otorite figürlerinin onaylamaması kafamı karıştırıyordu. Tek başına beni yetiştiren ve benim için her şeyi yapabilecek bir anne tarafından yetiştirildiğim için böyle olabilir. "İyi görünüyorsun, Gaffer." Ona selam verdim, bunun yanlış bir hareket olduğunu anında anladım.

bunun yanlış bir hareket olduğunu anladım.

Son zamanlarda sürekli böyle hatalar yapıyordum.

Bu sabah Maia'nın uzaklaşan görüntüsü göğsümün arkasında hafif bir ağrıya neden oldu.

Patron kalın parmağını bana doğrulttu. "Sen. Ofisime. Hemen. Şimdi.

Herkes sustu ve tüm arkadaşların bakışlarını üzerimde hissettim.

Yanaklarım yanıyordu, ama aralarından geçerken havalı tavrımı korudum. Callan yanımdan geçerken omzuma hafifçe vurdu. "Her şey yolunda," diye onu sakinleştirdim.

"Öyle mi?"

İki kış önce bir maç sırasında kafatasımı kırdığımdan beri, onun ve John'un bana ne olduğunu anlamaya çalışmak için yaptıkları tüm girişimleri görmezden geldiğim gibi, bunu da görmezden geldim. Dundonald United ile oynuyorduk. Onların forveti Juan Perez, kafasıyla pası kesmek için zıplamıştı. Aynı anda ben de kaleyi savunmak için ceza sahasının kenarına atıldım. Perez top yerine bana kafa attı. Bu darbeye anında bayıldım ve kafatasımda ince bir kırık oluştu.

Bu sakatlık beni bu sezona kadar spordan uzak tutmuştu.

Ayrıca beni seven herkesi de çok korkuttu. Çünkü geçmişte, böyle bir sakatlık ölümcül olmuştu.

Bu yüzden eskisinden biraz daha fazla parti yaptım. Hayatı sonuna kadar yaşadım.

Ancak yine de maçlara çıktım ve bu sezon ligdeki diğer kalecilerden daha fazla kurtarış yaptım. Braden aradığında her zaman oradaydım ve Blantyre'deki projemizin ne durumda olduğunu tam olarak biliyordum.

Ara sıra kaçmak, günlük baskılardan uzaklaşmak için heyecan yaşamak istersem ne olacaktı ki?

Hayat kısaydı. Bunu herkesten daha iyi biliyordum.

Sven patronun ofisinin kapısını arkamızdan kapatır kapatmaz, patron hiç beklemediğim bir sakinlikle konuştu. Ne yazık ki sözleri çok sertti. "Burbank senin gitmeni istiyor."

Fred Burbank, kulübün yeni sahibiydi. Hepimizin haberi olmadan, anlaşma geçen sezon yapılmıştı. Geçen yaz başında, Caledonia United'ın satıldığını tüm dünya ile birlikte öğrendik.

Fred Burbank'a. Bir İngiliz futbol takımına sahip olmak eğlenceli görüldüğü için Caley'i satın alan, Amerika doğumlu, kendi kendini yetiştirmiş bir milyarder.

Bu, onun doğrudan alıntısıydı.

Hepimiz bunun, onun ortadan kaybolup patronun işi yönetmesine izin vereceği anlamına geldiğini düşündük. Öyle olmadı. Burbank, önceki sahibimizden daha fazla işin içindeydi. Ve görünüşe göre imaj onun için önemliydi.

"Bu sabahki gazeteler yüzünden mi?"

Patron gözlerini kısarak baktı. "Çünkü bu sezon gazetelerde beşinci kez yer aldın!"

Kalbim hızla çarpmaya başladı, ama bunu belli etmedim. "Bir sözleşmem var," diye hatırlattım ona.

"Evet, var. Peki o sözleşmede ne yazdığını biliyor musun?" Omuz silkdim.

"Bana omuz silkme, evlat."

Azarlandığımı için başımı salladım. "Özür dilerim efendim. Bilmiyorum."

"Kötü davranış maddesi." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu madde, olumsuz dikkat çeken veya kulübün basında olumsuz algılanmasına neden olan davranışlarda bulunursan, sözleşmenin geçersiz olacağını belirtir."

Söz konusu tabloid gazetede çalışan Craig Bennet bana takmış olmuştı. Hakkımda bir haber bulabilseydi, bunu kesinlikle yapardı. "Gazetecilik dünyasının boktan bir pisliği benim partilerimi kötü bir şeye çevirmek istiyor, bu benim suçum değil. Ben hala sahada en iyi kurtarışları yapıyorum."

"Biliyorum. Ama saha dışında yaptıkların da önemli. Sizin rahatlamaya ihtiyacınız olduğunu biliyorum, ama bu partiler artık yeni bir boyuta ulaştı. Üç haftadır neredeyse her antrenmana geç kalıyorsun. Bu olmaz. Burbank'ın işi bitti."

"Bir sözleşmem var." Avuç içlerim birden terlemeye başladı.

"Bak" — beni işaret etti — "şu panik bakışın şu anda seni kurtaran tek şey. Çünkü bir an için, umursadığından emin olamadım. Ligde en çok kurtarış yapan kalecinin bu yıl Avrupa şampiyonasında İskoçya için seçilmemiş olması mantıklı mı geliyor sana?"

Yüzümü buruşturmamayı denedim. Çünkü tabii ki bu çok acı vericiydi. Callan ikinci yıl üst üste Avrupa Şampiyonası'nda bizi temsil etmek üzere seçildi ve onun adına sevindim. Ama bu, pislik gazetecilerin gevezelik ettiği bir başka konuydu ve bu reddedilmenin nedeni büyük olasılıkla benim saha dışındaki "dengesiz" davranışlarımdı. "Tabii ki anlıyorum."

"Tamam. Peki. Burbank'ı sana davranışlarını düzeltmen için bir şans daha vermeye ikna ettim. Bu son makale, uygunsuz davranış olarak değerlendirilirse, antisosyal davranış cezası gerektirir."

Harika.

Anladığımı belirtmek için çenemi kaldırdım, ama çok sinirlenmişim.

"Ve davranışlarını düzeltmek için çaba sarf etmen gerekecek. Keen veya Tessier ile birlikte olmadıkça artık partiye gitmek yok. Bir daha tabloidlere haber satacak bir grup yabancıyla partiye gidersen, işin biter. Ayrıca, sorumlu davranmanı istiyorum — Keen'in nişanlısının gıda bankasında gönüllü olarak çalış. Bir ilkokulda çocukların gününü neşelendir. Boş zamanlarının her dakikasını olumlu basın fırsatlarıyla dolduracağım ve sen de bunların her birini yapacaksın. Bu yaz sahada oynamayabilirsin, ama kameralar önünde oynayacaksın. Anladın mı?"

Elimi saçlarımın arasından geçirdim ve derin bir nefes verdim. "Başka bir işim olduğunu biliyorsun. Bu işim oldukça fazla zamanımı alıyor ve yaz aylarında önemli ilerlemeler kaydetmeyi umuyordum." Mayıs sonundan Ağustos ayına kadar her zamanki gibi antrenmanlara devam etsek de, yeni sezon başlayana kadar hiçbir maçımız yoktu.

"Diğer işin umurumda değil. O senin sorunun. Bir sözleşme imzaladın ve bu kulüpten çok para aldın, hepsi kağıt üzerinde yazılı, McMillan. Önümüzdeki yıl senin patronun biziz. Ve gelecek yıl da patronun biz olalım istiyorsan, kendini toplasan iyi olur. Çünkü sen harika bir kalecisin, ama yetenekli kaleciler de geliyor ve Burbank gözünü onlara dikmiş durumda. Anladın mı?"

Burbank pislik herifin tekiydi. "Anladım." "Güzel. Git o saçına lanet bir kafa bandı tak." Başımı sallayarak, ayrılmak için döndüm.

"McMillan."

Gaffer'a bir göz attım. Yüzündeki ifade, yapabildiği kadar yumuşaktı. "Belki de takımın terapistini tekrar görmenin zamanı gelmiştir."

Gerildim. Kazadan sonra takım, bir danışmana görünmemde ısrar etmişti. O da oynamam için bana izin vermek zorundaydı. "O benim iyi olduğumu söyledi."

"O geçen yıldı. O zamandan beri davranışların değişti."

"Bu zorunlu mu?"

Ses tonumdan ne anladıysa, teknik direktör homurdandı, "Hayır. Şimdilik."

Tek kelime etmeden ofisinden çıktım. Ekip üyelerimin her biri, sanki benim muhtemel sonuma doğru yürüdüğümü biliyorlarmış gibi, bana umutla baktılar. Gülümsedim ve kollarımı genişçe açtım. "Hepiniz beni o kadar güzel buluyorsunuz ki başka yere bakamıyorsunuz, bu yüzden yakın gelecekte benim seksi suratımı göreceğinizi bilmek sizi mutlu edecektir."

Bana birkaç iyi niyetli "siktir git" söylendi, ama yüzlerinde gerçek bir rahatlama gördüm.

Callan ve John'un yüzlerinde de. Ama aynı zamanda endişelerini de gördüm.

Bununla başa çıkamadığım için, onlara göz kırptım ve antrenman için giyinmek üzere dolabıma doğru yürüdüm.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MAIA

Bağırsaklarım sürekli çalkalanıyor gibiydi. Bir ay boyunca. Will'den ayrılalı bir ay olmuştu ve bu çalkantı sadece kederden kaynaklanmıyordu. Yalan söylemekten ve kaçırmaktan kaynaklanıyordu.

Gerçek şu ki, ayrılığımızdan utanıyordum.

İnsanların benim hakkımda ne düşündüklerine dair eski güvensizliklerim ve korkularım, sanki vücudumun her yerinde dolaşan tahtakuruları gibiydi.

Nişan yüzüğü için binlerce dolar ödeyen nişanlım tarafından reddedilmek, benim değerimin ne olduğu gerçeğini açıkça ortaya koydu. Yıllarca annem yüzünden hissettiğim utancı atlatmak için mücadele ettim. Okul arkadaşlarım, benim zaten cehennemde yaşadığımı umursamadan, annemin kim olduğunu ve onunla ilişkili olarak benim kim olduğumu hatırlatarak her günümü daha da kötü hale getirerek bana utanç yüklediler. Sonra, yıllarca *ona* annelik yaptıktan sonra onu terk ettiğim için hissettiğim utanç vardı. Katmanlarca utanç.

Keşke babamın ve Grace'in sevgisi ve gururuyla kendimi sarabilir ve diğer her şeyi silip süpürebilseydim. Ama yapamadım. İşyerinde nişan yüzüğümü takmadığımı fark eden ilk kişi Becky olduğunda, yalan söyleyip temizletildiğini söyledim. Sonra Beth fark etti ve ona da aynı yalanla geçiştirdim.

Bir ay boyunca.

Gerçeği bilen tek kişiler Grace ve babamdı ve ben durumu açıklamaya hazır olana kadar onlara gizlilik yemini ettirmiştim. Çünkü ben de tam olarak anlamamıştım. Hem kalbim kırılmış hem de rahatlamış hissediyordum ve bu rahatlamayı nasıl anlamlandırmam gerektiğini henüz bilmiyordum. Ama omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyordum, ancak bunun yerine gerçeği kaçırma hissi gelmişti.

Artık bekardım.

Will ve ben ayrılmıştık.

Gelecek belirsiz ve hiç de güvenli görünmüyordu.

Dengemi kaybetmiştim ve duygularımın kaotik ikileminde kaybolmuştum.

Belki de bu yüzden bu sabah Baird'e sinirlendim. Yüzmeden sonra, iş kıyafetlerimi giymek için aceleyle daireme döndüm. Baird'in davranışına olan öfkem beni sarsmıştı. O ana kadar ona ne kadar bağlandığımı fark etmemiştim. Haftalardır, ayrıldığımı ona söylemediğim için suçluluk duyuyordum, çünkü hayatımdaki birkaç kişiden biri olarak davranışlarımdaki değişikliği fark eden tek kişiydi. O, magazin dergilerinin fiyaskosunu ortaya çıkardığında, ona söylemek dilimin ucundaydı.

Baird McMillan, tanıdığım en sinir bozucu erkeklerden biriydi.

O, dünyaya bu kaygısız, neşeli kişiliğini sergiliyordu ve sevimli, komik ve karizmatikti. Onun bu yönünü çok seviyordum. Sosyalleşmeyi seven yapısıyla hayatıma girmişti. Onu reddedemezdim. Bu, bir golden retriever'a arkadaş olmak istemediğini söylemek gibiydi. Will, İskoçya'nın en popüler Profesyonel Lig kalecisiyle gelişen arkadaşlığımdan pek de memnun değildi.

Ancak Baird'in sadece ona yakın olanların görebildiği gizli bir yönü vardı. Son derece sadıktı ve arkadaşları için her şeyi yapardı. Kadınları korurdu, muhtemelen

Çünkü tek başına bir anne ve ablası tarafından büyütölmüştü. Ve şu anda kafa travması geçirdikten sonra giderek kötüye gidiyordu. Bunun olacağını görebiliyordum ama nasıl durduracağımı bilmiyordum, o da bu konuyu konuşmak istemiyordu.

Ancak ağır uyuşturucuları denemek sınırı aşmaktı ve ben bunu kişisel algılamıştım, oysa almamalıydım. Ama aynı zamanda... benim için hızla önemli hale gelen bir dostluktan uzaklaşmak ne kadar acı verse de... hayatımda bu tür bir kaos olamazdı.

Oraya geri dönemezdim.

Asla.

Baird için bile.

Bunu düşünerek, o sabah Pennington's'a girdiğimde melankolim yüz kat arttı. Asansörle Edward döneminden kalma binanın en üst katına çıktım, topuklarım mermer döşeli zeminde tıklar tıklar ses çıkarıyordu. Meslektaşlarıma gülümseyerek ve "günaydın" diye mırıldanarak, ofisime gidip kış bütçemize gömülmeyi umuyordum. Her zaman iki sezon öncesinden çalışırdık, bu yüzden yaz ve sonbahar ürünlerimizin sipariş, nakliye ve pazarlama işlemleri çoktan başlamıştı.

"Maia." Christina Gault, baş satın alma sorumlusu ve patronum, ofisinin kapısından başını çıkardı. "Bir dakika."

Sesi kesikti, ama Christina her zaman böyle konuşurdu, bu yüzden ona ofisine kadar takip ederken fazla önemsemedim. Kalem etekli poposunu masasının kenarına dayadı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Pennington'ın sosyal medya kampanyası için adını öne sürdüğünü neden bana söylemedin?"

Kafam karışmış bir şekilde kaşlarımı çattım. "Neden bahsediyorsun?"

Patronum bana sabırsız bir bakış attı. "Nişanlı bir çifti evlilik yolculukları boyunca takip eden sosyal medya kampanyası."

Will'den ayrıldığım gece Becky ile yaptığım konuşma aklıma gelince midem düğümlendi.

Bunu tamamen unutmuştum. "Ne... ne? Ben hiçbir şeye razı olmadım. Hayır dedim."

Christina kollarını göğsünden indirdi. "Becky kabul ettiğini ısrarla söylüyor."

O küçük... "Kabul etmedim. Yemin ederim ki kabul etmedim."

Patronum içinden küfür etti. "Bu çok zor bir durum, değil mi?"

Olamaz... Hayır, hayır, hayır. "Lütfen bana onu önermediğini ve Pennington'ın beni ve Will'i seçmediğini söyle."

"Seni ve Will'i seçtiler."

"Christina, o kampanyayı yapamam." Kulaklarım çınladı, öfke ve panikle yanaklarım yandı. "Becky'ye özellikle hayır dedim."

"Neden evet dediğini düşünsün ki?"

"Çünkü duymak istediği buydu. Birini önermesi gerekiyordu ve aklıma ben geldim. Christina, bu profesyonel olarak sınırı aşıyor. Ona bunu yapması için izin vermedim."

Christina, uzun ve sinirli bir nefes vererek masasının etrafından dolaşıp koltuğuna oturdu. Birkaç saniye beni inceledi, ta ki ben sinirli bir şekilde "*Hadi, bir şey söyle!*" demek zorunda kalana kadar.

"İşler çoktan başladı. Hukuk departmanı, senin ve Will'in imzalaması için bir sözleşme hazırladı."

"O zaman o sözleşmeyi parçalamaları gerekecek."

"Sanırım ne dediğimi anlamıyorsun. Becky bunu Hilary'ye götürdü, Hilary de doğrudan Iain'e götürdü. Bu kampanyada kendi adamlarından birini istiyorlar. 'Çalışanlarımıza nasıl davrandığımıza bakın.' 'Paralarınızı, size değer veren bir mağazada harcayın.' Bütün bu saçmalıklar. Ve dürüst olalım Maia, sen bir kapak kızının yüzüne ve vücuduna sahipsin. Gelinlik ve balayı için bikini giydiğinde muhteşem görüneceksin."

"Sosyal medya için bikini fotoğrafları çekilmem mi gerekiyor?" "Evet."

"Hayır."

Dudaklarını büzdü. "Evet. Hilary ve Iain bu fikre bayıldılar. Ben... Senin yetenekli olduğunu düşünüyorum ve senin için mücadele edeceğim. Ama bu iş ters giderse, işini koruyacak gücüm olduğunu söyleyemem."

Ona şaşkın şaşkın baktım. "Hayır dersem beni kovacaklarını mı söylüyorsun? Ben zaten evet demedim ki. Bu yasal olamaz."

"Senin sözün Becky'nin sözüne karşı. Senin vazgeçip onları kandırdığını düşünecekler."

"A-a-ama," diye kekeledim. *Artık nişanlı değilim*, diye bağışlamak istedim.

Aman Tanrım.

"Haklısın. Yasal olarak, bu yüzden seni kovamazlar. Ama senden kurtulmanın bir yolunu bulacaklar. Pennington'lar şirketlerinde sadece takım oyuncuları istiyorlar. Sadakate değer veriyorlar. Ve yeni bir işe girmeye çalıştığında sana referans vereceklerini hiç sanmıyorum."

Midemi bulandıracaktı. Uğruna çalıştığım her şey... "Ve bunu sadakatsizlik olarak mı görecekler? Hayır dememi mi?"

"Evet."

"Ama ben bunu kabul etmedim," diye tekrar ettim zayıf bir şekilde. Will'in kesinlikle kabul etmeyeceğini söyleyebilirdim, ama o zaman hala birlikte olduğumuzu söyleyerek ona ilişkimizin durumu hakkında yalan söylemiş olurdum.

Christina aniden ayağa kalktı. "Bu haksızlık. Kesinlikle katılıyorum. Ama olumlu tarafından bak, Maia. Düğünün ve balayın için tüm masraflar karşılanmış durumda. Gelinlik koleksiyonlarımızdan seçeceğin için, elbiseni seveceğini biliyorsun. Bence bu bir kazanç. Sadece işine engel olmasına izin verme. Yarın öğleden sonra Hilary ile bir toplantımız var. Hukuk departmanı da Will ve senin imzalaman için sözleşmeyi gönderecektir. Şirketimizin hukuk departmanı yerine bağımsız bir avukata danışmanı öneririm. Tamam, işe koyulalım."

Panik içinde sersemlemiş bir halde ofisinden çıktım.

Asistanım Eli, ofisimin hemen dışındaki masasından bana selam verdi. "Günaydın patron. Ooh... neden sanki biri Birken çantana işemiş gibi görünüyorsun?"

"Şey..." Masalarının yanında durup, artan endişemi üzerinden atmaya çalışarak kafamı işe gömmek istedim. "Liza müşteri geri bildirim anketlerimizin verilerini gönderdi mi?"

Eli başını salladı.

Rapor gecikmişti. İç çekerek çantamı Eli'nin masasına bıraktım ve koridordan geçerek ortak ofis alanına doğru yürüdüm. Liza'nın masası, pazarlama departmanı, finans ve insan kaynakları personelinin bulunduğu açık plan ofis alanında bulunuyordu.

Şu anda Becky ile yüzleşmek istemiyordum, ama bu hafta müşteri geri bildirim belgesi için Liza'ya birkaç kez e-posta göndermiştim. Becky gelmeden önce, Liza ve ben çok iyi anlaşıyorduk. O harika bir satın alma asistanıydı ve kariyerinde yükselmeye hevesliydi. Ancak, o ve Becky arkadaş olduktan sonra, iş ilişkimiz bozulmuştu. Çatışmalardan nefret ettiğim için, onu açıkça azarlamaktan kaçınmak için elimden geleni yapıyordum.

Neyse ki Becky ortalıkta yoktu, ama Liza kahve makinesinin yanında durmuş, muhasebeden David ile flört ediyordu.

"Liza."

Yavaşça döndü, gözlerime tam olarak bakmadı. "Maia."

"Müşteri anketi raporunu bir an önce almam lazım."

"Evet, öğleden sonra hallederim." "Henüz bitmedi mi?"

Gerginleşti. "Öncelikli başka işlerimiz vardı. Öncelikle trend tahmini."

"Öğlene kadar müşteri anketi raporunu istiyorum."

O hareket etmediğinde, sinirimi bastırdım. "Hadi ama Liza. Lütfen ve teşekkür ederim."

David'e huysuz bir bakış attı ve sonra benim bakışlarımdan kaçınarak yanımdan geçti. "Her neyse," diye mırıldandığını duydum.

David'in duyabileceği kadar yüksek sesle mırıldanmıştı,
Çünkü bana "*Ne oluyor lan?*" bakışı attı.

Ve tek dűřünebildiđim řey řuydu: *Hayatım
mahvoldu*. Cidden. Hayatım. Mahvoldu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MAIA

O gün işi nasıl bitirdiğimi bilmiyordum. Otomatik pilota geçtim ve zihnim panik modunda köşeye çekilirken görevleri yerine getirdim. Her şeyi kaybetmeden bu aptal kampanyadan nasıl kurtulabilirdim? Hilary'ye Will hakkındaki gerçeği henüz söylememeyi tercih etmiştim çünkü bu süreçte kendimi küçük düşürmeden kurtulmanın bir yolu olduğuna inanmak zorundaydım. Olumlu olan tek şey, bir aydır ilk kez kalbimdeki acıyı unutmamı sağlamasıydı.

Neyse ki Liza istediğim raporu e-postayla gönderdi, ama üç cümlelik e-postasında bile soğukluğu hissedebiliyordum.

Becky öğle yemeği saatimde bana yaklaşıp tebrik etti. Gözlerindeki kendini beğenmiş parıltıdan, benim mutsuz olduğumu bildiğini anlayabiliyordum. Geçen ay yaşadığım duyguları ona dökme isteği çok güçlüydü, ama profesyonel bir tavırla, yüzünü tırmalamamak için kendimi uzaklaştırarak, söylediği her şeye başımı sallayarak onay verdim.

New Town'ın geniş, mükemmel simetrik Georgian sokaklarından yukarı doğru yürüyüp Hart Street'e indiğimde, olası çözümler aklımda dönüp dururken kalbim hızla atıyordu. Hart Street, iki sıra Georgian teraslı ev ve siyah ferforje kapılı cephelerden oluşuyordu. Birkaç yeni mimari ekleme vardı.

sokağa. Yolun tepesine yakın bir yerde, Hart Street Lane adlı binalar arasında bir geçit vardı. Eski Kent'teki Gotik, ürkütücü sokaklardan farklı olarak, bu dar geçit iyi aydınlatılmış, çiçek kutuları ile süslenmiş, evlerin arkasına açılan bir yoldu.

Ağaçlarla çevrili bir avlusu vardı ve açıklığın ortasında eskiden eski bir okul binası olan yer şimdi dört daireye dönüştürülmüştü. Ana giriş vardı ve zemin katta iki daire bulunuyordu. Dairem, komşum Geri Mills'in dairesinin karşısındaki en üst kattaydı. Geri, yetmiş sekiz yaşında bir sanatçı ve kendini bekar olarak tanımlayan bir kadındı. *Bekar* kelimesinin her zaman kötü bir kelime olduğunu söylerdi, ancak "evlilik ve birlikte yaşamanın korkunç işlerine boğulmadan" mutlu, seks dolu bir hayat yaşadığı için gurur duyuyordu.

"Bekârlık aslında budur, canım. Mutluluk," diye söylemişti bana, daireme taşındıktan birkaç ay sonra. "Senin gibi güzel bir kızın bol bol seks yapması gerekir, ama kendini asla tek bir kişiye bağlamamalısın."

Will ve ben nişanlandığımızda Geri'nin beni tebrik etmediğini söylemek yeterli.

Nişanımızın bozulduğunu söylediğimde muhtemelen tebrik ederdi.

Bu düşünce, kapımı açmadan önce onun kapısına bakarken midemi bulandırdı.

İki yatak odalı bir daireydi, yüksek tavanları ve çoğunlukla ağaç dallarına bakan bir cumbalı penceresi vardı, bu da bana şehrin ortasında değil de başka bir yerdeymişim gibi hissettiriyordu. Yeşillik ve binalarla çevrili olduğumuz için biraz karanlıktı, ama tüm koşuşturmacadan uzak, sakin bir yerdi.

Dengemi sağlamak için koridorun duvarına elimi dayadığımda, ayak bileğimden bağlanan yüksek topuklu ayakkabılarımı gevşetmek için dikkatim fotoğraf duvarına takıldı. Yıllarca, aile fotoğraflarının olmadığı bir evde büyüdüm.

Aslında ailem de yoktu.

Babam ve Grace'in yanına taşındığımda, hayatımı kataloglamak ve mutlu anılarımı sergilemek konusunda neredeyse takıntılı hale gelmiştim. Will, fotoğraf duvarımı "dağınıklık" olarak nitelendiriyordu.

Benim için dağınıklık değildi. Her zaman böyle olmadığı için minnettar olduğum hayatımın görsel bir temsilidir.

Yakışıklı babam ve güzel Grace. Duvardaki fotoğraflarda çok hızlı büyüyen küçük kardeşim Lachlan. On yedi yaşındayken kollarımda tuttuğum bir bebek. Geçen Noel'de, kamera için onu kucaklamak için yanıma sıkıştırdığımda kollarını göğsünde kavuşturmuş bir genç. Yüzüm kahkahalarla aydınlanmıştı çünkü bu sevgi gösterisinden çok rahatsız olmuştu.

Onu yeterince göremedim. Lachlan, ya da bizim ona dediğimiz adıyla Lockie, farkına varmadan bir erkek olacaktı.

Otuz yaşındaydım ve romantik hayatımı yeniden baştan başlatmak zorundaydım. Kariyerimin de yok olmasını göze alamazdım.

Gözlerim buğulanmış bir şekilde duvara bakarken, ağrıyan ayaklarımı sert ahşap zemine uzatıyordum. Orada, babamı, Grace'i ve babamın kız kardeşi Shannon'ı hayatlarına kabul eden tüm o harika, nazik insanlardan oluşan geniş ailemin bir fotoğrafı vardı. Fotoğraf, İtalyan restoranı D'Alessandro's'ta düzenlenen on altıncı yaş günü partimden kalmıştı. Restoran, amcam Marco'nun ailesine aitti.

Marco aslında amcam değildi, ama Carmichael klanının bir üyesi olan eşi Hannah sayesinde babam ve Shannon teyzemle yakın arkadaştı. Hannah'nın en iyi arkadaşı Cole'du ve Cole, Shannon teyzemle evliydi. Cole'un kız kardeşi Jo teyzem, sahte kuzenim Beth'in annesi Joss Carmichael'ın en iyi arkadaşıydı. Ve bizden çok daha fazlası vardı.

Birbirimizi çok seven, büyük, karmaşık ve iç içe geçmiş bir gruptuk.

Birkaç ay içinde yalnızlıktan büyük bir aileye sahip olmaya geçmiştim. Bu, en iyi şekilde çok etkileyiciydi.

Şimdi duvarımın her yerinde onların fotoğrafları vardı.

Lisedeki en iyi arkadaşım Leigh'in fotoğrafları da orada asılıydı. On beş yaşından bugüne kadar. O Glasgow'da yaşıyor ve çalışıyordu, ama elimizden geldiğince sık sık görüşmeye çalışıyorduk. Beth ve kuzenlerim dışında, arkadaş grubum dünyanın dört bir yanına dağılmıştı. Şu anki arkadaşlarımın çoğuyla Londra'da üniversiteye gittiğimde tanışmıştım. En yakın arkadaşlarım iki oda arkadaşım Penny ve Davina'ydı. Penny şimdi Teksas'ta, Davina ise Dubai'de yaşıyordu.

Gerçek şu ki... Will ile tanıştığımdan beri, sosyal hayatım onun hayatına dönüşmüştü. Birlikte olduğumuzda, onun arkadaşlarıyla takılırdık. Bu yüzden, üç yıl boyunca birlikte olduğumuz süre boyunca, kuzenlerimden hiçbiri ve Leigh Will ile tanışmamıştı.

Bu her şeyi açıklıyordu. Bunun normal olmadığını neden fark etmemiştim?

Göğsümde bir acı hissettim.

Gözüm Will ve benim fotoğrafımıza takıldı. Grace çekmişti. O benim yanağımı öpüyordu, benim yüzüm ise gülmekten buruşmuştu. Mutlu görünüyorduk.

Göz yaşları yanaklarımdan süzülürken, nasıl bu kadar yanılmış olabileceğimi düşünerek onları sildim. Artık kendime güvenmediğimi, duygularıma güvenmediğimi fark etmek şok ediciydi. Duvardan fotoğrafı indirdim ve sonra birlikte çekilmiş diğer üç fotoğrafı da aldım. Midem bulanırken, onları daha sonra ilgilenmek üzere yan sehpanın çekmecesine attım. Sonra parmak uçlarımı öptüm ve babam, Grace ve Lockie'nin fotoğrafına bastırdım, sonra mutfağa geçmek için onu geçtim.

Böyle anlarda, her gün şarap içen biri olmayı dilerdim. Will gibi, ben de alkolü pek sevmezdim. Kızlarla dışarı çıktığımda birkaç kokteyl içerim, ama hepsi o kadar.

Mutfakta durduğumda, atıştırmalık bir şeyler hazırlamak istediğimi fark ettim, ama aç değildim. Arkanı dönüp dolaşmaya başladım.

mutfaktan çıkıp, oturma odasından geçip, tekrar koridora çıktım. Yatak odam oturma odasıyla aynı taraftaydı ve yapraklı ağaçların olduğu güzel bir manzarası vardı. İkinci yatak odası o kadar küçüktü ki, onu gardırop olarak kullanıyordum. Giysileri sevdiğimi söylemek doğru olurdu. Giysilerin insanı nasıl dönüştürdüğünü seviyordum. Bu yüzden, bir kişinin ihtiyaç duyacağından çok daha fazla giysi askısı ve kutularca ayakkabım vardı. Neyse ki, bu ekstra alan sayesinde yatak odam çoğunlukla dağınık kalmıyordu. Perdeleri kapatıp, dar kalıplı kalem eteğimi jogging pantolonu ve kısa tişörtle değiştirdim.

Tişörtümü giymeyi daha yeni bitirmiştım ki kapı zilim çaldı ve telefonumdaki uygulama çalışmaya başladı. Çantamdan telefonumu çıkarmak için aceleyle salona koştum. Will'den gelen ve son bir ayda biriken cevapsız aramaları ve mesajları görmezden gelerek, kapı zili uygulamasına dokundum.

Binada güvenlik kapısı olmadığı için kamera kapı zili taktırmıştım. Kamera uygulaması çalışmaya başladı ve Baird'i görünce kalbim bir an durdu.

Will gerçekten benimle konuşmak isteseydi, benim daireme gelirdi. Baird gibi. O, aramızdaki durumu beğenmemiş ve birkaç saat sonra ortaya çıkmıştı.

Ona kapıyı açarken göğsümde hoş bir ağrı hissettim.

Onun muhteşem, koyu renkli gözleri bir saniye boyunca benimkilerle buluştu ve ben, görmezden gelmekte çok başarılı olduğum fiziksel çekiciliğin çok daha fazlasını hissettim. Baird McMillan muhtemelen tanıştığım en yakışıklı adamdı.

Ancak, birçok kadın da öyle düşünüyordu ve o, gezegendeki en büyük çapkındı.

Baird iyi huylu bir çapkındı. Asla kasıtlı olarak bir kadını incitmezdi. Sanırım önce kendi kolunu ısırırdı. Ama bu adam bir sokak lambasıyla bile flört edebilecek biriydi. Hayatının geri kalanında aynı kadınla asla mutlu olamazdı. Ona aşık olan herkesin kalbi kırılacaktı

bu yüzden benim için asla romantik bir olasılık olamazdı.

Bu, onu seyretmekten zevk alamayacağım anlamına gelmiyordu.

Bu sabah beni sadece magazin haberiyle değil, saç kesimiyle de şaşırttı.

Onun uzun saçlarını çok sevmiştim. Ama kısa saçlarıyla her zamankinden daha seksi görünüyordu. Şu anda saçları ıslaktı ve dalgalar halinde şakaklarına sarkıyordu. Gözlerinden saçlarını çekmek zorunda kaldı, dövmeli büyük eli sabırsızca saçlarını çekip attı.

Babamın dövmeleri vardı. Cole amcam da dahil olmak üzere neredeyse tüm amcalarımın dövmeleri vardı. Baird, ülkenin en iyi dövme sanatçılarından biri olan Cole'a rakip olabilirdi. Baird'in sağ elinin parmaklarına kadar kolu tamamen dövmelerle kaplıydı. Geçtiğimiz yıl, dövme koleksiyonu daha da büyümüştü. Artık göğsünden boynuna kadar dövmeleri vardı. Dövmeler Kelt kabile tarzındaydı ve Cole, mürekkebin fazla göze çarpmaması için tasarımları ustaca gölgelendirmişti.

Bana boynunda dövme olan bir erkeğe ilgi duyup duymayacağımı sorsaydın, hayır derdim.

Ve yanılmış olurdum.

Geçen yıl Will'e sonunda dövme yaptırmaya hazır olduğumu söylemiştim ve o beni vazgeçirmişti. Dövmelerin ucuz olduğunu ve pişman olacağımı söylemişti. Geriye dönüp bakınca, Will gerçekten biraz pislik olabiliyordu.

"Hâlâ bana kızgınsın." Baird'in geniş omuzları çöktü.

Eski nişanlımın anısına somurtarak baktığımı fark ettim ve yüzümü düzelttim.

Baird'in kederli ifadesi göğsümü sıkıştırdı. Adam 1,95 metre boyunda, kaslı bir vücuda sahipti ve dev pençeleriyle çoğu insanı ezip geçebilirdi. Yine de ona karşı koruyucu hissetmemi sağlıyordu.

"Hayır." Geri adım attım ve içeri girmesini işaret ettim. Baird daha önce sadece bir kez evime gelmişti. Neyse ki,

dün gece ortalığı toplamışım ve radyatörlerde kuruyan iç çamaşırları yoktu.

İçeri girerken yüzünde rahatlamış bir ifade belirdi ve bana o kendini beğenmiş gülümsemesini gösterdi. Baird babası hakkında pek konuşmazdı çünkü babası o henüz bebekken evi terk etmişti, bu yüzden annesinin soyadını almıştı. Ama babasının İskoç-İtalyan olduğunu söylemişti ve dişlerini beyaz gösteren zeytin rengi tenini ondan miras aldığını anlamıştım.

Bergamot ve limon kokusu onunla birlikte geliyordu ve ben yine uygunsuz bir çekicilik hissettim. Özellikle de koridorda yürürken geniş sırtını ve ince belini gözlerimle yalarken.

O, hayata geçirilmiş bir Marvel süper kahramanı gibiydi.

"Çay? Kahve? Su?" diye sordum, onu takip ederek, buruşuk, kısa pijama tişörtümü biraz utangaçça çekerek.

"Papatya çayı." Baird beni küçük mutfığa kadar takip etti. Ben ikimize çay hazırlarken, sanki tüm alanı dolduruyor gibiydi.

"Buraya neden geldin?" diye sordum, her ne kadar cevabı bildiğimi düşünsem de. Ona kızgın kalmak zordu.

"Özür dilemek için."

Omzumun üzerinden baktım ve bakışları belimden yüzüme kaydı. Baird'in popomu, bacaklarımı veya göğüslerimi izlemesini yakalamak alışılmadık bir şey değildi. Arkadaşdık, ama o kadınları seven bir adamdı ve ben de onun hayran olduğu tüm kadınsı özelliklere sahiptim, bu yüzden bunu kişisel almadım. "Gerek yok."

"Gerek var." Sunduğum bardağı aldı. "Maia, sen benim arkadaşımsın ve arkadaşlığını kaybetmek istemiyorum."

Kupamı onun kupasına hafifçe vurdum. "Peki, şerefe. Gel otur."

Oturma odama yerleştikten sonra, o kanepemi küçücük gösterirken, ben de koltuğumda ona karşı oturdum ve "Ne oluyor sana?" diye sordum.

Baird yüzündeki saçları geriye itti ve çayından bir yudum aldı. Ben bekledim. Benim ciddi ve kararlı ifadem karşısında bana küçük, seksi bir gülümseme attı. "Ben iyiyim, bebeğim."

Bebeğim.

Will'le tek ve tek kez karşılaştığında, bana o kadar çok "*bebeğim*" dedi ki, Will'in kafası patlayacak sandım. Will tuvalete gittiğinde, Baird'den partnerimin önünde bunu yapmamasını istemek zorunda kaldım. O da sanki işeme yarışını kazanmış bir aptal gibi sırttı. Şakacı bir şekilde onu bar tezgahına itmeye çalıştım. *Çalıştım* diyorum, çünkü bu, yüz yıllık bir meşe ağacını itmeye çalışmak gibiydi. Bu, Baird'i daha da güldürdü. Ama Will'in önünde bana bebeğim demeyi bıraktı.

"Sana inanmıyorum. Konuşmak istemiyorsan, tamam. Ama dürüst ol."

"Ben iyiyim." Öne doğru eğildi. "Başımda çok iş var. Sezon, kalenin yenilenmesi... ve biraz rahatlamam lazım. Belki de yanlış bir yol izlemişimdir."

"Partilerden mi yoksa tehlikeli hobilerden mi bahsediyorsun?" Son birkaç aydaki okul dışı etkinliklerinden bahsettim. Bunlar arasında İsviçre'nin en zorlu pistlerinden birinde snowboard yapmak, Fife'da tandem paraşütle atlama ve İskoç *Formula 1* pilotu arkadaşı Daire Montrose ile motor yarışı yapmak vardı. Tekrar ediyorum: Formula 1 pilotuyla yarışmanın iyi bir fikir olduğunu düşündü!

Baird pişmanlık duymadan sırttı. "Sen tehlikeli diyorsun, ben eğlenceli diyorum. Ve bir gün seni paraşütle atlamaya götüreceğim. Bundan bahsettiğimde yüzünün nasıl aydınlandığını görüyorum."

Burnumu kırıştırdım çünkü haklıydı. Bir parçam, kendim için kurduğum bu güvenli küçük kozayı bir kenara atmak istiyordu. Will'e paraşütle atlamanın eğlenceli olabileceğini söylediğimde, alaycı bir şekilde bana bundan nefret edeceğimi söylemişti. Beni kendimden korumaya çalıştığını düşünmüştüm.

Ama düşününce, Will ile tanışmadan önce hesaplı riskler alırdım. Üniversite için Londra'ya gitmek en büyüğüydü. Will ile tanıştıktan sonra hayatımı biraz durdurmuş muydum? Onun beni kısıtlamasına izin mi vermişim?

Hmm.

"Hey. İyi misin?" Baird endişeyle kaşlarını çatarak öne eğildi.

"Konuyu değiştirme," diye kaçtım. "O zamandan beri rayından çıktığını biliyorsun..."

"Raydan çıkmak" biraz abartılı bir ifade. Hayattan zevk alıyorum. Ama partiler... Bir daha olmayacak. Olamaz. Yeni kulüp sahibi beni köşeye sıkıştırdı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Artık tek bir hata bile yapamam, üstelik o benim halka açık yerlerde olumlu PR yapmamı istiyor. Gönüllü çalışmalar, o tür şeyler."

Gülmemeye çalıştım. "Kulağa korkunç geliyor. Sana yaptırdığı şey ne kadar kötü. İnsanlara yardım etmek."

Baird, alaycı tavrım karşısında yüzünü buruşturdu. "Ha, çok komik. Hadi ama. Mesele yardım etmek değil. Mesele halkla ilişkiler kısmı. Yani, o sahte saçmalıkları nefret ediyorum. İnsanların her şeyi filme almasının bir refleks olduğunu biliyorum, ama 'iyi amellerini' filme alıp sosyal medyada paylaşmak beni sinir ediyor."

"Değil mi?" diye onayladım. "Birisi, bir yabancıya veya arkadaşına iyilik yaptığı bir anı çektiği videoyu paylaşınca, herkes 'Sen çok tatlısın, çok nazıksın' diye yorum yapınca, ben de 'Gerçekten mi? Buna inanıyor musunuz?' diyorum. Bu kendini övmek, narsistçe bir saçmalık. İyi bir şey yaparsın çünkü doğru olan budur. Bu önceden planlanmış bir şey değildir. Bunu sosyal medyada paylaşmak için kendini filme almazsın, milyonlarca yabancının sana sırtını sıvazlaması için."

Baird güldü. "Bana gerçekte ne hissettiğini söyle, bebeğim." "Az önce söyledim."

"Aynen öyle. Ben de iyi işlerimi internete yükleyen o salak olacağım."

"Bu farklı. Takımda kalmak için yapman gerekeni yapmalısın."

"Evet, bu sabahdan sonra aptalca davranmamaya karar vermiştim." Gözleri karardı. "Ve bir daha sert uyuşturucu denemeyeceğim. Ciddiyim, My. Zaten kullandıktan sonra kendimi berbat hissettim. Bu bana göre değil." Duyguları nedeniyle aksanı kalınlaştı.

İçim rahatladı. "Güzel. Bunu duyduğuma sevindim." "Sen... şey... bana... annen hakkında Annen hakkında bana biraz bahsedebilir misin?"

Geçmişimi anlatma düşüncesi midemi bulandırdı. Sanki insanların önünde çıplak soyulmuşum da tüm kusurlarımı yargılamaları için. Gözlerimi ovuşturdum, nabzımın yavaşlaması için bir dakika bekledim.

"Kontakt lenslerimi çıkarayım, sonra sana söylerim." Kupa fincanımı sehpayaya koydum, ayağa kalktım ve banyoya doğru yürüdüm.

"Onları taktığını unutmuşum," diye seslendi arkamdan.

"Unutmadım. Çok rahatsız ediyorlar ve birçok kez, zor kazandığım birikimlerimi lazer ameliyatına harcamak istedim."

Banyo dolabından kontakt lens solüsyonumu çıkarırken onun yaklaşan ayak seslerini duydum.

"Yapmalısın."

Gözümün ucuyla onu gördüm. Kafamı çevirdiğimde kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, pazı kasları tişörtünün kollarını gerginleştirmiş halde duruyordu.

"Birikimlerimi göz ameliyatına harcayamam."

"Neden?"

"Çünkü ev için depozito biriktiriyorum. Bu şehirde bu bir milyon yıl sürebilir. Hepimiz profesyonel futbolcu değiliz, biliyorsun."

"Ben kirada oturuyorum." Omuz silkti.

Gerçekten de öyleydi. Dean Village'da gördüğüm en havalı daireyi kiralamıştı. Yatak odası, mutfakın üzerinde cam bir küp içinde süzülüyormuş gibi görünüyordu. Şaka değil. "Ama sen satın alabilecek durumdasın."

"Lazer ameliyatı ol, My. Hayat kısa."

Gözümün önündeki kontak lensini çıkarmak için başımı eğdiğimde, sorumluluklar ve benzeri şeyler hakkında kendi kendime mırıldandım.

"Gözüne nasıl öyle dokunuyorsun bilmiyorum."

Görüşüm bulanıklaştığı için kaşlarımı çattım. "Alışırsın." Gözlüğümü bulmaya çalıştım ve taktım. Görüşüm netleştiğinde, her şeyi kaldırdım ve ona doğru yürüdüm. "Bitti."

Baird'in gözleri yüzümü taradı. Sesinde bir sertlik vardı: "Haklısın. Lazer ameliyatı olma."

"Neden?"

"Gözlükler seksi. Seksi bir kütüphaneci gibi görünüyorsun."

"Flörtçü." Onu nazıkçe itip geçtim ve saçımı bağlamak için saç tokasına uzandım.

uzattım. Uzun saçlarımı sallayarak, dağınık bir topuz yaptım ve oturma odasına dönüp koltuğuma uzandım.

Hayatımda tanıştığım en yakışıklı erkekle romantik bir ilişki kurmak istemememin iyi yanı, görünüşümü hiç umursamamamdı.

Bu farkındalıkla nefesim kesildi. Çünkü dürüst olmak gerekirse, "iyi görünmediğim" halde rahat hissedebileceğim tek insanlar babam, Grace ve Lockie'ydi.

Baird, tanıdığım en yargılayıcı olmayan insandı. Onun yanında kendim olabileceğimi hissettiriyordu.

"İyi misin?" diye sordu ve tekrar oturdu, uzun bacaklarını benimkilere doğru uzattı.

"Uh... iyiyim."

"Emin misin?" Nedense bakışları elime kaydı. "Nişan yüzüğünü takmıyorsun. Yüzme yüzünden olduğunu sanmıştım... ama... son birkaç haftadır buradasın."

Birdenbire, gerçek ağzımdan döküldü. "Ayrıldık."

Baird'in yüzü gevşedi. "Gerçekten mi?"

"Beni ya da eski kız arkadaşını istediğine karar vermeye çalışırken bir kenara çekilmemi istedi."

"Dalga mı geçiyorsun?" Baird koltuğundan fırladı. "Onun hayalarını koparacağım!"

Koltuğumdan fırladım ve Baird'i tutarak öfkeli bir şekilde ayrılmasını engelledim. "Dur! Dur. Will, bir tabloid gazetesinin daha fazla sömürmesine değmez."

"Sen değilsin!"

Bu çok hoştu, ama ben daha da sertçe çektim. "Baird, lütfen."

O da öylece durdu, döndü ve beni sıkıca kucaklayarak kendine çekti. "Siktir, My, o bir pislik. Seni asla hak etmedi, bebeğim. Asla."

Onun kucaklamasını kabul ettim, yanağımı onun sıcak, sert göğsüne bastırdım. Gözlerim yaşlarla doldu, çünkü Will neden benim daha iyisini hak ettiğime inanmamıştı? Benim yatağında üç yıl geçiren oydu. Baird'in erkekliğinin sıcak, güvenli kucaklaması, bana bu tür kucaklamaların artık geleceğimde kesin olmadığını hatırlattı. Will'in en sevdiğim yanı kucaklamalarıydı.

Boğazıma bir hıçkırık takıldı.

"Siktir, onu öldüreceğim." Baird'in sesi duygudan boğuklaşmış, kucaklaması sıkılaştı. "Aptal. Çekil."

Gözyaşlarımın arasından bir kıkırdama çıktı ve geriye yaslanarak onun güzel koyu renkli gözlerine baktım. En dibe vurduğum anda beni güldürebilmesine hayret ettim. "Onun hayalarını koparmakla tehdit etmeyi bırak. İnan bana, o konuda alabileceği tüm yardıma ihtiyacı var." Kötü niyetliydim, ama öyle olmaya hakkım vardı.

Baird'in kaşları yukarı kalktı. "Hey, hey. Anlat

bakalım." Onun şakacılığını görünce sııttım.

"Hayır."

"Eğer seni terk edip başka bir kadını seçtiyse ve sana zevk veremiyorsa, onun hayalarını kesmek benim için neredeyse yasal bir zorunluluk gibi geliyor."

"Bundan bahsetmiyoruz. Özellikle de bu benim sorunlarımın en küçüğü olduğu için."

Baird aniden ciddileşti. "Ne oluyor?"

Oturdum ve ona işteki durumu anlatmaya başladım. "Ve şimdi, onlara sunacak bir nişanlım olmadığı için, uğruna çalıştığım her şeyi kaybedebilirim," diye titrek bir nefesle bitirdim.

"Becky ne sinsi bir sıçanmış." Baird başını salladı. "Üzgünüm. Bu çok kötü... Ne diyeceğimi bilemiyorum..." Yüzündeki ifade birden gevşedi, sonra hemen sertleşti. "Sanırım bir planım var. Evet. Kesinlikle bir plan oluşuyor." Baird ayağa kalktı ve küçük oturma odamda volta atmaya başladı. "İki kuş. Bir taş. İşe yarayabilir. Kesinlikle işe yarayabilir."

Kafam karışmış bir şekilde ona baktım. "Neden saçmalıyorsun?"

Aniden bana döndü. "Kampanya için nişanlın olacağım."

BÖLÜM BEŞ

BAIRD

Maia koltuğundan bana bakakaldı, siyah çerçeveli gözlüklerinin arkasındaki olağanüstü menekşe rengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Sevimli bir şekilde şok olmuş ve şaşkın görünüyordu.

Ben onun cevabını beklerken kalbim deli gibi çarpıyordu.

Tamam, önerdiğim şey çılgınca geliyordu.

Ama benim için bu mükemmel bir plandı.

"Affedersiniz, tekrar eder misiniz?" Kız başını salladı ve hızla gözlerini kırıştırdı. "Kampanya için nişanım olacağını söylediğini duydum galiba."

"Öyle dedim." Gülümsedim. "Harika bir plan." "Ben..."

"Bir düşün." Ona samimiyetimi göstermek için önünde çömelerek oturdum. "Halk nezdindeki imajımı düzeltmem gerekiyor. Bayanım la yuva kurduğumu göstermekten daha iyi bir yol olabilir mi? Senin bir nişanlıya ihtiyacın var. Kendimi ukala gibi göstermek istemem ama Pennington'lar kampanyaları için finansçıyı profesyonel bir futbolcuyla değiştirmekten çok mutlu olacaklardır. Sonuç olarak —sen işini koruyabilirsin."

Maia ellerini omuzlarıma vurarak beni salladı. "Baird, biz evleneceğiz. Sadece nişanlanmayacağız."

Yani, *evli*. Hem de tüm ülkenin gözü önünde. Eğer bu olay viral olursa, tüm dünyada.

Midemdeki heyecan dalgalandı. İyi anlamda. "Evet. Biliyorum. Bir yıl kadar sonra boşanırız." Ya da boşanmayız. O zamana kadar Maia'yı benim doğru kişi olduğuma ikna etmiş olmayı umuyordum. Bu olağanüstü planın üçüncü kısmı buydu, ama bunu onunla paylaşamazdım.

Bu kadın için duygularım çok karmaşıktı. Kollarımda ağlamasının hissi ve sesi bir kabus gibiydi. İlişkimizi bitirmek kalbimi kırdı, ama içimdeki bencil pislik sevinçten uçuyordu. Tamamen sevinçten uçuyordu.

Bu benim fırsatımdı.

Ama Maia'nın zamana ihtiyacı vardı. Nişanlısından ayrıldıktan sonra onu açıkça takip edecek olan sadece bencil bir pislik olurdu. Nişanlısı gibi davranmak, onu gizlice baştan çıkarmamı sağladı.

Biraz manipülatif mi?

Evet, muhtemelen.

Ancak, Maia bana bir şans verirse, onu herkesten daha mutlu edebileceğimi biliyordum. Onun ayaklarının dibine dünyayı serecektim.

Bu, hayatımda yaptığım en iyi plandı.

"Hayır." Maia ellerini omuzlarımdan çekti. "Bu delilik. Benden sahte bir evlilik yapmamı istemiyorum. Sanırım bu yasa dışı."

O kadar sevimliydi ki, ayağa kalkarken güldüm. "Sadece birinin vize alabilmesi için yaparsan yasa dışıdır."

"Şey... bu doğru olduğu anlamına gelmez. Bu benim için tamamen bencilce olur. Baird... hayatlarımız sosyal medyada yayılacak ve senin kim olduğun için magazin dergileri bu hikayeyi takip edecek. Bu, diğer kadınlarla cinsel ilişkiye giremeyeceğin anlamına gelebileceğini farkında mısın, tabii onların bu hikayeyi gazetelere satmayacaklarına tamamen güvenmiyorsan?"

İlk düşüncesinin benim libidomun bekârlığa dayanamayacağı olması beni kırdı ve somurtarak baktım. "Beni seks düşkününü bir hayvan falan mı sanıyorsun?"

Yüzündeki ifade şaşkınlıkla gevşedi. "Tabii ki hayır. Ben sadece... sen... hareket eden her şeyle flört ediyorsun, Baird. Henüz yirmi altı yaşındasın. Aylarca seks yapmamak sana olumsuz etki edecektir."

"Yapabilirim. Aksini düşündüğün için kırıldım."

"Seni kırmak istemediğimi biliyorsun." Maia ayağa kalkıp bana döndü ve beni sakinleştirmek için kolumu sıktı. "Sadece bu planı iyice düşünmediğini düşünüyorum."

"Bak, medyanın ek incelemesini istemiyorsan, anlıyorum." Anlıyordum, ama bu fikrin değerini görmemesi beni tamamen hayal kırıklığına uğrattı.

"Aslında öyle değil... sadece... Daha önce de bahsetmiştim, okulda hep mercek altındaydım. Babamın yanına taşınmadan önce. Hep yanlış nedenlerden dolayı." Pürüzsüz zeytin rengi tenini ortaya çıkaran kısa üstünü sinirli bir şekilde çekti. "Bu tekrar olursa, benim için biraz tetikleyici olabilir."

Endişeyle beline uzandım, ona dokunmaya ihtiyacım vardı. Onu sıktım. "Bunun annenle bir ilgisi var mı?"

Maia bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Acaba kaç kişi senin yaşına göre ne kadar zeki olduğunu fark ediyor?"

Gözlerimi kısarak, "Küçük yaş farkımızı durmadan dile getirmeyi bırak" dedim.

"Ben otuz yaşındayım. Kadın yaşıyla bu, dört değil, on yıllık bir yaş farkına denk geliyor."

"Saçmalık." Onu kanepeye doğru çektim, böylece bana sarılarak oturmaktan başka seçeneği kalmadı. "Konuş benimle. Çünkü sen beni bu planı gerçekten sevmediğine ikna edene kadar vazgeçmeyeceğim."

Maia dizlerini kanepeye çekti ve kolunu kanepenin arkasına uzattı. Benim yakınlığımdan bu kadar rahat olması hoşuma gitti. Bu bana gelecek için umut verdi

ve karşılıksız aşık bir erkeğin hayal edebileceği en muhteşem planın başarısı için umut verdi.

Yine de, Maia'nın yüzündeki ifadeyi sevmedim. Gözlerimin içine bakıp hızla başka yere bakarken ağzının ve gözlerinin etrafındaki gerginlik.

Sanki utanıyormuş gibi.

Kahretsin.

"Bebeğim, bana her şeyi anlatabilirsin. Ben yargılamayan biriyim."

Kanepenin kumaşını çekiştiriyordu, boğazını tıkanan duygularla mücadele ediyormuş gibi çalışıyordu.

Gerginliği azaltmak için, "Bir adam tanıyorum, ismini vermeyeceğim, bir kızın kışına Barbie bebeği sokmasına izin verdi ve kış deliği bebeği oraya vakumladı. Hemen içine çekti ve çıkaramadılar. Hastaneye gitmek zorunda kaldı" dedim.

Maia'nın gözleri şok ve kahkaha ile parladı.

Dudakları titredi. "Yoksa yok."

"Yalan değil. Ve şu ana kadar, doktorlar ve kız arkadaşı dışında bunu bilen tek kişi benim çünkü" —kendimi işaret ettim—"yargılamadan uzak bir bölgeyim."

Maia aniden kahkaha attı ve ben de o eğlencesinin gücüyle bana doğru eğilirken sııttım.

"Daha da iyisi ne biliyor musun?"

Gülmekten gözlerinden akan yaşları silerek başını salladı.

"İç mimar Barbie'ydi."

Maia haykırdı ve ben de ona katıldım, elimi dizine sürterek, onun moralini düzelttiğim için minnettar oldum. "Sanırım tasarım için aklındaki iç mekan bu değildi."

"Dur!" Maia hırıltıyla bağırdı ve beni itti.

"Onun da yıkıma bu kadar dahil olmak istediğini sanmıyorum. Özellikle de anal yıkıma. Ne berbat bir karışıklık."

Gülerek ve çılgılık atarak beni daha da sert itti, "Ben... ben... işeyeceğim! Dur!"

"Tamam, tamam. Duruyorum. Ama ne demek istediğimi anladın mı?" Gözlerini silmek için gözlüklerini çıkararak başını salladı.

Uzun kirpikleri ıslaklıktan dikleşmiş ve irisleri daha da mor görünmüştü. Nefesini toplayınca bana gülümsedi. Ne kadar tatlı, seksi bir gülümsemeydi. "Bu gerçek bir hikaye mi?"

"Kesinlikle. Bundan çok daha kötüsünü de duydum, ama seni travmatize etmek istemem. Arkadaşlarım benim yargılamadığımı ve bana her şeyi anlatabileceklerini bilirler, bu yüzden tüm ilginç hikayeleri ben duyarım." Maia düşündü ben bir yumuşak ifade yüzünde yüzünde yüzünde.

"Tamam. Şey... bu tam olarak 'Barbie'nin kışına' düzeyinde bir hikaye değil."

Sabırla bekledim.

Nefesini verdi ama sonra konuşmaya başladı. "Babamın kim olduğunu bilmeden büyüdüm. Yıllarca öğrenmek için yalvardıktan sonra annem sonunda bana bir isim verdi. O zamana kadar annem eroin bağımlısı olmuştu. İnsanların unutulduğu berbat bir apartmanda yaşıyorduk çünkü karşılayabileceğimiz tek yer orasıydı. Her gün korkuyordum. Sadece yaşadığımız yerden dolayı değil, aynı zamanda ebeveyn rolünü üstlendiğim ve annemin aşırı dozdan öleceğinden korktuğum için de. Ayrıca annemin etrafında her zaman onunla birlikte uyuşturucu kullanmaktan hoşlanan erkekler vardı. Büyüdükçe, bu benim için daha tehlikeli hale geldi."

Birinin ona böyle zarar vermeye çalışması düşüncesi... "Tanrım, çok üzıldüm."

"Okuldaki insanlar annemin eroin bağımlısı olduğunu biliyordu. Ve çocuklar nazik değildir. Sürekli zorbalığa uğruyordum. Diğer ebeveynler çocuklarının benimle birlikte olmasını istemiyordu. Hayatımın her günü utanç duyuyordum. Okula çok küçük giysilerle gitmek zorundaydım ve annem sosyal yardım parasını uyuşturucuya harcadığı için yıkanabilmek için sabun çalmak zorunda kalıyordum."

Midem düğümlendi ve elimi tekrar dizine koyarak onu sakinleştirmeye, teselli etmeye çalıştım.

"On beş yaşındayken, annemin erkek arkadaşlarından biri denedi... denedi..." Başını eğdi, sinirli bir şekilde tırnaklarını karıştırdı. "Şey, bilirsin."

“Siktir,” diye öfkeyle tısladım, duygularımı kontrol etmeye çalışarak.

“Kaçtım. Ama anneme söylediğimde bana tokat attı. Yalan söylediğimi söyledi. Bu beni çok üzdü çünkü onu sevdiğim için her zaman onun için bahaneler uydururdum. Bağımlılığı bizi mahvediyor olsa da ona her zaman şefkat duyardım. Ama ne zaman o vurdu bana ve yüzümü beni benigeri almadım, aramızda bir şey öldü. Ona bir seçim yapması gerektiğini söyledim. Ya ben ya da eroin.” Maia'nın dudakları titriyordu ve gözlerime baktığında gözlerinde tüm acıyı gördüm. “Beni seçmedi.” Eğer ben ben bilmiyorsam bilmiyordum bil biliyordum aşık aşık Maia Maia MacLeod'a ben olmak olurdu bilirdim bilmeliydim bilirdim. Çünkü benim

Göğsüm onun için *acıyordu*.

“O seni hak etmiyordu,” diye fısıldadım.

“Biliyorum.” Başını salladı ve dizimin üzerindeki elime uzandı. “Biliyorum. Ama bir şeyi bilmek, onu o kadar kolay mantıkla açıklayabileceğin anlamına gelmez. Neyse, ben de evden ayrıldım. Babamı aramaya çıktım ve onu burada, Edinburgh'da buldum. Bir çocuğu olduğunu ve benimle geçireceği onca zamanı kaçırdığını öğrenmek onun için zor oldu, ama beni geri çevirmedi. Benim için mücadele etti. O ve üvey annem Grace, hayatımın ilk on beş yılını telafi etmeye çalıştılar.

“Benim için en önemli şey, beni seven ve benim için en iyisini isteyen insanların etrafımda olmasıydı. Ama bunun bir yan ürünü olan bir şeyi de fark ettim. Artık düzgün kıyafetler giyiyordum ve arkamda iyi bir ailem vardı. İnsanlar annemden haberdar değildi. Ve bana eskisinden çok farklı davranıyorlardı. Okulda, açıkça fazla bir şeyleri olmayan çocuklara nasıl davrandıklarını izledim. Sadece daha az şeyleri olduğu için değil, daha az değerli oldukları için. Onlara, benim önceki hayatımda bana davrandıkları gibi davranıyorlardı. Sanki ben bir hiçmişim gibi. Eğitimsiz. Çöp gibi.”

“O zaman onlar pisliklerdi.”

Maia benim kaba sözlerime gözlerini kırptı ama sonra sırtıttı. “Evet, öyleydi. Ama insanlar inanmak istemese de,

dünyaya kendini nasıl sunduğun önemlidir. Kimsenin nereden geldiğini ve beni kimin doğurduğunu tahmin edemeyeceği umuduyla, kendimi sunma şeklime aşırı odaklanmaya başladım. Ondan utanıyorum ve ondan utandığım için kendimden de utanıyorum. Onu geride bıraktığım için kendimden utanıyorum çünkü onu seviyordum."

"Elbette onu sevdin. Ama seni tehlikeye atan ve senin için savaşmayan bir kadından utanmana hakkın var. Ve sen annen değilsin."

"Mantıklı olarak bunu biliyorum. Ama çok suçluluk duyuyorum." Üzülerek omuz silktim. "Her neyse, bunu kabul etmeden önce bilmen gereken başka bir şey daha var."

"Tamam...?"

"Konunun hassasiyeti nedeniyle pek konuşmuyoruz ama babamın sabıka kaydı var. Ben onun hayatına girmeden önce hapse girmişti."

Şok dalgası içimi kapladı. Logan MacLeod biraz ürkütücü bir adamdı, ama aynı zamanda Braden Carmichael'ın birkaç işini onun için yöneten dürüst biriydi. Yüzümde tarafsız bir ifade tutmaya çalıştım. "Neden hapse girdi?"

"Shannon teyzemin onu taciz eden bir erkek arkadaşı vardı. Bir gün onu terk etmeye çalışınca, adam onu kanlar içinde bırakacak kadar dövdü ve neredeyse tecavüz edecekti."

Lanet olsun. My'nin minik teyzesini hayal ettim ve tanımadığım bir adamı öldürme isteği duydum. Logan MacLeod'un neden hapse girdiğini anladım. "Baban onu yaraladı," diye tahmin ettim.

"Onu komaya soktu." Maia omuz silkti. "Belki başka türlü hissetmem gerekirdi, ama yasa öyle olsa bile babamı yaptığı şey için suçlamıyorum."

"Ben de onu suçlamıyorum, My."

"Suçlamayacağını düşünmüştüm." Minnettar bir gülümsemeyle, "Ama ailemin geçmişi, kamuoyuna açıklanırsa diğer insanların yargılayacağı türden."

"Yargılamayacaklar. Biz bunu sağlayacağız."

"Demek istediğim, bugünkü konumuma gelmek için çok çalıştım. Sosyal medyada ve magazin dergilerinde boy gösterip mercek altına alınmak... Bununla başa çıkabilecek yapıda mıyım, bilmiyorum."

Kahretsin. Buna nasıl karşı çıkabilirdim ki?

"Ama sonra..." Dudaklarını ısırdı. "İşimi kaybetmek istemiyorum. Ve kampanya sadece üç ay sürecek."

Umut yeşermeye başladı. "Eğlenceli olabilir, My."

Beni düşündü. "Bu sana da gerçekten yardımcı olur mu?"

"Kesinlikle. Hatta beni sahte gönüllü ayrılmamı sağlayabilir. Ayrıca" — abartılı bir şekilde kaşlarımı oynattım — "Becky the Rat'a artık profesyonel bir futbolcuyla nişanlı olduğunu söylediğinde yüzündeki ifadeyi hayal edebiliyor musun?"

Maia neşeyle kıkırdadı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Bu evet demek mi, My? Bunu yapacak mıyız?"

ALTINCI BÖLÜM

BAIRD

Falkirk sokaklarında araba sürmek artık garip geliyordu. Burası benim memleketimdi, ama on sekiz yaşımdan beri burada yaşamıyordum. Yerel takımın 18 yaş altı takımında oynamıştım ve Caledonia United tarafından keşfedilmiştim. Ablam Ainsley zaten Edinburgh'a taşınmıştı, bu yüzden onun yakınında olmak ve şehirde ailesi olması fikri hoşuma gitmişti. Bu, annemi ve dedemi geride bırakmak anlamına gelse bile.

Bir süreliğine, bizi görmek için şehre gelmeye çalıştılar, ama büyükanmem geçen kış kötü bir düşüş geçirdi ve artık eskisi kadar seyahat edemiyordu.

Ainsley ve ben, cuma akşamı onlarla akşam yemeği için eve gidiyorduk. Hafta sonu maçım olduğu için gidemedim ve Maia ile olan planlarımı onlara anlatmam gerekiyordu.

Hâlâ benimle evlenmeyi kabul ettiğine inanamıyordum.

"Bu çok garip," diye mırıldandı Ainsley, eskiden bisiklet sürdüğümüz caddeden geçerken. Aşağıdaki tepe, gittiğimiz ilkokul ve lisenin yakınındaki büyük bir parka iniyordu. Buradaki evler, belediyeye ait ve özel mülkiyetli, savaş öncesi ve yüzyıl ortası evlerinin bir karışımıydı. Park etmenin bu kadar zor olduğunu hatırlamıyordum, ama şimdi park etmiş arabaların arasından geçmek için hızımı oldukça düşürmek zorunda kaldım.

"Nesi tuhaf?" diye sordum, tepeye çıkıp dedemlerin evinin bulunduğu sokağa dönmek için sinyal verirken.

Babamız bizi terk ettikten sonra annemiz bizi büyükannem ve büyükbabamın yanına taşınmıştı. Onu hatırlamıyorduk. Tek bildiğimiz adı (Andrew Mancini) ve İskoç-İtalyan olduğu idi. Annem onun hakkında konuşmaktan hoşlanmazdı ve ben de bizi terk eden o pislik hakkında meraklanmayı reddettim. Ainsley benden biraz daha meraklıydı, ama ona, eğer aramaya karar verirse beni bu işin dışında bırakmasını söyledim.

Benim için büyükbabam, ihtiyacım olan tek baba figürüydü.

"Nesi tuhaf?" diye tekrarlardım, eve yaklaşırken. Büyükbabam akıllı bir adamdı ve yıllar önce kaldırımın yüksekliğini düşürttürerek ön bahçeyi araba yolu haline getirmişti. Manevra yapmak zordu ama BMW'yi geri geri park etmeyi başardım.

"Her şey çok tanıdık, ama sanki başka bir hayatta burada yaşamışsınız gibi geliyor."

Motoru kapattım. "Evet. Bunu tarif etmek için iyi bir yol."

"Keşke onları bize daha yakın bir yere taşınmaya ikna edebilsek."

"Biliyorum. Sanırım bu adil olmaz. Hayatları boyunca burada yaşamışlar."

Kız kardeşim iç geçirdi. "Evet, sanırım öyle."

Annemin arabasının hemen yanına park ettiğimiz için dışarı çıkmak zor oldu ama başardım. Minik ablam için daha kolaydı.

Ainsley, ön kapıya çıkan merdivenleri çıkarken bana baktı. "Neden bu kadar şüpheli davrandığını bana söyleyecek misin?"

"Tuhaf mı? Ne zaman tuhaf davrandım ki?" Annem kapıyı açarken ben de bunu sordum.

Annem sarışın ve mavi gözlüydü. Ne yazık ki, hem ben hem de Ainsley renklerimiz babamızdan almıştık. İkimiz de siyah saçlı ve kahverengi gözlüydük. Neyse ki, boyumu İskandinav olan annemin ailesinden almıştım. Ainsley boyunu dedesinin ailesinden almıştı. Bu durum onu çok rahatsız ediyordu

annem ve büyükannem 1,75 metre boyunda olduğu halde benden 30 santim daha kısa olması onu çok rahatsız ediyordu.

"Küfür etmeyi bırak," dedi annem ve beni kucakladı. Onu sıkıca kucakladım. Onu çok özlemiştim. "Nasılsın anne?" diye sordum ve onu bıraktım. "Kız kardeşin neden sana güvenilmez diyor merak ediyorum." Ainsley'i kucakladı ve saçlarına fısıldadı, "Şimdi neyin peşinde?"

"Hiçbir şey." diye homurdandım ve içeri girdim, spor ayakkabılarımı çıkardım çünkü büyükannem ayakkabılarımızı çıkarmadan eve girmemize asla izin vermezdi.

1930'larda inşa edilmiş, teraslı bir evdi. Küçük bir merkezi koridor, alt kattaki tuvalet, mutfak ve oturma odasına açılıyordu. Merdivenler ön kapının yanındaydı ve üç yatak odasına çıkıyordu. Üst kat dar bir yaşam alanıydı ve ben büyüdükçe annem Ainsley ile aynı odayı paylaşmaya başladı. Ainsley'nin Edinburgh Üniversitesi'nde sanat tarihi okumak için evden ayrılmasının tek nedeninin kendine biraz alan açmak olduğunu hiç şüphem yoktu.

Şimdi o merdivenleri inceleyerek, büyükannemin onları inip çıkmak zorunda kalmasından endişe ediyordum.

Annem yüzümdeki ifadeyi fark etti. "Biliyorum." Omzumu sıktı. "Onlarla taşınmak konusunda konuşmaya çalıştım." "Eğer sorun konumsa, yakınlarda güzel bir bungalov bulabilirim." Eğer sorun konumsa, yakınlarda güzel bir bungalov bulabilirim."

Ainsley ayakkabılarını çıkardı. "Belki bugün onlarla konuşabiliriz."

"Biz sağır değiliz, biliyorsun," dedi büyükbaba oturma odasından. "Orada hayatımızı planladığınızı duyabiliyoruz."

Gülümsedim, onun sesini duyunca içimi bir sıcaklık kapladı. Oturma odasına girdiğimde, büyük pencerenin önündeki koltuğunda büyükannemi, şöminenin önündeki koltuğunda da büyükbabamı gördüm. Beni selamlamak için ayağa kalktı ve ben onun ne kadar sertleştiğini ve yavaşladığını fark etmemeye çalıştım. Bu ikisi olmadan bir hayat düşünemiyordum ve onları yaşlı olarak görmek istemiyordum. Ama öylelerdi.

"Dede." Onu kucakladım ve sırtını nazikçe okşadım.

"Seni görmek ne güzel, evlat." Bana sertçe sırtımı okşadı ve çarpık bir gülümseme attı. "Sonunda o lanet saçını kestirdin. İyi görünüyor. Yine de biraz daha kısaltabilirdin."

Yıllardır saçımla şakacı bir şekilde dalga geçtiği için gülümsedim. Ainsley önce büyükannemi selamlamıştı, biz de yer değiştirdik. Eğilip büyükannemin yanağına öpücük kondurdum, dudaklarımın altında ne kadar yumuşak ama ince olduğunu hissettim.

Geri çekilirken, geçen bir yılda yüzündeki çizgilerin ne kadar derinleştiğini inceledim. Gözlerinin altındaki halkaların ne kadar şiş ve koyu olduğunu gördüm. Sonbahardan beri yaşlanmıştı. "Her zamanki gibi güzelsin, büyükanne."

"Och, git buradan." Sabırsızca kanepeye doğru işaret etti. "Otur, otur. Bana haberleri anlat. Saç kesiminden bahset."

Kanepeye oturduğumda, Ainsley'in haklı olduğunu fark ettim. Falkirk'e, büyükannem ve büyükbabamın yanına dönmek, geçmiş hayatımın anılarını yeniden yaşamak gibiydi. Bu beni üzdü. Onları Edinburgh'a taşınmaya ikna etmeye çalışmaya karar verdim, böylece bize daha yakın olurlardı.

"Ee, aklındakileri bana anlatacak mısın?" diye sordu annem, mutfak kapısını arkasında kapatarak.

Ainsley ve ben akşam yemeğinden sonra bulaşıkları yıkıyorduk çünkü bulaşık makinesi yoktu.

"Sen de bu değişimi fark ettin, değil mi?" Ainsley alaycı bir şekilde sordu. "Evet, fark ettim." Annem küçük kahvaltı köşesinde oturdu. "Annem ve babam dizilerini izliyorlar, bu yüzden biraz mahremiyetimiz var. Konuş benimle, Baird. Bir şeyin

rahatsız ettiğini anlarım."

Planımı açıklamak düşüncesi beni çok heyecanlandırdı. "Evet, sana söyleyeceklerim var." Lavabodan döndüm

"Ains, sen de bir dakika oturabilir misin?"

"Şimdi endişelendim. Sesin çok ciddi geliyor." Bulaşık bezini düşürdü ve annemin karşısındaki sandalyeye oturdu, dizlerini göğsüne çekti.

"Kötü bir şey değil." Kız kardeşimin kaşlarını çatmasına neden olan endişesini gidermeye çalıştım. "En azından ben öyle düşünmüyorum."

Annem dudaklarını sıkıştırdı ama devam etmem için işaret etti.

Hızlı ama sessizce Maia'nın ve benim planımızı anlattım.

Ainsley ve annem, ben konuşmamı bitirince birbirlerine inanamayan bakışlar attılar ve sanki sessizce iletişim kuruyormuş gibi birbirlerine baktılar.

Sonunda Ainsley bana döndü. "Hislerin olduğu bir kadınla sahte evlilik yapmak bence kötü bir fikir."

Hem annem hem de Ains, Callan ve John ile birlikte benim sırdaşlarım oldukları için Maia'ya deli gibi aşık olduğumu biliyorlardı. Callan'a duygularımın boyutunu anlatmamıştım çünkü Beth, Maia'nın kuzeniydi ve onun Beth'ten bir sır saklamasını istemiyordum. John ise biliyordu.

"Ya da dahice bir fikir. Onu kazanmak için zaman kazanırım." Gülümsedim. "Ve bunu başarabileceğime güvenim tam."

"Sana aşık olmamak için aptal olması gerekir, evlat," dedi annem sadakatle.

"Belki," diye homurdandı Ains. "Ama o da çok ciddi bir ilişkiden yeni çıkmış. Maia'nın Baird ile ciddi bir ilişkiye atılmak isteyeceğini sanmıyorum."

Sinirlenerek kız kardeşime kaşlarımı çattım. "Neden işimi bozuyorsun?"

"Baird," diye mırıldandı annem, tiksintiyle burnunu kırıştırarak.

Kız kardeşim cesur bakışlarıyla beni deli gibi süzüyordu. "Çünkü seni seviyorum ve kalbinin kırılmasını istemiyorum. Ayrıca, magazin dergilerinin bu konuyu çok abartacağını biliyorsun."

"Amaç da bu. İmajımı temizlemek. Baird McMillan, aile babası."

"Aile babası mı?" diye ciyakladı annem. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

Ona göz kırptım. "Henüz yok, en azından."

Ainsley kusacakmış gibi bir ses çıkardı. "Tamam, torun istiyorum, ama yirmi altı yaş çok genç." "Maia otuz yaşında. Daha fazla bekleyemeyiz."

Yarı şaka yapıyordum.

"Kız kardeşinden daha mı büyük?"

"Dört yıl hiçbir şey değil."

"Bilmiyorum. Maia oldukça olgun bir otuz yaşında." Ainsley beni inceledi, gözlerinde yaramazlık dans ediyordu. "Belki de onun için yeterince olgun değildir."

Tezgahtan kalkarak kendimi işaret ettim. "Ben olgunum. Ben lanet olası Bitto Storico'yum."

"Lütfen dikkatli konuş." Annemdi.

"Özür dilerim. Ben lanet olası Bitto Storico'yum." "Pes ediyorum," diye mırıldandı annem.

Ainsley yüzünü buruşturdu. "Bitto Storico ne?"

Annem çoktan telefonunu çıkarıp Google'da aramaya başlamıştı, sonra kahkaha attı ve ekranı Ainsley'e gösterdi.

Ainsley yüksek sesle okudu. "Dünyanın en olgun peyniri." Annem kendi kendine kıkırdayan Ainsley başını salladı. "Birincisi, bunları nereden biliyorsun? İkincisi, peynir mi? Benzetme için peyniri mi seçtin? Cidden mi?"

"Neden olmasın? Çok lezzetli. Ben de öyle."

"Tamam, tamam." Annem gülmeyi bıraktı ve bana otoriter bir ifadeyle baktı. "Yapmak üzere olduğun ciddi bir konu hakkında ciddi bir tartışma yapamıyorsan, bunu gerçekten yapman gerektiğini düşünüyor muyuz?"

"Och, ciddi olduğumu biliyorsun. Ne kadar ciddi olduğumu kanıtlayacağım." Aniden kuruyan dudaklarımı yaladım. "Zamanı geldiğinde Sigrid teyzenin yüzüğünü alabileceğimi söylemiştin." Norveçli akrabalarımızdan Sigrid teyzemi kastetmiştim. Büyükbabamız aracılığıyla bizimle iletişim halindeydiler ve çocukken Oslo'nun hemen dışındaki evlerini bile ziyaret etmiştik. Onlar da bizi ziyaret gelmişlerdi.

kardeşleri. Kendi çocuğu yoktu ve kocasının ölümünden bir yıl sonra vefat etmişti. Küçük mirasını yeğenleri arasında paylaştırmıştı. Annem en sevdiği yeğeniydi ve nişan yüzüğünü ona bırakmıştı. Annem de bana, hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kıza bu yüzüğü verebileceğime söz vermişti.

Mücevherlerden pek anlamazdım, ama o yüzüğün çok havalı olduğunu ve Will the Prick'in ona verdiği o çirkin yüzükten çok daha uygun olduğunu biliyordum.

"Gözleri menekşe rengi," dedim ve metaforik olarak kolumdan asımı çıkardım. "Bu kaderimizde var."

"Aman Tanrım." Ainsley bana hayretle baktı. "Gerçekten öyle." "Gerçekten mi?" Annem parmaklarını dudaklarına gözlerine geniş.

Çünkü Sigrid teyzenin nişan yüzüğü, Maia'nın gözlerinin rengiyle neredeyse aynı renkte bir safirdi.

Mutfak birkaç saniye sessiz kaldı. Sonra annem yüzünü buruşturdu. "Sanırım hiç olmadığı kadar endişeliyim. Senin incinmeni istemiyorum."

Omuz silktim, annem ve Ains'in yanında "hiçbir şey beni rahatsız etmez" havasını takınamazdım. "Bence o riske değer."

Annem sandalyeden fırladı ve ben bu ani harekete şaşkınlığımı atlatamadan, annemin kucağına çekildim. "Umarım her şey istediğin gibi olur, oğlum." Geriye yaslanarak yüzümü avuçlarıyla kavradı. "Yüzüğü alacağım. Ve Maia ile tanışmak istiyorum. Çok, çok yakında."

Annemin gözlerinde parıldayan gözyaşları boğazımda bir yumru oluştururken başımı salladım.

Maia'yı bana gerçek bir şans vermesi için ikna edemezsem, sadece kendi kalbimi kırmakla kalmayacağımı anladım.

Annem sessizce mutfaktan çıkıp yüzüğü almaya gitti. Ainsley'e döndüm.

"Sana zarar verirse yüzünü dağıtırım," dedi, çenesini kaldırarak, koyu renkli gözleri koruyuculukla parıldayarak.

Ablamı düşündüm. "Teşekkürler, Ains. Ama Maia'ya bir şans verirsen daha çok minnettar olurum."

"Maia'yı sevmemek için onu yeterince tanımıyorum. Onun biraz mesafeli olduğunu mu düşünüyorum? Evet. Onun başka bir yönünü açıkça görüyorsun, bu yüzden onu sevdiğin için ben de onu sevmeye meyilliyim. Ama bu, seni incitirse o muhteşem yüzünü parçalamayacağım anlamına gelmez."

"Birincisi, Maia soğuk biri değil. Tam tersine, bunu sen de göreceksin. İkincisi, bana zarar verse bile, o muhteşem yüzüne yaklaşmana izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Kız kardeşimin ifadesi yumuşadı. "Seni hak etse iyi olur, B."

"Umarım birbirimizi hak ederiz." Omuz silktim. "O... Maia... O benim kaderim, Ains."

Ainsley yavaşça başını sallarken yüzündeki endişeyi silemedi. Ve yine, umarım haklı çıkarım diye düşündüm.

YEDİNCİ BÖLÜM

BAIRD

Bir maç öncesinde en son bu kadar gergin olduğum zaman, sakatlığımdan sonra oynadığım ilk maçı.

Sanırım o tür bir gerginlik hiç geçmemişti, ama o duyguları bölümlere ayırmanın bir yolunu bulmuştum.

Bu seferki farklıydı. Bu gerginlik maçla ilgisi yoktu, Maia'nın ilk kez beni izlemeye geleceği gerçeğiyle ilgiliydi. Kingston United ile oynayacağımız eleme maçıydı ve Dalmarnock ile oynayacağımız finale çıkıp çıkmayacağımızı belirleyecekti. Önemli bir maçı.

Yine de Maia yüzünden daha da gergindim. VIP erişimi ayarlamıştım, böylece patronla tanışabilir ve ona nişanlandığımızı söyleyebilirdik.

Öncelikle, Callan ve John'a, ebeveynlerimiz dışında herkese anlatmaya karar verdiğimiz çarpık gerçeği anlatmam gerekiyordu. Soyunma odası bunun için uygun bir yer değildi, bu yüzden onları boş bir ofise kadar takip etmelerini istedim.

"Neler oluyor?" Callan kollarını göğsünde kavuşturdu ve kaşlarını çattı. Endişesinin sevgiden kaynaklandığını biliyordum, ama dostum, yüzündeki o ifadeyi görmekten bıktım artık.

Söyle gitsin. Bandı bir kerede çekip çıkar gibi. "Maia bir süre önce erkek arkadaşından ayrıldı. Ben de şansımı denedim, evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

Bu çoğunlukla doğrudu.

Ne yazık ki, tüm gerçeği söyleyemezdim çünkü bu, Callan'dan Beth'e sır saklamasını istemek anlamına gelirdi ve bunun adil olmadığını düşünüyordum.

"Bu bir şaka mı?" Callan'ın kolları yanlarına düştü. "Hayır.

Hiç bu kadar ciddi olmamıştım." Yüzük kutusunu çıkardım.

Arka cebimden çıkardım. "Anneme Sigrid teyzenin yüzüğünü istedim." Arkadaşlar bunu çok iyi biliyorlardı ve yıllardır benimle dalga geçiyorlardı çünkü bir kızla ciddi bir ilişki kuracak kadar ciddi olduğumu gösteren hiçbir işaret vermemiştim.

"Hiç ciddi bir ilişkin olmadı," dedi John, aklımdan geçenleri dile getirerek. "Nasıl olur da takılmaktan nişanlanmaya geçersin?"

"Evet? Biraz çıkamaz mısın? Neden hemen atlamam gerekiyor?" diye sordu Callan.

Ben burnumdan soludum. "Dostum, sen Beth'e tanıştıktan altı ay sonra evlenme teklif ettin. Ben Maia'yı bir yıldan fazladır tanıyorum."

"Teknik olarak, Beth ve ben on altı yaşından beri tanışıyoruz. Teklif etmeden önce altı ay çıktık. Maia, yarı çıplak kadınlarla tabloid fotoğraflarında görünmene bir şey demiyorsa, burada bir mantık hatası var bence."

Lanet Callan. Benim iyiliğim için fazla akıllı. "Tamam. Bir süre önce Will'den ayrıldı, ama ben ancak geçen hafta cesaretimi toplayıp evlenme teklif ettim. Evet dedi. Bu her şeyi açıklıyor.

Önemli olan tek şey bu. Burada durup kendimi açıklamayacağım. Bu olacak. Karar kesin."

Callan sanki kafamda üç tane kafa çıkmış gibi bana baktı. "Ciddi misin? Bunca zamandır ona aşık mıydın?"

John'a yan gözle baktım ve Callan da bakışımı takip etti. John dudaklarını sıkıca kapatarak başını salladı ve sonra iç geçirdi. "Üzgünüm dostum. Ama ben

Baird'e sana söylemeyeceğime söz verdim. Beth'ten sır saklamayı istemedi.

"Maia'ya aşığım," itiraf ettim. Callan ağzını kapattı. Bekledim.

Ve bekledim.

Sonra en iyi arkadaşım tüm bu yeni bilgileri sindirirken yavaşça başını salladı. "Tamam. Şey, ben... Senin adına sevindim dostum. Ama hemen nişanlanmak bir hata olur bence."

"Callan..."

"Hayır. Senin için endişeleniyorum. Hareket eden her şeyle yatmaktan bir kıza evlenme teklif etmeye kadar tam bir 180 derece dönüş yaptın. Davranışların... dengesiz."

"Sen de Beth'e aşık olduğunda ve erkek gibi davranıp bunu itiraf etmek istemediğinde öyleydin," diye karşılık verdim.

"Tamam, tamam. Bu konuyu kapatalım." John sakın bir şekilde aramıza girdi. "Sakin olun çocuklar."

"Kafasını toparlaması lazım." Callan öfkeyle beni işaret etti.

"Evet. Öyle." Başımı salladım, sözlerim onun hevesini kırdı. "Ama Maia'nın bana bu konuda yardımcı olabileceği hiç aklına geldi mi?"

En iyi arkadaşımın omuzları çöktü.

Sonra, "Şey... lanet olsun."

Kendini beğenmiş bir cevap vermekten kaçındım.

Gözleri kısıldı. "Dikkatli bir şekilde tebriklerimi sunuyorum."

Eğlencem kaçtı. "Yargılayıcı, temkinli tebriklerini kışına sokabilirsin."

"Lanet olsun, Baird. Seni seven insanlar senin için endişelenebilirler."

"Artık bıktım. Ben yetişkin bir adamım. Kendimi idare edebilirim. İstediğim bu. İstediğim kişi bu, hepsi bu."

Callan birkaç saniye bana baktı. Birkaç saniye daha geçtikten sonra kapıdan çıktım. Neyse ki, yüzündeki ifade yumuşadı ve

masayı dolaşıp bana sarıldı ve sırtıma erkeksi bir şekilde vurdu. "Tebrikler. Her zaman senin yanındayım."

"Biliyorum dostum. Huysuzluk yaptığım ve seni endişelendirdiğim için özür dilerim. Ben iyiyim."

John da beni kucakladı. "Tanrıya şükür ki o da seni seviyor. Hayatını kederle geçireceğinden endişeleniyordum."

Callan homurdandı. "Bunu nasıl kaçırdım?"

"Çünkü onun özlemi, herkesle flört edişine çok benziyor."

"Siktir git," diye cevap verdim, iyi niyetle, her ne kadar suçluluk ve tedirginlik omuzlarımı ağırlaştırırsa da. Yarı gerçeklerle ayrıntılardan kaçınmak bir şeydi, ama bir yalanı sürdürmek tamamen başka bir şeydi.

Ve gerçek şu ki, Maia bana aşık değildi. En azından henüz değil.

Soyunma odasından sahaya çıkmadan birkaç dakika önce, Maia geldiğini bildiren bir mesaj attı. Onun varlığı adrenalin gibi bir etki yarattı. Sahaya oyun yüzümle çıktım.

Maia aklımın bir köşesinde olmasaydı, Kingston United bizi mahvedebilirdi.

O beni ateşledi.

Rakibimiz bizi yenmeye kararlıydı ve savunmamız da görevini yapmıyor gibiydi. Kingston yaklaşık yirmi gol denemesi yaptı. Bunların birkaçı o kadar uzağa gitti ki, neredeyse hiç uğraşmam gerekmedi. Diğerlerini ise bir makine gibi kurtardım. Bugün hiçbir şey benden geçemedi.

Bana Maçın Adamı ödülünü verdiler.

Caledonia United finale yükseldi. "*Oan yersel!*"

Basın toplantısından sonra soyunma odasına girerken, çocuklar sırtımı tokatlayarak beni ağaç gibi tırmanmaya çalıştılar. Hatta, tabloid gazetecisi Craig Bennet'in performansımın kulüp sahibinin sözleşmemi feshetmesini engellemek için bir girişim olup olmadığını sorması bile beni rahatsız etmedi. "Hayır dostum. Sadece sevdiğim işte olağanüstü bir performans sergiliyorum." O pis suratlı herifi yumruklamak istemiyormuş gibi sırtarak bir sonraki muhabire geçtim.

Yine de hepimiz soyunma odasına dönmekten memnunduk. Teknik direktör babacan bir hareketle omzuma vurdu. "Harikaydın McMillan. Harikaydın evlat. Finalde de böyle devam edersen, bu şeyi kazanabiliriz."

Biraz olumlu ilgiye karşı değildim ve Kupası finalinde olduğumuz için çok mutluydum, ama aynı zamanda Maia'yı görmek ve ona yüzüğü vermek de istiyordum. Bunu yapana kadar gerginliğim geçmeyecekti ve planımızdan geri dönmek mümkün değildi.

Beklendiği gibi, duşlardan ve soyunma odasından ilk çıkan ben oldum. Aile odasında bekleyen bazı arkadaşların eşlerine merhaba dedim. Maia tek başına durmuş, etrafına bakınıyor, rahatsızmış gibi bir ayağından diğerine ağırlığını vererek duruyordu. Kimse ona hoş geldin demek için yaklaşmış mı diye merak ederek kaşlarımı çattım. Beth'in ona eşlik etmek için maça gelmemiş olması çok yazık oldu.

Maia beni fark edince yüzü aydınlandı ve kalbim göğsümde yerinden çıkacak gibi oldu.

O kadar çarpıcıydı ki, bir gün onun beni bu kadar etkileyemeyeceği bir gün geleceğini hiç düşünmemiştim.

"Harikaydın, Baird!" Eric'in kız arkadaşı Katrin, WAG'ler (eşler ve kız arkadaşlar) grubunun içinden mutlu bir şekilde bağırdı.

Maia'nın tek başına durmasına sinirlendiğim için ona çene kaldırma hareketi yaptım. Birisi tek başına dururken etrafında insanlar varsa, o kişiyi rahat hissettirmek sana kalmıştır.

Bazen bu kalabalık klikler halinde olurdu ve bu beni çok rahatsız ederdi.

Maia'ya ulaşır ulaşmaz onu kollarımın arasına aldım ve onu yerden kaldırdığımda şaşkınlık çığlığı attı.

Yumuşak bir kahkaha attı ve onu indirmeden önce bana sarıldı. Maia gülümsedi, mor gözleri parlak bir şekilde ışıldıyordu. "Bundan sonra sana kesinlikle Ayı diyeceğim."

Sevgi dolu bir gülümsemeyle kaşlarımı çattım. "Ayı mı?"

"Evet. Bir keresinde kaleyi savunurken , diğer oyuncuların üzerinde yükselen, sert vücutlu bir boz ayı gibi görünüyordun. Sonra beni gördüğünde ilk yaptığın şey bana kucak açmak oldu."

Bu benzetmeye gülerek karşılık verdim. "Güçlü vücutlu kısmını beğendim."

Gözlerini devirdi. "Eh, tam olarak bir ayı kadar yumuşak sayılmazsın."

"Hayır, kesinlikle yumuşak değilim."

Utangaç bir şekilde başka yere baktı. My'nin benim söylediklerime utangaç tepki verdiğini hiç görmemiştim. Bu kesinlikle, inanılmaz derecede sevimliydi. "Her neyse... harikaydın. Finale kaldığın için tebrikler. Bu olağanüstü bir şey."

"Senin için gösteriş yapıyordum," diye dürüstçe cevap verdim.

Maia, dalga geçtiğimi düşünerek gülerek başını salladı.

"Benimle gel." Elini tuttum ve herkesi geçerek önlerinden geçtim, onlara aldırış etmedim. Tamamlamam gereken bir görevim vardı.

"Nereye gidiyoruz? Buraya girmeme izin var mı?" Maia, kapılardan ve koridorlardan geçerken elimi çekerek belirsiz bir şekilde fısıldadı.

"Benimle birlikteysen izin var." Callan ve John'a haberi verdiğim ofis boştu, ben de içeri girdim ve kapıyı arkamızdan kapattım.

O anda sinirlerim yine bozuldu.

Maia, klinik alanı gözden geçirdi ve ipeksi koyu saçlarından bir tutamı kulağının arkasına attı. Tanrım, kulakları bile

bile sevimli ve mükemmeldi. Işıktaki parıldayan şık küçük elmas küpeler takıyordu. Umarım elmaslar Will'den değildir, yoksa hemen yenilerini almak zorunda kalırız.

“Ve biz buradayız neden neden?” Ben
soru kaşlarını kaşlarını kaldırarak.

Hiçbir şey olmayacak.

Cepimden yüzük kutusunu çıkardım. "Bunu yaparsak, uygun giyinmelisin." Kutuyu açtım.

Maia'nın ağzı açık kaldı. "Nerede?" diye soluk soluğa sordu.

"Nasıl?

Ne?"

Burun kıvırdım. "Elini ver." Maia ağzı
açık kaldı. "Ha?"

Omuzlarım gülmekten titriyordu, manikürlü sol elini tuttum ve yüzüğü parmağına geçirdim. Tam oturdu. Mükemmel.

Kaderinde varmış.

Onun parmağında yüzüğü görünce beklenmedik bir heyecan dalgası içimi kapladı. Penisim sertleşmeye başladı.

Siktir.

Kaito'nun çıplak kıcı. Baumann'ın çıplak kıcı. Takımın bana koyun testisleri yedirmeye çalıştığı zaman. Gafiyerin çıplak kıcı. Ugh. Evet, bu kadarı yeter.

boğazımı temizledim. " Sigrid'in teyzesi nişan yüzüğü, yani eski bir yüzük. Annem *mor* safir olduğunu söyledi. Bence... sana çok yakışır. Sana uyacağına inanamıyorum.

Maia yüzükten başını kaldırdı. "Çok güzel, Baird. Ben... bunu takamam. Çok özel bir şey."

"Bir yüzüğe ihtiyacımız vardı ve ben de tesadüfen bunu buldum. Sana iyi bakacağını biliyorum."

"Öyle yapacağım." Yüzüğü göğsüne bastırdı, gözleri biraz parladı, sanki duygularını bastırmaya çalışıyormuş gibi.

Diğer elini tuttum. "Hey, seni üzmem istemedim."

"Öyle değil... Sen yapmadın. Ben sadece..." Maia yüzüğü ışığa doğru kaldırdı. "Will... nişanımızı bozduğumuzda, gerçekten çok üzülmüştüm. Ama son zamanlarda, ilişkimizi sorgulamama neden olan bazı şeyler oldu. Mesela bana verdiği nişan yüzüğü gibi."

Gözlerimiz birbirine kilitlendi ve onu öpmek, onu sakınleştirmek, ona dünyayı vereceğimi fark ettirmek için titredim.

"Bu, hayatımın geri kalanında takmam gereken bir yüzük. Tam olarak bana uygun bir yüzük olmalı. Ama Will, gösterişli ve itici olan bu kocaman elması seçti. İnsanlar yüzük hakkında yorum yaptıklarında kendimi garip hissediyordum. Ama bu... bu benim için mükemmel. Sen bunu nasıl biliyorsun da o bilmiyordu?"

Çünkü seni tanıyorum. Seni seviyorum. Senin olmanı istediğim kişi olarak değil. Çaresizce söylemek istediğim sözleri içime attım. "Çünkü ben dikkat ediyorum, My. Belki de Will'in sana dikkat etmediğini fark etmeye başlıyorsundur."

Cevap olarak verdiği kahkaha yarı ağlama gibiydi. "Evet, sanırım haklısın."

Onu kucaklayarak sardım. "İyi misin?"

Maia bana sıkıca sarıldı. "Evet. İyileşeceğim. Teyzenin yüzüğünü bana emanet ettiğin için teşekkürler."

Hayatımın geri kalanında sana güvenmek istiyorum.

Yine boğazımı temizledim ve ikimiz de nefes alamayana kadar onu öpmeye başlamadan önce onu bıraktım. "Şimdi eğlenceli kısım. Gaffer'a nişanlandığımızı söyleyeceğiz."

O, dolgun alt dudağını ısırды. "Aileme söylemeden önce menajerine söylemek içime sinmiyor."

Kahretsin. "Biz... bekleyebiliriz. Eğer istersen."

"Hayır. Hadi yapalım. Bu akşam aileme söyleyeceğim."

Onun tedirgin ifadesine bakınca, sormaya neredeyse korkuyordum. "İyi gitmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

O yüzünü buruşturdu. "Sen olduğun için değil. Son nişanı mı bozduktan sadece bir ay sonra tekrar 'nişanlandığım' için."

"Birincisi, *nişanlı kelimesini* tırnak içinde söyleme, yoksa her şeyi ele verirsin."

Maia burun kıvrırarak güldü ama başını salladı.

"İkincisi, onlara gerçeği söylüyorsun. Bunun... sahte olduğunu." Bu kelimeden nefret ediyordum. "Yani, eminim sorun olmayacaktır."

"Hmm. İkimizden biri böyle düşünüyor, ne mutlu."

BÖLÜM SEKİZ

MAIA

Baird'in yüzüğüne bakmaktan kendimi alamıyordum.

Sadece bana emanet ettiği bir aile yadigarı olduğu için değil, aynı zamanda dünyadaki en mükemmel nişan yüzüğü olduğu için de. Daha önce gözlerimin rengiyle uyumlu bir safir görmemiştim. Gözlerim babamın bana verdiği bir hediye idi. Çok sıra dışı bir renkleri olduğu için çok değer verdiğim bir hediye. Babamın küçük kız kardeşi Shannon teyzem de aynı menekşe rengi gözlere sahipti.

Bu renk safirin varlığından bile haberdar değildim. Safir yaklaşık iki karat ağırlığında, dikdörtgen yastık kesiminde, platin üzerine yerleştirilmiş ve üç yuvarlak kesim pırlanta ile çevriliydi; ikisi safiri sarıyor, biri ise üçgen şeklinde kaskad şeklinde bandın tabanına uzanıyordu. Toplamda altı yuvarlak kesim elmas vardı. Güzel ama abartısızdı. Baird, teyzesinin kocasının 1960'larda Avusturya'daki bir kuyumcudan satın aldığını söyledi. Tarihi olması hoşuma gitti, ama Baird'in, boşandıktan sonra evleneceği kadına nişan yüzüğünü saklamak yerine, ailesine açıkça önemli olan bir mücevheri *bana* hediye etmesi beni şaşırttı.

Bir gün, boşanmış bir kadın olacaktım. İkimiz de bunun ne kadar büyük bir olay olduğunu ve ileride bize nasıl bir etkisi olacağını tam olarak kavrayamamıştık.

Bu kararı dürtüsel olarak verdiğimizde, dikkate almadığımız birçok şey vardı. Örneğin, bu lanet olası nişan yüzüğünü takalı sadece bir gün olmuşken, ona bu kadar bağlanacağımı kesinlikle tahmin etmemiştim.

Pennington ofisinin bulunduğu kata çıkan asansör durduğunda, bakışlarımı yüzük parmağımdan zorla ayırarak, mermer zeminde yürüyerek ofisime doğru gittim, böylece henüz kimseyle konuşmak zorunda kalmayacaktım. Yani, Eli dışında kimseyle.

İyi bir uyku çekip, dinlenmiş ve tüm ekibime haberleri vermek için hazır hissederek ofise gelmeyi ummuştum, ama dün gece ailemin seslerini bastırmak için çok uzun zaman harcadım.

Babam ve Grace ile tek başıma yüzleşmenin en iyisi olduğuna karar verdikten sonra, Baird'i, en azından şok olmuş olan müdürüyle tanıştırdıktan sonra terk ettim. Brian bu haberi kabullenmiş gibiydi, ama içimden bir ses, bunu Baird'in bu yıl yaptığı bir başka çılgınlık olarak kabul ettiğini söylüyordu. Konuşmamızı, bunun Baird'in sonunda sakinleşip oyuna devam edeceği anlamına geldiğini umduğunu ve bugünkü performansının bunun doğru olabileceğine dair umut verdiğini söyleyerek bitirdi.

Brian'ın Baird'e karşı davranışları beni rahatsız ediyordu çünkü arkadaşım çok zorlu bir dönemden geçmişti ve son zamanlardaki davranışları, yaralanmasından sonra yaşadığı korkuya karşı bir tepki olduğunu açıkça gösteriyordu. Bana bu konuyu anlatmak istemiyordu ama kulüpteki arkadaşlarının bu durumu daha iyi anlayabileceğini düşünüyordum. Görünüşe göre öyle değildi. Görünüşe göre Baird'i zorlayıp, kafasındaki yaralanmanın kalıcı etkilerini konuşması için onu ikna etmek bana düşüyordu.

Callan ve John çok nazikti, ancak Callan kuzenim Beth'i arayıp ona haber vermem gerektiğini hatırlattı.

Ancak önce ailemle ilgilenmem gerekiyordu.

Callan, John ve Baird'in patronuyla gerçeği sakladıktan ve sonrasında kendimi kötü hissettikten sonra, nişanım hakkında aileme yalan söylemek zorunda kalmadığım için çok mutluydum.

En azından ilk başta öyleydim.

Ta ki babam koltuğundan fırlayıp "Sen deli misin?" diye sorana kadar.

Üvey annem Grace, zarif bir İngiliz kadını, sert mizacının aksine yumuşak bir sesle konuştu. "Logan, bu dilin yardımcı olduğunu sanmıyorum."

"Delirmiş mi?" Grace'e öfkeyle baktı. "Bu planın delice olduğunu düşünmüyor musun?"

Grace de ona ters ters baktı. "Hayır, bu kadar düşmanca bir kelime kullanmazdım."

Babamın yakışıklı yüzü biraz yumuşadı. Bana döndü. "Tamam, demek istediğim... Senin için endişeleniyorum."

Grace'e baktım. O da başını salladı ve endişeli ama güven verici bir gülümsemeye bana baktı.

"İşimle ilgili söylediklerimi duymadın mı? Patronumun söylediklerini duymadın mı?"

"Evet. Ve bu yasadışı. Seni kovamazlar."

"Açıkça değil. Ama yasal olarak bunu yapmanın bir yolunu bulacaklar. Daha önce de gördüm. Pennington's'ta sadakat ve takım oyuncusu olmak çok önemlidir. Şimdi pozisyonumu kaybetmek için çok çalıştım."

Babam koltuğuna çöktü. "Yani, tüm dünyaya yalan söyleyip sevmediğin bir adamla evlenecek misin?"

"Bu Baird'in imajına da yardımcı olacak," diye zayıf bir sesle cevap verdim.

"Bence bu çok büyük, sahtekar bir plan ve Will beş hafta önce kalbini kırmamış olsaydı belki bu kadar endişelenmezdim," dedi Grace sessizce.

Babam başını salladı. "Grace'in dediği gibi."

Kalbim deli gibi çarpmasına rağmen, kararlı bir şekilde, "Bunu yapacağım. Büyük resimde bu sadece bir anlık bir şey. Vize ya da benzeri bir şey için yapmadığımız için yasadışı değil." dedim.

"Bu ülkede evlilik yemininizde yalan beyanda bulunmak yalancı şahitlik olarak kabul edilir ve bu nedenle yasa dışıdır," dedi Grace.

Kalbim durdu. "Grace!"

"Ne? Ben sadece bunu seni sadece ne gerçekten gerçekten ne yapmaya hazırlandığını."

Kahretsin. Bunu bilmiyordum.

Ama bu beni durduracak mıydı?

Hayır.

"Herkes yalan söylemek zorunda kalacağım için size yalan söylemek istemedim. Size gerçeği söyledim. Ama... Lockie'ye söyleyemezsiniz." Suçluluk duygusu beni yiyip bitirdi. "O çok küçük. Yanlış kişiye söyleyebilir ve o zaman gerçekten başım belaya girer."

Babam çenesini sıktı, sonra gevşetip, "Küçük kardeşine yalan mı söyleyeceksin? Ya Baird'e bağlanırsa? Onun Caley taraftarı olduğunu ve o adamın yürüdüğü yeri şimdiden taparcasına sevdiğini biliyorsun." dedi.

"Sadece kısa bir süreliğine. Sanki herkesi duygusal olarak yaralayacak büyük bir suç işliyormuşum gibi davranmayı bırak." Titreyerek ayağa kalktım. "On altı yaşındayken sosyopat Layla ile bir kez kulübe gittiğim hariç, her zaman doğru olanı yaptım. Beklenen şeyi. Hayatımda bir kez olsun risk alıp kariyerime yardımcı olacak biraz çılgın bir şey yapmaya karar verdim, sen de sanki lanet olası bir banka soymuşum gibi davranıyorsun!"

Babam ve Grace bana şaşkın şaşkın baktılar.

Ben de şaşkındım.

Onlarla geçirdiğim ilk yıl en çalkantılı yıldı. Ben bir ergendim, annemin durumu yüzünden yıkılmıştım ve babamın beni yüzüstü bırakacağından korkuyordum; bu yüzden oldukça asi davranıyordum. Ta ki, bu şekilde davranmaya devam edersem babamı ve Grace'i gerçekten kendimden uzaklaştıracığımı fark edene kadar.

Bunun yerine, insanları memnun etmeye takıntılı hale geldim. Bir bakıma, bunun diğer insanlara karşı bir tür af olduğunu da düşünüyorum çünkü içten içe, annemi terk ettiğim için hatalı olduğuma inanıyordum.

Will'i de memnun etmeye çalışıyordum. Hiçbir konuda uzlaşma sağlamamıştık. Onu üzmemek ve ortalığı karıştırmamak için sadece pes etmiştim.

Baird, beni biraz pervasız hissettiriyordu.

Ailemi üzme korkusu, midemde bir hastalık gibiydi. Orada donakalmış, onların tepkisini bekliyordum.

Grace derin bir nefes aldı. "Haklısın, tatlım. Yani, hala bu plana katılmıyorum, ama bu senin hayatın ve kimseye zarar vermiyorsun."

"Yalan söylemek zarar vermek değil mi? Yalan söylemek bencilce değil mi?" Babam karısına sert bir bakış attı.

Pişmanlık mide bulantımı daha da kötüleştirdi. Grace ve babamın kavgaya etmesini istemiyordum.

"Zarar verebilecek tek kişiler Maia ve Baird, ve bu onların alacağı bir risk," dedi Grace sakın ses tonuyla sertçe. "Bencillik konusunda ise... Bence Maia biraz bencil olmaya hakkı var. Sence de öyle değil mi?"

Üvey annemi çok sevdiğimi söylemiş miydim?

Babam birkaç saniye sonra zorlukla yutkundu ve kalın bir sesle cevap verdi: "Evet. Sanırım bu konuda haklısın."

Ebeveynlerimin evinden, neden olduğum gerginlikten dolayı belirsizlik ve suçluluk duygusuyla ayrıldığımı söylemek yeterli olacaktır. Uyuyamadım. Bu yüzden bu sabah evden çıkmadan önce üç fincan kahve içmem gerekti.

İş bilgisayarımda oturum açtığımda Will'den gelen bir e-posta görmek, ihtiyacım olan son şeydi.

Kimden geldiğini fark etmeden önce e-postayı açmıştım.

Maia,

***Beni engellediğine inanamıyorum. Konuşmamız
lazım.***

Lütfen. Beni ara.

Will

Hemen onun e-posta adresini engelledim.

Telefonumun ekranı aniden aydınlandı ve Baird'den bir kısa mesaj geldi.

12'de orada ol.

Cevap verirken karnımda kelebekler uçuştı.

Teşekkürler. Görüşmek üzere.

Bana öpücük emojişi gönderdi, ben de gözlerimi devirdim ve sııttım. Çok sevimliydi.

Umudum, bugün patronuma ve patronumun patronuna durumdaki değışikliğı garip bir şekilde açıklarken onun varlığının bana destek olacağıydı. Dün gece Christina'ya, kampanya hakkında onunla ve Hilary ile acil bir toplantı yapmam gerektiğini söylemek için zaten ulaşmıştım. Bu sabah, öğlen saatinde buluşacağımızı açıkça söylemişti ve ben de bu bilgiyi hemen Baird'e ilettim. Neyse ki, sabah antrenmanı tam da buraya gelmesi için zamanında bitti.

—

Baird toplantıdan beş dakika önce aradı ve ben onu içeri almak için teslimat girişine koştum. Eli, Baird'in telefonuna cevap verdi, bu yüzden Eli ve Liza'ya bir şey açıklamadan önce patronlarıma haber vermem gerekiyordu.

Baird, siyah gömleğı ve takım elbise pantolonuyla inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu. Gömleğinin kolları dirseklerine kadar sıyrılmıştı, güçlü ön kollarını ve dövmelelerini ortaya çıkarmıştı. Yaka kısmı açıktı, bu yüzden çok resmi görünmüyordu. Yine de dönüşümü şaşırtıcıydı. Daha yaşlı görünüyordu. Daha seksi.

İçimden bir sıcaklık yayıldı. "Çok seksi görünüyorsun."

Baird, binaya girerken benim şaşkın ses tonuma gülerek, vücudu benimkine değdi. "Bu kadar şaşırmış olmana alınmış durumdayım."

"Hayır... Ben sadece... Yani... Farklı görünüyorsun."

"Görünüşüme uygun giyinmek istedim. Sorumlu ve falan görünmek için." Kapıyı kapatırken bakışları vücudumun aşağısına kaydı.

kilitledim. "İş yerinde bunu mu giyiyorsun?"

Kısa beyaz düğmeli gömleğime ve geniş paça siyah takım elbise pantolonuma baktım. Gömleğin uzun, sert çan kolları vardı ve karnımın büyük bir kısmını açıkta bırakıyordu. On yıl önce, patronum bana eve gidip üstümü değiştirmemi söylerdi. Şimdi ise kısa üstler moda olmuştu ve bir moda alıcısı olarak, mağaza için satın aldığım ürünleri giymeyi seviyordum.

"Nesi var ki?" Onun yanından geçerken sahte bir sinirle burnumu kırıştırdım.

"Çok seksi. Beğendim." Küçük asansöre girdi ve içine sıkıştığında ağırlığıyla asansör sallandı. Narenciye kokulu tıraş losyonu duyularımı doldurdu ve yanaklarım yine kızardı. Onun yakınlığına verdiğim tepkiyi gizleyerek, ondan biraz uzaklaşabileceğim yukarı kata çıkacak düğmeye bastım.

Baird sol elime uzandı ve yüzüğü ışığa doğru kaldırdı. "Vay canına, sana çok yakışmış."

Sesinde o kadar sert bir duygu vardı ki, kalbim bir an durdu. Çünkü bu duygu, yüzündeki garip ifadeyle uyuşuyordu.

"Bear?" diye fısıldadım, aniden kafam karışmıştı. Nedenini tam olarak bilmiyordum.

Sanki trans halinden çıkmış gibi gözlerini kırptı ve sonra bana her zamanki playboy gülümsemesini ve göz kırpmasını yaptı. "Hadi Becky'ye gösterip yüzünün morarmasını izleyelim."

Rahatlayarak güldüm ve elimi geri çekmeye çalıştım.

Baird ise parmaklarımızı birbirine doladı. "Oraya uygun bir şekilde yürümelisin," diye hatırlattı bana.

Başka bir deyişle, aramızda mesafe koymak mümkün değildi.

Pennington'ın üst katındaki ofislerine , Baird neredeyse yanıma yapışmış bir şekilde. Çok güzel kokuyordu. Vücudum çok özel bir şekilde titredi ve içimden küfrettim. Will'le ayrılalı sadece beş hafta olmuştu, ama görünüşe göre, kuraklık dönemini yaşıyordum.

"Burası harika," diye mırıldandı Baird, etrafına bakınarak.

Ofisler, Edward dönemine ait mimarisi sayesinde serindi. Yüksek tavanlar, mermer zeminler, karmaşık kornişler ve ilginç sütunlar. Hepsinde değil ama bazı ofislerin dış duvarlarında hala orijinal ahşap paneller ve üzerinde benekli gizlilik camları vardı.

"Hilary'nin ofisinde bizi bekliyorlar." Onu üst katın diğer tarafına, açık plan ofislerin hemen önüne götürdüm. Hilary'nin kapısı aralıktı ve Becky'nin Christina'nın yanında oturmuş olduğunu görünce içimi bir öfke kapladı.

Hilary, takım elbiseli poposunu eski kaptan masasının kenarına yasladı. Herkes dikleşti, gözleri benim elimi sıkıca tutan iri, yakışıklı adamı görünce büyüdü.

Ya da daha doğrusu, *benim* sıkıca tutunduğum kişiye.

Baird, bana sessizce rahatlık ve güven vermek için elimi sıkıca tuttu.

"Peki... bu da ne?" Hilary masadan kalkıp bize doğru döndü.

"Hilary, Christina... Becky," kendimi nazik davranmaya zorladım ve onun (istenmeyen) varlığını kabul ettim. Kuru dudaklarımı yaladım. "Ben... Ben bir süre önce Will'den ayrıldım..."

"Maia ve ben birbirimize aşık olduk," diye araya girdi Baird, sesimdeki titreme çok belirgin olduğu için bunun nedenini biliyordum. "En iyi durum değil, ama ayrıntılara girmeden, Maia benim için Will'i terk etti." Elimi kaldırdı ve nişan yüzüğünü gösterdi. "Ben Baird McMillan, Maia'nın gerçek nişanlısı."

Gülümsemem titredi. "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm."

Arkadaşım, benim aptalca eklemem karşısında gülmesini bastırmaya çalışır gibi boğazını temizledi.

"Bekle... Baird..." Christina'nın gözleri sevinçle büyüdü. "Arkadaşın Baird, Caledonia United'ın kalecisi mi?"

"*Nişanlısı*, Caledonia United'ın kalecisi gibi," diye düzeltti Baird.

"Aman Tanrım, bu harika." Christina ayağa kalktı ve bana sarılmak için yanıma geldi. "Tebrikler, canım. Bu kampanya muhteşem olacak. Yani, tabii ki aşık olup nişanlandığın için tebrikler..." Hilary'ye dönerek, "Ama bu kampanya muhteşem olacak," dedi.

Onun tepkisi umduğumdan daha iyiydi!

Hilary'nin kabul edip etmemeyeceğine karar vermesini gergin bir şekilde bekledik.

"Hemen hukuk departmanını arayıp sözleşmeleri değiştireceğim. Iain büyük bir futbol hayranıdır. Buna bayılacak." Hilary, Baird'e çok kadınsı bir şekilde baktı, bu da beni bilinçsizce onun yanına itti. "Çok güzelsin. Smokin içinde Will'den çok daha iyi görüneceksin." Bana bir bakış attı. "Alınma."

"Kilt giyip evleneceğim," diye cevapladı Baird sert bir sesle.

"Smokin giymeyi planlamıştık, değil mi?" Christina, Hilary ile göz göze geldi.

Sonra cesaretimi toplayıp, "Edinburgh mağazamız için MacGregors ile bir işbirliğimiz var. Gelinlik koleksiyonumuzda bu ürünleri sunuyoruz" dedim. Mağazamızda küçük bir koleksiyonu bulunan olağanüstü bir Edinburgh kilt üreticisinden bahsettim.

"Doğru." Christina, Baird'i gözleriyle yiyip bitirircesine süzdü. "Aslında, kilt giydiğinde daha iyi görüneceğini düşünüyorum."

"Kilt olsun o zaman. Bu sözleşmeyi imzalayabildiğimiz sürece umurumda değil." Hilary, Baird'e baktı. "Caledonia United ile olan sözleşmenizde bu işbirliğini yasaklayan bir madde yok, değil mi?"

Baird elimi sıktı ve "Kulübün iznini almanız gerekecek" dedi.

Ne? Elini çektim ama Baird elimi sıkıca tuttu ve devam etti: "Bu sabah patronumla konuştum ve durumu ona aktardım. Bunun imajım için iyi olabileceğini düşünüyorum, bu yüzden bir sorun olmayacağını düşünüyorum. Seninle iletişime geçmeni bekliyor."

Hilary hızlıca başını salladı. "Tamam, tamam. Eminim Iain bir telefonla tüm bunları halledebilir."

Christina, Becky'ye yan gözle baktı. "Becky, Maia'nın kampanyayı yapmayacağını söylemek için geldiğini sanıyordu. Yanıldığın için mutlu değil misin?"

Meslektaşımın, benim Erstwhiles'ları kızdırma ihtimalimden dolayı kendini beğenmiş olduğunu tahmin edebiliyordum.

Beklenildiği gibi, Becky limon emmiş gibi görünüyordu. "Tabii ki," diye zorla çıkardı ve bana sahte bir gülümseme attı. "Tebrikler, Maia. Kampanya için tam zamanında nişanlını yükseltmen ne kadar da şanslı."

Baird yanımda sertleşti.

Hilary'nin ifadesi keskinleşti ve Becky, pasif-agresif yorumunun benim kulağıma fısıldanmadığını, herkesin önünde söylendiğini fark etti. Yüzü güldü. "Kampanya için harika bir haber. Başlamak için sabırsızlanıyorum."

Baird hala elimi sıkıca tutarken patronumun patronunun ofisinden çıkarken rahatlayacağımı düşünmüştüm.

Oysa, az önce söylediğimiz büyük yalan yüzünden korkudan titriyordum.

Bu kesinlikle karmam için kötüydü.

Baird beni asansöre geri götürdü. "Blantyre'ye gitmem gerek. Braden ile bir toplantım var. Aksi takdirde, öğle yemeği için kalırdım."

"Hayır, git yapman gerekeni yap," dedim biraz sersemlemiş bir şekilde.

Baird durdu ve dönerek yüzümü büyük avuçlarıyla kavradı. Başparmakları yanaklarımı okşarken, sıcak, koyu renkli gözleri benimkilere bakıyordu. Onun yoğun bakışları karşısında titredim. "Her şey yoluna girecek," diye fısıldayarak söz verdi. "Sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim. Bunu atlatacağız ve her şey yoluna girecek. Sen benim en iyi arkadaşımsın, My. Sana göz kulak olacağım."

Belki de bu kadar kısa sürede yaşadığım çok sayıda duygunun yarattığı kargaşaydı, ama gözlerim yaşlarla doldu.

Gözyaşlarım dökülmeden önce, Baird başını eğdi ve nazikçe, çok nazikçe dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Dudaklarım elektrik çarpmış gibi karıncalandı. O yumuşak okşama tüm erojen bölgelerimde hissettim.

Dudaklarının hafif bir dokunuşu. Ve bunu her yerde hissettim.

Şaşkınlıkla ona baktım.

"Becky izliyor," diye mırıldandı. Sonra dudaklarını benimkilere biraz daha sertçe bastırdı ve beni bıraktı. Baird son bir kez yanağımı okşadı. "Bana ihtiyacın olursa ara."

Konuşmadan başımı salladım.

Baird asansöre binip gözden kaybolduğunda, bambaşka bir nedenden dolayı tedirgin oldum.

Sahte ilişkimizin çöküşünün sadece kariyerim için değil, daha fazlası için de tehlike oluşturacağı hiç aklıma gelmemişti.

BÖLÜM DOKUZ

MAIA

Her zamanki gibi, Baird spor salonuna gelmeden önce havuzdaydım. Bir tur yüzüyordum ki, bir sıçrama sesi duydum ve birinin hızla bana doğru geldiğini fark ettim. Hızlanarak havuzun sığ kısmına ulaştım ve Baird bana ulaştığında döndüm. Ayakta duruyordu, ıslak saçlarını yüzünden çekiyordu, pazıları şişmişti. Gözümün ucuyla, bronzlaşmış, kaslı, dövmele göğsünden su damlalarının süzüldüğünü gördüm.

Her zamanki gibi, dikkatimi onun yüzüne odakladım ve muhteşem vücuduna bakmadım. Eskiden bunu Will'e saygıdan yapardım, çünkü Will'in başka bir kadına bakması beni üzüyordu (keşke onun bir erkeğin bakabileceği her şekilde başka bir kadına baktığını bilseydim). Şimdi ise kendi huzurum için kendimi dizginliyordum.

Baird bana öldürücü gülümsemesini gösterdi. "Tamamdır."

Ağızına biraz hayran kalmıştım (iki hafta önce beni öptüğünden beri dudakları dikkatimi dağıtıyordu), sözlerini anlamam bir dakika sürdü.

"Ne bitti?"

"Sözleşme."

Şaşkınlık beni sardı. "Nereden biliyorsun?"

"Bu sabah e-postalarını kontrol etmedin mi? Kulüp ile Pennington's arasındaki her şey halloldu. Sana söylüyorum

, Iain Erstwhile'ın ne vaat ettiğini bilmiyorum ama bir sözleşmenin bu kadar hızlı ilerlediğini hiç görmedim."

"Vay *canına*, bitti." *Aman Tanrım, bunu gerçekten yapıyor muyuz?* "Bu, kampanyanın ay sonunda başlayacağı anlamına geliyor." Sadece iki hafta sonra.

"Evet." Baird hiç rahatsız görünmüyordu. "Sakın şimdi korkmaya başladığını söyleme?"

"Planları gördün, değil mi?" Pennington's pazarlama ekibi, sözleşmeler imzalanmadan önce bizim için bir program hazırlamıştı. Program, Baird'in antrenmanlarına veya maçlarına engel olmadığı sürece, sosyal medya kampanyası için fotoğraf ve video çekimleri yapmamız planlanmıştı. Nişan duyurusundan gelinliklere, düğün hediye listemizden gerçek düğüne (aman Tanrım, herkesin önünde evlenecektik!) ve balayımıza kadar her şey.

Her şey gerçeğe dönüşmeye başlamıştı.

Babam haklıydı. Yaptığımız şey biraz deliceydi.

Göğsüm sıkışmıştı.

"Maia." Baird bana uzandı. "İyi misin?"

"Evleniyoruz."

Beni kucakladı ve yanağımı sert göğsüne bastırdı. Güçlü, ıslak vücudunun dokunuşu paniğimi dindirdi. Onu hiç bu kadar fark etmemiştim ve neden tam da bu anda olması gerektiğini bilmiyordum. "Sana her şeyin yoluna gireceğine söz verdim ve ciddi dim."

"Burada komiklik yapmayın!" diye kavgacı bir erkek sesi havuz alanında yankılandı.

Baird suda döndü ve ben onun omuzlarının üzerinden görmek için parmak uçlarımda durdum. Yaşlı bir beyefendi havuza girerken bize öfkeyle bakıyordu.

"Nişanlıma sarılıyorum. Sadece sapıklar sarılmayı *sapkın* bir şey olarak *görür*," diye Baird sinirli bir şekilde karşılık verdi.

Şu anki nişanlımın özelliği buydu. Sevdiği bir kadını üzen biri olmadığı sürece, güneşlenen bir mors kadar rahat biriydi.

Adam bize parmağını gösterdi ve yüzmeye başladı.

"Ne pislik adam," diye mırıldandı Baird, bana dönerek. "İyi misin?"

Onun lezzetli kollarından nazikçe kurtuldum. "Sadece geçici bir panik. Fark etmediysen, ben oldukça mahrem biriyim. Sanırım son iki yılda sosyal medyaya beş fotoğraf yükledim." Hilary'nin büyük sevincine, Baird'in sosyal medyada zaten önemli bir takipçi kitlesi vardı.

Takipçilerinin çoğu kadındı. Nişanımızı duyurduğumuzda muhtemelen çılgına döneceklerdi.

Bu düşünce, Baird'in bu plandaki rolüyle ilgili en büyük endişemi ortaya çıkardı: playboy tavırları ve üç buçuk ay boyunca kendini tutmanın ne kadar zor olacağı. Pennington's, Ağustos ayındaki düğün için kendi seçeneklerinden bir mekan seçmemizi istedi. Bu düğünü bu kadar kısa sürede düzenlemek için bazı önemli bağlantılarını kullanmaları gerekecekti. Ama en azından o zamana kadar her şey bitmiş olacaktı. Tabii ki balayı çekimlerini tamamladıktan sonra.

"Hala bu işi iptal edebiliriz," dedi Baird sessizce. "Eğer çok zor geliyorsa."

Ve işimi kaybetmek mi?

Zaten onunla başa çıkamayan kulübünü daha da kızdırmak mı?

"Hayır. Artık çok ileri gittik. Hadi yüzelim. Yüzmek yardımcı olur." Baird beni durduramadan kendimi havuzdan ittim.

Havuz, gençken kafamı meşgul eden olumsuz düşünceleri bastırabildiğim tek yerdi. Will, her hafta yüzmemin sebebinin bu olduğunu bilmiyordu. Eski sevgilimden kendimi çok sakladığımı fark ettim. Belki de içten içe onun

o benim için doğru adam olmadığını bildiğim içindi. Bu düşünce canımı yaktı, ben de suya daha sert vurdum, ta ki bu düşünce kaybolana kadar.

Baird, bir kez olsun şaka yapmaya ya da şakacı bir şekilde beni endişelerimden kurtarmaya çalışmadı. Sanki tam da ihtiyacım olan şeyin bu olduğunu anlamış gibi, yüzmeme izin verdi.

Baird McMillan yine beni en iyi şekilde şaşırtmayı başardı.

Ne yazık ki, bu... bu bir sürpriz değildi.

Kafeteryanın kenarında garip bir şekilde durup, Baird'in benim yerimde oturan kızıl saçlı kızla flört etmesini izlerken, bir heyecan dalgası hissettim. O eğilip kızın kulağına bir şey fısıldadı ve kız kahkahalarla güldü. Kız onun elini tokatladı ve "Sen çok kötüsün!" diye bağırdı.

Igh. Bu sahne daha klişe olamaz mıydı?

Midemde mide bulantısı hissettim.

Baird'in flört etmesi daha önce hiç rahatsız etmemişti. Neredeyse her hafta soyunma odasından çıktığımda, birinin ona yapışık olduğunu görürdüm.

Ama işte, ikimizin de hayatında yapacağı en büyük yalanın eşiğindeydik ve o, ilk günden itibaren başka bir kadınla flört etmekten kendini alamadı!

Bazen, Baird'in herkesin sandığından daha olgun olduğunu düşündüğümde, böyle şeyler yapıp bana yaş farkımızı hatırlatıyordu. Sinirimin seviyesi beni şok etti ve onu tokatlayarak aklını başına getirmek için masaya doğru koştum.

O pislik, benim yaklaşmamla birlikte yüzüme bakıp sırtacak kadar küstahlık etti, yaptığı yanlışın tamamen farkında değildi. Ben gülümsemedim.

Yüzündeki ifade düştü.

Kızıl saçlı kadına baktım. Bana "Sen de kimsin?" der gibi kaşlarını çatı.

Bu yüzden ona yüksek sesle cevap verdim. Yüzük parmağımı kaldırdım ve safir ışıkta parıldıadı. "Ben nişanlısıyım."

Yüzü soldu ve Baird'e öfkeyle baktı. "Sen bir pisliksin." Sonra ayağa kalktı ve başını salladı. "Çok üzgünüm. Ama onun bir pislik olduğunu bilmelisin ve sana iyi şanslar." Kızıl saçlı kadın sırt çantasını aldı ve yanakları kızarmış halde aceleyle uzaklaştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, Baird gülmek üzereydi. "O da neydi öyle?"

Benimle dalga mı geçiyordu?

Çantamı yere bıraktım ve kızıl saçlı kızın boşalttığı koltuğa oturdum. Yüzümdeki ifadeyi fark edince o aptalca gülümseme kayboldu. "Bana seninle güvende olacağıma söz vermiştin," diye tısladım. "Bu, tüm dünyaya anlatacağımız büyük bir yalan. Ve sen bana güvende olacağıma söz vermiştin. Eskiden, hareket eden her şeyle flört etmemenin fiziksel olarak imkansız olduğunu yarı şaka yarı ciddi söylüyordum... ama şimdi bunu mahvedeceksin diye ciddi olarak endişeleniyorum. Bu yalanla ikimiz de tehlikeli bir durumda bulunuyoruz. Bunu mahvedip başkaları tarafından yakalanamayız."

Baird kaşlarını çatı. "Tanrım, ben sadece onunla flört ediyordum. Bu seks yapmakla, aldatmakla aynı şey değil."

Acıyı ya da bunun ne anlama geldiğini görmezden gelmeye çalıştım. Bu konuyu çok derinlemesine düşünmek istemedim. "Diğer insanlar öyle görmüyor. Will benim önümde başka kadınlarla flört etseydi, bu beni sadece kızdırmakla kalmaz, duygularımı da incitirdi. Hem de çok. Ciddi bir ilişki içinde olan insanlar, aksi kararlaştırılmadıkça, birbirlerine bunu yapmazlar." Sandalyeye çöktüm ve neredeyse boş olan kafeteryaya baktım. İçime bir korku çöktü. "Bunun senin Achilles topuğun olacağını biliyordum, ama yine de kabul ettim."

"Bu ne demek lan?" diye sordu.

Onun ses tonuna kaşlarım neredeyse saç çizgime değecekti. "Ne demek olduğunu biliyorsun. Senin vücudunda tek eşlilikle ilgili tek bir kemik bile yok. *Benim* vücudum ise onlarla dolu! Gerçek dünyada, bu nedenle sen ve ben asla bir ilişki yaşayamayız. Ve sana sürekli olarak bağlılık fobisinin tam tersi gibi davranman gerektiğini hatırlatmak zorunda kalmak beni çok yoruyor."

Baird şaşkınlıkla ağzını açtı. Tepkisi beni şaşırttı çünkü ikimizin de bilmediği bir şey söylemediğimi düşünüyordum. Sonra neredeyse fısıldayarak, "Öyle mi düşünüyorsun? Arkadaş olduğumuzdan beri benim hakkımda böyle mi düşünüyordun?" dedi.

"Eh, hiç tek eşli olmayı denedin mi? Sanmıyorum. Sana gülümseyen her şeyle flört ediyor musun? Bence öyle."

"Küçümseme, Maia." Baird aniden masadan kalktı, yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade vardı. "Antrenmana gitmem gerek."

Neler olduğunu anlamam çok uzun sürdü, ben "Bear!" diye bağırmaı düşündüğümde o kafeteryanın yarısını geçmişti bile.

"Sonra konuşuruz," dedi omzunun üzerinden.

Sonra gitti.

Yan masadaki iki kız bana bakarken yanaklarım yandı. Başımı çevirip kendi kendime mırıldandım, "Nasıl ben kötü adam oluyorum?"

ONUNCU BÖLÜM

BAIRD

En son bu kadar kötü bir ruh hali içinde olduğumda, sakatlığımdan kısa bir süre sonraydı. Aslında, bu ruh hali o zamankinden daha da kötüydü. Baumann ve ben antrenmanda neredeyse kavga edecektik, çünkü Maia ile hızlıca nişanlandığım için benimle dalga geçmeye başladı. Kaç kadınla yattığımı söyleyip duruyordu ve Maia'nın neyin bu kadar özel olduğunu soruyordu. Onunla ilgili olarak "*kedi*" kelimesini kullandığında, kendimi kaybettim. Callan ve John beni tutmak zorunda kaldı. Neyse ki, patron yakınlardaydı ve olanları duydu, Baumann da pislik olduğu için ceza aldı.

Gerçekte ona bu kadar öfkelenmemin sebebi kendime kızgın olmamdı.

Ve kafam karışık.

Maia bunca zaman benim tek bir kadına sadık olamayacağını düşünmüştü.

Onun için uygun bir erkek adayı olarak aklına bile gelmemiştim.

Spor salonunda berbat durumdayım ve o sadece farkında değil, aynı zamanda duyarsız da!

Ainsley haklıydı.

Bu plana kendini beğenmiş bir pislik gibi girmiştik, Maia'nın bana aşık olmasını sağlayacak yolun artık açık olduğundan kesinlikle emindim. Hatta içimden bir parça, Maia'nın zaten

bana karşı hisleri olduğunu, ama Will yüzünden bunları sakladığını umuyordu.

Ama hayır.

Bütün bu zaman boyunca beni silmişti.

"Hafta sonu için planın var mı?" En genç ve en yeni oyuncumuz Freddie, terden sırılsıklam olmuş halde sahadan soyunma odasına doğru yürürken yanıma geldi. Freddie, bu sezon Kyoto'ya dönmek için ayrılan Japon oyuncu Botan'ın yerini almıştı. Koçlar, hafta sonu yapılacak final maçı hazırlıkları için bu sabah bizi çok yordu.

"Pek yok," diye mırıldandım. Sohbet havasında değildim. Ama takım Botan'ın ayrılmasına kızgındı ve Freddie bunun yükünü üstlenmişti. Baumann ve diğer bazı çocuklar ona zor anlar yaşıtıyordu. Kendimi kibar olmaya zorladım. "Ya sen?"

"Kız arkadaşımı görmeye trene atlayacağım." Freddie aşık bir adam gibi sırıttı. Kahretsin. Zavallı çocuk.

"Uzakta mı yaşıyor?"

"Ae?" diye sordu, sanki soruyu duymamış gibi.

"Uzakta mı yaşıyor?" diye tekrarladım.

"Ae."

Kasıtlı olarak sinir bozucu davranıp davranmadığını anlamak için ona keskin bir bakış attım. "Eh?" diye onu taklit ettim.

Freddie kaşlarını çatı. "Ae dedim."

"*Eh* dediğini biliyorum. Beni duymuyor musun? Nerede yaşıyor diye sordum?" Lanet olsun. Neden bugün herkes kasten sinir bozucu davranıyordu?

Freddie de aynı derecede sinirliydi. "Lanet olası Ae'de yaşıyor. A. E. Köyde."

Arkamda boğuk kahkahalar duyuldu ve omzumun üzerinden baktığımda Callan ve John'un kendilerini tutamayıp gülmekten yerlere yatmış olduklarını gördüm. Benim pahasına. "Sanki İskoçların sorduğu lanet bir soru gibi ses çıkaran bir köy olduğunu bilmem mi gerekiyordu!"

Bunun üzerine hepsi kahkahalara boğuldu ve ben öfkeyle önlerine geçtim. Bu benim tarzım değildi.

Normalde, bu durumda altıma işerdim.

Maia benim mizah anlayışımın dalga geçiyordu ve bu da beni çok kızdırdı.

Şaşırtıcı bir şekilde, çocuklar beni rahat bıraktılar. Hepimiz duş aldık, herkes bana alan tanıdı. Ama spor ayakkabılarımı bağlarken, Callan önümde durdu. Tüm ekipmanlarını giymiş, gitmeye hazırdı. "John'la birlikte bir şeyler atıştırmak ister misin?"

Kafam karışık olduğu için ve öyle olmak istemediğim için başımı salladım.

Kısa bir süre sonra, evimin yakınındaki New Town pub'ında oturduk. Yemeğimizi sipariş eder etmez Callan, "Ne oldu? Önce Baumann'ın her zamanki pislik halleri yüzünden onu parçalamak üzereydin, sonra da Ae olayını komik bulmadın. Bu sen değilsin." dedi. Dudaklarının tekrar gülmek istemiş gibi seğirdiğini görebiliyordum.

John ise açıkça gülümsüyordu.

Bu, karanlık ruh halimi dağıttı. "Komikti."

"Gerçekten komikti." Callan boğazını temizledi. "Neyse, ne oluyor?"

Maia ile olan durumun gerçeğini açığa vurmadan onlara sormam gereken şeyi nasıl ifade edeceğimi düşündüm. "Beth, başka bir kadınla flört edersen kızar mı? Yani, seni onunla başka erkeklerin yanında gördüm ve onlar onunla flört ettiğinde kızdığını biliyorum

... yani ...?"

O ve John birbirlerine anlamlı bir bakış attılar.

Bu noktada, bu durum beni sinirlendirdi. "O da neydi öyle?"

Callan bana baktı. "Maia, diğer kadınlarla flört ettiğin için mi kızgın?"

Bir nevi. Ama arkadaşımın düşündüğü nedenden dolayı değil. Ya da benim istediğim nedenden dolayı da değil. İlk kez Sophie'ye, o küstah kızıl saçlı kıza, nişan yüzüğünü göstererek yaklaştığında, onun kışkırdığını sandım. Çok sevinmişim!

Yanılmışım.

"Evet."

"Beth muhtemelen kızmaktan çok kafası karışık ve incinmiş olurdu," diye cevapladı Callan. "Dürüst olmak gerekirse, peşinde koşan pisliklerden herhangi biriyle flört etseydi, bu beni çok kızdırırdı."

"Hepimizin bildiği gibi, bu erkeklerin incinme kodudur." John omuz silkti.

Callan ve ben onaylayarak başımızı salladık.

"Peki neden öyle?" diye sordum, gerçekten anlamak istiyordum. "Bana göre bu zararsız bir flört. Biraz iyi niyetli şaka. Hiçbir anlamı yok."

"Bu her zaman doğru değildir," diye açıkladı Callan. "Eğer ikiniz de diğer insanlarla flört etmenin zararsız ve izin verilebilir olduğu konusunda hemfikirseniz, o zaman flört edin. Ancak birçok insan için flört etmek, cinsel olarak müsait olduğunuzun bir işaretidir. Diyelim ki ben öyle görmüyorum, ama Beth öyle görüyor ve bu onu rahatsız ediyor, o zaman ben o saçmalığı bir saniye bile düşünmeden bırakırım. İnsanlar, birisi için asla kendini değiştirmemelisin derler, ama sevdiğin insanları korumak için yapabileceğin küçük değişiklikler vardır. Şimdi Beth'i korumaya yemin ettim. Kendimden bile. Çoğu zaman bunu yapıyorum. Mükemmel değilim ve bazen istemeden onu küçük şeylerle incitiyorum, o da beni. Ancak, onu incittiğini bildiğim halde başkalarıyla flört etmek, ona zarar verme niyetidir. Öyleyse neden böyle bir şey yapayım ki?"

Kahretsin.

Maia, Will bunu yaparsa onun duygularını inciteceğini söylemişti.

"Maia'ya bir taahhütte bulunduysan, diğer kadınlarla flört etmen, ona, aslında öyle olmadığın halde, yabancılara cinsel olarak müsait olduğunu söylediğin anlamına gelir. Bu durumda onun nasıl hissetmesi beklenir ki?"

Geçen bir yıl boyunca sergilediğim davranışlar kafamda canlanırken yüzümü ellerimle ovuşturdum. Bir gecelik ilişkiler üstüne bir gecelik ilişkiler. Sürekli flört etmek ve birçok kez

Maia'nın önünde. Ben bekardım ve o Will'le birlikteydi, bu yüzden benim flörtlerimi ciddiye almamasına şaşırmadım. "O... uzun vadede tek eşli olamayacağımdan endişeleniyor."

John yüzünü buruşturdu. "O... o senden ayrıldı mı?"

"Hayır, hayır. Ama bu sabah spor salonunda bir kızla flört ettiğim için kavga ettik. Bir kadının böyle bir yaklaşımda bulunmak için ne kadar cesaretli olması gerektiğini biliyorsun. Benim de flört etmem sadece bu harekete saygı duymamdan kaynaklanıyor."

"Ve karşılığında Maia'ya saygısızlık etmek," dedi Callan düz bir sesle.

Sanki bana yumruk atmış gibiydim. "Sence... saygısızlık hissetti mi?" Çünkü bir an için, yüzünde endişeden daha fazlasını gördüğümü sandım. Hayal kırıklığı ve acı gördüğümü sandım. Ama belki de aramızda olmayan bir şeyi hayal ediyordum.

"Kesinlikle. Tanrım, Baird, bir kız seninle flört ettiğinde başka tarafa bakmanın sana neye mal olacağını biliyor musun? Hiçbir şeye. Hiçbir şeye mal olmaz. Ama başka tarafa bakmazsan... muhtemelen Maia'yı kaybedeceksin."

Callan'ın açık sözlü değerlendirmesi beni şok etti.

Maia haklıydı.

Bu sabah sözleri beni incitmişti, ama haklıydı.

Flört etme konusunda böyle hissediyorsa, beni nasıl ciddiye almasını bekleyebilirdim? "Her şeyi mahvettim. Ve sadece bugünden bahsetmiyorum. Onu tanıdığımdan beri bu işi mahvediyorum. Bana karşı bir dava hazırlıyor..." Fazla şey açığa vurmadan sözlerimi kestim. "Ona bu işte olduğumu göstermeliyim. Yoksa onu kaybedeceğim." Düzeltme: Onu asla kazanamayacağım.

"Flört etmek yok." John komik bir şekilde parmağını bana doğru salladı. "Aslında, bu senin doğanda var, o yüzden tüm enerjini Maia'ya yöneltmen yeterli."

"Bunu yapabilirim." Başımı salladım. Tüm cinsel enerjimi Maia'ya yönlendirmek hayatımın en büyük zevki olurdu.

Maia MacLeod'a yönlendirmek hayatımın en büyük zevki olurdu.
İşimi bitirdiğimde, beni ciddiye alacaktı.

Bunu yapmak zorundaydı.

Ben Baird McMillan'dım.

Bir şeye karar verdiğimde, ben buyum. Tamamen
ka

rar Ve Maia'ya tamamen kendimi vermiştim.

lıy Onu kaybetmek... Onu kaybetmek, ona bu kadar yakın

dı olduğum halde

m.

... şey ... bu bir seçenek değildi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

MAIA

Baird bana kızıp gittiği gün, haklı mıydım yoksa haksız mıydım diye kafam çok karıştı. Arkadaşım genelde çok uyumlu biriydi, bu yüzden ona karşı çok sert davranmış mıyım diye sorgulamaya başlamıştım. Ona özür dilemek için aramak üzereydim ki, daireme çıkan merdivenleri çıkarken Baird'in kapımın önünde oturmuş beni beklediğini gördüm.

Ağzından çıkan ilk sözler, "Özür dilerim, Maia.
Bir daha olmayacak. Benimle güvendesin. Söz veriyorum."

O anda, düşüyormuşum gibi bir hisse kapıldım. Sanki onun sözleri beni gerçekten başımı döndürmüş gibiydi. Ben ona içeri girmesini söylediğimde, ayağa kalktı, rahatlamış bir şekilde bana gülümsedi ve beni kucakladı.

Garip bir nedenden dolayı, neredeyse ağlayacaktım.

O gece yatarken, Baird'in özrünün beni bu kadar duygulandırmasının bir nedeninin, bu bizim ikinci tartışmamız olması ve onun özür dilemek için ilk gelen kişi olması olduğunu fark ettim. Sorunu çözmek için.

Will'in tüm mesajları ve sonra konuşmak istediğini belirten e-postası... Bir kez bile kapıma gelmedi.

Haftalar geçtikçe, Will ile olan ilişkimizin yüzeysel olduğunu giderek daha fazla fark ediyordum. Bu, onun kalbimi karıştırdığı kadar kafamı da karıştırıyordu. Çünkü bu benim hakkımda neyi gösteriyordu? Gerçek benliğimi sakladığım bir adamla

gerçek kimliğimi sakladığım bir adamla evlenmeye hazır olduğum anlamına mı geliyordu? Hayatımızla ilgili tüm kararları veren ve nadiren benim istediğim şeyleri vermek için taviz veren bir adamla

—ve ben ona bunu yapmasına izin vermiştim. Neden karşı çıkmamıştım? Neden her zaman insanları memnun etmek zorundaydım?

Yine de... Baird'e karşı bunu yapma ihtiyacı hissetmedim. O, yıllardır çatıştığım ilk kişiydi.

Huh.

Neyse ki, tüm bunları düşünmek için fazla boş vaktim yoktu. Son birkaç hafta, sosyal medya kampanyasının başlangıcı için yoğun bir hazırlık dönemi olmuştu. Prodüksiyon ekibi, kampanya ve nişan duyurusundan sonra yayınlayacakları kısa bir tanıtım videosu çekmişti.

Cumartesi günü, sahte kuzenim Beth ile birlikte Kupa finali için Glasgow'a gittim. Onun ebeveynleri Braden ve Joss (benim teyzem ve amcam gibidirler) de Callan'ı desteklemek için oradaydılar, Beth'in kardeşleri, on altı yaşındaki Elle ve yirmi iki yaşındaki Luke da oradaydı. Diğer "kuzenimiz" Lily, Caley United'ın büyük bir hayranı olan erkek arkadaşı Sebastian ile bize katıldı.

"Şimdilik nişanınızı gizli tutmamız gerektiğini biliyorum," dedi Lily beni görür görmez, "ama tebrikler." Bana sarılırken, "Ocak ayının senin yavaş ve acı verici bir şekilde ölmeni planladığını da bilmelisin," diye uyardı.

Ayrılırken güldüm. "Neden?"

Lily'nin sevimli gamzeleri yanaklarını kırıştırdı. "Çünkü tanıştıklarından beri Baird'e deli gibi aşık."

Gülümsemem kayboldu. "Ciddi misin?"

"Evet, ama bunu atlatacaktır."

"Bilmiyorum." Sebastian kolunu kız arkadaşının omzuna attı ve şık Eton aksanıyla konuşmaya başladı. "*Ben* henüz atlatamadım."

"Hey, senin erkeklere olan aşkın benim nişanlıma değil, Maia'nın nişanlısına değil miydi?" Beth alay etti. Arabada gelirken beni çoktan tebrik etmişti. Ayrıca, ailesinin önünde cevaplamak istemediğim milyonlarca soru ile beni bombardımana tutmuştu.

Teyzem Joss sonunda kuru bir şekilde, "Belki de Maia nişanlısıyla olan özel ilişkisini *gizli* tutmak istiyordur?" dedi.

"Doğru." Beth anlamış gibi başını salladı, sonra bana, "Sonra konuşuruz" dedi.

Ona yalan söylemek zorunda kalacağım için pek de heyecanlı olduğumu söyleyemezdim.

Sebastian, Beth'e Callan'ın onun bir numarası olduğunu ve Lily de bana January'nin benim zamansız ölümümü ciddi olarak planlamadığını garanti ettikten sonra, maçı izlemek için yerleştik.

Maalesef, bizim çocuklar kazanamadı.

Cesurca oynadılar ve iyi bir maçı. Ben her zaman futboldan çok ragbi hayranıydım, çünkü Grace'in en iyi arkadaşı bir ragbi oyuncusuydu ve beni bu spora o başlatmıştı.

Ama sahada sevdiğim insanların olması beni gerçekten heyecanlandırdı. Beth ve Sebastian'la birlikte bağırıp çılgılık attığım için sesim kısılmıştı.

Maçtan sonra Baird, Callan ve John çok üzgündü. Çok yakındılar ama yine de çok uzaktaydılar.

Herkesin önünde Baird'e nasıl davranacağımı bilmiyordum. Bu yüzden aramızdaki yalanı bir kenara bırakıp gerçeği kabul etmeye karar verdim. O benim arkadaşımdı. Ve onun için üzülüyordum. Ona sıkıca sarıldım ve Baird sanki bir can simidiymişim gibi bana sarıldı.

Sonra, akşam yemeğine katılmak istemedi. Katılmasam tuhaf görüneceği için onunla birlikte ayrıldım. Ancak, şehir merkezine vardığımızda, bana hüzünlü bir gülümsemeyle biraz yalnız kalması gerektiğini söyledi ve kendimi Hart Street'te buldum. Onu izlerken,

Onun acı çektiğini bilmek bütün gece beni rahatsız etti. Hafta sonu ona mesaj atıp nasıl olduğunu sormuştum, ama pek konuşkan değildi. Bu da beni daha fazla endişelendirdi.

Bu sabah video çekimi için geldiğinde ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Programımızın ilk günüydü. Bugün, Pennington'ın hafta sonunda yayınlamak istediği kampanya ve nişan duyuru filminde rolümüzü çekiyorduk. Christina bana izin verdi, bu da önümüzdeki birkaç gün içinde bu saatleri telafi etmem gerektiği anlamına geliyordu. Baird'in Profesyonel Lig şampiyonluğu hayali yıkıldıktan sadece birkaç gün sonra bu işi yapmak için heyecanlanmak zorunda kalması beni çok üzdü.

Zaten sinirlerim çok gergindi. Tabii ki, yapım ekibi bizim yeni nişanlanmış sevgililer rolünü oynadığımızı bilmiyordu, bu da gerginliğimi daha da artırıyordu.

Prodüksiyon, sabahın erken saatlerinden beri Güney Lanarkshire'da devam ediyordu. Son birkaç haftayı, Baird ve benim sıcak hava balonuyla uçacağımız devasa bir alanda ev eşyaları ürünlerini kullanarak duyurumuzu yapabilmek için izin ve ruhsatları almakla geçirmişlerdi. Arabam olmadığı için Baird bizi oraya götürecekti, ancak dün gece geç saatlerde bana şehirde olmadığını ve benimle orada buluşacağını belirten bir mesaj attı.

Onun kaybindan dolayı acı çektiğini biliyordum, ama nerede olduğunu ve ne yaptığını merak ediyordum. Onun bunu kiminle yaptığını düşündüğümde göğsüm yanıyordu. Planımızla ilgili biraz tedirgin olduğumu ve onun desteğine ihtiyacım olduğunu bildiği gerçeğini bir kenara bırakalım.

Kendime bencil davrandığımı, ulusal şampiyonluğu kaybetmemiş ve sözde taraftarların ve magazin medyasının acımasız saldırılarına maruz kalmamış olduğumu söyledim.

Yine de içimden bir ses, Baird'in özür dilemekte çok iyi olan ama asla gerçekten değişmeyen adamlardan biri olduğunu söylüyordu.

Bizim için bir karavan hazırlanmıştı, içinde benim de seçmeme yardım ettiğim kıyafetler vardı. Becky benim de gelmemi istemişti.

mağazadan gösterişli ve pahalı bir şey, ama Hilary ve Christina'yı, duyuru büyük ve abartılı bir prodüksiyon olduğu için, daha uygun fiyatlı ürünleri tanıtmanın yollarını bulmamız gerektiğine ikna etmişim. Ürünlerin bütçelerini aştığını düşündükleri için Pennington's'a adım bile atmayan insanlar olduğunu gösteren verilere zaten erişebiliyorduk. Yine de mağazalarımızda çok geniş bir ürün yelpazesi vardı ve ben şu anda kaçırdığımız pazara hitap etmek istiyordum.

Bu tartışmayı kazandım. Ve Becky'nin kötü bakışlarını.

Saçım ve makyajım bittiğinde, vücudumu saran, çok fazla cilt göstermeyen, oldukça ucuz, soluk yeşil, baldır boyu bir kaşkorse elbise giydim. Perakendeci reklam kampanyası için fazla seksi olmadan seksi bir elbiseydi. Seçtiğimiz kahverengi deri düz sandaletleri giyerken, bana atanan yapım asistanı Gail, Baird'in on dakika önce geldiğini haber vermek için başını içeri soktu. Onu saç ve makyaj için acele ettiriyorlardı.

Rahatlama ve sinirlilik hissi beni sardı ve biraz başım döndü. Üçüncü bardak suyum içtikten sonra, portatif tuvaleti kullanmak için izin istedim. Gün boyu sıcak ve açık bir hava olması bekleniyordu ve ben bunu şimdiden hissediyordum. Haziran ayının ilk haftası için şaşırtıcı derecede ılık bir sabahı. Tuvaletten çıktığımda, asistanlar Baird'in etrafında telaşla dolaşıyorlardı. Saçını düzeltiyor, gömleğindeki tüyleri temizliyorlardı.

Onun için seçebileceği parçalar da seçmişim ve benim en sevdiğim gömleği seçtiğini görünce garip bir şekilde mutlu oldum. Ordu yeşili pamuklu, kısa kollu, düğmeli, kıvrımlı manşetli ve Küba yakalı bir gömlekti. Baird'in kol kasları nedeniyle kolları biraz dar geliyordu ama tam da hayal ettiğim gibi görünüyordu. Son derece havalı ama şık. Gömleği, paçaları kıvrılmış koyu renk kot pantolonla kombinlemiş ve motosikletçi botlarını giymeye devam etmişti.

Bu görünüm ona çok yakışmıştı. Ateşten daha ateşliydi.

Sanki dikkatimi hissetmiş gibi, başını hafifçe çevirip bana baktı. Gözleri vücudumu baştan aşağı süzdü. Bakışlarındaki sıcaklık nefesimi kesti.

Onun bakışlarını çok ciddiye almamayı kendime hatırlattım. Özellikle de dün gece nerede olduğunu bilmediğim için.

Aşıkmiş gibi davranırken bir sürü kameranın karşısına çıkacağımızı bildiğim için, Baird'e tartışmak niyetiyle yaklaşmadım. Ancak ona doğru attığım her adımda, giderek daha fazla sinirleniyordum.

"Selam, bebeğim. Harika görünüyorsun." Asistanlardan uzaklaşarak elini belime koydu. Başını eğip dudaklarını benim dudaklarıma değdirdi.

Nişanlı bir çift olmamız gerektiğini fark edene kadar iki buçuk saniye boyunca şaşırdım. Dudaklarım karıncalandı ve gergin olmamaya çalıştım.

"Hazır mısın?" diye sordu Baird.

Etrafa bakındım, yakınlarda kimse olup olmadığını kontrol ettim, sonra ona döndüm ve sessizce sordum, "Neredeydin?"

Ses tonumdan dolayı eli belimden kaydı. "Biraz geç kaldığımı biliyorum. Trafik düşündüğümde daha yoğundu."

"Trafığın yoğun olduğunu biliyorum. Buraya gelmek için taksiye yüz pounddan fazla para ödediğim için biliyorum."

Baird yüzünü buruşturdu. "Kahretsin. Üzgünüm."

"Beni bir yere götürmen için sana güvenmeme gerek yok, ama bir dahaki sefere daha önceden haber ver ki daha iyi bir ulaşım aracı ayarlayabileyim."

"Maia..."

"Were sen dışarıda eğlenmeye dün gece
Ben onu onu inceledim, akşamdan kalma belirtileri
var mı diye.

Baird'in kaşları çatıldı. "Hayır. İçmedim." Nerede olduğunu söylemesini bekledim.

Sessiz kalınca başımı salladım. "Bu bir felaket. Her şey mahvolacak. İşimi kaybedeceğim."

Aniden, sağ pazımı tuttu ve beni karavanlara doğru çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadım. "İnsanlar izliyor." "Siktir et onları." He threw open the trailer door, and I Onun peşinden aceleyle içeri girdim, utançtan yanaklarım kızarmıştı. Baird beni bırakıp karavanın içini kontrol ederek boş olduğundan emin oldu, sonra bana döndü. "Kariyerimin en berbat hafta sonunu geçirdim. Kazanacağımızı sanıyorduk. Ama kaybettik. Bunun nasıl bir his olduğunu bilemezsin. Bir saniye olsun kendini düşünmeyi bırakıp başkalarını da düşünsen iyi olur."

Onun alışılmadık azarlamasına boğazım düğümlendi. "Ben... Şampiyonluk için gerçekten üzgünüm, Baird. Biliyorsun ki öyleyim. Ve senin için böyle hissettiğimi biliyorsun. Ama bu" — etrafımızı işaret ettim — "korkunç. Ve başladığımız ilk gün, ortalarda yoktun ve kim bilir kimle kim bilir nerede sevişiyordun. Söz vermiştin. Yapmayacağına ve bunu üç ay boyunca yapabileceğine söz verdin. Sadece üç ay, Baird, sonra boş partilerine ve istediğin kadar kadına geri dönebilirsin."

Aniden, Baird'in gözlerinin daha önce hiç görmediğim bir öfkeyle karardığını gördüğümde, karavandaki hava gerginleşti. En azından bana karşı değil.

"Ee?" Onun öfkesine karşı çıkararak çenemi öne çıkardım.

O mesafesini koruyarak nefesini içine çekti ve sonra bıraktı. "Dün gece nerede olduğumu bilmek ister misin? Callan'la birlikteydim, John'u Newcastle'dan almaya gittik. Çünkü maçtan önce, takım sahibi John'a sözleşmesini yenilemeyeceğini söyledi. En iyi arkadaşlarımdan biri takımdan ayrıldı. Teknik direktör çok sinirlendi çünkü bunun maç öncesinde kafamızı karıştıracığını biliyordu ve öyle de oldu. Yani sadece John'u Kanada'ya kaybetmekle kalmadık, şampiyonluğu da kaybettik ve bu ruhumuzu parçalayan haberi vermek için beklemeyi bile bilmeyen beceriksiz bir kulüp sahibiyle yolumuza devam ediyoruz.

"John Newcastle'a gidip kafayı buldu, biraz başını belaya soktu, Callan ve ben onu almaya oraya gittik. Sabah dörtte eve vardım ve buraya geç kaldım çünkü sizinle bu sirke girmeden önce biraz uyumaya çalışıyordum."

Pişmanlık ve utançla dolduğum için gözlerimi kapattım, ardından Baird ve John için üzüntü duydum. "Bear..."

Baird sonunda aramızdaki mesafeyi kapattığında gözlerimi açtım. Başını bana doğru eğdi ve ifadesindeki sitem karşısında irkildim. "Keşke benim kim olduğuma karar vermeyi bıraksan. Keşke bana güvenmeye başlasan. Ben senin annen değilim, Maia."

Onun sözleri üzerine bedenim fiziksel olarak sarsıldı.

Suçlaması pişmanlığa dönüştü. Sonra başını salladı ve sert bir *küfür* mırıldandıktan sonra karavandan çıktı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

MAIA

Sıcak hava balonuna yaklaşırken midem bulanıyordu ve bunun nedeni uçuşla ilgili gerginlik değildi. Bu sabaha kadar, bunu sabırsızlıkla bekliyordum. Daha önce hiç sıcak hava balonuna binmemiştim. Will ve ben geçen yıl Barselona'dayken bu fırsatı yakalamıştık, ancak Will bu deneyimi hiç sevmeyeceğimi düşündüğü için denemedik.

Yine kanıtlanmamış bir yorum daha, ben de bunu görmezden geldim.

Karavandan çıktığımdan beri bana bakmayan Baird'e kirpiklerimin altından baktım. Fısıltılar ve endişeli bakışlar arasında, ekibin bizim birbirimizle anlaşılamadığımızı hissettiğini biliyordum.

Baird ile anlaşmazlık içinde olmaktan ne kadar nefret ettiğimi yeni yeni fark etmeye başlamıştım.

Will ile hiçbir konuda tartışmadığım halde onunla tartışıyor olmak kafamı karıştırıyordu, ama Baird'in benden nefret ettiği düşüncesi beni çok mutsuz ediyordu.

Baird'in birinden nefret etmesi çok zor bir şeydi. Ancak ben yargılayıcı, güvensiz ve bencil davranmıştım.

Mikrofonlarımız takılıydı, böylece çekim sırasında bizi net bir şekilde duyabiliyorlardı. Benimki sırtıma bantlanmıştı ve belirgin bir şişkinlik yaratıyordu, bu yüzden kameramanımıza

beni arkadan çekmemeye çalışması söylendi. Baird'inki gömleğinin altında daha gizliydi.

Balonun önünde durduğumuzda, propan brülörünün düşük uğultusu kulaklarımda kanın akışını bastırdı.

"Bu Nicholas, pilotunuz." Gail, benim yaşlarımda, çekici, siyah saçlı bir adama işaret etti. "Nicholas, bunlar bizim aşk kuşlarımız, Maia ve Baird."

Nicholas çenesini kaldırarak selam verdi. "Memnun oldum. Merdivenleri kullanarak balona binin."

O, zaten içinde durduğu sepete bağlı, neredeyse hiç görünmeyen basamakları işaret etti.

"Önce bayanlar," dedi Baird, gözlerime bakmadan.

Ayağımı ilk basamağa koydum, ama o kadar titriyordum ki kayıp düştüm.

"Sakin ol." Belimde onun tanıdık güçlü ellerini hissettim. "Ben tutuyorum."

Baird böyleydi. Bana kızgın olsa bile nazikti.

Sorun, bu elbiseyle sepetin üzerinden bacağımı atmaya çalışırken ortaya çıktı. Kıyafetimi seçerken, sepetin üzerinde bir kapı olacağını aptalca varsaymışım. Elbisemi yukarı çekmek üzereydim ki bir şey hatırladım. Zaten kamerasını yüzüme doğrultmuş olan ekibe baktım. "Lütfen bu kısmı çekmeyin, olur mu?"

Kameraman Mike, "Her şeyi çekmek zorundayım" dedi.

"O hayır dedi." Baird, Mike'a öfkeyle baktı.

Mike omuz silkti. "Ben patronumdan emir alırım."

Baird sert bir sesle "Öyle mi düşünüyorsun?" diye sorunca ortam gerginleşti. Sonra büyük eliyle kamera merceğini kapattı. "İzinsiz bakmak yok."

Sözleri şakacıydı, ama ses tonu değildi.

Mike kamerayı indirirken gergin bir şekilde yutkundü.

İsteksizce, uygunsuzluk yapmadan elinden geldiğince elbisesini yukarı çekti ve kimseye

ama bu imkansızdı. Bunu fark edince yanaklarımın yandığını hissettim ve bacağımı indirdim.

"Aman."

Ben baktım yukarı yukarı Baird'i Baird yanında benim benim ifadesiz bir yüzle.

"Gel aşağı." O işaret etti beni beni gel gel gel ayak basamaklarından.

Düşünmeden yaptım.

Ayaklarım yere değdiği anda, elbiseyi hemen yerine indirmek için acele ettim. Sonra Baird eğildi ve beni bir damat gelinini kaldırır gibi kollarının arasına aldı. Beni kaldırıp sepete koyduğunda şaşkınlıktan küçük bir çığlık attım. Beni bıraktığında, tutunmak için kenarlara sarıldım.

Bana kızgındı, ama benim zorlandığımı gördü ve yardım etmek için bir şey yaptı.

Sarsılırken, duygusal olarak henüz kendimi toparlayamamıştım ki, Baird beni sepete kaldırdığı kadar etkileyici bir atletik kolaylıkla sepete atlayınca sepet tekrar sarsıldı. Nicholas ellerini belime koyarak beni sabitledi ve Baird'in gözlerinde bir uyarı parladı. Nicholas, sanki propan brülörü yanmakta olan tek şey değilmiş gibi beni bıraktı.

Sepetin içi beklediğimden daha gürültülüydü.

"İşte senaryo!" Yönetmen Bruno aniden sepetin dışında belirdi ve bize bir kağıt uzattı. "Yukarı çıktığınızda ve duyuruyu gördüğünüzde, Mike bu tanıtım bölümünü çekecek."

O kadar titriyordum ki, kağıt da titriyordu. Baird kağıdı nazikçe benden aldı ve yan yana durarak kağıdı inceledik. Kendimizi, kim olduğumuzu, yaşlarımızı ve ne iş yaptığımızı tanıttığımız robotik bir senaryoydu.

Baird kağıdı Bruno'ya geri uzattı. "Senaryo olmadan da yapabiliriz."

"Senin bir senaryon var, buna gerek yok."

"Başka bir deyişle, senin berbat senaryonu kullanmayacağız. Orada kendimiz gibi konuşacağız ya da oradan çıkacağız."

Baird'e şaşkın şaşkın baktım.

Son zamanlarda her fırsatta beni şaşırtıyordu.

Onun çekiciliği ve rahat tavırlarının altında, çelik gibi bir iradeye sahip inatçı bir eşek yattığını kim bilebilirdi?

Bu, bir tür çekicilikten daha fazlasıydı. Ve o benden nefret ediyordu.

Bruno senaryoyu geri aldı. "Sadece senaryodan çok uzaklaşmamaya çalış."

Bunun üzerine, Mike'ın trene binmesi için geri çekildik. "Hazır mısın?" diye sordu Nicholas.

Hepimiz onaylayarak başımızı salladıktan sonra, sepetin bir köşesine tutundum. Yer ekibi demirleri çözdüğünde midem altüst oldu ve biz yavaşça yukarı doğru süzölmeye başladık.

İçimde kargaşa yaratan duygulara rağmen, yerin gittikçe uzaklaştığını izlemenin verdiği hissi zevkle karşıladım. Bu, daha önce yaşadığım diğer uçuş deneyimlerinden tamamen farklı, yavaş bir yükselişti. Yükseldikçe, kuzeydeki Edinburgh silüeti gittikçe netleşiyordu.

Nicholas'ın konuştuğunu fark ettim, ama hiçbir şey anlamıyordum. Hava saçlarımı nazikçe okşarken, bu huzurlu deneyimin tadını çıkarmakla meşguldüm.

Omzuma dokunulması sonunda beni hayallerimden uyandırdı.

Mike sabırsız görünüyordu. "Nişanlınızla birlikte durur musunuz, böylece ikinizin bu deneyimi birlikte keyifle yaşadığınızı çekebilirim?"

Hay aksi.

Baird'in durduğu balonun diğer tarafına baktım. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bacaklarını geniş açmış, balondaki herkesten çok daha uzun boylu duruyor ve alışılmadık bir melankoli ile dünyayı seyrediyordu.

O anda, balon uçarken sepetin içinde hareket etmekten rahatsız olduğumu fark ettim. Hareket, baş dönmesi krizini tetikledi.

"Aman Tanrım." İplerin bağılı olduğu köşelerden birine tırmandım, nefesimi tuttum ve gözlerimi sıkıca kapattım.

"Aman."

Gözlerimi açtığımda Baird'in önümde durduğunu ve endişeyle yüzümü incelediğini gördüm. "İyi misin?"

Onun nazik ses tonuyla rahatlardım. "İyiyim. Hareket etmediğim sürece, tabii." Arkasında duran Mike'a bir bakış attım. "Birlikte durmamızı istiyorlar. Birlikte eğlenmemizi."

"Tamam. Neden dönüp dışarı bakmıyorsun? Ben arkanda duracağım."

Bunu yaptım ve dengemi yeniden buldum. Ta ki Baird vücudunu bana bastırarak sırtımı ısıttığı ana kadar. Elini sepetin kenarına dayadı, parmaklarımız birbirine değiyordu, o ise ipi tuttuğum yerin hemen üstünden ipi tutuyordu.

Rahatlamaya çalıştım, ama bana baskı yapan sert göğsünün farkındaydım.

İkimiz de, herkesin söylediklerimizi duyabileceği için, şu anda planımızı veya önceki tartışmamızı ele verecek hiçbir şey söyleyemeyeceğimizi biliyorduk.

Neyse ki, uzaktaki bir şey dikkatimi arkadaşımın sıcak yakınlığından uzaklaştırdı. "Bak!" Daha net görünmeye başlayan, tarlanın üzerinde duran şeyi işaret ettim.

Tahmin ettiğim gibi, drone kameraları bölgenin etrafında dönüyordu. Altımızda, Pennington'ın ev eşyaları bölümünden alınan çok sayıda tabak, vazo ve diğer eşyalarla iki tarlaya yazılmış şu sözler vardı: "Nişanlandık! Maia MacLeod, Baird McMillan'a evet dedi!"

"Harika," diye mırıldandı Baird, şakağıma yaslanarak, nefes alamayacak kadar bana doğru eğildi. Onun sıcaklığı ve tıraş losyonunun enfes kokusu beni birkaç saniye boyunca suskun bıraktı.

"Tamam, hadi yapalım şunu," diye bağırdı Mike. "Şimdi kameraya dönüp kendinizi tanıttın. Sonra, Baird, birinizin gelin adayıyla öpüşmesini çekeceğiz."

En azından o an kaydediliyordu ve geriye dönüp gerçekte ne olduğunu görebilirdim. Çünkü o anda, Baird bizi kameraya çevirip kolunu belime dolayarak sanki beni tutuyormuş gibi sıkıca kendine doğru çektiğinde, ben tamamen sersemlemiştim.

Elbette, Baird yıllardır medya ile uğraşıyordu, bu yüzden aramızdaki gerginliği ortadan kaldırıp, cana yakın ve sevecen kişiliğini ortaya çıkarmayı başardı. Kendini tanıttığını ve ben kim olduğumu ve Pennington's için moda alıcısı olarak çalıştığımı söylediğimde elimi göğsüne sıkıca bastırdığını fark ettim.

Sonra Baird beni öptü. Önceki gibi dudaklarımın kenarından değil.

Kamera için uygun olsa da (dil yoktu), beni o kadar ikna edici bir şekilde öptü ki, her yerimde hissettim. Beni koluna yaslayıp daha da sert öptüğünde cildim yanıyordu. Parmaklarım gömleğine kıvrıldı, bacaklarım titriyordu ve bu sefer baş dönmesinden değildi.

Bu, özensiz bir erkek çocuğu öpücüğü değildi.

Bu, şimdiye kadar bana verilmiş en mükemmel öpücüktü. Kısa sakalının çeneme sürtünmesi o kadar hoştu ki, daha önce hiç bu kadar tahrik olmadığımı eminim.

Beni bıraktıktan sonra, ağızma bakmaya devam etti.

Ona bakakaldım, beni tekrar öpmesini diledim, ama bu sefer dilini de kullanarak.

"Mükemmel!" diye bağırdı Mike, beni irkitti.

Baloonun hareketiyle sallanarak düzeldiğimde, Baird belimi daha sıkı kavradı. Kafamdaki karışıklığı anladığını merak ettim.

Bu düşünceyle yanaklarım kızardı.

"Artık aşağı inebiliriz," dedi Mike, Nicholas'a. Sonra bize göz kırptı. "İyi iş çıkardınız, ikiniz de. Sizi görmek güzeldi.

buraya gelmeden önce yaşadığımız aşk kavgasını unuttum."

Baird'in bana kızgın olduğunu hatırlayınca gerildim.

Baird'in vücudunda yeniden hissedilen gerginlik, onun da bana kızgın olduğunu hatırladığını gösteriyordu.

Sadece aynı böyle, benim ruh daha
daha düşen balonun yere doğru alçaldığı hızdan daha
hızlı

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BAIRD

Prodüksiyon ekibi, çekimden memnun kalana kadar bizi uzun süre bekletti. Sonunda bizi serbest bıraktılar ve My ile ben ayrı mini karavanlara gidip kendi kıyafetlerimizi giydik. Ben hızlıydım, bu yüzden ilk çıkan ben olacağımı düşündüm, ama park ettiğim yere doğru yürürken Maia'yı telefonunu kulağına dayamış halde gördüm.

Hâlâ kırgındım, bu yüzden yürümeye devam etmek istedim, ama her zamanki gibi kendimi o lanet kadına çekildiğimi fark ettim.

Sonra, birine Uber'i beklediğini söylediğini duyunca sinirlendim.

"Uzun sürmez, Grace... evet... Grace, onlar güvende... biliyorum... ama nereye park edeceğim?"

Konuşmasını böldüğümü umursamadan, "Uber'i iptal et. Seni ben bırakırım" dedim.

Maia gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde arkasını döndü.

"Uh... evet, o Baird

..." Bakışları sanki bir şey arıyormuş gibi yüzümü taradı. "Bir dakika bekle, Grace." Telefonu kulağından kaldırdı ve tereddütle cevap verdi, "Sorun yok. Zaten yolda."

"İptal et. Seni ben bırakırım." Ses tonum tartışmaya yer bırakmıyordu.

Maia'nın telefonundaki sesin yükseldiğini duydum ve o da telefonu tekrar kulağına bastırdı. "Tamam, tamam.

Yapacağım. Yapacağım... Söz veriyorum... Ben... Ciddi misin?"
Maia gözlerini devirdi ve bana başını salladı. "Yolu göster."

Telefonu kapatmadı.

Ve nedenini anladım, çünkü "Onu arabasına kadar takip ediyorum... Aman Tanrım, aşırı korumacılığı yeni bir boyuta taşıyorsun" dedi.

Her zamanki gibi centilmenlik göstererek, ona kapıyı açtım ve o içeri girene kadar bekledim, sonra kapıyı kapatıp kaputun etrafından dolaşarak sürücü tarafına geçtim.

Ben binar binmez Maia iç geçirdi. "Baird, hoparlördeyiz. Üvey anneme seninle arabada olduğumu söyler misin, böylece telefonu kapatıp Uber'i iptal edebilirim?"

Aramızdaki gerginliğe rağmen dudaklarım seğirdi. "Maia arabamda, Bayan MacLeod. Onu eve güvenle götüreceğim."

"Teşekkürler, Baird. Bana Grace de," dedi nazik, çok şık bir İngiliz aksanıyla. "My'ye benim için iyi bak."

yapamadım yardım gülümsemek
gülümsemek gülümsemekten "Değerli kargo,
Grace."

Motoru çalıştırdığımda, Maia hoparlörü kapattı ve telefona, "Şimdi mutlu musun? *Grace*... Ona söylemeyeceğim! Hoşça kal!" dedi. Sinirli bir şekilde telefonu kapattı ve parmakları ekranın üzerinde uçtu.

Arabayı yola çıkardım ve şehre geri döndüm. "Bana neyi söylemeyeceksin?"

"Hiçbir şey. Çok utanç verici. Babam orada olmadığı için şanslı. Ona karşı çok sahiplenici."

Kaşlarımı çattım. "Yani... kontrolcü bir şekilde mi?"

"Tanrım, hayır. Grace ona izin verir de. Hayır, o sadece... Babam ve Grace, genelde sadece filmlerde gördüğümüz türden bir aşk yaşıyorlar. Ama babam biraz eski kafalı. Erkeklerin ona asılmasını istemiyor ve Grace'in diğer erkekleri çekici bulmasını istemiyor."

"Bu eski kafalı olmak değil. Hiçbir erkek, başka erkeklerin kız arkadaşına veya karısına asılmasını istemez."

"Ben yapmazdım..." Sözünü kesti.

"Ne yapmazdın?"

Onun bakışlarını hissettim ve yola konsantre olmadan önce ona hızlıca bir göz attım.

"Bear..."

Bu takma ad duyunca ellerim direksiyonu sıktı. Ona tekrar baktım ve gözlerinde yaşlar gördüğümde şok oldum. "Maia..."

"Çok üzgünüm," diye patladı. "Orada bir şey söyleyecektim... Şey, sana haksızlık ettim. Seni tanıdığımı sanıyordum, ama açıkça görülüyor ki öğrenmem gereken çok şey var. Ama daha da önemlisi... Senin annem olmadığını biliyorum. Sadece annem değil. O... O Will."

Kalbim hızla çarpmaya başladı. "Will mi?"

"Onun ihaneti beni tamamen hazırlıksız yakaladı. Ve bu sana güvenmediğimden değil... sadece... şey, kendime bile güvenemiyorum. Bu beni tamamen mahvetti. Beni, aştığımı sandığım bir yere geri götürdü... ama aşmamışım. Bu senin hatan değil ve bunu senin sorunun haline getirmemeliyim. Hemen sonuca varıp en kötüsünü varsaydığım için çok üzgünüm. Dahası, John için çok üzgünüm."

Karavanda söylediğim sözlerim için pişmanlık duyuyordum. Tabii ki Will onu mahvetmişti. "Kendinden ötesini düşünmekle ilgili söylediklerim..."

"Haklıydın."

"Hayır. Çok serttim. Bunu hak etmedin." "Sen de benim güvensizliğimi hak etmedin."

"İkimiz de üzgünüz ve devam edelim o zaman."

Ona baktığımda, bana sıcak ve tatlı bir gülümseme attı. "Yapabilirim. Seninle tartışmaktan nefret ediyorum," dedi.

Tartışmayı onun içinde bitirebilseydik o kadar da umursamazdım, ama... sabır. "Ben de," diye cevap verdim sertçe.

"Peki, bugün nasıl gitti sence?"

Kampanyanın ilk çekimi hakkında biraz sohbet ettik. Sonra cesaretimi topladım, "Öpüşerek sınırı aşmadım, değil mi?"

Nefesinin biraz kesildiğini hissettim. "Oh. Hayır. Hayır, öpücük mükemmeldi."

"Mükemmel, ha?" Ona kendini beğenmiş bir gülümseme attım.

Maia öfkeyle, "Çekim için. Çekim için mükemmeldi." dedi.

Onun evine kadar yol boyunca konuştuk, şakalaştık ve birbirimizle dalga geçtik. John konusunda hala üzgündüm ama en azından Maia ile aramızdaki ilişki konusunda kendimi daha iyi hissediyordum.

New Town'a girerken "John nasıl?" diye sordu.

"Kaybolmuş. Annesi dört yıl önce öldü ve o ve babası... o olaydan sonra ilişkileri bozuldu. Caley" —boğazım düğümlendi— "Caley, John'un ailesi oldu." Arabayı Hart Street'te, onun evine giden yolun hemen yanında durdurdum.

Motoru kapatıp döndüğümde, Maia'nın gözlerinin yaşlarla parladığını gördüm. Elimi uzatıp dizine hafifçe vurdum. "Biliyorum. Berbat bir durum."

"Berbatın da ötesinde," diye fısıldadı, gözlerini hızla kırıştıtararak. "Zavallı John."

"Callan ve ben, burada kalabilmesi için şirketimize katılmasını istedik."

"Bu harika bir fikir."

"Bilmiyorum. Emlak yönetimi onun tutkusu değil." "Ama bu, sevdiği bir şey yaparak ülkede kalmanın bir yolunu bulana kadar kalması için yasal bir neden sağlayacaktır."

"Ben de ona aynı şeyi söylemeye çalıştım, ama o şu anda sadece... kendini acıya kaptırmış durumda."

"Ben de ona aynı şeyi söylemeye çalıştım, ama o şu anda sadece... kendini acındırıyor."

"Kendi başına mı?"

"O da bunu istiyor."

Maia bana doğru eğildi. "Bazen sevdiğimiz insanları kendilerini acıya boğmaya bırakırız, bazen de bırakmayız. Gidip onu alalım."

Bu öneriye şaşırarak kaşlarımı kaldırdım. "Şimdi mi?"

"Evet. Saat daha dört. Callan'ın boş olup olmadığını bir bakalım ve hep birlikte yemeğe çıkalım. Benim de orada olmam, bunu bir pusu gibi göstermez."

"Bu bir pusu mu?"

"Bir nevi. Ona 'Sadece kafanı dağıtmak için buradayız' gibi sahte bir his uyandırıp, sonra da 'Hayattan ne istediğini bulana kadar bizimle çalış' diye vuracağız."

Onun güzel yüzüne bakarken göğsüm acıyordu, çünkü Maia'yı güzel yapan sadece mükemmel yüz hatları değildi. O, ruhunun derinliklerine kadar güzeldi. "Tamam. Yapalım."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MAIA

"Kampanyanın başlangıcından memnun olmalısın."

En son ulusal satış raporlarına göz attım, aklım hala Christina ile buluşup belirli bir tasarımcıyla olan ilişkimizi sonlandırmayı tartışmakla ilgili son düşüncelerimdeydi. Bu, ürünlerin satışlarında kayıp yaşadığımız dördüncü sezondur. Tasarımcının Erstwhiles'ların arkadaşı olduğunu biliyordum, ancak giysiler müşterilerimiz için çok punk rock tarzındaydı ve elimizdeki ürünleri sürekli olarak satış stoğuna koyuyorduk, bazen satabilmek için perakende değerinden yüzde seksen indirim yapmak zorunda kalıyorduk.

Patronumla bu kadar zor bir konuşma yapmayı düşünürken, Becky'nin sesi duymak istediğim son şeydi.

Ve Becky'nin gözlerindeki kinci bakış, o gün yeterince kinci davranış gördükten sonra *görmek* istediğim son şeydi. Genellikle Eli onun girişini engellemek için oradaydı, ama onlar çoktan işten çıkmışlardı.

Kararsız bir şekilde onaylayan bir ses çıkardım. "Üzgünüm, Becky. İşimi bitirmeden önce bu raporu tamamlamam gerekiyor."

"Yine erken mi çıkıyorsun?"

Ne kadar küçük... "Teknik olarak, zaten fazla mesai yapıyorum. Ofiste sadece sen ve ben kaldık."

"Evet, işim bitene kadar kalacağım." "Sen işine dönünce benim işim de bitecek."

Nadiren yaptığım bu sert cevap karşısında gözleri parladı. Bunu açıkça düşmanlık olarak algıladı, çünkü kıcını masama dayadı ve yapmacık bir tatlılıkla, "İnternetteki tüm yorumlara kulak asmamalısın. İnsanların başkalarını yıkmaktan ne kadar zevk aldığını bilirsin." dedi.

"Yorumlara dikkat etmiyorum."

Öğlen saatlerinde, ilk video Pennington'ın sosyal medya hesabında yayınlandı. Ekip videoyu iyi bir şekilde düzenlemişti. Videoda, sıcak hava balonunda Edinburgh'u seyrederken Baird'ın göğsünü sırtıma dayadığı anlar gösteriliyordu. Ben duyurunun yazıldığı alanı işaret ederken, düzenlenmiş videoların üzerine müzik çalıyordu. Drone kamerasıyla çekilen görüntüler bu videoya güzelce eklenmişti ve ardından bir seslendirme sanatçısı izleyicilere kim olduğumuzu ve evlilik yolculuğumuzu nasıl takip ettiklerini anlattı. Müzik sustu ve Baird ile ben kendimizi tanıtabildik... ve sonra öpüştük.

Oldukça gerçekçi görünen bir öpücük. Aslında, bizi izlerken tüm vücudum baştan aşağı kızarmıştı. Birlikte *çok uyumlu* görünüyorduk. Ve bu beni çok korkuttu.

Video viral oldu. Hilary çok sevinçliydi. Pennington'ın sosyal medya hesaplarındaki takipçi sayısı çoktan büyük bir artış göstermişti. Benim takipçilerim de öyle. Ve Baird'inkiler de.

Bir saat önce, yorumları kontrol etme hatasına düştüm. Baird'in artık piyasada olmamasına üzülen çok sayıda kız vardı. Kelimenin tam anlamıyla. Yorumlar ağlayan emojiyle doluydu. Sonra, onun ilgisini asla çekemeyeceğim ve sonunda beni aldatacağına dair kötü niyetli yorumlar vardı. Hatta ona aldatmasında yardım edecek gönüllüler bile vardı! Birçok kişi evliliğin ne kadar süreceğı üzerine bahisler yaptı. Sonra Baird'in "tipik bir WAG" seçtiğı için ne kadar hayal kırıklığına uğradıklarına dair yorumlar vardı. Bu ne anlama geliyordu ki?

Tüm bunların arasında, aramızdaki kimyanın ateşli olduğuna dair yorumlar da vardı. İnsanlar beni savundu. Direkt mesajlarım, tamamen yabancı kişilerden gelen tebrik mesajları ve benimle birlikte olmak isteyen kişilerden gelen iğrenç cinsel tekliflerle dolup taşıtı.

Baird'e de aynı muamele yapılıyor mu diye merak ettim.

"İnsanların başkalarını yıkmayı sevdiğini biliyorum. Bunu gerçekten biliyorum," dedim biraz fazla keskin bir şekilde.

Becky gözlerini kısarak masamdan kalktı. "Sen ve Baird'in ilişkisi uzun sürmese bile, en azından düşününüz bedava oldu."

Baird ve ben boşandığımızda onun ne kadar sevinçten havaya uçacağını düşünmekten nefret ediyordum. Ama onu kızdırdığımı bilerek ona bu zevki yaşatmayı reddettim.

"Her şerde bir hayır vardır." Ona sahte bir gülümsemeyle karşılık verdim ve bilgisayarımın başına döndüm. Topukları ofisimden çıkıncaya kadar ekrana dikkatle baktım.

On dakika sonra işimi bitirip, Becky tekrar bana sataşmadan önce oradan uzaklaşmak için asansöre doğru koştum. Pennington's'tan yeni çıkmıştım ki telefonum çaldı. Arayan Baird'di.

Beni saran rahatlama endişe verici olmalıydı. Video yayınlandığında bana mesaj atmasını bekliyordum ve atmayınca, kampanyadan pişmanlık duyduğunu düşünerek gizlice paniğe kapıldım. Sonra, bugün John'a Blantyre Kalesi'ni gezdirdiğini düşününce, bunun bencilce bir düşünce olup olmadığını merak ettim.

Pazartesi günü çekimimizden sonra, John'u akşam yemeğine davet ettik. Callan da restoranda bize katıldı ve sanırım benim varlığım onların kafalarını boşaltmaya yardımcı oldu. Ta ki Baird cesaretini toplayıp John'a işe girme konusunda biraz daha ısrar edene kadar. John'a, ne yapmak istediğine karar verene kadar onu burada tutmanın bir yolu olduğunu açıkladı. Bir süre tartışılar ama bir sonuca varamadılar. John için çok üzüldüm çünkü onun istediği şey futbol oynamaktı, ama menajeri

ilgi uyandıramamıştı ve yollarını ayırmalarını önermişti. John artık takımsız ve menajersizdi.

Dün, Baird bana mesaj atarak John'un onlar için çalışmayı kabul ettiğini ve bugün Blantyre'da Baird'in yanında staj yapacağını söyledi.

Baird'in sesini duymak için sabırsızlanarak telefonu açtım. "Nasıl gitti?" diye sordum, destekleyici olmaya çalışarak ve kendimi konuya dahil etmemeye özen göstererek.

"Bunu sana sonra anlatırım." Kulağımda yankılanan derin sesi, ruhuma gerçek bir merhem gibiydi. "Videonun bu kadar hızlı yayılmasına nasıl tepki verdin?"

"Bunun olabileceğini biliyorduk." "Evet, işte oldu. Artık bu durumdayız." Sesi alaycıydı.

ve ben bunu pişmanlık olmadığı anlamına geldiğini düşündüm. Dudaklarımı ısırdım.

"Yorumları okudun mu?"

" asla okumadım yorumları yorumları Yaptın okudun yorumları yorumları okudun mu?"

"Belki."

"Troller mi?"

"Belki."

"Onlar sadece öfkeli, kıskanç, telefonlarının arkasına saklanan aptallar."

"Biliyorum." "Öyle mi?"

"Becky salya akıtıyordu ama."

"Becky'nin kışından o Barbie bebeği çıkaracak birine ihtiyacı var," diye mırıldandı.

Bu sözler beni sokakta durdurdu ve başımı geriye atarak kirli bir kahkaha attım.

Baird'in sesi eğlenceden dolayı sıcaktı. "Ya da belki de GI Joe'dur."

Ben burnumdan soludum. "Oh, bunun bana ne kadar iyi geldiğini bilemezsin."

"Sevindim."

"Bana gelmek ister misin? Yemek sipariş edelim mi?" diye patladım. İş nedeniyle son yüzme seansımızı kaçırdığı için bütün hafta onu görmemiştim.

Ve onu özlemiştim.

"On dakikaya oradayım." Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı.

Yine kahkahaya boğuldum, New Town'dan evime doğru aceleyle giderken içimi heyecan kapladı.

Nedenini analiz etmek istemedim, zihnimde dolabımda giyebileceğim şirin ama rahat bir şey arıyordum ve çamaşır yıkamayı geciktirdiğim için kendime kızıyordum çünkü bir omzundan düşen, bu duruma çok uygun olan bol kesim kısa tişörtüm vardı. Ama o da çamaşır makinesindeydi.

Alternatifleri düşünürken, merdivenlerin başında gördüğüm manzarayı anlamam bir saniye sürdü.

Dairemin önünde Will duruyordu.

Çok, çok kızgın görünen bir Will.

Onu görmek, içimde çelişkili duyguların selini uyandırdı. Coğunlukla incinmişlik. Ve kızgınlık.

Dikkatlice yaklaştım ve çantamdan anahtarlarımı çıkardım. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum, merdiven sahanlığına ulaştığımda.

O, "Burada ne mi yapıyorum? Her yerde beni engellediğin için seni avlamak zorunda kaldım" diye homurdandı.

Sakin ol. Ona duygularını göstererek tatmin etme.

"Birisi seni engelliyorsa, bu seninle konuşmak ya da görüşmek istemediği anlamına gelir, Will. Bu, muhtemelen onu aramaman gerektiği anlamına gelir." Anahtarımı kilide soktum. "Git buradan."

"Konuşana kadar gitmiyorum. Lütfen. Yarın tekrar gelirim. Yoksa burada kamp kurarım."

Kaşlarımı çattım ve içten bir sinirlilikle homurdandım. "Peki. Gir. Ama beş dakikan var. Hepsi bu."

Oturma odama girer girmez, çantamı sehpayaya bıraktım ve hızla döndüm.

Will arkamda değildi. "Will?"

, adresindeki kapısında göründü, ifadesi gergindi. "Sen... bizim fotoğraflarımızı indirdin. Duvardan."

Oh.

Suçluluk duygusu içimi sardı. Ardından, tamamen hakkım olan bir şey için suçluluk duyduğum için sinirlendim!

"Artık birlikte değiliz, evet, onları indirdim." Yakışıklı yanakları kızardı. "Ve artık birlikte değil miyiz değil miyiz olmamızın sordum sordum alan düşünmek düşünmek için lanet Caley Caley United kaleci arkasında benim arkamda mı?"

Uzun zamandır hiç yaşamadığım bir öfke içimi kapladı. Sesim alçaldı, tonum öfkeyle doldu ve şöyle cevap verdim: "Hayır. Seni aldatmadım. Baird ve ben sadece arkadaştık. En azından benim açımdan öyle. Ama sen beni duygusal olarak aldattıktan ve ayrıldıktan sonra, bana bana karşı hisleri olduğunu söyledi."

Will çenesini sıktı ve tıslayarak cevap verdi: "Biz ayrılmamıştık. Sen beni engelledin!"

Delirmiş miydi? Onunla konuşmayacağıma dair verdiğim söz suya düştü.

"Seni engelledim çünkü ayrıldık! Hangi kız arkadaşının sana layık olduğuna karar verirken beni beklemeni istediğin anda ayrıldık."

Will bana doğru büyük adımlarla yaklaştı, yüzündeki ifade o kadar alışılmadık bir şekilde agresifti ki, gerildim ama geri adım atmayı reddettim. "Bu yüzden, birkaç hafta sonra başka bir adamla nişanlanmaya karar verdin? Hem de bunu herkesin önünde. Ne? Beni küçük düşürmek için mi?"

Aman Tanrım. Bu pisliğin ne kadar bencil olduğunu nasıl fark edemedim? "Hayır. Becky, benim iznim olmadan beni

kampanyaya aday gösterdi ve bunu yapmasaydım işimi kaybedecektim. Nişan bu kadar aleni olmamalıydı."

"Oh, tabii ya. Suçu bir iş arkadaşına at. Kendinden başka herkesi suçla."

Becky hakkında şikayet ettiğim onca ay boyunca, o hiçbir zaman benim tarafımı tutmadı.

Baird gibi değildi.

Bu adama söylemek istediğim milyonlarca çirkin şey olduğunu fark ettim, ama o buna değmezdi. Enerjimi harcamaya değmezdi.

"Çık dışarı, Will. Buraya gelme amacın neydi bilmiyorum, ama çık dışarı."

Will ise kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bunu konuşmadan gitmeyeceğim. Bir kez olsun tartışalım, Maia, sen bunu halının altına süpürmeden ya da beni yatıştırmadan."

En azından biraz anlayış ve algısı vardı.

"Sorun şu ki Will, artık umurumda değil. Seninle tartışmak istemiyorum. Git."

"Hayır. Tartışmak istiyorum çünkü aramızdaki mesele bitmediğini düşünüyorum."

"Oh, gidiyorsun," diye derin, tanıdık bir ses duyuldu ve o, oturma odama adımlarını atarak ortaya çıktı.

Baird'i görünce tüm vücudum rahatladı ve o da benim rahatladığımı fark edince gözlerinde karanlık ve öfkeli bir ışık parladı.

Yanımda durdu, kolunu koluma dayadı. "Onu duydun. Defol git."

Will çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Ne tür bir adam başka bir adamın nişanlısını çalmak için ortaya çıkar?"

"Onu senden daha çok isteyen türden. Ayrıca, o artık senin nişanlın değildi. Şimdi defol git buradan."

"Sen benim ne istediğimi bilmiyorsun. Sen, bir cümle bile kurmayı beceremeyen, eğitimsiz bir sporcusun."

ona ihtiyacı olanı verebileceğini mi düşünüyorsun?" "Nasıl cüret edersin..."

Baird kolumu sıkarak öfkeli tepkimi kesti. Kafamı kaldırıp baktığımda, Will'e bakarken tuhaf bir ifadeyle durduğunu gördüm. Ağzı sanki gülümsüyormuş gibi kıvrılmıştı, ama normalde sıcak ve koyu renkli gözleri sert obsidiyen gibi parlıyordu.

"Senin sorunun ne biliyor musun dostum... Kendini o kadar beğeniyorsun ki, Maia gibi bir kadının seni bekleyeceğine inanıyorsun."

Will utançtan yüzünü kızarttı.

"Şu anda gerçeklerle yüzleşiyorsun. Maia MacLeod en üst seviyededir. My'den daha iyisi yok. O nazik, akıllı, eğlenceli, insanları önemsiyor, acımasız bir pislik olmadan hırslı ve inanılmaz bir şekilde, tüm bunları olmak zorunda olmadığı halde yapıyor çünkü o bir seks bombası ve dünya, içsel değerlerden çok dışsal değerlere önem veren yüzeysel bir çöp yığını. Ama Maia tüm bunlar ve daha fazlası, çünkü ruhunun derinliklerine kadar güzel. Ve sen

...

Baird, Will'in vücudunu küçümseyerek yukarı doğru bakarken, kalbim kulaklarımda çarparak, şaşkın bir sessizlik içinde izledim.

"O sana evet dediğinde, kendi ağırlığının çok üzerinde birini elde etmiştin. Sen o kadar kibirli bir pisliksin ki, öyle olduğunu düşünmedin. Tam tersi olduğuna kendini inandırmıştın. Ama şimdi biliyorsun ki, o senin saçmalıklarından kurtulur kurtulmaz, onunla bir şans elde etmek için sol testisini feda edecek binlerce erkek sıraya girdi. Ve ben aslında senden daha akıllıyım çünkü zaman kaybetmedim. Onu tanıdığım andan itibaren onu istedim ve senin onu hak etmediğini fark edene kadar zamanımı bekledim. İşte buradasın, artık kendi ağırlığının üzerinde birini elde etmeye çalıştığını biliyorsun ve ne yapıyorsun? Onu utandırıp, seni geri kabul etmesi için psikolojik baskı mı yapıyorsun?"

Aman Tanrım. Nefes almakta zorlanıyordum. Sadece Baird'in söylediği güzel sözlerden dolayı değil, haklı olduğu için de. Will, benimle birlikte olarak bana iyilik yaptığını sanıyordu. Ve buraya beni utandırmak ve manipüle etmek için gelmişti!

Eski sevgilim de benim kadar Baird'in konuşmasından şaşkın görünüyordu.

Baird, Will'in kişisel alanına, korkutucu bir tavırla adım attı. "Görüyorsun, senin bir sorunun var. Sadece Maia artık senin saçmalıklarını anladığı için değil, aynı zamanda benim tam anlamıyla yoluna çıktığım için. Ve ben Maia için senden daha iyi değilim, çünkü yakışıklı, yatakta harika ve başarılı bir ulusal sporcu olduğum için." Kendinden emin bir şekilde sırtıttı. "Devam edebilirim... ama önemli olan, Maia için daha iyiyim çünkü onu hak etmediğimi biliyorum. Kimse Maia MacLeod'un muhteşemliğini hak etmiyor. Ve bunu bildiğim için, onu asla kaybetmemek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Öyleyse, muhtemelen hak etmediğin üniversite aşkına geri dönsen iyi olur... çünkü Maia artık senin için yok."

, 'u sert bir şekilde yuttu ama aptalca cevap verdi, " Beni tehdit mi ediyorsun?

"Hayır dostum, seni tehdit ediyor olsaydım, kafanı sana saplardım. Bu sadece ilk uyarın."

Vücudum kafa karıştırıcı bir şekilde sıcak ve halsizdi ve Baird'in koruyucu tavrından tahrik olabileceğimi kabul etmek istemiyordum. Pek feminist bir tepki değildi.

Will gergin bir şekilde geri çekildi ve sonra Baird'in omzunun üzerinden bana tiksinti dolu bir bakış attı. "Hepsi laf, Maia. Sen farkına bile varmadan arkandan iş çevirmeye başlayacak."

"Ne? Senin yaptığın gibi mi?"

"Seni hiç aldatmadım." Will bana üzgün bir köpek yavrusu gibi baktı. "Keşke bana daha fazla zaman verseydin."

Sabrım taşıtı. "Baird'in anlattığı onca şeyden sonra hala böyle konuşabiliyorsan, sen gerçekten bir narsistsin demektir. Sana daha fazla zaman vermek istemedim. Senin için bir seçim olmak istemedim.

ben ve başka biri. Ben bundan daha değerliyim." Düzeltme: Bundan daha değerli olduğuma *kendimi* ikna etmek zorunda kaldım ve beni bundan şüpheyeye düşürdüğü için ondan nefret ettim. "Bunun neresini anlamıyorsun?"

Will başka yere baktı, çenesindeki kaslar seğırdi. "Anlıyorum. Anlıyorum. Ben... özür dilerim."

Sessizliğim üzerine bana tekrar baktı. "Ama bu... bu *Neandertal*... o da sana zarar verecek," diye uyardı ve daireden çıkıp gitti.

Kapımın çarpmasıyla irkildim. "Umarım kapı pervazımı kırmamıştır." Baird komik bir şekilde bana bakmak için döndü.

Sonra orada durup birbirimize baktık, kalp atışlarım hızlanırken Baird'in yüzündeki ifade endişeye dönüştü. Sözleri zihnimde yankılandı ve göğsümde bir ağrıya neden oldu.

Çünkü onun bunları içten söylediğini dilerdim.

"Sen iyi bir oyuncusun," dedim sonunda. "Bir an için, söylediğin her şeye neredeyse inanacaktım."

Yutkundu, bakışları arayış içindeydi. "Benim..."

Telefonunun yüksek sesli çalması sözünü kesti.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

BAIRD

Çalan telefonum hem bir lütuf hem de bir lanetti. Kendi kendime küfrettim ve cebimden telefonu çıkardım. "Ainsley arıyor."

"Cevap ver," dedi Maia. "Ben üstümü değiştiriyorum."

Başımı salladım, telefonumu kulağıma götürürken gözlerimle Maia'nın odadan çıkışını takip ettim. "Ains, ne oldu?"

Maia'ya hislerim hakkında gerçeği söylemek üzereydim, ona pislik eski sevgilisine söylediğim her şeyin doğru olduğunu söylemek üzereydim.

Henüz çok erkendi. Çok erken. Çekimlerdeki tartışmamızı daha yeni atlatmıştık. Onun, ona aşık olduğumu duymaya gerçekten hazır olması için daha çok yol kat etmem gerekiyordu.

"Eh, kampanyanın yayına girmesi hakkında arıyorum," diye cevapladı Ainsley. "Viral oldu. Annem biraz panikliyor. Hiçbirimiz bu kadar büyük bir ilgi göreceğini beklemiyorduk. Medya bile bunu konuşuyor."

Evet, Maia'nın evine giderken menajerimle konuştum çünkü röportaj talepleri geliyordu. Ona bunları reddetmesini söyledim çünkü My ve ben sadece kampanyayı yapmak istediğimizi ve bunu büyük bir olay haline getirmek istemediğimizi kararlaştırmıştık. Pennington's ile de aynı kuralı koymuştuk

onlar da sözleşmeye medya taleplerine zorunlu olarak evet cevabı vermeyi gizlice eklemeye çalışmışlardı.

"Evet, biliyorum." İlk gününde iki milyon kez izlenmişti.

"Sığ bir insan olmak istemem ama bunun sebebi senin yakışıklı olman. Yani ikinizin birlikte yakışıklı olmanız. İkiniz birbirinize çok yakışıyorsunuz, kardeşim."

"Şu anda Maia'nın evindeyim," dedim, böylece doğrudan cevap veremeyeceğimi anlasın.

"Ah, tamam. Maia'ya onu sorduğumu ve videoda çok güzel görüldüğünü söyle. Ve o inatçı kafasını kırmak için bol şans, çünkü o lanet öpücikten sonra senden hoşlandığını fark etmezse, Range Rover büyüklüğünde bir fındık kıracağına ihtiyacın olacak."

Videoyu izledikten sonra, öpüşmemizden sonra Maia'nın ne kadar sersemlemiş ve kızarmış olduğunu iyice gördüğüm için kendinden emin bir şekilde sııttım. O da senden hoşlanıyordu. "Tamam."

"Tamam, konuşamayacağını biliyorum, o yüzden seni bırakayım. Beni ara."

"Arayacağım."

Maia, bir çift tayt ve beline bağlanmış büyük beden bir tişörtle oturma odasına geri döndüğünde telefonu kapattık. Saçları dağınık bir topuz halinde toplanmıştı ve gözlüklerini takmıştı.

Bir insanı gördüğün en güzel insan yapan şeyin ne olduğunu merak ettim. Çok çekici kadınlarla tanışmıştım, ama hiçbiri göğsümü bu kadar ağrıtmamıştı.

"Ne?" Kafasını merakla eğdi.

"Hiçbir şey, bebeğim. Sadece eski sevgilinle olan olaydan sonra iyi olup olmadığını kontrol ediyordum."

Maia mutfığa gidip buzdolabından bize bira aldı. Bana bir tane uzattı ve ben de yanına oturdum. "Biliyor musun, bence bu iyi bir şeydi. Pazartesi günü sana Will ile olan ilişkimde beni üzen şeyler fark etmeye başladığımı söylemişim. Onun buraya gelmesi bunu daha da belirgin hale getirdi.

... o doğru kişi değil. Onunla evlenmek büyük bir hata olurdu çünkü ona ilişkinin içinde kendini nasıl gördüğü konusunda söylediğin her şey doğruydu. Kendini benden üstün görüyordu ve benim onunla birlikte olduğum için şanslı olduğumu düşünüyordu.

"Böyle düşünürken bana eğitimsiz bir Neandertal dediğini bir düşün."

Maia kaşlarını çattı. "Yanılıyor."

"Yani, ben tam olarak eğitimli sayılmam."

"Akıllı veya eğitimli olmak için niversite diplomasına ihtiyaın yok, Baird. Will'den daha fazla dünya görmüşsün. Yaptığın işte her kesimden insanla tanışmışsın. İnsanlara nasıl davranacağını biliyorsun çünkü sana bunu iyi öğreten bir annen vardı. Will'in annesinin ona öğrettiği tek şey insanlara tepeden bakmaktı. Neyse ki, babasının şehvet düşkünü bir sapık olmayı öğrettiği dersleri kaçırmış."

Onun nazik sözlerinden keyif almaktan, yaşlı bir adamın yüzüne yumruk atmaya hazır hale geldim. "Lütfen bana eski sevgilinin babasının sana asıldığını söyleme."

Maia başını salladı. "Açıkça değil. Ama sürekli göğüslerime baktığını fark ediyordum. Bire bir konuştuğumuzda ağzıma bakıyordu. Bir keresinde arabadan inmeme yardım ederken 'kazara' kıımı elledi."

"Bu sana asılmaktır, My." fkeyle biramı agresif bir şekilde yudumladım. Bazı erkekler lanet olası hayvanlardı. Ve bu hayvanlara hakaretti.

"Hey." Maia elini omzuma koyarak beni sakinleştirdi. "İyi haber şu ki, onu bir daha görmek zorunda değilim. Daha iyi haber ise" —bana döndü—"Will'i tamamen unuttum."

Kalbim hızla attı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten." Gülümsedi. "Ben sadece... ilişkimiz çok yzeyseledi. Asla uzun sürmezdi. Kendim gibi davranmamı sağlamıyordu, ama böyle biriyle birlikte kaldığım için suçlu olan da benim. şimdi omuzlarımdan büyük bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Sanki... bir şeyden kurtulmuşum gibi. Harika bir duygu."

"Sevindim, bebeğim."

"Ben de açım, hadi yemek sipariş edelim."

Zafer beni huzursuz etti, sanki fazla kilolarımı yakmam gerekiyormuş gibi. Bu planın birinci kısmı, Maia'nın eski sevgilisini unutmasını sağlamaktı. İkinci kısmı ise Maia'nın bana aşık olmasını sağlamaktı. Birinci kısmın beklenenden çok daha hızlı tamamlanması beni çok mutlu etti.

Ancak Maia sakin olmak istediği için huzursuzluğumu bastırmak zorunda kaldım.

Kısa bir süre sonra, motosikletimle geldiğim için botlarımı çıkarıp suya geçtim. Netflix'te bir polisiye dizi izliyor ve sipariş ettiğimiz devasa Çin yemeğini bitirmeye çalışıyorduk. Yarın spor salonunda bu kalorileri yakmam gerekecekti. Her zamanki gibi, Maia ile vakit geçirmek rahat ve kolaydı.

Ama ona benim doğru kişi olduğumu ve benimle gerçekten konuşabileceğini göstermek istedim. İlişkimizin yüzeysel olmadığını.

"Ajansım Kath bugün medya röportajları hakkında aradı. Büyük bir sabah programı bizimle röportaj yapmak istiyor. Onu reddettim."

Maia televizyon programını duraklattı ve bana tüm dikkatini verdi. Kanepenin ucunda kıvrılmış, dizlerini göğsüne çekmişti. Ayak tırnakları pembeye boyanmıştı ve sağ ayağının ikinci parmağında altın bir ayak parmağı yüzüğü takıyordu. Bu çok seksi bir görüntüydü. Kollarını neredeyse koruyucu bir şekilde dizlerinin etrafına doladı. Kanepede ona dönmek için yerimi değiştirdim.

"Vay canına. Bu çok fazla. Çok hızlı. Sadece bir video." "Evet, biliyorum."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Dürüst olmaya karar verdim. "Bir yandan, buna alışkınım. Oyunlardan kliplerim viral oldu. Ve bir kız, gömleksiz halimin montajını yaptı ve viral oldu."

Maia'nın dudakları gülmekten titredi. "Tabii ki viral oldu." Sırıttım. "Seksi bir canavar olduğum için elimde değil, tamam mı?"

"Hayır, yapamazsın."

"Her neyse," dedim, tekrar ciddi olmaya çalışarak, "Bunu daha önce de yaşadım. Ama bu seferki farklı. Kendim için endişelenmiyorum, senin için endişeleniyorum. Bu durumun kafanı karıştırmasını istemiyorum."

"Bunu yaparken sosyal medyadan uzak durmaya karar verdim bile."

"Bu muhtemelen iyi bir fikir." Onu düşünceli bir şekilde inceledim. "Bu konuda seni rahatsız eden başka bir şey var mı?"

Maia dudaklarını büzdü. "Yalanımız ortaya çıkarsa ve ikimiz de bunun sonuçlarına katlanırsak diye çok korkuyorum. Yalan söylediğim için suçluluk duyuyorum."

"Kimse bunun yalan olduğunu kanıtlayamaz, Maia. Kimse öğrenmeyecek. Ve suçluluk duyuyoruz çünkü biz pislik değiliz." Her neyse, umarım yakında bu bir yalan olmayacak.

Bana minnettar bir gülümseme attı ve sonra içini çekti. "Sanırım endişelendiğim tek şey bunun ailemi etkilemesi. Hepsi bu, gerçekten. Başka bir şey yok."

Kendine yalan mı söylüyordu yoksa sadece benimle konuşmak istemiyor muydu, merak ettim.

Terapistimin beni açılmamı sağlamanın yolu, kendisiyle ilgili hassas bir şeyi paylaşmaktı. Onun kitabından bir sayfa ödünç alarak, "Bazen babamın dışarıda olup, videolarımı izleyip, maçlarımı izlediğini merak ediyorum. Ya da kasıtlı olarak bunları izlemekten kaçınıyor mu? Ya da daha kötüsü, benim olduğumu bile bilmiyor mu?" diye itiraf ettim.

Gözleri büyüdü ve sonra kollarını koruyucu kafesinden çıkardı ve kanepenin üzerinde kayarak dizime rahatlatıcı bir el koydu. "Bear. Ben... Tam olarak aynı şey olmadığını biliyorum, ama anlıyorum."

"Aynı şey, Maia. İkimizin de bizi terk eden bir ebeveyni var."

Maia'nın gözleri yaşlarla parladı. "İnsanlar... annemin bağımlılığının bir hastalık olduğu için seçim yapmadığını söylemeye çalışıyorlar... ve mantıklı olarak, haklı olduklarını biliyorum."

Ama mantıksız bir şekilde, benim için bağımlılığıyla mücadele etmemesi canımı yakıyor. Bunun yerine beni terk etmesi. Ve bu şekilde hissettiğim için kendimi ikiyüzlü gibi hissediyorum çünkü onun için mücadele etmedim. Ben gittim. Ben de kendimi seçtim."

"Annenin seni seçmediğini hissetmene izin var." Parmaklarımızı birbirine geçirdim ve sıktım. "Kimse sana nasıl hissetmen gerektiğini söyleyemez. Seni terk ettiğini hissediyorsun. Cümlelerin sonu bu. 'Ama' diye bir şey yok. Ve senin onu terk ettiğine katılmıyorum. On beş yaşındaydın, Maia. Bana anlattıklarına göre, ebeveyn olmak zorunda kalan bir çocuktun ve bunun yerine sana bakacak tek ebeveyni bulmaya karar verdin. Bence yaptığın şey cesurcadı."

Elimi daha sıkı tuttu. "Teşekkür ederim. Ve baban hakkında. Ben... Sanırım içten içe, annemin bunu görüp ortaya çıkacağından korkuyorum. Onu terk ettiğim için suçluluk duyuyorum ama... Bunu istemiyorum, Bear."

"Hiç mi?"

Kafasını salladı. "Çok fazla zarar var. Onun hayatımda olması düşüncesi beni korkutuyor."

Şimdi daha sıkı sarıldım. "O zaman o bir daha asla hayatında olmayacak. Sana söz veriyorum. Ben hayatta olduğum sürece, o sana asla yaklaşamayacak."

Maia bana hüzünlü bir gülümseme attı ve sonra yaklaşarak başını omzuma yasladı, bana sarıldı. "Baban için üzgünüm, Bear. Onun da aklının bir köşesinde olması beni üzüyor."

"Evet, ben de. Onunla asla tanışmak istemiyorum. Gerçekten. Bu yüzden bu yüzden bana yaklaşacağından korkuyorum."

"Beni geçemez," diye fısıldadı, sesinde bir sertlik vardı.

Gülümsedim ve başının üstüne hızlıca bir öpücük kondurdum. "En azından birbirimize sahibiz."

Bunun üzerine Maia daha da bana sokuldu, dizleri benimkilere değiyordu. Memnuniyetle uzanıp uzaktan kumandayı aldım ve programı yeniden başlattım.

bu gece My ile küçük bir ilerleme kaydettiğim için.

O uykuya daldığında, Maia'nın uyuduğunda gerçekten uyuduğunu fark ettim. Onu kaldırıp yatak odasına taşıdığım da bir kez bile uyanmadı. Onu yatağa yatırdım ve saçından tutucuyu nazikçe çıkardım, böylece ipeksi koyu renkli saçları yastığının üzerine döküldü. Bunu yaparken ya da onu örtmek için yorganı açarken bir kez bile uyanmadı. Ya da gözlüklerini çıkarıp yatağının başucundaki masaya koyarken. Telefonunu şarja taktım ve alarminin ayarlandığından emin olmak için kamerayı yüzüne tutup kilidini açtım.

Maia gözünü bile
kırpmadı. Ve sessizce
horladı.

Onu izledim ve onun yanına yatabilmeyi deli gibi istedim. Onun hayatında benim yerim olduğunu, yatağa girip ona sarılabileceğimi deli gibi istedim. Sarılmayı çok severdim, ama kızlar sarılmayı yanlış anlamaya meyilliydi, bu yüzden yapmayı bırakmıştım.

Maia ile kucaklaşmak bir anlam ifade ederdi.

Maia MacLeod'a sarılmak istiyordum.

Sabırsızlık beni ele geçirdi.

"Bir gün," diye mırıldandım, sonra eğilip alnına bir öpücük kondurdum.

Sabırsızlıkla ama aynı zamanda gelecek için umutla da dolu olarak daireden çıkarken, telefonum çaldı. Cebimden çıkardığımda, Callan'dan bir mesaj geldiğini gördüm.

Sadece haber vereyim dedim dostum. İnsanlar pislik
olduğu için üzgünüm.

Mesajına bir video linki eklemişti. Maia'nın binasından çıkıp bisikletime doğru yürürken sesini kısıdım.

Videoda, birkaç hafta önce benimle yattığını ve benim açıkça aldatan bir pislik olduğumu dünyaya anlatan fit bir esmer vardı. Beni başıma bela açan

O videoda yer alan kızlardan biriydi. Onunla yattığımı hatırlamıyordum.

Onu hatırlamıyordum, nokta.

Midem bulanarak döndüm ve Maia'nın karanlık dairesine baktım. Bu bize ne tür bir felaket getirecekti? Bizim olasılığımıza?

ON ALTI. MAIA

Kafam karışmıştı.

Bu kelimeyi hep sevmişimdir.

Ertesi sabah yatakta uyandığımda, buraya nasıl geldiğimi hatırlayamadığım için kafam karıştı. Kısa sürede, kanepede uyuyakaldığımı ve Baird'in beni yatağa yatırmakla kalmayıp, alarmımı da kurduğunu fark ettim. Birkaç dakika boyunca, kalbim hızla çarparak, midemdeki o garip his yüzünden tavana bakarak yatakta uzandım.

O karıncalanma hissini tanıdım.

Birkaç haftadır görmezden geldiğim başka hisler de buna eşlik ediyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandım, farkına varınca yüzüm kızardı. "En iyi arkadaşıma aşık olmuşum."

İşte.

Bu doğrudu.

Hayatımdaki en kötü romantik aday olan Baird McMillan'a büyük, sulu bir aşk beslemeye başlamıştım.

Evet, tatlı, komik, koruyucu ve düşünceliydi... ama aynı zamanda yerleşik bir hayata niyeti olmayan devasa bir kadın düşkünüydü.

İnleyerek yüzümü ellerimle kapattım. Neden bunu karmaşıktırdım? tamamen ona

dün söylediği tüm güzel sözler yüzünden, ama o sözleri sadece Will'e bir şey anlatmak için söylemişti.

Değil mi?

İnleyerek yorganımı attım ve oturarak telefonuma uzandım. Baird'den gelen mesaj bildirimlerini (ailem ve arkadaşlarımdan gelen birkaç mesajın arasında) görünce aptal kalbim hızla çarpmaya başladı. Baird gözlüğümü yan sehpayaya koymuştu. Onun bu düşünceli davranışı karnımda kelebekler uçmasına neden oldu.

Sızlanarak ses çıkardım. "Hadi ama, gerçekten mi? Baird?" diye yüksek sesle kendime sordum.

Tabii ki Baird aşık olunacak biri değildi. Ama o bana göre değildi. Ben hiçbir şeyi ciddiye almazdım.

Homurdanarak gözlüklerimi taktım ve telefonumun ekranına dokundum.

İlk mesaj şöyleydi:

Dışarıdaydın, seni yatağa yatırdım.

İkinci mesajda şöyle yazıyordu:

Bunun için üzgünüm.

Bu, bir kızın Baird'in birkaç hafta önce onunla seks yaptığı için onu aldatan bir yılan olduğunu iddia ettiği bir videoydu. Bu, Baird'in benim için doğru kişi olmadığını hatırlamam için ihtiyacım olan soğuk gerçekliğin devasa bir sıçraması olsa da, onun için üzüldüm. Dünyanın onun hakkında böyle düşünmesini istemedim. Ya da benim bunu kabul edecek türden bir kız olduğumu düşünmesini.

Üçüncü mesajda şöyle yazıyordu:

Menajerim cevap vermemi tavsiye etti.

Sonra başka bir videoya bağlantı vardı.

Bu sefer Baird kendi sosyal medya hesaplarında paylaşmıştı. Her şeye rağmen, yakışıklı yüzünü görmek yine kalbimin çarpmasına neden oldu. Nerede olduğunu bilmiyordum, ama yakın çekim, el ile çekilmiş bir selfie videosuydu.

"Selam millet," dedi, her zamanki kadar coşkulu değildi. "Genelde saçma videolara, magazin haberlerine ve benzeri şeylere cevap vermem, ama bunun gerekli olduğunu hissettim. Maia ve ben bir yıldan fazladır arkadaşız. Birkaç hafta önce, dolaşan o aptal videodan sonra bir araya geldik. Maia benim geçmişimi biliyor. Ben de onunkini biliyorum. Nişanımız herkese hızlı gelebilir, ama birlikte olmak istediğimizi anladığımızda, oyalanmanın bir anlamı olmadığını düşündük. Birbirimize bağlıyız ve bizi zarar vermek için ortaya çıkan videolar bunu başaramayacak. Bu insanlar kendilerini küçük insan olarak gösteriyorlar. Bu konuda söyleyeceklerim bu kadar. Arkadaşlarımıza, ailemize ve destekçilerimize sevgilerimi gönderiyorum. Bizim için mutlu olduğunuz için teşekkürler."

Aramızdaki durum hakkında bu kadar iyi yalan söylediği için bir yandan şaşkınlık duydum, bir yandan da bu kadar açık ve dürüst olduğu için onunla gurur duydum. Yorumlara bakıldığında, çoğu insan onun bu yönünü gerçekten takdir ediyor ve ona destek oluyordu. Bazı pislik yorumlar da vardı. Neden videoda onunla birlikte olmadığımı, onu savunmadığımı soran birkaç sorudan fazlasını gördüğümde, kızgınlıktan yanaklarım yandı.

Düşünmeden kendimi yazarken buldum: ***Hepsi bu, Bear. En iyi arkadaşımı seviyorum. Kalp emojisi.***

İki saniye sonra, bir bildirim banneri düştü ve Baird'in yorumumu beğendiğini bildiren bir bildirim bannersı düştü.

Sonra cevap verdi. ***Benim en iyi arkadaşımı da seviyorum.***

Bunu platonik olarak söylediğini biliyordum, ama yine de içim yine eridi.

Telefonum bip sesi
çıkardı. Arayan
Baird'di.

Mesajlarımı aldın
demek...

Parmaklarım ekranın üzerinde uçtu.

Her şey yolunda. İnsanlar iğrenç.

Onların kazanmasına
izin vermeyeceğiz.

Beni yatırdığı için teşekkürler.

Noktalar anında ekranda belirdi. Ve sonra:

Ne zaman istersen. Horladığında
çok tatlısın.

Öfkeyle bir ses çıkardım.

Ben horlamam!

Horluyorsun.
Çok tatlısın.

Hırıldamıyo
rum.

😏 Tamam. Sen ne dersen o,
bebeğim.

Ona orta parmağımı gösterdim.

O da bana gülmekten ağlayan bir emoji gönderdi.

Sırıtarak, Ben sonunda kalk hazırhazırlamak
hazır güne güne ve ve Becky'nin fıstık
galerisinden gelecek kaçınılmaz yorumlara.

Becky'nin masama bile varmadan bana sataştıktan sonra neden beni takip ettiğini sormak için içimdeki güçlü dürtüyle mücadele ettim.

"Baird konusunda çok üzgünüm demek istedim. Erkekler erkeklerdir, sanırım, ve bazen güzel bir yüzden daha fazlasına ihtiyaç duyarlar. Hilary, bu korkunç ifşanın kampanyaya zarar vermeyeceğinden emin olmak için seni ofisinde görmek istiyor." Becky, kötü niyetle dolu sahte bir sempatiyle dolu büyük Bambi gözleriyle bana baktı.

Onun kaba "güzel yüz" yorumunu yüzüne vurmak ya da ona sapık demek yerine, onu çok kızdıracağını bildiğim bir kayıtsızlıkla omuz silktim. "Sorun yok. Baird ve ben her zamankinden daha güçlüyüz. Kıskanç insanlar yıkıcı şeyler yapar. Öyle değil mi?"

ona keskin bir bakış attım ve sahte sempatisi kayboldu. Onun zorbalığına karşı kazanmaya başladığımı hissederek yanından geçip gittim.

Sonraki on dakikayı, Maia ve Baird'in dünyasında her şeyin yolunda olduğunu patronuma temin ederek geçirdim.

Ancak öğle yemeği saatinde, yorumları kontrol etmeyeceğime dair kendime verdiğim sözü tutamadım. Kendimi yine Baird'in gönderisinde buldum. Yüzlerce kişi yorumumu beğenmişti. Ve "Ah, ona Bear diyor!" ve "Sizin gibi bir aşk istiyorum!" gibi yanıtlar vardı.

Ama "Sen kötü bir feministsin!" ve "Aldatan birini geri kabul ettiğin için kendinden utanmalısın!" ve "Bir kadın olarak kadınlara inanmalısın." gibi yorumlar da vardı. Sanki Baird, bir partide rızasıyla birlikte olduğu bir kıza karşı bir suç işlemiş gibi.

Cidden, insanların yazdığı mantıksız, duygusal olarak akılsız saçmalıklar çok yorucuydu.

Sanki Baird, yorumları okuduğumu ve bunun beni üzeceğini biliyormuş gibi, telefonuma bir mesaj attı.

Bu gece dışarı çıkıyoruz. Sen, ben, Callan, John ve Beth.

Hemen cevap yazdım:

Nereye?

Birkaç saniye sonra cevap verdi:

Gece kulübü. Stres atmak/hasar kontrolü.

Uzun zamandır dans etmemiştim ve o haklıydı. Kampanya dışında birlikte görülmemiz gerekiyordu.

Nerede? Ne zaman?

Saat 8'de seni alırım.

Kalp emojiyle cevap verdim ve iş moduna geri dönmek için telefonumu sessize aldım. Ancak birkaç dakika içinde ofisimden çıkıp, hala incelediğimiz tüm yeni ürünleri ve karar verdiğimiz tüm ürünleri sakladığımız gardıroplara doğru yürüdüm. Haftalardır gözümün üzerinde olduğu bir elbise askıda asılıydı.

İnce askılı, dar A kesim silueti ve cüretkar bir yan yırtmaçlı mini elbiseydi. Vücudu saran bu elbise, parlak gece mavisi payetlerle elle dikilmişti. Karnın sol tarafında, gece mavisi rengi altın rengi bir güneş ışığıyla kırılmıştı ve eteğin sağ tarafında bir dizi yarım ay vardı.

Aynı anda hem seksi, hem çekici hem de şık bir elbiseydi, ki bu mini elbiselerde elde edilmesi zor bir özellik. Askıda duran elbise tam benim bedenimdi. Kader! Elbiseyi alıp Christina'nın ofisine koştum ve kapıyı çaldım.

İçeri girince elbiseyi kaldırdım. "Baird ve ben bu akşam dışarı çıkıp hasar kontrolü yapacağız."

"Evet, o talihsiz videoyu gördüm. Nasılsın?"

"İyiyim," diye dürüstçe cevap verdim. "Baird beni aldatmadı."

Patronum pek emin görünmüyordu, ama bakışları elbiseye kaydı. "Vay canına, bu muhteşem."

"Evet, ön siparişe satılıyor, henüz piyasada yok, ama bu gece muhteşem görünmem gerekiyor, indirimimle bunu satın alabilir miyim acaba?"

"Hayır." Christina başını salladı ama küçük bir gülümsemeyle. "Alın. Pennington's'ın kampanyasının bir parçası olarak bir hediye."

Ona şaşkın şaşkın baktım. Elbise yedi yüz pound değerindeydi. "Emin misin?"

"Tabii ki. Bu gece sosyal medyada her yerde göreceğiz sanırım. Pazarlama ekibi daha sonra tasarımcıyı ve ön sipariş linkini etiketleyen bir gönderi hazırlayabilir. Hilary ile konuşacağım."

"Teşekkürler Christina." Bunu birçok anlamda kastetmiştim.

Bana nazik bir gülümsemeyle karşılık verdi, ama sonra beni kovdu. "Şimdi git çalış."

İşe geri dönmeye niyetliydim, ama önce elbiseye uyacak mükemmel bir çift ayakkabı bulmam gerekiyordu.

On beş dakika sonra masama geri oturduğumda, bu gece sadece görünmek için giyinmediğimi fark ettim.

Yetişkin bir kadın olabilirdim, ama aynı zamanda en iyi arkadaşı/sahte nişanlısına aşık olan bir kadındım ve onun beni fark etmesini istiyordum. Her zamanki gibi sıradan bir şekilde flört etmekle kalmayıp, beni gerçekten fark etmesini ve odadaki en güzel kadın olduğumu düşünmesini istiyordum.

"Oh, Maia." Başımı ellerimin arasına gömdüm, sesim boğuk çıktı, "Başın büyük belada."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

BAIRD

Artık resmîydi.

Maia MacLeod beni öldürmeye çalışıyordu. Bana bakıyordu.

Kan kulaklarımda çınlarken, doğrudan sikime akıyordu.

Bir dakika önce, dairesinin kapısını çaldığımda, "Girin!" diye bağırdı ve ben de kapının kilitli olmadığını görünce sinirlenerek içeri girdim. "Herhangi biri olabilirdim, My!" diye seslendim, oturma odası/mutfağının kapısında durarak. Orada değildi.

"Kamera uygulamasından senin olduğunu anladım!" Sesi yatak odasından geliyordu.

"Sadece söylüyorum, dairenizin kapısını kilitli tutun. Hazır mısınız?" " 'yi giy ayakkabılarımı." sesin biraz nefes nefese nefes.

Ve sonra karşımda duruyordu — yalnız yaşayan bir kadın için güvenlik konusunda vereceğim ders boğazımda düğümlenmişti — önümde, bir şekilde hem çok şık hem de hayatımda gördüğüm en seksi kıyafet olan bir elbiseyle duruyordu. Maia kırmızı halıya çıkmaya hazır gibi görünüyordu. Koyu renkli saçları sırtına ve omuzlarına dökülüyordu, pürüzsüz ve düzdü. O saçları ellerimle kavrayıp...

"Siktir," diye homurdandım, sakalımı ovuşturarak.

Elbisenin yakası mütevazıydı, ama göğüslerini, ince belini, çekici kalçalarını ortaya çıkaran bir kesimi vardı ve etek ucundaki yırtmaç beni kesinlikle öldürecekti. Uzun, muhteşem bronz bacakları, giydiği çok yüksek, neredeyse hiç görünmeyen bantlı sandaletlerle daha da uzun görünüyordu.

"Yüzüm burada." Sözleri eğlenceden titriyordu.

İsteksizce bakışlarımı tekrar yüzüne çevirdim. Makyajı her zamankinden daha fazlaydı. Dumanlı gözleri, açık mor rengini daha da çarpıcı hale getiriyordu.

"Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?" Ona olan duygularımın büyüklüğüyle sesim kısılmıştı.

Maia mutlu bir şekilde şaşırmış göründü ve "Gerçekten mi?" diye sorarak beni çok şaşırttı. Sanki bilmiyormuş gibi.

Bu beni çok kızdırdı. Maia MacLeod'un bu gezegende otuz yıl yaşamış olmasına ve değersiz annesi ve aptal eski sevgilisi tarafından o kadar zarar görmüş olmasına rağmen, bizim gibi sıradan ölümlüler arasında bir tanrıça olduğunu bilmiyor olması beni çok kızdırdı.

Ona doğru bir adım attım, ona dokunmamak, çok hızlı, çok erken ilerlememek için kendimi zorladım. "Sen her zaman odadaki en güzel kadınsın, Maia. Her zaman."

Nefes verirken dudakları aralandı. "Bunu içten söylüyorsun galiba." "İçten söylüyorum. Her zaman içten söyledim."

Gözlerini kaçırdı, dudaklarında utangaç, seksi bir gülümseme belirdi. "Ben hep düşündüm ki... bilirsin... sen herkesle flört edersin."

Kahretsin.

Görünüşe göre Callan ve John haklıydı. Kişiliğimin bu yanı gerçekten de başıma bela oluyordu.

"Söylediklerimin doğru olmadığı anlamına gelmez." Aramızdaki mesafeyi kapattım ve elimi uzattım. "Hazır mısın?"

Maia, yukarı doğru çevirdiğim avucumu gördü ve yavaşça uzanıp elimi tuttu, teyzemin yüzüğü ışıpta parılıyordu. Parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçirdim ve sıktım.

Dudaklarını yaladı, bakışları sanki aramızda neler olduğunu tam olarak anlamamış gibi etrafı tarıyordu. İyi. Bana iyi niyetli bir rahatlıkla bakmasını istemiyordum. Onu dengesiz hale getirmek istiyordum. Kalbinin hızla atmasını, cildinin ısınmasını ve bizim ne olduğumuz ve ne olabileceğimiz hakkında bildiğini sandığı her şeyi sorgulamasını istiyordum.

"Sen de harika görünüyorsun," dedi Maia sessizce. "Her zaman öylesin."

"Biliyorum güzelim, ama iltifatın için teşekkür ederim."

Serbest eliyle koluma vurdu. "Kibirli herif."

Gülerek omuz silktim ve onu çıkışa doğru yönlendirdim. "Sen kibirli diyorsun, ben öz farkındalık diyorum."

Onun bu tepkiyle çıkardığı kıkırdama sesi beni kendimi üç metre boyunda hissettirdi.

Arkadaşlarımızla buluşacağımız kulüp George Caddesi'ndeydi, yani Maia'nın evinden sadece birkaç dakikalık yürüme mesafesinde. O kaldırımda topuklu ayakkabılarla rahatça yürüyebiliyordu, ama parke taşları biraz sorun oluyordu ve onu dengede tutmak için kolumu omzuna atmaktan hoşlandığımı söyleyemem.

Kulübün sütunlu girişine doğru yürürken, bize doğru gelen üç adam Maia'ya bakarken neredeyse birbirlerinin ayağına takılıp düşüyorlardı. Sahiplenme duygusu içimi kapladı, omzumun üzerinden bakıp onların Maia'nın arkasından bakmak için döndüklerini görünce elimi onun eline daha sıkı tuttum. Benim ölümcül bakışımı fark edince, sessizce ıslık çalıyor ve birbirlerine "*Şuna bak dostum*" diye işaret ediyorlardı.

Hemen arkalarına döndüler ve ben de kendime özgü olmayan bu tepkimi silkeledim.

Daha önce de çok ilgi gören çekici kızlarla birlikte olmuştum ve bu beni hiç rahatsız etmemişti. *Maia* ilgi görürken onunla çıkmıştım ve bunun beni etkilemesine izin vermemiştim.

Bu gece ise, garip bir şekilde bu durum beni gerginleştirmişti.

Sırada beklemek yerine kapı görevlilerine doğru yürürken kendime sakın olmasını söyledim. "Baird McMillan."

Listeyi bile kontrol etmediler. İçlerinden biri ikimize bir bakış attı. "Sizi haberlerde gördüm. Tebrikler." Kenara çekildi ve içeri girmemiz için işaret etti.

"Teşekkürler dostum." Sırada bekleyenler bizi tanıdıkça fısıltılar duyulmaya başladı.

İçeri girerken *Maia*'nın yüzüne baktım. "Buna hazır mısınız?"

"Hasar kontrolü," diye cevapladı sessizce.

Bir hostes, sanki önceden haber verilmişiz gibi bizi karşıladı. "Partiniz sizi bekliyor."

Onu, zaten kalabalık olan kulüpte takip ettik ve üst kata çıktık. Orada hostes, iple çevrilmiş bir alanı açtı ve bizi bir masaya yönlendirdi. Callan, Beth ve John zaten kız kardeşimle birlikte oturuyorlardı. Yaklaştığımızda başımı salladım. "Sizi hiçbir yere götüremem, VIP bölümlerinizle birlikte, sizi züppe piçler."

Maia ve ben yanlarına oturduğumuzda güldüler ve bizi selamladılar.

"*Maia*, o elbise çok güzel." Beth, dans müziğinin sesini bastırmak için masanın diğer ucundan sesini yükseltmek zorunda kaldı. "Pennington's'tan mı?"

Maia başını salladı. "Bana bedavaya verdiler. Pazarlama için, dediler, belki bu gece biri fotoğrafını çeker diye."

"En azından mikroskop altında olmanın avantajları da var," dedi Ainsley. *Maia*'yı inceledi. "Bu kadar dikkat altında olmak nasıl bir şey?"

"Sanırım bunu birazdan öğreneceğiz."

Koruyucu içgüdülerim, kolumu omuzlarına dolayarak onu yanıma çekmeme neden oldu. Uzun zaman önce, her zaman harika koktuğu için hangi parfümü kullandığını sormuştum. 21:50 Rêverie olduğunu söylemişti. Şimdi kokusunu içime çektim ve dolgun dudaklarına güven verici bir öpücük kondurma isteğimi bastırdım.

Garson içecek siparişimizi almak için masaya geldi. Garson gittikten sonra Callan'a döndüm. "VIP bölümünü sen mi ayarladın?"

O başını salladı. "Hayır. Geldiğimizde beni tanıdılar ve bizi buraya yönlendirdiler."

"Güzel."

İçecekler kısa sürede geldi ve haftalarımızı ve günlük saçmalıkları konuşarak rahat bir sohbete daldık. Beth merakla parlayan gözlerle "Peki... Bunun nasıl olduğunu çok merak ediyorum." dediğinde ortam biraz garipleşti. Aramızda bir hareket yaptı.

Suçluluk duygusu içimi parçaladı. Bu masada dünyadaki en sevdiğim insanlar oturuyordu ve onlara yalan söylemekten nefret ediyordum. Maia gerildi. Gerçeği bilen tek kişi olan Ainsley imdadıma yetişti. "Bence bunu konuşmamak daha iyi olur. Meraklı gözler ve kulaklar var, biliyorsun."

Beth, kız kardeşime minnettar bir gülümseme gönderirken yüzünü buruşturdu. "Tabii, haklısın." Beth başını salladı.

"Haklısın.

çayını alırım." Maia'ya anlamlı bir bakış attı. Maia'nın ondan kaçındığını tahmin ettim.

Bu en kötü kısmıydı.

Maia'nın bana sokulmasının rahatsızlığımı hafiflettiğini inkar edemezdim.

Kısa bir süre sonra, üçüncü içkimizi içtikten sonra Maia bana dönüp "Dans etmek istiyorum" dedi.

"Orada kameralı telefonlar var," diye hatırlattım ona.

"Buraya görülmek için geldik, o zaman keyfini çıkaralım . O da koltuktan kaymaya başladı. Kendimi onun payetlerle kaplı kıcıyla karşı karşıya bulduğumda, erkekçe bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım. Ne kadar mükemmel, dik bir

. John masanın diğerk tarafında kıkırdadı, ben de ona alaycı bir bakış attım.

"Beni öldürmeye çalışıyor."

Arkadaşım geniş bir gülümsemeye karşılık verdi. "Ama ne güzel bir ölüm." Kıkırdadım ve Maia'nın ardından kabinden çıktım.

"Ben de dans edeceğim." Beth, John'a onu dışarı çıkarması için el salladı. Ainsley başını salladı. "Ben de."

Callan burnunu çekti. "O zaman hepimiz dans ediyoruz."

"Hayır, ben burada kalacağım." John, Beth'i dışarı çıkardı ve karşımızdaki masadaki kadınlara bakıyordu. Onlardan biri, göz alıcı bir sarışın, ona bakıyordu.

"İyi eğlenceler!" Ona göz kırptım ve Maia'nın peşinden merdivenlerden aşağı indim. Onunla ayak uydurmak için acele ettim çünkü yüksek topuklu ayakkabılarla merdivenleri profesyonelce inmesine rağmen, üç kokteyl içmişti.

Yere iner inmez ellerimi kalçalarına koydum. Omzunun üzerinden bana baktı, gözleri o kadar parlaktı ki, sarhoş olmadığını ama biraz çakırkeyif olduğunu anladım. Kalabalık dans pistinin ortasına doğru dans edercesine yürürken kalçalarını bir yandan diğerk yana sallamaya başladığında içimi bir sıcaklık kapladı. Onu bana doğru çevirirken, tanımadığım bir kadın kişisel alanıma girerek Maia'yı itti ve parmaklarını saçlarıma soktu.

"Kesmişsin!" Tanımadığım sarışın kadın sarhoş bir şekilde dudaklarını büzerek vücudunu bana bastırdı.

Bu kadını tanıımıyordum. Maia'yı *itmişti*. Muhtemelen biz orada dururken kameralı telefonlar çıkmaya başlamıştı. Kendimi olabildiğince çabuk kurtarmanın bir yolunu ararken, bunu çözmek için vaktim yoktu. O kadar da nazikçe kenara itilmemişti.

Ciddi şekilde sinirlenmiş Maia tarafından. "Onu tanıyor musun?"

Bu işin nereye varacağını merak ederek başımı salladım.

Maia, kendini toparlamak için sendeleyerek sarışına döndü.

"Yabancıların izni olmadan onlara dokunmazsın."

Beni itme ve ona dokunma."

"Siktir," diye sızlandı sarışın, sendeleyerek. "Üzgünüm. Sadece Caley hayranıyım, hepsi bu." Tekrar dans etmeye başlamak için arkasını döndü.

Maia bana şaşkın şaşkın bakarken gülümsememeye çalıştım. "Bununla sürekli uğraşmak zorunda mısın?"

Cevap olarak, kolumu beline doladım ve onu kendime doğru çektim. "Bu işin doğasında var."

Maia avuçlarını göğsüme koydu, mor gözleri endişeyle açılmıştı. "Hayır, Bear. Öyle olmamalı. Sen istemediğin sürece kimse sana dokunamaz."

"Bu çok tatlı, ama My, ben 1.95 boyundayım ve kaya gibi sağlam bir vücudum var. Kendimi koruyabilirim. Söz veriyorum." Eğilip kulağına sessizce fısıldadım, "Gerçekten birlikteymişiz gibi sana dokunabilir miyim?"

Nefesinin kesilme sesi doğrudan sikime gitti.

Başını salladığını hissettim ve sonra fısıldayarak *evet* dediğini duydum.

Dudaklarımı boynunun yan tarafına değdirdiğimde içimi heyecan kapladı. Sonra bir kez daha, bir kez daha, ta ki başı geriye düşüp boğazını öpmeme izin verene kadar. Parmakları tişörtümü kavradı ve içini titreten bir ürperti hissettim.

Oh, lanet olsun.

Ellerimi belinden aşağı kaydırarak, kalçalarını avuçladım ve müziğin ritmine göre kalçalarımı sallamaya başladım. Kafamı boğazından kaldırdığımda, Maia kendi kalçalarıyla ritmi yakalarken, benim ateşli bakışlarımla karşılaştı. Aniden, zihnimde onun beni sürmesi, yanaklarının kızarması, kalçalarımız birbirine değip sürtünürken zevk çığlıkları atarak dudaklarını aralaması, benim ona doğru itmeme görüntüsü belirdi.

Vücudumda dolaşan tüm sıcak kan güneye doğru aktı.

Sertliğim belirginleşince dudakları aralandı.

"Siktir. Elimde değildi. Ama geri çekilebilirim," diye sertçe söyledim.

Gözleri kapandı ve başını salladı, elini enseme kaydırarak bana daha da yaklaştı. "Hasar kontrolü," diye fısıldadı ve başımı kendine doğru çekti.

Dudaklarımız buluştuğunda, kıçını sıktım ve o inlerken ben de öpüşürken inledim. Dili benimkine dokundu ve yemin ederim ki şiddetli bir ateşle patladım. Kıçını bırakıp başının arkasını avuçladım, onu bana çekip bir sonraki nefesimmiş gibi öpebilmek için. Bu kadında her şey doğruydı. Tadı, hissi, kokusu. O benim eşimdi. Eksik olan lanet parça.

İnanılmaz bir şekilde, o da benim hissettiğim aynı açlık ve çaresizlikle beni öptü.

Islak ve cinsel bir öpücüktü ve inkar edilemez bir şekilde hayatımın en iyi öpücüydü.

Yüksek sesli ıslıkların farkındaydım, ama sırtıma sert bir şaplak atılmasıyla Maia'yı isteksizce bıraktım. Nefes nefeseydi, dudakları şişmiş, ruju bulaşmış, yanakları kızarmış, gözleri heyecandan parlıyordu.

Lanet olsun.

Girdirelciye dönüp baktığımda Callan'ın bana sırtıtarak baktığını gördüm.

"Siz ikiniz yüzünden kovulacağız."

"Doğru." Beth, güzel gözleri kahkahayla parıldayarak onun yanına itti. "Maia o öpücükten hamile kalmadığına şaşırdım."

Bu sözler kafama takılmadan önce, Callan eğilip daha ciddi bir ifadeye büründü. "Üzerinde bir sürü kamera var dostum."

Kahretsin. Yukarı baktım ve Callan'ın haklı olduğunu gördüm. Bir grup kulüp üyesi bizi çekiyordu. Arkadaşıma başımı salladım ve Maia'yı koruyucu bir şekilde kendime yaklaştırdım. Callan ve Beth, çevremdeki kalabalığın içinde kayboldular. Sadece My'yi gördüm.

Parmakları ağzımın üzerinde hareket etti. "Ruj," diye açıkladı ve silerek temizledi.

"Geri çekilmeden önce bir dakika beklemem gerek." Sesim arzuyla boğuklaşmıştı.

"Oh." Utangaç bir anlayışla alt dudağını ısırды, o kadar seksiydiki, kulüpten ereksiyon olmadan çıkamayacağımı biliyordum.

"Sadece... yapmamaya çalış..." Elimi avucumla yüzüne doğru salladım. "Şu anda kendin ol."

Maia kahkaha attı. "Ne olmam gerekiyor?"

"İçten ve dıştan bu kadar çekici olma," diye mırıldandım.

"Hmm." Benden ayrıldı ama uzaklaşmadı. Bunun yerine parmaklarını yanaklarının içine soktu, ağzını açtı ve gözlerini kısarak dilini çıkardı.

Şaşkınlıkla gülmek benim sıramdı. "Ne halt ediyorsun sen?"

Bana dilini salladı.

"Garip bir şekilde, bu benim durumuma yardımcı olmuyor."

Maia ellerini indirdi, ama sadece bana yaslanmak için, kahkahalarla gülerек, göğüsleri bana bastırıyordu.

Gülümsedim ve belini okşadım. "Bu da yardımcı olmuyor."

Bana gülümsedi, o kadar güzeldi ki canım acıdı. "O zaman nasıl yardımcı olabileceğimi bilmiyorum."

Etrafa bakındığımda, Beth ve Callan'ın birbirlerine karşı çok seksi bir şekilde dans ettiklerini gördüm. Beth, Callan'ın hayatına geri döndüğü andan itibaren, onun gözünde sadece Beth vardı. Onun için başka kimse yoktu. Sonunda bu duyguyu anladım. Ancak, şanslı piç kurusu, dans ederken nişanlısının kışına istediğı kadar sikini sokabilirdi. Bakışlarım onları geçip Ainsley'in kızıl saçlı bir kızın üstüne çullandığını gördü ve onun yanında da John, üst kattaki sarışınla birlikteydi.

Parmaklarımın arasından ılık çaldım ve arkadaşlarımın hepsi bana baktı.

John'a işaret ettim. Sinirli görünüyordu ama yanıma geldi. "Ne var?"

"My ile yer değiştir."

İnanamayan bir ifadeyle bana baktı. "Siktir git. İnsanlar seni çekiyor dostum. İskoç futbolunda gizli eşcinsel aşk" manşetiyle magazin dergilerine çıkmak istemiyorum.

Komik olduğu için güldüm ama John ayrılmak için harekete geçti, ben de kolunu tuttum ve gözlerimi belirgin bir şekilde aşağıya doğru çevirdim. "Cidden dostum. Ben durumu kontrol altına alana kadar önümde dur. Ben de bu durumun magazin gazetelerine manşet olmasını istemiyorum. İSKOÇ FUTBOLCU NİŞANLISININ MAIA'NIN HOŞLANACAĞINI DÜŞÜNÜYORUM."

John alaycı bir hayal kırıklığıyla başını salladı. "Sen kaç yaşındasın? On dört mü?"

Maia benim durumumdan dolayı kahkahalara boğulmuştu.

"Everything she does makes me hard." I shrugged pişmanlık duymadan.

Bunun üzerine Maia başını bana doğru çevirdi, kahkahası kesildi. Yüzündeki ifade gevşedi. "Ciddi misin?"

Neden inkar edeyim ki? "Ciddiyim."

"Sen acıması birisin." John homurdandı ama nazıkçe Maia'yı kenara itip kollarını göğsünde kavuşturarak önüme geçti. "Gaffer, Baumann'la birlikte saunada çıplak."

"Bu çok acımasızca."

"Büyükannen büyükbabanla yaramazlık yapıyor."

"Hey, saygılı ol. Ama bu işe yarıyor." Ona devam etmesini işaret ettim. "Tamam, sıradaki."

"Annen ve patron." "Bu gereksiz."

"Baumann ve bir kutu Marmite ile saunada..." Ben midem bulanana kadar ayrıntılı bir şekilde devam etti. Ve bu çok işe yaradı. Sahip olduğum tüm seksi duygular yok oldu.

"Oh, yeter. Bu fazla oldu. Sanırım travma geçirdim." Arkadaşıma gözlerimi kısarak baktım. "Sen gerçekten sorunlu bir

Kanadalı'sın."

John, itiraz etmeden güldü.

Omzunun üzerinden dans eden Maia'ya baktım, ama o da son zamanlarda yaptığı gibi meraklı ve araştırmacı bir bakışla bana bakıyordu. Sanki benim ona başından beri ilgi duyduğumu merak etmeye başlamış gibiydi. Artık buna inanmaya başlamasının zamanı gelmişti. Kanım tekrar kaynamaya başladı. "Siktir. Bir içki alacağım."

John, bara doğru dönerken omzuma vurdu. Sonra boynumu tutup kendine doğru çekti ve fısıldadı, "Onu henüz sikmedin."

Ondan geri çekildim.

John iç çekerek başını salladı. "Sırrın bende güvende."

"John..."

Beni eliyle uzaklaştırdı ve sarışın kadının yanına döndü. Kahretsin.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

MAIA

Dans pistinde Queen'in şarkılarına eşlik ederek dans ederken (müzik, yeni ve eski hitlerin harika bir karışımıydı), zihnim de dönüyordu.

Baird'in ereksiyon durumu önce seksi, sonra komik gelmişti. Şimdi ise yine kafa karıştırıcı bir şekilde seksi gelmeye başlamıştı. O genç bir adamdı. Yirmi altı yaşındaydı. Ama... John haklıydı. Bu, bir ergenin başına gelebilecek bir durumdu. Nedense bu durum hiç de itici gelmiyordu. Baird'in beni o kadar çekici bulması ve ereksiyonunu kontrol edememesi... Bu gerçekten çok seksi bir durumdu.

Ancak bu, Baird'in benimle gerçekten seks yapmak istediği anlamına da geliyordu.

Seks yapamazdık.

Yani, yapabilirdik ve bu belki aramızdaki gerginliği azaltabilirdi.

Tanrım, o öpücük... Dudaklarım hala karıncalanıyordu.

Hayır. Kafamı salladım. Tek gecelik bir ilişki sonunda kendimi iğrenç hissettirirdi.

Ben geçici seks için yaratılmamıştım. Değil mi?

Yoksa sadece gündelik seks için yaratılmadığımı mı düşünüyordum?

Bir erkeğin bana verdiği en iyi öpücükten dolayı iç çamaşırlarımın ıslandığını inkar edemezdim. Öpüşme seansından dolayı ıslanmıştım. Bu daha önce hiç olmamıştı!

Baird'e olan giderek karmaşııklaşan hislerimi çözmeye çalışırken, Ainsley kızıl saçlı bir kızla yanıma gelip dans etmeye başladı. Baird'in kız kardeşı bana anlamlı bir gülümseme attı, ben ise onu görmezden geldim, ama Baird bara gittiği için bana eşlik ettiği için ona minnettardım.

Dört şarkı geçti, ama o geri dönmedi.

Bu, hasar kontrolü için tam olarak planladığım şey değildi.

Barın içini gözlerimle taradım, başka bir kadınla sohbet ettiğini görmekten korkuyordum. Onu bulduğumda içim rahatladı. Sırtını tezgaha dayamış, birasını yudumlarken, alışılmadık bir düşüncelilikle beni izliyordu.

Bu da çok seksi bir hareketti.

Ona doğru gitmek üzereydim, kendime bunun nedeninin üzerimizde gözler olması ve kavga etmiş gibi görünmememiz gerektiği olduğunu söylüyordum ki, şarkı değişti. Tanıdık bir melodi hoparlörlerden çınladı, ilk pop synth notaları bana o kadar sert çarptı ki, sendeleyerek durdum.

MGMT'nin "Kids" şarkısı.

Sözler başladığında, anılar zihnime hücum etti ve göğsüm sıkıştı. Tüylerim diken diken oldu ve birden başım döndü.

Mutfakta karşımda annemin dans ettiğini görebiliyordum, birbirimize şarkı sözlerini haykırıyorduk. Onunla ilgili en mutlu anılarım ve en kötü anılarım.

O lanet şarkıyı nefret ediyordum.

Neredeyse hiç çalınmazdı. Ama çalındığında...

Hava almam gerekiyordu.

Çıkışa doğru sendeleyerek ilerlerken, Ainsley'nin adımı seslendiğini, onları itip kakarken bana küfredenleri belli belirsiz fark ediyordum.

Neredeyse ön girişe varmıştım ki, güçlü bir el pazımı kavradı.

"Maia."

Baird'in yüzüne bakarken midemde mide bulantısı başladı. "Hava."

Baird içinden küfretti ve kolunu belime dolayarak beni ön kapının yanındaki merdivenlerden aşağı, bekleyen kalabalığın uzağına götürdü. Binadan birkaç metre uzaklaştığımızda, döndüm, eğildim ve duvara kusmaya başladım.

Baird, kedi gibi refleksleriyle saçımı yakaladı ve diğer eliyle sırtımı okşayarak sakinleştirmeye çalıştı.

Sonunda kusma hissim geçti, ama o kadar titriyordum ki, kendimi toparlarken utanç bile hissedemedim. Normal nefes almaya çalışmakla meşguldüm. Ne oluyor? *Ne oluyor lan?!*

"Kahretsin, My." Baird yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Ne oluyor? Panik atak mı geçiriyorsun?"

Öyle miydim? Gözlerimi kocaman açıp ona baktım ve kendimi hiperventilasyon yaparken buldum. Ölecek miydim? Ölecekmişim gibi hissettim.

"Bana bak, My. Benimle birlikte nefes al. Sorun yok. Sen iyisin. Nefes al." Bilerek yavaşça nefes aldı. "Nefes ver." Nefes verdi. Sonra bunu tekrarladı. Ağzına odaklandım ve onu taklit etmeye çalıştım. Sonsuza kadar sürmüş gibi geldi, ama yavaş yavaş nefesim normale döndü.

Az önce olanlara şok olmuş bir şekilde, gözyaşlarına boğuldum.

Baird kollarını bana doladı ve beni göğsüne çekti. Beni teselli eden fısıltılarını duydum, başımın ve şakaklarımın üzerine yumuşak öpücükler kondurdu. Ve kendimi güvende hissettim. Ağlamaktan çekinmedim.

"Ainsley'e mesaj attım," dedi Baird, benim evime dönerken elimi sıkıca tutarak. "Gittiğimizi söyledim."

Hala yaşadıklarımın sarsılmış ve dürüst olmak gerekirse aptal gibi hissederek başımı salladım. Sanki tamamen aşırı tepki vermişim gibi.

Bu ilk kez olmuyordu.

Üniversitede, Londra'da yaşarken, ikinci sınıftayken, oda arkadaşlarım ve ben, yurttaki kalan bir grup erkekle arkadaşlık. Onların odasında takılıyor, birkaç bira içiyor, gülüyorduk. Arka planda müzik çalıyordu. Erkeklerden biri hazırladığı bir çalma listesi.

MGMT'nin "Kids" şarkısı çalmaya başladı.

Oda arkadaşım Shelly ile sohbet ederken, annem ve o şarkı ile ilgili anılarım bir anda zihnime hücum etti. Bir anda, Shelly başımı bacaklarımın arasına almış, nefes almamı sağlıyordu.

O anda panik atak geçirdiğimi bir kez bile kabul etmedim.

Sadece o şarkı yüzünden tetiklendiğine göre nasıl panik atak olabilir ki? Beth kısa bir süre önce bana anksiyete bozukluğu olduğunu ve panik atak geçirdiğini söylemişti. Bunlar tek bir şey yüzünden tetiklenmiyordu.

Değil mi?

Neden lanet bir şarkı?

"Orada ne oldu, My?" diye sordu Baird sessizce, elimi hiç bırakmadan. "Yüzünü gördüm. Sanki biri karnına yumruk atmış gibi görünüyordun."

Deli gibi görünmeden nasıl açıklayabilirdim?

Elimi sıktı. "Canım, bana her şeyi anlatabilirsin."

Topuğum bir kaldırıma takıldı ve titrek bacaklarımla yana doğru devrildim. Baird bir anda yanımda belirdi, kolunu belime dolayarak beni dengeledi.

"Ben tutuyorum," diye fısıldadı. Evet, tutuyordu, değil mi?

Ona baktım, içimde milyonlarca dilek hayal kırıklığıyla birlikte yükseldi. Ama benim ona karşı hisler beslemem onun suçu değildi. Bunun için hayal kırıklığına uğramamalıydım.

Baird gerçek nişanım olmayabilir, ama gerçek arkadaşımdı.

Muhtemelen en iyi arkadaşım.

Kendimi toparladım ve o belimi bıraktı ama elimi bırakmadı. "Berbat görünüyor olmalıyım," diye fısıldadım, başımı eğerek yürümeye devam ettik.

"Sen asla dağınık olamazsın, Maia."

Baird'in saçımı geri çekmesinden utanç duyarak alaycı bir şekilde güldüm. İnleyerek, serbest kalan elimle yüzümü kapattım. "Beni kusarken gördün."

Bileğimi çekerek, eğlenceli bir ses tonuyla konuştu. "Bebeğim, gece kulübünün dışında kaç kez kustuğumu biliyor musun?"

Dudaklarım minnettar bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Belki de sayıyı bana söylememelisin."

Yüzü bir anda ciddileşti. "Seni hasta eden neydi? Çünkü üç kokteyl olmadığını biliyorum."

"Aptalca bir şey," diye fısıldadım. "Çok utanıyorum."

"Maia, benim yanımda asla utanmana gerek olmadığını sana nasıl inandırabilirim bilmiyorum."

Tamam. Haklıydı. Baird, duygularımı ona emanet etmemem için bana hiçbir zaman bir neden vermemişti.

"Şarkı yüzünden."

"Kids şarkısı mı?"

Başımı salladım, her adımımı dikkatlice izleyerek ve aptal topuklu ayakkabılarımı çıkarıp eve kadar çıplak ayakla gitmeyi deli gibi diledim. Ama bu şehirde olmazdı.

"Ne olmuş ona?"

Hastalandıktan sonra hissettiğim o ani duygu yeniden patlamak üzereydi. Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalıştım ve boğuk bir sesle, "Annemin en sevdiği şarkıydı. Ben on iki yaşlarındayken, sürekli bu şarkıyı çalardım. Mutfakta bu şarkıya dans eder, şarkı sözlerini avazımız çıktığı kadar bağırırdık. Ve o... sanki..." Sesim kesildi ve gözyaşlarımı durdurmak için hızla gözlerimi kırdım, ama bu sadece gözyaşlarımın akmasına neden oldu.

Baird, gözyaşlarımı silerken beni kendine doğru çekti.

"Sanki bana şarkı sözlerini söylüyor gibiydi. Sanki bana söylemek istediği ama söyleyemediği şeyleri anlatıyormuş gibiydi. Uzun zamandır onunla olan ilişkimiz böyleydi. Bir an bana, beni seven ama bunu nasıl göstereceğini bilmeyen bir anne olduğunu inandırırıldı. Sonra her şeyi yok ederdi ve ben yine umutsuz hissederdim. Değersiz."

Bizi durdurdu, sessizce ağlarken beni tekrar kollarına çekti ve gömleğini yine sıırıslıklam etti.

"Bu çok aptalca. Ben otuz yaşındayım. Hala bu kadar acı vermemesi gerekirdi."

"Aptalca değil, My. Seksen yaşında olsan bile bu hala acı verici olurdu. Bir anne çocuğunu korumalıdır. Çocuğunu her şeyin önüne koymalıdır. Eğer o burada, karşımda olsaydı, onu öldürebilirdim."

Gömleğini daha sıkı tuttum, konuşabilmek için yanağımı çevirdim, gözyaşlarımı sakinleştirmeye çalıştım. "Bu şarkıyı ikinci kez dinliyorum ve yine aynı tepkiyi veriyorum. Çok garip."

"Panik atakları tetikliyor."

Nazikçe ondan uzaklaştım. "Panik atak olduğunu sanmıyorum."

"Bebeğim." Baird eğilip başparmağıyla yanağımı sildi ve parmağında siyah bir leke gördüm. Maskara. Kahretsin, muhtemelen rakun gibi görünüyordum. "Panik atak gördüğümde anlarım."

Kaşlarımı çattım. "Ama neden sadece o şarkı? Başka hiçbir şey için panik atak geçirmedi ki."

"Çünkü..." Başını bana doğru eğdi, ifadesi nazikti. "Bu şarkı, annenle ilgili tüm karmaşık duygularını temsil ediyor. En çok acı veren şey bu: annen seni ihtiyacın olduğu şekilde sevebilirdi, ama sevmemeyi tercih etti."

Ağzım titredi ve yeni gözyaşları akmaya başladı. O çok bilge biriydi. Başımı salladım.

Baird, neredeyse acı çekiyormuş gibi bir ifadeyle, başparmaklarıyla gözyaşlarımı silmeye çalıştı. Sanki benim acım onun acısıymış gibi. "Sen çok daha iyisini hak ediyorsun, Maia."

"Bear..."

Yanaklarımı tekrar sildi ve alnıma sıkıca bir öpücük kondurdu. "Hadi seni eve götürelim, güzelim. Sana bir fincan çay ve tost yapacağım. Bu yardımcı olacaktır."

Onun yanına sokuldum, karmaşık duygularımdan dolayı kafam karışmıştı ama ona minnettardım. "Bana baktığın için teşekkür ederim."

Duygularıyla boğuk bir sesle cevap verdi. "Bunun için bana teşekkür etmene gerek yok. Bu benim için bir ayrıcalık, Maia."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

BAIRD

Hava yapış yapış ve boğucuydu, nem oranı o kadar yüksekti ki, arkadaşlarım ve ben ilk beş dakika içinde antrenman tişörtlerimizi çıkarmıştık. Terden sıırıslıklam olmuşuk ve sürekli durup su içiyorduk.

Genellikle takım arkadaşlarımla tanıdık bağırışları bana rahatlık verirdi. Koç yardımcılarının düdük sesleri. Kahkahalar ve müstehcen şakalar. Deodorant, ter ve meyveli elektrolit spor içeceklerinin kokusu. Gençken, kendimi evimde hissettiren çim kokusuydu. Ama şimdi çim, daha iyi dayanıklılık için doğal çim ve sentetik çimin karışımıydı. Büyüdüğüm sahaların kokusu gibi kokmuyordu.

Son zamanlarda burada kendimi evimde hissetmememin nedeni saha değildi.

John olmadan burada olmak garipti.

Omzuma sert bir şaplak beni sersemliğimden uyandırdı ve döndüğümde Callan'ı yanımda gördüm, terden sıırıslıklamdı, sanki duş almış gibiydi. Hepimiz öyleydik.

"Ben de onu
özlüyorum."

Kahretsin.

Callan iyi bir arkadaştı. Hiçbir şey ondan kaçmazdı.

"Evet." Boynumun arkasını ovuşturdum. "Burası eskisi gibi değil."

"Katılıyorum."

"Ama o iyi gidiyor. Braden bu sabah planlama haklarıyla ilgili bir sorun için beni aradı. John'u gidip ne olduğunu görmesi için gönderdim. Sanırım bu işe bu kadar ilgi duymasına kendisi de şaşıyor."

Callan spor içeceğinden bir yudum aldı. Yutkunduktan sonra başını salladı. "İyi. Belki kalır."

"Umarım."

"Bu sabah seni rahatsız eden tek şey bu mu?"

Arkadaşımın keskin bakışlarından kaçındım. "Sadece öğleden sonra için hazırlanıyorum. Pennington'ın kampanyası için başka bir video çekimim var."

"Hiç heyecanlı görünmüyorsun."

"Oh, evet, bu benim hayatımın hayali."

Callan burnunu çektirdi. "Hiçbirimiz bu işin bu kadar büyüyeceğini beklemiyorduk."

Kesinlikle ben beklemiyordum. Yani, biraz ilgi çekeceğini düşünmüştüm, ama ilgi çekmekten öteye geçip, ekstra ilgi gördü. Geçen hafta kulüpte Maia ile paylaştığım öpücük, insanlar onu internete yükledikten sonra viral oldu. Pennington'lar, insanların bizim romantizmimize şimdiden ne kadar ilgi gösterdiğini görünce sevinçten salya akıtıyorlardı.

Öpücük çok ateşliydi. Bundan birazcık gurur duyuyordum. Ve Maia hala benimle konuşuyor olsaydı, o öpücüğe ne kadar kapıldığı konusunda kendini beğenmiş ve sevinçli olabilirdim.

Tamam, benimle konuşmuyor değildi.

Ama kulüpte panik atak geçirdiğinden ve onu eve götürüp uyuyana kadar ona baktığımdan beri Maia mesafeli davranıyordu. Aramıza bir duvar örmüştü.

Callan'a baktım, ona tavsiye istemeyi düşündüm. Sonra, yapışkan bir nişanlı gibi görünmek istemediğim için fikrimi değiştirdim. Callan öyle bir şey yapmazdı... Yani, birbirimizle sürekli dalga geçerdik, ama ne zaman ciddi olacağımızı ve birbirimize destek olacağımızı da bilirdik.

Benim arkadaşım beni bana "Sen istiyorsun
istiyor bir bir şey

Yüzümü buruşturarak tereddüt ettim.

"Bir ilişki meselesi mi?"

Başımı salladım.

Callan bana döndü ve omuz silkti. "Anlat bakalım."

Peki, tamam. "Beth hiç sana içini açtıktan sonra seni tamamen dışladı mı?" Sakalımı ovuşturarak, garip bir şekilde savunmasız hissettim. Kadınlar konusunda kafamın karışmasını sevmezdim. Bu benim için normal değildi. Annem ve kız kardeşimle büyüdüğüm için, kadınları çoğu erkekten daha iyi anladığımı düşünüyordum. Ancak, bilgimin çoğunu Ainsley'den aldığımı ve ablamın muhtemelen tanıdığım en rahat, bağlanmaktan korkan kız olduğunu fark etmeye başlamıştım.

Örneğin, Ainsley bana hiç flört etme konusunda laf yapmazdı çünkü o da aynıydı. Birini çekici bulursa, cinsiyeti ne olursa olsun, flört ederek onunla yakınlaşırdı.

Kadınlar için benim kılavuzum, göğüslü halimdi. Meğer bu en iyi kılavuz değilmiş.

Maia... beni lanet olası bir çıkmaza soktu.

Callan omuz silkti. "Belki. Yani, Beth ilk başta oldukça kapalıydı çünkü benim sadece sekse ilgi duyduğumu düşünüyordu. Maia parmağında senin yüzüğünü takıyor. Neden bunu yapsın ki? Tabii... sana açtığı şeylerden utanmıyorsa? Bazı insanlar kendilerini savunmasız hissetmekten nefret ederler."

"Evet, ben de öyle düşünüyordum. Bu, benimle savunmasız olamayacağını düşünmesinin beni sinirlendirmediği anlamına gelmez," diye cevapladım, sinirlenerek aksanım kalınlaşıyordu.

Maia ve ben sonunda ilerleme kaydediyoruz sanmıştım.

Kulüpteki öpücük gerçektir.

Ona ne kadar güzel olduğunu, onu ne kadar istediğimi söylediğimde buna inanmaya başladı.

Panik atak geçirdikten sonra ona bakmama izin verdiğinde, sonunda başardığımı düşündüm.

Ama o zamandan beri, benimle görüşmekten kaçınıyor, mesajlarıma tek kelimelik cevaplar gönderiyor ve aramalarımı kaçırıyordu. Bir gecelik ilişkinin ne anlama geldiğini yanlış anlayan, yattığım birkaç kız gibi hissetmeye başladım. Hiçbir kıza kasten zalim davranmamıştım, ama birkaçını görmezden gelmişim. Şimdi bunun için kendimi kötü hissediyordum.

Aniden keskin ve tiz bir düdük sesi duyuldu, ardından çığgınca bağırışlar geldi. Callan ve ben irkildik, sesin geldiği yöne baktık ve Callan, takımın yedek kalecisi Peter Klintberg'in birkaç oyuncuyla antrenman yaptığı karşı kaleye doğru koşmaya başladı.

Takım arkadaşlarımız sahada yatan iki oyuncuyu çevrelerken, ben de Callan'ın peşinden koştum.

Olanları sindirirken, yavaşlayarak durdum, kulaklarımda kan basıncı yükseldi. Zemin dalgalar halinde bana doğru yükseliyor gibiydi, gözlerimi sıkıca kapattım ve bayılmamak için kendimi yavaş nefes almaya zorladım.

"Uyanmıyor." "Siktir, siktir, üzgünüm."

"Freddie, Freddie, beni duyuyor musun?"

"Baygın."

"Ne oldu Peter?"

"Görmedim."

"Ben ve Kaito'yduk," dedi Baumann. "Oyun oynuyorduk."

"Freddie. Freddie!"

"Ambulans çağırın. Hemen!"

Gözlerimi açtım ve sağlık görevlimizin sahayı koşarak geçtiğini, Baumann'ın koçlara ambulans çağırmaları için bağırdığını gördüm.

"Çekil." Sağlık görevlisi Callan'ı kenara itti ve Freddie'nin gözlerini açarak içine ışık tuttu. "Beyin sarsıntısı."

parmaklarını Freddie'nin şakaklarından çektiğinde, parmakları kanla kaplıydı.

Siktir.

Siktir!

Bu olamazdı.

Hareket edemeden, yardım edemeden orada dururken göğsüm sıkıştı.

"Ne oldu?" Gaffer, Kaito ve Baumann'ın önünde dururken, sağlık görevlisi Freddie'nin hayati fonksiyonlarını kontrol ediyordu.

Hareket etmiyordu.

Kahretsin, hareket etmiyordu.

O daha bir çocuktü. Henüz kariyerine yeni başlamıştı.

"Eric'e havada topu tekmeledikten sonra ayakları nasıl yere basacağını gösteriyordum." Kaito'nun sesi titriyordu. "Freddie... Neden? Ben tekmelediğimde o kafayla topa atladı. Ve ben tekmeledim... nasıl desem... çok *kuvvetli*. Freddie'ye çarptım."

Aptal, aptal.

"Neden böyle bir şey yapsın ki?"

"Farkında değildi. Sadece topu almak için atladı." Baumann başını salladı. "Aptal çocuk."

"Biraz saygı göster," dedi Callan.

Baumann irkildi ve başını salladı.

Tüm bunlar olurken ben hiçbir şey söylemedim. Sağlık görevlileri sahaya gelip hala bilinci kapalı olan Freddie'yi sedyeye koyarken izledim.

"Baird. Baird."

Yer altımda sallanıyordu.

"Baird!" Callan aniden görüş alanımı doldurdu, yeşil gözleri endişeyle sertleşmişti. "Dostum, iyi misin?"

Gözlerimi kırptırdım, trans halimden çıkıp Freddie'nin sedyeye bindirildiğini ve takımın geri kalanının sahadan ayrıldığını fark ettim.

Callan ellerini omuzlarıma koydu. "İyi misin?"

Geri adım attım ve ona yarı yürekli, küstah bir gülümseme attım, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissetmeme rağmen.

. "Ben iyiyim. Endişelenmen gereken Freddie."

"Sedye üzerinde uyandı. Umarım sadece beyin sarsıntısıdır."

"Evet, bu iyi."

"Konuşmak ister misin?"

"Hayır dostum. Duş almam lazım. Sonra da gitmem gerek." Omzuna vurarak geniş bir gülümsemeyle "Her şey yolunda" diye yalan söyledim ve sahadan uzaklaştım, kendimi düz yürümek için zorlayarak, her an bayılabiliyordum gibi hissederek.

Birkaç özel duş kabini vardı ve ben birini kapattım.

İçeride, Maia'ya gösterdiğim gibi nefes almaya ve vermeye odaklandım. Soğuk suyu açtım ve şok edici acısı beni kendine getirdi. Callan başka bir şey söylemeden giyinip çıktım, ama çok yorgundum. En azından artık bayılacaktım gibi hissetmiyordum.

Yorgunluğa rağmen, huzursuzluğun ötesinde bir şey damarlarımın içinde uğulduyordu.

Pervasız ve vahşi bir şey.

Sinirlerimi yatıştırmam
gerekiyordu.

Düşünebileceğim en kontrolsüz şekilde kontrolü elinde tuttuğumu hissetmem gerekiyordu.

YIRMİNCİ BÖLÜM

MAIA

Nadiren insanları izlemek veya çevremdeki ortamı gözlemlemek için zaman ayırırdım, ama bir şarkı yüzünden çıldırdığımdan beri ilk kez Baird ile yüzleşeceğimi bildiğim için, bir dakikaya ihtiyacım vardı. Öğle yemeğini masamda yemek yerine, Princes Street'e, Pennington's'ın hemen yanındaki bir kafeye gitmiştim. Şimdi o dükkânın önünde, sırtım pencereye dönük, elime aldığım kahveyi yudumlarırken, dünyanın önümden geçip gitmesini izliyordum.

Tramvaylar ve otobüsler geniş yolun uzun bir bölümünde durdu ve Edinburgh Kalesi'nin bahçelerini ve kayalık volkanik tabanını, şehrin üzerinde yükselen ortaçağ kalesini, buradaki tarihi her gün hatırlatan görkemli yapıyı geçici olarak görüşümden engelledi. Bu, yanımdan geçen turistleri cezbettti ve Edinburgh'u Londra'dan sonra Birleşik Krallık'ın en büyük ikinci turizm şehri yaptı. Hatta *dünyanın* en güzel beşinci şehri seçildi. Burada yaşamaktan, burada çalışmaktan gurur duydum ve turizmin Pennington'ın hayatta kalmasının birkaç nedeninden biri olduğunu biliyordum.

Farklı dillerde konuşma sesleri, trafik gürültüsü, yaya geçitlerinin bip sesleri ve uzaktan gelen bir gayda çalgıcısının sesi kulaklarımı dolduruyordu. Bugün hava sıcak ve nemliydi ve yerli halk yazlık kıyafetleriyle bolca ten gösteriyordu. Oysa turistler, İskoçya'nın tipik ılıman

iklimi bekleyen xml-ph-0002@deepl.internal, xml-ph-0003@deepl.internal İskoçya'nın xml-ph-0004@deepl.internal tipik xml-ph-0005@deepl.internal ılıman

Baird ile yüzleşmek için klimaya ihtiyacım olduğuna karar verip, iç çekerek kahvemın son yudumunu içtim ve geri dönüşüm kutusuna attım, sonra Pennington's'a geri döndüm. Topuklu sandaletlerim kaldırımnda tıklıyordu ve boş bir mağazanın önünde uyku tulumlarının üzerinde oturan iki evsiz insana vermek için çantamda bozuk para aradım.

"Teşekkürler, güzelim." Parayı attıktan sonra adam bana sararmış dişleriyle gülümsedi.

Başımı salladım ve yoluma devam ettim. Babamın yanına taşınmak için Edinburgh'a ilk geldiğimde, her büyük şehirde olduğu gibi burada da evsizler vardı. Ama şimdi durum kesinlikle daha kötüydü. Grafiti yazıları, çöp ve boş duran birçok ticari bina da öyle. Pennington'ın hayatta kalması bir mucizeydi.

Ama sanırım kampanyanın amacı da buydu. İlgi çekmeye devam etmelerini sağlamak. Hayatta kalmalarını sağlamak.

Duygularım ağırlaşmıştı ve bunun kısmen hormonal olduğunu biliyordum. Adet dönemimdeydim. Ancak, Baird konusunda da inanılmaz derecede kafam karıştı. Beni yargılamadan, sadece özenle bakmıştı ve ona olan ilgim felaket boyutlarına ulaşmıştı. Bunun ne anlama geldiğini veya Baird'in bana davranışını fazla mı abarttığımı bilmiyordum

... ama aramızdaki şeyler değişiyor gibi hissediyordum. Ara m ı z da gerçek bir şey geliyor gibi hissediyordum.

Bununla başa çıkabilir miyim bilmiyordum.

Nedense, Baird'in Will'in yaptığı gibi bana zarar vermesi halinde... bunun beni mahvedeceğini biliyordum.

Bu yüzden, iyi olduğum şeyi yaptım ve bütün hafta boyunca onu uzaklaştırdım.

Davranışımından gurur duymuyordum. Kadın gibi davranıp onunla yüzleşmem gerektiğini biliyordum. O daha iyisini hak ediyordu.

Bu öğleden sonra, pazarlama ekibi, üretim ekibi Pennington's'ın ilgili bölümlerinde

İlgili departmanlarda dolaşırken çekim yaptıktan sonra bizimle konuşmak istedi. Düğün hediye listemiz için ürün seçtiğimiz görüntüleri çekmek istediler.

Bu hafta sonu, düğün mekanı arayışına başlamamız gerekiyordu.

Mağazaya girdiğimde karnımda kelebekler uçuyordu, çünkü birkaç ay sonra Baird ile yasal olarak evleneceğimi hatırlatıyordu.

Yukarı çıktığını belirten bir mesaj attı, ben de asansörde onu bekledim. Christina ile birlikte bu sezonun koleksiyonundan seçtiğimiz yazlık elbiseyi giymiştim. Ofislerdeki klima çok güçlüydü, bu yüzden askılı A kesim elbiseyle biraz üşüdüm.

Baird asansörden çıktığında nefesim kesildi. Alnı terden parlıyordu, ama bu, kısa kollu gömleği ve lacivert chino şortuyla ne kadar seksi olduğunu hiç bozmuyordu. Hatta ter, aklıma seks geldi.

Seks düşünme!

Baird'in şortu, sol baldırını ve ayak bileğini saran dövmeli ejderhayı ortaya çıkardı. Preppy görünümü, dövmeli kaslı vücudu, tıraşsız yüzü ve dağınık saçlarıyla uyumsuzdu.

Günah kadar seksi.

"Hey..." Selamlamam bana bile biraz nefes nefese geldi.

Bakışları beni baştan aşağı süzdü ve cildim ürperdi. "Selam, selam," dedi, her zamanki selamlamasıyla, ama bu sefer boğuk bir sessizlikle, karnımın derinliklerinde bir heyecan uyandırdı.

Birbirimize baktık. Vücudum bilinçsizce ona doğru çekilirken kendimi kancaya takılmış bir balık gibi hissettim.

"Güzel. Buradasın." Sinir bozucu ses beni Baird'in büyüsnden uyandırdı.

Becky, sahte nişanlıma, sanki onun için ayırttığı Jimmy Choo ayakkabılar gibi baktı. "Hiç de uygun görünmüyorsun."

Baird Baird onaona ters tuhaf bir bakışla ona baktı. "Sen kimsin?"

Gülmeme engel olmak için zorlandım çünkü onun kim olduğunu çok iyi bildiğini biliyordum.

Becky'nin flörtöz ifadesi tersine döndü.

"Becky. Pazarlama departmanından. Daha önce tanışmıştık."

Bana baktı, kaşını kaldırdı. "Öyle mi?" Gülmeme engel olarak başımı salladım.

Baird göz kırptı ve ben de gülümsedim, geçen haftayı bana karşı kullanmadığı için rahatlamıştım.

Meslektaşım sinirli bir şekilde boğazını temizledi ve ben de Baird'in rüya gibi karanlık gözlerinden gözlerimi ayırmak zorunda kaldım. Becky'nin yüzü gergin ve gergindi. "Bu taraftan. İkınız de."

Onun arkasına geçtik ve ben Baird'i yavaşlatmak için elimi uzattım. Onun yeterince arkasına geçince, "Ortadan kaybolduğum için özür dilerim. Annem söz konusu olduğunda, kafamda takılıp kalıyorum. Ama ben berbat bir arkadaş oldum. Özellikle de bana karşı bu kadar iyi davrandıktan sonra."

Baird omuz silkti. "Hey, merak etme, bebeğim. Anlıyorum. Yapman gerekeni yap." Başıyla Becky'nin peşinden devam etmemizi işaret etti.

Kaşlarımı çattım çünkü onun kayıtsız tepkisinde bir tuhaflık vardı. Neredeyse küçümseyici bir şeydi ve Baird bana karşı asla küçümseyici davranmazdı.

Ama yine de, bunu hak ettiğimi düşündüm. Ben ona küçümseyici davranmıştım.

Kendimi daha da rahatsız hissederek, Hilary ve diğer iki asistanı bulmak için pazarlama toplantı odasına girerken zorla gülümsemeye çalıştım.

"İkiniz de harika görünüyorsunuz." Hilary tabletinin ekranına dokunmaktan vazgeçip doğruldu. "Pennington's'ın kampanyanın şu ana kadar ne kadar başarılı olduğundan ne kadar memnun olduğunu bilmenizi isteriz. Maia, gece kulübünde giydiğin elbisenin ön sipariş linkini paylaştık ve mağazaya bile gelmeden tükenmiş durumda."

Kaşlarımı kaldırdım. "Vay canına." "Aynen öyle. Vay canına."

"Elbisenin bir milyon dolarlık gibi görünmesine yardımcı oldu." Erkek pazarlama asistanı, sanırım adı Kal'dı, bana utangaç, çocuksu bir gülümseme attı.

"Doğru." Hilary bizi inceledi. "Şimdi... bu sohbet programı tekliflerinin hiçbirini kabul etmeyeceğinden emin misin? Podcast bile mi?"

Başımı salladım.

Baird sabırsızca çenesini salladı. "Prodüksiyon ekibi nerede? Yapacak işlerim var."

Onun heyecanlı ses tonuna şaşırarak, profilini araştırdım ve onu anlamaya çalıştım. Hâlâ bana kızgın mıydı?

"Ekip, mağazanın içini ve dışını çekiyor. Onlar bunu yaparken, biz de bazı şeyleri gözden geçirmek istedik." Becky tableti tıklattı ve ekranı bize çevirdi. Ekranında, sarmaşıklarla kaplı muhteşem bir kale görüntüsü vardı. "Burası Kirkliston'ın hemen dışındaki Almondbrae Kalesi. İkinizin evleneceği yer burası."

Kafam karışmış bir şekilde, tableti alıp fotoğrafları geçmeye başladım. Mekan kesinlikle muhteşemdi ama benim hayal ettiğim düğünden çok daha abartılıydı. "Mekan arayışımızı çekmemiz gerektiğini sanıyordum."

"Olacak." Becky omuz silkti. "Ama *aslında* seçim şansın yok. Almondbrae, Ağustos ayında boş yeri olan tek lüks düğün mekanı. Bir iptal oldu, bu yüzden indirim aldık. Bu arada, düğün tarihiniz 27 Ağustos." Gözlerinde, sanki

düğün tarihim ve mekanı konusunda söz hakkım olmadığını keyifle izliyor gibiydi.

Dürüst olmak gerekirse, onu bu kadar kızdırmak için ne yapmıştım?

Tabletime baktım, boğazım düğümlendi, çünkü birdenbire her şey çok gerçek olmuştu. Beni sevmeyen bir adamla evlenecektim, hepsi kariyerim için, çünkü iş arkadaşım muhtemelen bir sosyopattı ve beni yok etmek için hedef olarak seçmişti.

Başka biri bana bunun başına geldiğini söyleseydi, inanmazdım.

"Her şey yolunda." Baird omuz silkti. "Artık devam edebilir miyiz?"

"Ayrıca programa birkaç çekim tarihi daha eklemeyi tartışmak istiyoruz." Hilary zarif poposunu masanın üzerine koydu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ekibimiz ve film yapım ekibi, ikinize olan ilgiyi göz önünde bulundurarak, insanların ilgisini çekmek için eğlenceli şeyler eklememiz gerektiğini düşünüyor. Sadece ürünlerimizin açıkça tanıtımını yapmakla kalmamalıyız."

"Mesela?" diye dikkatlice sordum.

"Birlikte yaşadığınız hayatın görüntüleri gibi. Belki randevularınızı çekebiliriz."

"Ama ilginç olanları," diye gereksiz bir şekilde Becky araya girdi. "Bungee jumping." Baird aniden canlandı. "Neden birlikte bungee jumping yaparken kendimizi çekmiyoruz? Ben hep bunu yapmak istemişimdir, sen de biraz macera yaşamak istediğini söylemiştin."

Ona şaşkın şaşkın baktım. Ne diyorsun sen? "Bungee jumping mı?"

"Ya da paraşütle atlama." Bana biraz çılgınca kaşlarını oynattı.

Ne... tamam, onda bir şeyler dönüyordu. "Ben..."

"Benim tipim değilsin." Becky'nin ateşli gözleri Baird'i süzdü. "Perthshire'da bungee jumping yaptım. Orada çekim yapmayı öneririm"

"—gözleri bana kaydı—" ama Maia bu düşünceye biraz midesi bulanmış gibi görünüyor."

"Ben yeşil değilim." Eğer sahte nişanlımı bir kez daha gözleriyle sikerse...

"Tamam tamam, Maia." Onun gülümsemesi çok çok tatlıydı. "Hepimiz adrenalin bağımlısı değiliz. Macera için çok korkmak normal. Randevu için başka bir şey buluruz." "Maia'yı tanımıyorsun." Baird, Becky'ye sinirli bir bakış attıktan sonra bana döndü ve ifadesi yumuşadı. Yine de, karanlık gözlerinde hala anlamadığım ve sevmediğim o vahşi parıltı vardı, çünkü onu daha önce görmüştüm — haftalar önce, kaosu kovalarken.

Kahretsin.

Yine o noktaya mı gelmiştik?

"Bungee jumping yapabilirim." Bu sözler, neye razı olduğumu gerçekten anlamadan ağzımdan çıkmıştı.

Baird sevinçle bağırarak beni kollarında döndürdü. Kendimi bu kadar tedirgin hissetmeseydim, eğlenceyi seven Baird McMillan'ın geri dönüşünü görmekten mutlu olurdum.

"Bunu kamera için sakla." Hilary, Baird beni tekrar ayağa kaldırırken güldü. "Şimdi ekip senin için hazır olmadan önce birkaç şeyi daha gözden geçirelim."

Üç saat sonra, aç, yorgun ve giderek sinirlenmeye başlayan ben, Bruno nihayet günün çekimlerini bitirdiğinde çok sevindim. Bütün öğleden sonra Baird ile titrek, yumuşak öpücükler paylaşmak, elinin belime sıkıca bastırdığını hissetmek ya da ev eşyaları bölümünden evlilik hediye listemiz için ürün seçerken bana sarılması ve tüm bu sırada onun ruh halinden endişe duymak arasında, ben tam bir karmaşa içindeydim.

Sadece bu da değil, düğün hediyelerimizi seçerken bizi çekmenin ne kadar zor olacağını da fark etmemiştim. Her ne kadar ben

Asla bir düğün listesi yapmayacağımı düşünürken, hayatımın bir anında gelecekteki eşimle birlikte tabakları, bardakları, ev aletlerini ve ev tekstil ürünlerini seçtiğim bir an hayal etmişim. Bunu ilk kez yapmak ve hepsinin sahte olması... Yani, Pennington's bize tüm bu eşyaları bağışlıyordu (ve inanın bana, bu konuda da suçluluk duyuyordum) ve en az bir yıl boyunca bunlarla yaşamak zorunda kalacaktık. Birlikte mi? Birlikte yaşamayı planlamamıştık, ama şimdi tüm bu inceleme altındaydık. Düğünden sonra bu durum sona erecek miydi, yoksa medya bizi takip etmeye devam edecek miydi? biz yaşamaya

Birlikte mi?

İki zeki insan bunu nasıl ciddi olarak düşünmemiş olabilir?

Üstelik, Baird'de kesinlikle bir sorun vardı.

Bana kişiliğinin en yüzeysel halini gösteriyordu. Steroid almış gibi.

Sahte gülümsemeler, sık konuşmalar, sürekli şakalar. Onun sevdiğim daha derin, daha ciddi tarafı, çılgın ve yıpranmış bir şeyin altında gömülüydü.

Ofiste hala yapılacak işler vardı, bu yüzden Baird'i motosikletini park ettiği personel girişinden dışarıya kadar geçirdim.

"Görüşürüz." Başını eğip yanağıma hafifçe bir öpücük kondurdu, ben de kolunu tutup onu durdurdum.

"Bear..." Yüzünde cevaplar aradım. "Neler oluyor?"

Kaşlarını çattı ve kolunu nazıkçe benim tutuşumdan kurtardı. Sonra gözlerine ulaşmayan küstah bir gülümseme attı. "Hiçbir şey. Gitmem gerek. Yapacak işlerim var."

"Evet, öyle demiştin... filmde bungee jumping yapmayı önermeden önce."

"Eğlenceli olacak." Geri çekildi ve motosiklete doğru yürümeye başladı. "Hadi ama My, biraz hayatın tadını çıkar. Bir uçuşumdan atlamak sana iyi gelir."

Ben irkildim. "Bu ne demek?"

Baird yüzünü buruşturdu. "Senin anladığın gibi değil. Sadece biraz gevşeyebilirsin. Becky bile bungee jumping yaptı."

İncinen bir şekilde binaya doğru geri çekildim.

Baird'in bakışları düştü, geri çekilirken beni izledi. Çenesindeki bir kas seğirdi ve aniden dönerek kaskını aldı.

"Sen... Bir şey mi oldu?"

Omzunun üzerinden sırtıtarak baktı. "Hiçbir şey olmadı, bebeğim. Her şey yolunda. Bütün hafta boyunca *bana* bunu söylemedin mi?"

Göğsümde bir başka acı hissettim ve o bisikletine binmeden önce arkamı dönüp binanın içine girdim. Pasif agresif bir şekilde özrümü kabul etmediğini söyleyerek özrümü yüzüme çarpmış oldu.

Kapı çarpar çarpmaz, gözyaşlarım gözlerimi yakarken kapıya yaslandım.

Aptalca aşık olduğum kişiye karşı beslediğim umutlar buharlaşmaya başladı.

Baird, annemin ne kadar zarar verdiğini bildiği halde özrümü kabul edemedi ve sonra da geçen hafta uzak davrandığım için bana saldırdı. Bu, onun bir ilişki için yeterince olgun olmadığını kanıtlıyordu. Kahretsin, o bizim arkadaşlığımız için bile yeterince olgun değildi. Onu tanıdığımı sanıyordum... ama bugün... o adamı tanımıyordum.

Aşık olduğum kişinin ölümünden dolayı yıkılmış hissederek, kapıyı itip işime geri döndüm ve kendimi işe verdim çünkü bunun bir değeri olmalıydı. İşim, Baird ve benim kaçınılmaz gibi görünen yıkımımıza değmeliydi.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

MAIA

Bir saat sonra, kontakt lenslerimi lanetliyor ve bilgisayar ekranına bu kadar yoğun bakmaktan bulanıklaşan gözlerimi ovmak istiyordum. Göz doktorum, her yirmi dakikada bir on dakikalık ekran molası vermem gerektiğini söylemişti, ama bunu uygulamak zordu.

Ancak telefonum, mesajlar ve sosyal medya bildirimlerinden farklı bir uyarı sesi çıkardı. Baird ile ilk arkadaş olduğumda, telefonuma Caledonia United için bir arama uyarısı ayarlamıştım. Caley FC ile ilgili bir haber olduğunda, hemen haberdar oluyordum.

Baird ile karşılaşmamdan dolayı mutsuz ve tedirgin bir halde, uyarıyı kontrol etmek için telefonuma uzandım ve donakaldım.

CALEY UNITED OYUNCUSU ANTRENMANDA YARALANDI

Haber makalesini tıkladım ve takımın en genç oyuncusu Freddie Dalguise'in o sabah antrenmanda başından yaralandığını okuduğumda kalbim hızla çarpmaya başladı. Beyin sarsıntısı geçirdiği için acil olarak hastaneye kaldırılmış, ancak taburcu edilmiş ve iyileşme sürecindeydi.

Sandalyeme çökmüş, zihnimde yine Baird'in yüzünü gördüm. Bu öğleden sonra gözlerindeki o vahşi parıltı birdenbire çok anlamlı geldi.

"Kahretsin," diye mırıldandım, onu daha fazla zorlamadığım için kendimi çok kötü hissediyordum. Kırgın duygularımın beni ele geçirmesine izin vermiştim

Baird'in en son bu kadar pislik gibi davrandığı zamanın, kendi kafa yaralanmasından sadece birkaç hafta sonra olduğunu bilmeliydim.

Son birkaç haftanın onun hayatına devam ettiği anlamına geldiğini düşünmüştüm. Başına gelenlerle başa çıktığını düşünmüştüm.

Ama ben sadece onun dikkatini başka yöne çekmiştim. Ta ki Freddie Baird'e hatırlatana kadar.

Endişeden kalp atışlarım hızlanırken, rehberimden Baird'in adını tıkladım ama telefonu doğrudan sesli mesaja yönlendirdi. Tekrar denedim. Yine sesli mesaja yönlendirdi.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Ekranıma dokunarak, onun ana sosyal medya hesaplarını açtım ve profilini aradım. Profiline girdiğimde, yeni bir hikayesi olduğunu gördüm. Onun nerede olduğunu öğrenebileceğimi umarak hikayeye tıkladım.

Ama olmadı.

Son yirmi dakika içinde bir dizi yeni hikaye eklenmişti.

Baird bir yarış pistindeydi. Motosikletiyle. "Tabii ki oradadır," diye endişeyle homurdandım.

Yine aynı noktaya gelmiştik. İçki ve partiler de devam edecek miydi? Kadınlar?

Göğsüm ağrıyordu, onu tekrar aramayı denedim. Cevap gelmeyince sesli mesaj bıraktım. "Bear, benim. Lütfen beni ara. Önemli."

İşten eve döndüğümde, Baird hala beni aramamıştı. Tekrar arayıp deli bir sapık gibi görünmek istemedim, ama sosyal medya hesaplarını kontrol edip yeni bir hikaye bulamayınca, midemde bir ağrı hissetmeye başladım. O kadar tedirgindim ki, akşam yemeğini zar zor yiyebildim.

Daha sonra, yatmaya hazırlanırken kontakt lenslerimi çıkarıp yüzümü yıkarken, endişeli halim ciddi bir öfkeye dönüştü. Bu, bu haftaki davranışlarımın cezası mıydı? Yoksa beni hiç hesaba katmamış mıydı? Şu anda aklında ben yok muyum?

Telefonum koşu pantolonumun cebinden çalmaya başladı ve ben irkildim. Önce ellerimi çabucak kuruladım, sonra telefona uzandım.

Arayan Baird'in kız kardeşi Ainsley'di.

Korku içimi kapladı ve cevap vermekte zorlandım.
"Ainsley?"

"Maia, şükürler olsun." Sinirli bir nefes verdi. "Baird az önce aradı. Yarış pistinde aptal bisikletinden düştüğü için onu acil servisten almamı istedi."

Midem bulandı. "O iyi mi?"

"Lanet olası bir aptal olması dışında, evet, iyi. Bileği incinmiş. Bisikleti hurda olmuş. Aptal. Ona çok kızgınım! Bu intihar eğilimini aştığımızı sanıyordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Onunla konuşmaya çalıştım. Annem de denedi." "Ben de denedim."

"Maia, daha fazla çaba göstermen gerekiyor. Onun dinleyeceği tek kişi sensin."

"Ainsley..."

"Şu anda bir tasarım işi için Inverness'teyim. Onu alamam ve telefonunun şarjı bitmek üzere, bu yüzden John'u arayıp onu almasını söyleyeceğimi söyledim. John'u aramayacağım. O aptallar birbirlerini destekliyorlar. Arabaların olmadığını biliyorum, My, ama onu almaya taksiyle gidebilir misin? Seni dinleyecektir."

Korkunç hissederek ve tam bir başarısızlık gibi hissederek yüzümü buruşturdum. "Denedim. İnan bana, beni dinlemiyor."

"O zaman dinlemesini sağla. İyilik için acımasız olman gerekse bile. Çünkü küçük kardeşimin hastaneye kaldırıldığına dair bir telefon daha beklemekten bıktım. Annemle geçen yıl yaşadıklarımızı bir daha yaşayamam."

Ainsley'in bu kadar savunmasız ve üzgün olduğunu hiç duymamıştım, bu yüzden gözlerim yaşlarla doldu. O, Baird'in kadın versiyonu gibiydi, ama daha keskin bir karakteri vardı.

"Elimden geleni yapacağım."

"Tek istediğim bu. Sen... onun üzerinde sandığından daha fazla etkiye sahipsin, Maia." Ainsley telefonu kapattı.

Aynaya baktım. Üzerimde dağınık, evde takılmak için giydiğim kıyafetler vardı, saçlarım dağınık bir topuz halindeydi, makyajım silinmişti ve gözlüklerimi takmıştım. Yine de makyaj yapmaya veya kontakt lens takmaya vaktim yoktu.

Bu bendim. Bir kez olsun, her zamanki "zırhımı" takmaya vaktim yoktu.

Çok endişeli, kafası karışık ve sinirliydim.

Baird McMillan'ın şu anda görmeyi hak ettiği kişinin bu olduğuma karar verdim.

"Bir şey söyleyecek misin?" diye yalvardı Baird, ödünç aldığım arabayı Dean Village'daki özel otoparkta onun arabasının yanına park ederken.

Akşam karanlığı çöküyordu. Yarım saat önce Baird'i acil servisten almıştım. Üvey annemin arabasını kullandığımı görünce biraz şaşırmıştı. Babam ve Grace hastaneden on dakika uzaklıkta yaşıyorlardı, bu yüzden oraya Uber ile gitmiş ve üvey annem arabasını ödünç vermişti. Sabah geri verecektim.

Babam benimle gelmek istemişti, ama onlara sorun olmayacağını söyledim.

Ancak, Baird'e o kadar kızgındım ki onunla konuşamıyordum.

Aracın içine topallayarak girmiş ve bana neden geldiğimi, John'un nerede olduğunu, neler olduğunu sormaya çalışmıştı...

Konuşmadım.

Konuşamadım.

Çünkü onu boğazlayabilirdim.

Arabadan dışarı çıkarak ona yardım etmek için arabayı dolaştım, ama Baird çoktan iri vücudunu açmış ve yolcu kapısını kapatıyordu.

Ona pis bir bakış attım ve bizi dairesine alması için işaret ettim.

Baird, gördüğüm en havalı dairede yaşıyordu. Dean Village, ortaçağdan kalma ve şehrin en güzel yerlerinden biriydi. Water of Leith nehrinin kıyısında, Viktorya ve Tudor tarzı binaların eklektik bir karışımıyla kurulmuştu. Baird'in evi, nehrin kıyısında yer alan ikonik bir on dokuzuncu yüzyıl binasıydı.

"Maia?" Beni daireye alırken bana yalvaran bir bakış attı, daha önceki kibirli, kendini beğenmiş kaçak tavırları tamamen kaybolmuştu.

Onun dairesine girip geniş ana yaşam alanının ortasında durduğumda hala tek kelime etmemiştim. Bir zamanlar sosyal salon olan bina dairelere bölünmüştü ve Baird'inki en büyük ve en eşsiz olanıydı. Ana salon katedral gibiydi, tavanları o kadar yüksekti ki, burası bir konut gibi gelmiyordu. Dönemine ait pencereler korunmuştu, odanın batı ucundaki devasa, kiremitli şömine de öyle. Her iki yandaki pencere sıraları, bu odanın tarihsel kullanımını ele veriyordu.

Baird, Ainsley'in keskin tasarımcı gözüyle bu mekanı ev gibi sıcak hale getirmeye çalışmıştı. Her pencerede dramatik uzunlukta perdeler asılıydı, şöminenin yanında on iki kişilik bir yemek masası ve kahve masasının etrafında sandalyelerle donatılmış büyük bir köşe kanepesi vardı; hepsi yemek masasının ötesindeki büyük televizyon ekranına bakıyordu.

Odanın doğu ucunda, altı kişilik mermer ada mutfağı bulunan şık bir mutfak vardı. Mutfağın üzerinde, monte edilmiş bir taban üzerine bir asma kat yatak odası yer alıyordu. Yatak odası ile koridor arasında sadece cam bir korkuluk vardı.

Mahremiyet yoktu, ama tasarım muhteşemdi. Mutfağın her iki yanındaki kapılar, iki yatak odasına çıkan dar ve dolambaçlı merdivenlere açılıyordu. Bunu biliyordum çünkü bir keresinde film gecesi düzenlediğimizde, eve gitmek için çok yorgundum, bu yüzden onun misafir odalarından birinde kalmıştım.

Will, benim orada kalmamdan ciddi şekilde sinirlenmişti, bu yüzden bir daha asla öyle bir şey yapmadım.

"Lanet olsun Maia, konuş benimle." Baird anahtarlarını kahve masasına attı. " sessiz muamelesi beni delirtiyor

deliye çeviriyor.”

“Onun üzerinde sandığından daha fazla etkiye sahipsin, Maia.”

Ainsley'in güveniyle cesaretlenen ben, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup onu ateşli bakışlarımla yakmak için hazırlandım. "Seni delirtiyor muyum? Acil servisten alınması gereken kişi ben değilim!"

Bandajla sarılmış sağ ayak bileğini işaret etti. Bacağı da morluklar ve sıyrıklarla kaplıydı, çünkü o aptal chino şortunu giyip motosikletle yüksek hızda dolaşırken kaza yapmıştı. "Sadece burkulma."

"Oh, evet, bunu patronuna da anlat." Ona başımı salladım. "Sırada ne var, Baird? Parti, uyuşturucu ve kadınlar mı? Yine mi bu noktaya geldik?"

Koyu renkli gözleri parladı ve parmağını bana doğrulttu. "Yapma. Sana o saçmalığı yapmayacağımı söyledim ve ciddiye aldım. Bunu düşünmen bile beni sinirlendiriyor."

"Bu gece ölebilirdin, bu beni çok kızdırıyor."

Baird'in yüzünde çocuksu ve yalvaran bir ifade belirdi. "Haydi ama, sadece ufak bir kazaydı."

"Öyle mi? Yoksa Freddie bugün antrenmanda yaralandığı için dışarı çıkıp aklına gelen en aptalca şeyi mi yaptın?"

Onun donup kaldığını, ifadesinin temkinli ve mesafeli hale geldiğini gördüm.

O bakıştan nefret ediyordum. Baird'e hiç yakışmıyordu.

Omuzlarım çöktü ve ona doğru bir adım attım, ses tonum yatıştırıcıydı. "Bear... bununla başa çıkman gerek. Geçen yılki sakatlığın seni ne kadar etkilediğini kabullenmen gerek."

Çenesindeki kas seğirdi, gözlerindeki ani buz parçaları beni uyardı. "Terapistim beni iyileştirdi."

"Bu, korkmadığını kanıtlamak için hayatını tehlikeye atan saçmalıklara başlamadan önce miydi, sonra mıydı?" diye sordum, ses tonum nazikti.

O irkildi ve sonra alaycı bir şekilde güldü. Çirkin, tiz bir ses çıkardı. "Ben mi?" Bana doğru topallayarak bir adım attı. "Korkmuş olan ben değilim, My. Yaklaşan herkesi uzaklaştıran ben değilim. Aslında, ona yaklaşmak istemediği için bir adamla nişanlanan ben değilim."

Sözleri mideme yumruk gibi indi. "Baird." "Ben yaşıyorum, bebeğim. Sen sadece var oluyorsun."

Konuyu saptırmasına (ve bunu acı gerçeklerle yapmasına) kızgın olarak, incinmişliğimin ve Ainsley'nin önceki önerisinin beni yönlendirmesine izin verdim. "Belki de çok temkinli davrandım. Bu doğru. Belki de her şeyi biraz fazla kontrol etmeye çalıştım çünkü kontrolün olmadığı bir hayatın nasıl olduğunu biliyorum," diye hatırlattım ona ve o yine yüzünü buruşturdu, pişmanlığı belliydi.

Ama henüz bitmemişti. Ainsley haklıydı. Bazen, birini yıkıcı döngüsünden kurtarmak için acımasız olmak gerekir. "Hayatı dolu dolu yaşamakla, ölümün seni korkutmadığını kendine kanıtlamak için pervasızca davranmak arasında fark vardır. Seni önemseyen insanları düşünmeni istiyorum."

Sözlerim hedefine ulaştığında, yüzü solmuş, yüz hatları gerilmişti.

Baird'in ortaya çıkmasını bekliyordum. Yumuşamasını bekliyordum.

Ama onun korkusunu yüzüne vurmak onu sadece kızdırdı.

Sonuç olarak, rahat tavırlı Baird McMillan sözleriyle bir kadını adeta şişleyebiliyordu. "Senin için önümüzdeki üç ay boyunca partileri, içkiyi ve diğer kadınları bıraktım. Senin bu lanet kampanyan için. Ama bunun ötesinde hayatımı nasıl yaşayacağımı bana sen söyleyemezsin. Geçen hafta, aramızdaki ilişkinin sahte olduğunu gayet açık bir şekilde ortaya koydun, bunu unutma. Kimsenin sana yaklaşmasını istemiyorsan, sorun değil. Bu iki taraflı bir şey. O zaman bana gelip saçmalıklarını amatör psikolojik analizlerini

Çünkü terapiye ihtiyaı olan ben değilim, Maia. Yalnız ve sevgisiz kalacak olan ben değilim!"

Onun sözlerine karşı fiziksel olarak acı ığlığımı bastırırken, aptalca gözyaşları gözlerimi yakıyordu.

Son birkaç haftadır olan her şey... Lanet olası bir rüya dünyasında yaşıyordum.

Bunu biliyordum.

Onun hakkında böyle hissetmeme izin verirsem, beni inciteceğini biliyordum.

Ona dönüp baktığımda acı bir kahkaha kaçtı. Baird'in ifadesi gevşemişti, ama ben dikkat etmiyordum. Az önce söylediği şeyin ötesinde hiçbir şey göremiyor ya da duyamıyordum.

"Neye inanamadığımı biliyor musun... Bir an için aramızda gerçek bir şeylerin olduğunu düşündüm." Gözyaşlarımı silerek alaycı bir şekilde güldüm. "Ama ilk bašta haklıydım, değil mi? Flört ediyorsun, rahatça sevgi gösteriyorsun ve birine senin... senin ... ama artık benim hakkımda gerçekten ne düşündüğünü biliyorum. Ve komik olan şey... seni hiç kimseye açmadığım kadar sana açtım. Bu yüzden teşekkür ederim. Beni sevimmez biri olarak görenlerin listesine ekleyebileceğim bir kiři daha olduğunu bana gösterdiğin için teşekkür ederim. n kapıya doğru yürüdüm.

Baird bana doğru ilerledi ve topallayarak, çekinerek.

"Maia..." Kapı koluna uzandım.

"Maia, lütfen." Sözleri boğuktu. "zgnm, ben...

..."

"Bunu yapacak doğru kişi olmadığım açık, ama lütfen konuşacak birini bul. Kendi iyiliğin için. Annen ve kız kardeşin için. Seni tekrar hastanede o halde görmek zorunda kalmayı hak etmiyorlar. Ya da daha kötüsünü." Gelecekte duyduğum korku üzerime çöktü, ama sözleri zorla ağzımdan çıkardım. "Sen kurtuldun. Christina ve Hilary'ye gerçeği söyleyeceğim. Artık zgr bir adamsın. Bir daha beni arama, Baird. Hayatımda, kendimi bok gibi hissettiren senin gibi birine daha ihtiyacım yok

hissettiren başka birine ihtiyacım yok." Dairenden çıkıp kapıyı arkamdan çarptım.

O gözden kaybolur kaybolmaz gözyaşlarım akmaya başladı. Gözlüklerimin altından öfkeyle gözyaşlarımı sildim ve Grace'in arabasına koştum. Arabayı döndürdüğümde, Baird daireden topallayarak çıktı ve bana el sallamaya çalıştı.

Durmak için çok incinmiştim.

Bu, Will'den ayrılmaktan daha acı vericiydi.

Bu yüzden, çocukluğumdan beri yaptığım şeyi yaptım, annemden kurtulmak için tek savunmamdı bu. Baird'e karşı kalbimi sertleştirdim, onunla geçirdiğim en kötü yılları atlatmamı sağlayan hissizliği kullandım.

Hart Street Lane'e park ettiğimde, Baird telefonunu şarj etmiş ve beni arıyordu. Kapıma gelme alışkanlığını hatırlayarak, arabayı yeniden çalıştırdım ve evimden sadece üç dakika uzaklıktaki Beth ve Callan'ın evine gittim.

Babam ve Grace, beni şu anda görseler Baird'e kızarlardı. Garip bir şekilde, içimden bir parça bunu istemiyordu.

Beth ve Callan, Baird'i severlerdi.

Onlar İsviçre gibiydi.

O gece İsviçre'ye ihtiyacım vardı.

Beth, interkomun diğer ucunda benim sesimi duyunca şaşırdı ve penthouse dairelerinin kapısını açtığı anda benim yüzümde gördüğü ifade, endişeli bakışını daha da belirgin hale getirdi.

Callan onun arkasında duruyordu. "Maia, ne oldu?"

"Bu gece burada kalabilir miyim?" diye sordum, sesim kulağıma bile garip geliyordu.

"Tabii ki." Kuzenim beni içeriye davet etti ve nişanlısına endişeli bakışlar attı. "Maia, ne oldu?"

Kafamı salladım. "Sonra açıklayabilir miyim?" "Tamam."

"Yorgunum." Sesim robot gibi çıkıyordu.

"Sana misafir odasını göstereyim."

"Baird'e nerede olduğumu söyleme." Callan'a döndüm. Dudaklarını sıkıştırdı ama başını salladı. "Teşekkürler." Sersemlemiş bir halde Beth'i takip ederek koridordan geçip misafir odasına girdim.

"Sana bir şey getireyim mi?" diye sordu sessizce.

Kafamı salladım ve yavaşça yatağa uzandım. "Sadece uyumak istiyorum."

"Maia, beni korkutuyorsun."

Suçluluk duygusu beni sardı. Onların dairesinde kalıyordum ve tuhaf davranıyordum. Sözlerime biraz duygu katmaya çalıştım. "Ben iyiyim. Baird'den kaçınıyorum. Sabah açıklayacağım." Gerçeğin sonunda ortaya çıkacağı zaman.

Yarın işimi kaybedecektim. Baird'i

kaybetmişim.

Ve işimi kaybetmişim.

Hayatım pahasına bir uçurumun kenarına tutunur gibi uyuşukluğa sarıldım. Çünkü bırakırsam, kuzenim hayatımın geri kalanında beni utandıracak türden bir duygusal çöküşe tanık olacaktı.

"Yarın," diye fısıldadı Beth ve odadan çıkıp kapıyı arkasından kapattı.

Hayatın ne kadar çabuk değişebileceği düşüncesi çok rahatsız ediciydi.

.BÖLÜM YİRMİ İKİ

BAIRD

Bir patlama beni uykumdan uyandırdı.

Yorgunluk göz kapaklarımı, uzuvlarımı çekiyordu; sırtım ağrıyordu, kığım uyuşmuştu ve burkulmuş bileğim lanet olası bir şekilde zonkluyordu. Yüzümü ovuşturarak, sakalım avuç içlerimi gıdıklarken, uyanmaya çalıştım. Mide bulantısı midemi kapladı ve bu sadece uykusuzluktan kaynaklanmıyordu, çünkü Maia'nın dairesinin dışındaki koridora yayılan ışığa karşı gözlerimi kırptırtıyordum.

Saati kontrol etmek için telefonumu aradım.

Saat altı buçuktu ve o hala eve gelmemişti.

Endişe içimi kemiriyordu.

Pişmanlık ve kendinden nefret duygusu da buna eşlik ediyordu. Dün gece büyük bir uyanış oldu.

Evet, tamam. Kabul edebilirim. Geçen yıl kafamı kıldığım için kafam çok karıştı.

Artık sahaya her çıktığımda korktuğum gerçeğiyle yüzleşmek istemiyordum. Benim için çok önemli olan, kişiliğimin bir parçası saydığım bir spor dalına karşı hissettiklerimi kökünden değıştirmiş olduğu gerçeğiyle yüzleşmek istemiyordum.

Futbol, hayatımda iyi olduğum tek şeydi. Okul hiç kolay gelmemişti çünkü uzun süre hareketsiz oturmak zorunda kalmaktan nefret ediyordum. Okuma ve heceleme hiç

benim işimdi ve daha etkileşimli ortamlarda bilgiyi daha iyi sindirebiliyordum.

Sınıfta sürekli başarısız olduğumu hissediyordum. Ama futbol sahası benim başarılı olduğum yerdı. Orası, tüm hayal kırıklıklarımı ve endişelerimi, beni terk eden babama karşı hissettiğim tüm ergenlik öfkesini dışa vurabileceğim bir yer haline geldi. Orası, başarılı olduğum ve ailemi gururlandırdığım yerdı. Orası, benim gibi olan ve ailemin bir parçası haline gelen arkadaşlar bulduğum yerdı.

Orası benim güvenli
yerimdi. Ta ki öyle
olmaktan çıkana kadar.
Ve bu, içimde bir şeyi kırdı.

Ama bu, dün gece Maia'ya söylediklerimi mazur göstermez. O benim yalanlarımı görmüş diye, onu en kötü şekilde cezalandırdım. Onu hissettirdim... Yüzündeki ifade zihnimde sürekli canlanırken, duygular boğazımı tıkadı.

Benim için her şey olan tek kişiyi incitmişim. Bu acının verdiği ıstırap göğsümü yakıyordu.

"Neye inanmadığımı biliyor musun... Bir an için, aramızda gerçek bir şeylerin olduğunu düşündüm."

Lanet olsun.

"Seni hiç kimseye açmadığım kadar sana açtım."

Siktir, siktir, siktir.

"Bir daha beni arama, Baird. Hayatımda kendimi bok gibi hissettiren senin gibi birine ihtiyacım yok."

Bu... bu benim uyanma çağrımdı. Telefonumu kaldırıp Maia'yı tekrar aramak için, iki saniye çaldıktan sonra kesilince yüzümü buruşturdum. Sesli mesaja bile geçmedi. Kahretsin, umarım beni engellememiştir.

Beni sersemlemiş uykumdan uyandıran patlama sesi binada tekrar yankılandı ve bunun ön kapıdan geldiğini fark ettim. Ayak sesleri duyuldu, yukarı doğru bana doğru geliyordu. Ben

Gerildim, telefon parmaklarımdan sarkarken ayak sesleri yaklaşmaya devam etti.

Sonra o ortaya çıktı.

Rahatlama ve endişe karışımı bir duygu ile eğildiğim yerden doğruldum.

Maia aniden durdu.

Gözlüklerinin arkasındaki gözleri yorgun görünüyordu ve saçları dağınıktı. Giysileri, sanki içinde uyumuş gibi buruş buruş olmuştu.

O, hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

Dudakları aralandı, burun delikleri genişledi. "Ne... ne zamandır oradasın?"

Ben irkildim, ayağa kalktım ve onun dairesi önünde uyuduğum her santimi hissettim. "Bütün gece."

"Ne?" Sinirli bir şekilde anahtarlarını parmakladı. "Neden böyle bir şey yaptın?"

"Çünkü senin eve gelmeni bekliyordum." Kalbim hızla çarpmaya başladı, saçlarımı elime aldım. "Gelmediğinde endişelendim."

Sanki temas etmekten kaçınmak istercesine yanımdan geçip gitti. Kahretsin.

"Neredeydin?"

Maia bana temkinli bir bakış attı, bu da bana bıçak gibi bakmasından daha çok acı verdi. "Beth ve Callan'ın evinde."

En azından güvenli bir yerdeymiş. "Maia, özür dilemeliyim."

Anahtarlarını kapıya soktu ve başını salladı. "İşe gitmek için hazırlanmam lazım."

"Haklısın. Korkuyorum," diye patladım.

Durdu ama bana bakmadı.

"O sahaya her çıktığımda korkuyorum. Ve bu... bu çok acı verici, My. Çünkü hayatımın büyük bir kısmında burası benim evimdi. Burası benim kimliğimdi. Artık sahanın güvenli bir yer olmadığı bir dünyada nasıl var olacağımı bilmiyorum."

Sesimdeki boğuk duygulara rağmen, Maia bana baktı. Ona söylediğim kötü yalanlara rağmen, o muhteşem

menekşe rengi gözleri acı ile doluydu. Benim için. "Bear..."

Kendimi ona gitmemek için zorladım. Onun iyiliği için mesafemi korumak için. "Her konuda haklıydın. Kendimi, bana zarar verebilecek ya da daha kötüsü olabilecek aptalca şeyler yaparak bu durumdan kurtarmaya çalışıyordum. Partiler ve içkiyle kendimi uyuşturmaya çalışıyordum."

Devam etmemi bekledi.

"Bana saldırdım çünkü beni gerçekte yüzleşmeye zorluyordun."

Gözleri yaşlarla doldu ve ben de gözlerimin yandığını hissettim çünkü bu durumdan kendimi sorumlu tuttuğum için nefret ediyordum.

"Söylediğimi söyledim çünkü ben bir pisliğim. Ben bir pisliğim çünkü korkumun beni buna itmesine izin verdim. Ama sadece korkum değil." Ona doğru eğildim, gerçeğin taşıdığını hissederek. "Bu benim hayal kırıklığım ve sabırsızlığımdı... çünkü tanıştığımız andan itibaren seni bir arkadaştan daha fazlası olarak istedim."

Dudakları şaşkınlıkla açıldı.

Kafamı salladım. "Sana olan hislerimin hiçbir zaman platonik olmaması seni şaşırtmış olması beni sinirlendiriyor çünkü ne kadar özel olduğunu bilmelisin, Maia. Ne kadar *sevimli* olduğunu," dedim keskin bir şekilde. "Asla yalnız ya da sevgisiz kalmayacaksın. Asla. Sana bunu söylediğim için midem bulanıyor."

"Bear..." Yüzümde gerçeği ararken nefesi kesildi.

"Seninle sahte bir evliliğe evet dedim çünkü bunun bizim için ne kadar gerçek olabileceğini sana göstermek istedim."

İşte.

Gerçek ortaya çıkmıştı.

Maia nefesini tuttu.

"Ne?"

"Duydun beni." Şimdi ona yaklaştım, avuç içlerimi başının üstündeki kapıya dayadım, onu kapana kısırdım. Burunlarımız neredeyse birbirine değiyordu ve nefesinde yine o küçük bir duraklama oldu. O küçük duraklama bana umut verdi. "Özür dilerim, My. Seni incittiğim için özür dilerim. Sen,

incitmek istediğim son kişisin. Ve seninle birlikte olmak istiyorum. Sadece kampanya için değil. Gerçekten."

Nefesi sert, kısa ve kesikti, yanakları kızarmıştı. "Hatta... benim hakkımda bildiklerin olmasına rağmen mi?"

Tanrım, onun annesini, verdiği zararlar yüzünden öldürebilirim. "Bildiğim tek şey, senin gibi birinin olmadığı ve herhangi bir erkeğin sana ait olmaktan şanslı olacağı," diye fısıldadım.

Gözleri yine cam gibi parladı. "Ciddi güven sorunlarım var, Bear."

"Biliyorum. Güven sorunlarından korkmuyorum."

"Derin sulara dalmış olacağız. İki ay sonra *evlenmemiz* gerekiyor."

" biliyorum. It was my idea." I grinned, sensing her savunmasının çöktüğünü hissetti.

"Ben... Senin diğer insanlarla flört etmeni sevmiyorum ve senin..."

Kahretsin. "Senin için önemli olduğu için başkalarıyla flört etmemek zor bir şey değil. Tüm cinsel enerjimi sana yöneltmekten oldukça mutluyum."

"Tek kadınlı bir erkek olabilir misin?"

"Tanıştığımız andan beri tek kadınlı bir erkek oldum."

Yüzünde bir şey belirdi. "Hayır, değilsin."

"Duygusal olarak öyleyim. Aylarca, başka bir adamla evlendiğini izlemek zorunda kalacağımı düşündüm ve bunun beni ne kadar üzdüğünü bilemezsin, My. Şimdi seni elde etme şansım varken, bunu sikişerek tehlikeye atacağımı bir saniye bile düşünürsen, beni hiç tanımıyorsun demektir."

"Bear..."

"Seni ikna edeceğim." En son yapmak istediğim şey olmasına rağmen geri adım attım. "Her şeyi sindirmeni bekleyeceğim çünkü seni ne kadar istesem de, benimle sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da birlikte olmak istemenizi istiyorum."

Ben merdivenlere doğru çekilirken, o bana bakmaya devam etti. "Bear..."

"İstediğin kadar zaman al," diye zorla kendimi zorladım. "Ne istediğine karar verdiğinde ben burada olacağım." Sonra tüm irademi kullanarak, dönüp merdivenlerden inmeye başladım, ağrıyan bileğime dikkat etmemeye çalışarak.

"Eve vardığında bana mesaj at da iyi olduğunu bileyim," diye seslendi, sesi titriyordu.

"Tamam, güzelim."

"Ve futbol sahasının artık güvenli bir yer olmadığı konusunda konuşacağız. Bana bunu söyleyip, unutmamı ya da seni yalnız bırakmamı bekleyemezsin."

Ne olursa olsun affedildiğimi bilerek gülümsedim. "Biliyorum. Konuşacağımıza söz veriyorum," diye cevap verdim. "Görüşürüz."

Umarım çok geç olmadan.

'İN YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜ

MAIA

Telefonumun bip sesiyle, elimi elbisenin cebine soktum, Baird'in mesajıma cevap verip vermediğini görmek için o kadar acele ettim ki, telefonu cebimden çıkardığımda parmaklarımdan kayıp düştü.

Telefon, önümdeki adamın kafasının arkasına çarptı.

Nefesim kesildi. "Aman Tanrım, çok özür dilerim!" O bana dönüp sert bir bakış attığında yanaklarım ateş gibi yandı.

Solumda oturan Grace, ben ayaklarımızın arasındaki boşluktan telefonumu beceriksizce almaya çalışırken kahkahasını bastırdı. Telefonumu elime aldığımda, saçlarımı geriye attım, koltuğumda dik oturdum ve adama aceleyle bir kez daha özür diledim.

Yüzündeki ifade yumuşadı ve flörtöz bir sırıtışa dönüştü. "Telefonuna numaramı kaydedersen seni affederim."

Tamam, hakkını vermem gerek, bu çok ustacaydı.

Cevap veremeden, babamın eli benimle adamın arasına girdi. "Kızımınla olmaz, Ric."

Ric'in bakışları, Grace'in solundaki yerinden uzanarak araya giren babama kaydı. O sırada Grace ve babamın evinin yakınındaki yerel bir futbol sahasının tribününde oturmuş, Lockie'nin 16 yaş altı liginde Glasgow'dan bir takımla oynadığı maçı izliyorduk.

"Kızın mı?" Ric, benimle babam arasında bakışlarını gezdirerek şaşkınlıkla sordu. "Asla, dostum."

"Onunla genç yaşta evlendin. Bu yine de onun için çok yaşlı olduğun anlamına geliyor, o yüzden gözünü oğlundan ayırma ve benim çocuğuma bakma." Babamın ses tonunda bir uyarıdan fazlası vardı.

"Zaten nişanlı, yani bu konu tartışmalı," Grace tatlı bir gülümsemeyle gerginliği yatıştırmaya çalışarak bize hatırlattı.

"Evet, tamam." Ric rahatsız görünmüyordu ama sonra arkasını dönüp başının arkasını ovuşturdu.

Kendimi suçlu hissettim, ama bu, telefonumun ekranını yüzüme tutmamı engellemedi.

Arayan Baird'di.

Maça gelmeden önce ona mesaj atmıştım.

Bana zaman tanımak istediğini biliyorum, ama haber vermek istedim. Konuşmak istersen ben buradayım.

Ben ben çok endişeli ki sonunda
sonunda itiraf oyunda yaralanmasından sonra
oyun konusunda kafasının karışık olduğunu itiraf etti.
Sonunda mesajına cevap vermişti.

Her şey yolunda. Bugün Blantyre'deki arkadaşlarla birlikteyim. Sen iyi misin?

Parmaklarım ekranın üzerinde uçuyordu.

Lockie'nin maçını izliyorum. Gerçekten iyi olduğun sürece sorun yok mu?

Telefonu daha yeni indirmiştim ki tekrar bip sesi geldi.
Baird'in cevabı kalbimi hoplattı.

İyiyim. Bir dahaki sefere mesaj attığında veya aradığında, bizim hakkımızda konuşmaya hazır olduğun için olacak.

Onun inatçılığına içimden homurdanarak telefonu cebime geri koydum.

"Evet, Lockie!" Babam aniden bağırdı, ayağa kalktı ve diğer ebeveynlerle birlikte alkışladı.

Kahretsin, kardeşim gol attığında orada değildim. "Lanet olası adamlar dikkatimi dağıttı," diye homurdandım, küçük kardeşim

takım arkadaşlarıyla kutlamasını izlerken.

Grace, babamla birlikte alkışlarken bile omzuyla bana dirsek attı. "En son bir erkek için böyle davrandığında Charlie'ye aşık olmuştun!" diye bağırdı tezahüratların arasında.

Charlie lise aşkım ve ilk büyük aşkımdı. Onunla babamla yaşamak için Edinburgh'a taşındığımda tanışmıştım ve Londra'daki üniversiteye gitene kadar lise boyunca çıkmıştık. O Aberdeen'e gitti ve ben uzun mesafeli bir ilişki yaşamak istemedim. Geriye dönüp baktığımda, bunun nedeni onun başka birine aşık olmayacağına güvenmememdi. O zamanlar bizimkini aşk sanıyordum, ama öyleyse bile, o sadece gençlik aşkıydı. Her şeyi kapsayan, tutkulu, onu düşünmeden duramadığım, yokluğunda özlediğim bir aşk değildi.

Will'e karşı hissettiklerim de öyle değildi.

Birine karşı böyle hissedebilecek kadar kendimi bırakamadığımdan endişelenmeye başlamıştım. Baird, söylediği kadar bana derinden bağlıysa... Tamamen bağlanamadığım için incitmek isteyeceğim son kişi oydu.

Onunla birlikte olmaktan beni alıkoyan şey bu muydu?

Tezahüratlar dinip oyun yeniden başladığında Grace'e yaslandım. "Sonra... konuşabilir miyiz? Sadece sen ve ben?"

Grace endişeyle kaşlarını çattı, ama başını salladı. "Tabii ki, tatlım."

Doğaçlama bahçe partisinin gürültüsü, ailemin evindeki her odada duyulabiliyordu. Lockie'nin takımı, onun iki gol atması sayesinde kazandı ve o da bazı arkadaşlarını bizim eve davet etmek istedi. Babam kabul etti, ve şimdi on çocuk ve onların aileleri

Grace ve babamın arka bahçesine sıkışmışlardı, babam ise nadiren kullandığımız barbeküde hamburger ve sosisli sandviçleri pişiriyordu.

Grace'den beni yukarıya kadar takip etmesini istemeden önce bir çizburger almıştım.

Grace ve babamın yatak odasına girdiğimizde Lockie'nin kıkırdamasını duyabiliyorduk. Sesi takip ederek pencereye gittim ve babamın küçük kardeşimle birlikte ızgarada çalışırken onu güldürdüğünü gördüm.

Grace, birkaç saniye onları izlerken yanımda memnuniyetle iç geçirdi. Lockie, babamın minyatür bir versiyonuydu. Birçok yönden birbirlerine çok benziyorlardı. Garip bir şekilde, kan bağı olmamamıza rağmen ben daha çok Grace'e benziyordum.

"Keşke her gün bugün gibi olsaydı," diye mırıldandı Grace, gözlerinde tanıdık bir şefkatle. "Ama hayat bu kadar kolay olsaydı, bu anların ne kadar değerli olduğunu asla anlayamazdık."

Beni ve babamı bir araya getiren ve onun sürpriz bir kızı olduğunu öğrenmesinin yarattığı kargaşada bizi bir arada tutan, işte bu tür bir anlayış ve sevgiydi. Babamın hapis hayatının travmasını atlatmasına yardım eden, Grace'in sevgisiydi. Hâlâ onun kabuslarını ve bunların beni ne kadar korkuttuğunu hatırlıyorum. Grace, onu sakinleştirebilen tek kişi gibi görünüyordu. Bu hâlâ geçerliydi.

"Sence ben de birini senin babamı sevdiğin gibi sevebilir miyim? Onun seni sevdiği gibi?"

Şaşkınlıkla bana baktı. "Zaten seviyorsun. Bizi o kadar çok seviyorsun ki."

"Tabii ki seviyorum. Benim demek istediğim... romantik bir şekilde."

"Oh." Grace elimi tuttu ve beni yatağın ucuna götürerek yanına oturttu. "Konuşmak istediğin şey bu muydu? Will mi? Yoksa Baird mi?"

"Will'den haber almadım." Bu doğrudu. Daireme geldikten sonra ondan bir daha haber almamıştım. "Onu hayatımdan çıkarmak rahatlatıcı, ama bunun benim hakkımda ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Onu sevmediğini gösteriyor. Dahası, bence o senin kendini iyi hissetmeni sağlamıyordu."

Gördün mü? Çok zekisin. "Onunla ayrılmadan önce bunu biliyor muydun?"

Grace biraz gergin bir şekilde dudağını ısırıldı.

"Grace?"

Yavaşça nefes verdi. "Sen yetişkin bir kadınsın, bu yüzden insanlarla ilgili kararları sana bırakıyorum. Ama Will hakkında şüphelerim var mıydı? Evet."

"Babamın vardı mı?"

Grace burnunu kırıştırdı. "Şey..."

"Grace!"

"Baban onu sevmiyordu. Senin için ona karşı nazik davranıyordu. Ama onun kendini beğenmiş olduğunu ve paraya çok önem verdiğini düşünüyordu."

"Neden bana bunu söylemediniz?"

"Çünkü senin için bizim fikirlerimiz önemli ve bu çok hoş olsa da, fikirlerimizin senin için bir şeyleri mahvetmesini istemedik."

Düşünmeden onu sıkıca kucakladım. Grace şaşkınlıkla burnunu çekti ama bana karşılık olarak sarıldı. Başımın üstüne öpücük kondurdu ve "Bu ne için?" diye sordu.

"En iyi ebeveynler olduğunuz için." İç geçirdim ve geri çekildim, yüzümdeki ifadeyle tüm endişeli düşüncelerimi ortaya çıkardım.

O, yüzümü şefkatle avuçladı. "Tatlım, ne oluyor?"

Ona her şeyi anlattım. Baird ile olan arkadaşlığımı. Ona karşı hissettiğim duyguların giderek artmasını. Onun ruhsal durumuyla ilgili endişelerimi. Onunla konuşmaya çalıştığımda aramızda çıkan tartışmayı. Beth'e kaçışımı. Beth, Baird ile aramızdaki süregelen hikayeyi ona anlatmış olmama rağmen, her gün beni arayıp nasıl olduğumu soruyordu. Sonra Baird'in başından beri bana karşı gerçek duygular beslediğini söylediğini de anlattım.

"Herkes bunu görebilirdi tatlım." Grace bana inanamayan bir bakış attı. "Sen nasıl göremedin?"

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim. Baban bile Will'in seni ve Baird'i birlikte gördüğü anda başının belada olduğunu söylemişti."

"Olamaz!"

O gülümsedi. "Evet, tabii ki. Tanrım, Maia... Baird girişken bir karakter ve flörtöz bir çapkın olabilir, ama aynı odada olduğunuzda seni bir şahin gibi izliyor. Seni eğlendirmek ve sevgini kazanmak için bir köpek yavrusu gibi peşinden dolaşıyor."

Onun bu tanımına dudaklarım seğirdi.

"Neden nişan konusunda endişelendiğimi sanıyorsun? Onun için endişeleniyordum. Senin, onun sana karşı gerçek duygularını inkar ettiğini düşünüyordum."

"İnkâr etmiyordum," diye cevap verdim, biraz nefes nefese, bu kadar kör olabileceğime inanamadan. "Sadece... Baird yakışıklı, popüler ve tam bir çapkın. Neden istediği kadar kadın varken benimle birlikte olmak için bu fırsatı kaçırsın ki?" Gözlerim yaşlarla doldu. "Benim istediği tek şeyin ben olduğumu ve tanıştığımızdan beri tek istediğinin ben olduğumu söyledi. Ama bunu inanmak neden bu kadar zor geliyor? İnanmaktan çok korkuyorum çünkü o beni incitebilir. Ve aramızdaki bu şeye teslim olsam bile, onu her zaman engelleyeceğimden, bu yüzden onu asla sevemeyeceğimden çok korkuyorum."

Üvey annemin gözleri, yüzümü avuçlarıyla okşarken sempatik gözyaşlarıyla parladı. Başparmaklarıyla düşen gözyaşlarımı sildi. "Sevgili Maia... Sen ve ben birçok yönden birbirimize çok benziyoruz. Ailem, tıpkı annen gibi, bana değersiz hissettirdi. Ve küçük. Ve bir noktada, ben de buna inanmaya başladım. Bu yüzden... çok yakışıklı bir adam binama taşındığında, Baird'in maceralarını çocuk oyuncağı gibi gösteren bir çapkın, ona karşı hemen savunmaya geçtim."

"Baba," diye fısıldadım. Ona kim olduğumu söylemek için dairesine gittiğim günü hala hatırlıyorum, o dışarıdaydı.

Grace ile tartışarak indi. O zaman bile aralarında öyle bir kıvılcım vardı ki, tartışan bir çift olduklarını sandım.

"Onun yerleşmek istemesine neden tüm kadınlar arasından benim seçildiğimi anlayamıyordum. Bu sana tanıdık gelmiyor mu, Maia?"

Omuzlarım çöktü. "Böyle hissetmene çok üzıldüm." Grace, tanıdığım en zarıf, en zeki ve en nazik kadındı. Babama meydan okurdu. Her zaman öyle olmuştu. Babam da ona meydan okurdu. Aklı başında hiç kimse onları birlikte görüp, mükemmel bir çift olmadıklarını düşünmezdi.

Onun güzel gözleri yüzümü yıkadı. "Annenin zihninde o kadar kontrolden çıkmış bir tohum ekmiş olmasından nefret ediyorum ki, onun yabancı otları ve dikenlerinin ötesinde herkesin gördüğü şeyi göremiyorsun. Maia, gerçekten önemli olan her yönden güzelsin. Nazıksın, düşüncelisin, zorbaları nefret ediyorsun ve herkesin kendini görülmüş hissetmesini sağlamaya çalışıyorsun. İnsanların genellikle özgüvenle karıştırdığı yetenek ve azmine sahipsin, oysa bu sadece doğduğunuz hayata asla geri dönmeme kararlılığından ibaret. Bir de dış görünüşünün güzelliğı var. Bunu söylemekten nefret ediyorum Maia, ama bence bu, annenin ihmalinin olduğı kadar, kendini görme şeklinin de suçlusu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Senin fiziksel güzelliğın babanı korkutuyor ve her zaman korkutmuştur, çünkü bu güzellik seni kötü niyetli insanların hedefi haline getiriyor. Yine de, ne kadar güzel olduğunun bu kadar farkında olmamak, senin en sevdiğim özelliklerinden biri. Ama bu, kendini net bir şekilde görmeni engelliyorsa, o zaman durum değışir." Burnumuz neredeyse birbirine değıcek kadar yaklaştı. "Fiziksel güzelliğini bir tehdit olarak gören sığ insanlar her zaman olacaktır. Senin karakterin hakkında varsayımlarda bulunacaklar. Ve ya seni yıkmaya çalışacaklar, böylece kendini net bir şekilde artık ya da seni

Çünkü görünüşün yüzünden, ve onlar buna çok değer verecekler, seni kaybetmemek için sana o kadar değerli olmadığını inandırmaya çalışacaklar."

Onun açıklamaları karşısında nefesimi tuttum çünkü Will'den bahsettiğini biliyordum.

Ve muhtemelen Charlie hariç, şimdiye kadar sahip olduğum diğer tüm erkek arkadaşlarımdan bahsediyordu, çünkü Charlie kimseye böyle bir şey yapmayacak kadar tatlı biriydi.

"O kadar da güzel değilim," diye homurdandım.

Grace başını salladı, sessizce, hüzünle gülümsedi. "Evet, ylesin, canım."

"İnsanlar sığ pislikler, değil mi?" diye mırıldandım, yıllar boyunca yaşadığım etkileşimleri ve ilişkileri düşünürken gözlerim yaşlarla doldu. Doğrusu, insanlar beni gerçekten tanımadan önce yargılanmıştım. Kendimi utanç duymayacağım bir şekilde dünyaya sunmak için kıyafetlerimi ve makyajımı kullanmam, insanların benim hakkımdaki önyargılarını sadece pekiştirmişti.

"yle olabilirler. Ama Baird seni bundan daha fazlası olarak görüyor, My. Sana baktığında, *seni* gerçekten görüyor. Ve gördüklerini çok seviyor."

Baird gerçekten bu kadar açık mıydı? Ben gerçekten bu kadar kr mydm? "Gerçekten mi?"

"Evet. Seni asla yanlış ynlendirmeyeceğimi biliyorsun. O yüzden, tanıştığınız andan itibaren seninle gerçek bir ilişki istediğini söylediğinde, ona inanıyorum. Bence yeterince derinlemesine düşünürsen, sen de inanırsın."

BAIRD

İkinci kattaki balo salonunun balkonunda durup sahili ve ötesindeki denizi seyrederken, deniz havası saçlarımı dalgalandırıyordu. Blantyre Kalesi ve Malikanesi, konumu nedeniyle Callan ve benim dikkatimizi çekmişti.

Şehirden uzak değil ama sahilde. Yatak odaları ve ortak alanlardan manzara. Geniş, bakımlı bahçeler.

Neyse ki, arazinin bakımı yıllar boyunca yapılmıştı, bu yüzden sadece bakım gerektiriyordu. Ancak, pahalı şeyler yenilenmemişti. Çatı, sıhhi tesisat ve elektrik gibi. Duvarlar ve zeminlerin sökülmesi gerektiğinden, şu anda büyük çaplı bir yeniden dekorasyon ve restorasyon çalışması da devam ediyordu. Mülkün batısındaki spa binasının inşaatı da hızla devam ediyordu. Her şey tamamlandığında ve sağlam bir pazarlama planı hazırladığımızda, Blantyre'nin en lüks destinasyon haline gelmesini amaçlıyorduk.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu John yanımda.

"Her şey yolunda, iyi görünüyor."

"Beyler."

Döndüğümüzde Braden Carmichael ve Callan'ı balo salonunda, her yerde toz örtüleri ve iskelelerle dururken gördük.

"Öğle yemeği terasta servis ediliyor." Braden çenesini salladı ve döndü. Callan onun yanına geldi, John ve ben de onu takip ettik.

John spa inşaatı hakkında sohbet etti. İleride Callan, Braden'ı güldüren bir şey söyledi. Yaşlı adam, babacan bir hareketle Callan'ın ensesini sıktı.

Callan için mutlu olarak içimden gülümsedim. Beth'in onun komşusu olduğu ortaya çıktığında, geçmişinden gelen bu muhteşem kadına karşı gösterdiği düşmanca tavrının bir anlamı olduğunu anladım. Biraz pisliklik yapıp, ne pahasına olursa olsun onu Beth'e yönlendirmeye çalıştım. Onunla flört ederek onu kıskandırmak da dahil.

Sonunda, kendilerini toparladılar ve akıllı olan herkesin yüzlerine patlayacağını görebileceği sıradan bir ilişkiye başladılar. En yakın arkadaşımın bir kadına bu kadar kapıldığını hiç görmemiştim. Beth ve Callan birbirlerine aşık olduklarını itiraf edip nişanlandıklarında, bu durum tüm ilgili kişiler için bir rahatlama oldu.

Callan için bonus, Beth'in ailesi idi. Arkadaşım, gençken annesini ve üvey babasını kaybetmişti. Babası, var olan en berbat babaydı. O kadar kötüydü ki, benim babamın ortadan kaybolmasına sevinmişim. Braden aşırı koruyucu bir babaydı ve Beth'i kimseye emanet etmekte zorlanıyordu. Ama iyi bir adamdı. Callan'ın ona karşı ciddi olduğunu fark etmişti. Ve Callan'ın babasını eskiden tanıdığı için, Callan'ın neyle uğraştığını da biliyordu. Koruyucu baba modunu bir kenara bırakıp Callan'ı oğlu gibi hissettirmeye başladı.

Sırf bu yüzden bile Braden benim sadakatimi ve teşekkürlerimi hak ediyordu. İş dünyasındaki ve emlak sektöründeki tecrübesi, Blantyre'deki yatırımımızı değerli kılıyordu, ama bu, Callan için kişisel olarak yaptıklarının yanında ikinci planda kalıyordu.

"Aklın başka yerde," dedi John, ellerini ceplerine sokmuş, kalenin içinden geçip masanın kurulduğu bahçeye doğru yürürken. Garsonlar bize öğle yemeğini servis etmek için bekliyorlardı. Hayat böyleydi, değil mi?

"Sadece mutlu musun diye merak ediyorum," dedim, yalan söylemeden.

Arkadaşım iç geçirdi. "Sana yalan söylemeyeceğim, oynamadığım için depresyonda değilim... ama bu işi seviyorum." Etrafımızı işaret etti. "Düşündüğümden daha çok seviyorum. Ve enerjimi bu işe yatırmak daha akıllıca. Futbolcular, onları transfer etmek için birbiriyle yarışan takımlar olsa bile erken emekli oluyorlar."

Öyle yaptılar. Bu yüzden Callan ve ben beş yıl önce emlak yönetimi işine başladık ve altı haneli sözleşme paramızı futbol kariyerimizden sonra da devam edecek bir şeye yatırdık.

Her zaman, ya yaşlandığım için ya da sakatlık nedeniyle otuzlu yaşların sonunda emekli olacağımı düşünmüştüm.

Artık hiçbir şeyden emin değildim. Özellikle de Maia'ya korkularımı sonunda yüksek sesle itiraf ettikten sonra.

Callan ve Braden ile masaya oturduk. Callan'ın müstakbel kayınpederi uzun boylu, geniş omuzlu, kalın pazılı bir adamdı. Orta yaşlı bir adamda olması gereken göbek yoktu. Adam benim kahramanım gibiydi. Kadınların sürekli ona baktığını gördüm, o ise onlara bakmıyordu bile. Onun gibi seksi bir karısı olsaydı ben de bakmazdım. Tabii bunu onun yüzüne söylemezdim. Onların ev partilerinden birinde Joss Carmichael ile flört ettiğimde bunu zor yoldan öğrenmişim. Braden Carmichael, evliliklerinin on yıllar geçmesine rağmen hala sahipleniciydi. Bana, daha zayıf bir adamı öldürebilecek bir bakış attı. Ben de "Anladım. İzin olmadan flört yok" diye cevap verdiğimde, Joss beni nazikçe itti ve fısıldayarak bağırdı: "Kaç. Kendini kurtar."

Bence bu sadece kısmen şakaydı.

Yemekler önümüze konduğunda, Braden kahvesinden bir yudum aldı ve çelik mavisii gözleriyle bana bir bakış attı. Bu bakışı anlamadım ve hoşuma da gitmedi. "Pennington's için sosyal medya kampanyası iyi gidiyor."

John inledi, Callan ise yüzünü buruşturdu.

Braden kaşlarını çatı. "Ne? Uygunsu bir şey mi söyledim?"

John başını salladı. "Ben sadece... bu konuyu açmazdım."

Çocuklara Maia ile kavgamdan bahsetmişim, çünkü Callan zaten biliyordu. Onlara her şeyi doğruyu anlattım (John zaten tahmin etmişti) ve ona her şeyi itiraf ettiğimi, Maia'nın da bunu sindirmek için zaman ayırdığını söyledim. Onlara, Maia'nın endişesinden dolayı her gün bana mesaj attığını ve bunun onu zaten çok sevdiğim halde daha da çok sevmeme neden olduğunu söylemedim.

Braden gözlerini kısarak bana baktı. "Ne yaptın?" "Ben mi?"

Öfkeyle homurdandım. "Neden benim yaptığımı varsayıyorsun?"

"

"Maia benim için yeğen gibidir," diye açıkladı, ses tonu uyarı dolu. "Aksini kanıtlanana kadar, suçlu sensin"

. Ne oldu?"

Kahretsin. Bu insanların eski İskoç klanları gibi olduklarını unutmuşum. Kan bağı olmasa da birbirlerini aile olarak görüyorlardı. Genelde bunun bir sınıf farkı olduğunu düşünürdüm. Ama artık öyle düşünmüyorum, çünkü bu aynı zamanda klan içinde olan biten her şeyi bilmeye hakları olduğunu düşündükleri anlamına da geliyordu.

"Söyle ona." Callan omuz silkti. "Sen ona zaten söyledin, o da muhtemelen annesine ve babasına söylemiştir."

"Ona her şeyi anlatmadım. Onu korkutmak istemiyorum."

"Ona ne söyledin?" Braden, yırtıcı görünüşünün aksine rahat bir tavırla sordu.

Lanet olası klan üyeleri.

Ah, neyse, ne önemi vardı ki? "Kampanya sahteydi. Maia iş yerinde bu işe bulaştı ve Will'den ayrıldıktan sonra acilen bir nişanlıya ihtiyacı vardı. Ben de bu görevi üstlendim ve kampanyada onun sahte nişanlısı olup onunla evlenmeyi kabul ettim."

"Ne?" Braden başını salladı ve Callan'a döndü. "Neye ilham verdiğini görüyor musun?" Callan ve Beth'in sahte bir ilişkiye başladıklarını kastetti, çünkü Beth ona aşık olan ve reddederse işine karışabilecek bir adamı uzaklaştırmaya çalışıyordu. O zamanlar çoğu insan bunu bilmiyordu. Her şeyi daha sonra itiraf etmişlerdi.

Callan bir yudum su içmeden önce burnunu çekti.

Braden bana döndü. "Dürüst olmak genellikle daha iyi sonuç verir."

"Öyle mi?" Sakalımı elime aldım. "Sadece Maia'ya karşı gerçek hislerim olduğu için evet dedim ve bunun sonunda ona bizim sahip olabileceğimiz şeyi fark ettireceğini düşündüm. Ama ona onu gerçekten önemseydiğimi söyledim ve düşünmesi için zaman ayırması gerektiğini söyledim... ve lanet olsun, zaman ayırıyor."

Yaşlı adam beni düşündü. "Maia sadece geçici bir heves mi yoksa..."

"O benim aradığım kadın," dedim, onu sadece becermek istediğimi ima eden hiçbir şeye izin vermeden. "Gerçi ona bunu açıkça söylemedim. O çekingen biridir. Onu korkutmak istemem. Ama belki de çoktan korkuttum bile."

Braden başını sallayarak sırttı. "Siz genç nesil, kadınlar konusunda çok önemli bir şeyden yoksunsunuz."

"Öyle mi?" Kaşlarımı kaldırdım. "Bizi aydınlat, Obi-Wan."

Bana kuru bir bakış attı. "Sabır. Ve sabır işe yaramazsa, bir kadının savunmasını yıkarak yoluna devam etmenin işe yaradığını gördüm."

"Buldozer gibi mi?" Kafamı salladım. "Bu kırmızı bayrak gibi geliyor. Ben yeşil bayrağım dostum."

"Ne demek istediğini anlasaydım sana katılırdım. Jocelyn'in yüksek savunmasını aşmak için yaptıklarımın pişman değilim. Sonunda çoğu insanın hayalini kurduğu türden bir evliliğe kavuştum." Kendini beğenmiş bir şekilde omuz silkti.

Merakımdan sordum: "Ne yaptın?"

Yüzünde kurt gibi bir sırıtış belirdi. "Jocelyn seks dışında benimle ilgilenmek istemiyordu. Seks'i onun savunmasını aşmak için kullandım. Benimle konuşmasını, bana güvenmesini sağladım. Neyle karşı karşıya olduğumu anladığımda, kirli oynadım. Onu kıskandırdım, böylece bir gün yanlarında olmayabileceğimi ve benim başka biriyle birlikte olduğumu düşünmenin acı verici olduğunu fark etmesini sağladım. Bana aşık olduğunu itiraf etmesini sağladım. Bu onu çok kızdırdı, ama sonra barışmak eğlenceliydi."

"Aldattın mı?" diye merakla sordu John.

Callan gerildi. "Bunu duymamalıyım."

Braden'ın yüzü sertleşti. "Hayır, aldatmadım. Flört ettim. Bizim ilişkimiz ciddi değildi, bu yüzden tepki almak için başka biriyle birlikte olduğumu söylemiş olabilirim."

"Bu çok acımasızca." Callan ona şaşkın şaşkın baktı.

"Öyleydi, ama Jocelyn için gerekiyordu. Ve işe yaradı. O anda kendimi pislik gibi hissetmiş olsam da, şimdi pişman değilim."

"Baird diğer kadınlarla flört etmede iyidir," dedi John, bariz olanı söyledi.

"Baird diğer kadınlarla flört etmekte iyidir," dedi John, bariz olanı ifade ederek.

"Güven bana, diğer kadınlarla flört etmek Maia'yı sadece uzaklaştırır."

"O zaman yapma. Biliyorum izleyicilerinizi izleyicilerini Maia ... Onun Onun geçmişini biliyorsunuzdur herhalde?"

Başımı salladım.

"O zaman Maia'nın neden duvarlar ördüğünü biliyorsun. Bunun için iyi nedenleri var. Ne yaparsan yap, Maia gibi birinden vazgeçmemelisin çünkü o bunu bekliyor. İkimiz de onun değerli olduğunu bildiğimiz halde, çabaya değmezmiş gibi davranmamalısın. Gururun incinse bile, onun güvenini kazanana kadar çabalamaya devam etmelisin. Aksi takdirde, onu ve güvenini hak etmiyorsun."

"Gurur mu?" John ani gerginliği yatıştırmaya çalıştı. "McMillan, Maia söz konusu olduğunda gururdan eser yok."

Omuz silktim. "Haksız sayılmaz."

Braden güldü ve koltuğunda rahatladı. "İyi. Her neyse, bu konuyu açmamın bir nedeni vardı. Kampanya için düğün mekanı ayırtıldı mı?"

"Pennington, Almondbrae'yi ayırttı. 27 Ağustos. Ayrıca, sana söylediklerimi kimseye anlatamazsın, yoksa ben ve Maia yasal olarak başımız büyük belaya girer."

"Çay ve kek eşliğinde kadınlarla dedikodu yapan birine benziyor muyum?"

Sadece başımı sallamanın daha güvenli olacağını düşündüm.

"Doğru. Pennington's, Almondbrae ile olan sözleşmeden çıkabilir mi?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Neden?"

"Çünkü balo salonunu düğün için zamanında bitirebileceğimizi düşünüyorum. Töreni orada yapabilirsiniz. Resepsiyonu da burada." Braden etrafımızı işaret etti. "Sosyal medya kampanyasında yer almak karşılığında hepsi ücretsiz olacak. Rezervasyonları on sekiz ay önceden alabilmek için sistemimizi kurup çalışır hale getireceğiz."

On sekiz ay, açılış yapmayı planladığımız zamandı.

"Bu harika bir fikir." Callan başını salladı. "Ne dersin, Baird?"

"Keşke ben düşünseydim," diye katıldım. "Ama karar Pennington's'a kalmış."

"Bir şekilde onları ikna edeceğini düşünüyorum." Braden, istediğini elde etmeye alışkın bir adamın kendinden emin gülümsemesini gösterdi. "Kim bedava bir şeyi reddedebilir ki?"

Ben burnumu çekip başımı salladım. "Haklısın. Ne yapabileceğime bir bakayım."

Umarım düğün günü geldiğinde, Maia "Evet" dediğinde, bu onun için de benim için olduğu kadar gerçek olur.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MAİA

O sabah, defalarca olduğu gibi, zihnim Baird'e kayıyordu, elimdeki gelinlik önümde bulanıklaşıyordu.

Onu özlüyordum.

Söz verdiği gibi bütün hafta boyunca benimle iletişime geçmemişti. Yarın tanıtım çekimimiz vardı, o yüzden o zamana kadar konuşma fırsatı bulursak daha iyi olacağını biliyordum.

Ancak, şimdi kalbim beynimin duygusal ve zihinsel jimnastik yapmasına neden oluyordu. Mesela... Baird'in mesaj atmamasının nedeni, biraz mesafe koyduktan sonra benimle gerçekten birlikte olmak istemediğine karar vermesi miydi? Mantıklı olarak, bizim hakkımızda konuşmaya hazır olana kadar tekrar konuşmayacağımızı açıkça söylediği için büyük olasılıkla yanıldığımı biliyordum. Ama Baird konusunda pek mantıklı davranamıyordum ve bu da beni korkutuyordu.

Dönüp duruyordum. Düşüşte dönüp durduğumu gör. "Maia. Maia?"

Hızla gözlerimi kırptım, canlı renkli, renk bloklu, baldır boyu çay elbisesi tekrar odak noktama geldi. Başımı kaldırdığımda Eli'nin bana baktığını gördüm.

"İyi misin?" diye sordu, uzun tırnaklı elini bana doğru sallayarak. "Tamamen dalmışsın."

"Üzgünüm." Yüzümü buruşturdum. İşime odaklanmam gerekiyordu. Gelecek yılki Ascot için özel bir yaz koleksiyonu hazırlamamız gerekiyordu

Londra mağazalarımızda satılmak üzere özel bir yaz koleksiyonu hazırlamamız gerekiyordu. Elbiseyi kaldırdım ve yüzümü buruşturdum. "Bence hepsi yanlış. Benim için hayır."

"Katılıyorum." Eli dudaklarını büzdü. "Bana Lady FitzRoy'dan çok Lady Gaga'yı andırıyor."

Başımı sallayarak, elbiseyi indirimli ürünler için ayrılmış rafa koydum. Tasarımcılar bize gelecek koleksiyonlarından örnekler gönderdi ve biz de mağazada satmak istediklerimizi seçtik. Ancak, Ascot özelliğini gelecek yaz mağazada satmaya karar verdiğimiz kıyafetlerden oluşturunca, bu da gelecek yıl için topladığımız tüm örnekleri gözden geçirmemiz gerektiği anlamına geliyordu.

"Tık tık."

Becky'nin sesini duyunca gerildim, ama dönüp odaya girmesini izledim. Eli'ye gülümseyerek platform topuklu ayakkabılarını işaret etti. "Seni kaltak. Gucci'yi benden önce kaptın!"

Eli kendini beğenmiş bir şekilde sırttı. "Sana söylemiştim Becks. Harika görünmüyorlar mı?" "Becks" daha iyi görebilsin diye ayak bileklerini çevirdiler.

"Çok güzel. Onları benden daha iyi taşıyorsun," dedi içtenlikle.

Bu şok edici bir etkileşim değildi. Becky, Eli ve Liza'ya karşı her zaman dostça davranırdı. Bana odaklandığında, neredeyse fark edilmeyecek kadar soğuk bir dönüşüm yaşandı.

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm, ama Hilary seni görmek istiyor.

Acil bir durum."

Eli dudaklarını *O* şeklinde birleştirdi.

Becky'nin beni yine mahvetmek için başka bir şey yapıp yapmadığını merak etmeye başladığımda içimi bir korku kapladı. "Bir sorun mu var?"

Omuz silkti, ama gözlerindeki kindar parıltı hoşuma gitmedi. "Beş dakika içinde konuşmak istiyor." Eli'ye bir gülümseme daha attı. "İçki. Dome. Saat yedi. Liza da gelsin."

"Orada olacağız, hayatım, Gucci ve diğerleri." "Hiçbir ipucu bile yok mu?" diye Becky'nin sırtına sordum.

Omzunun üzerinden bana baktı. "Göreceksin," dedi şarkı söyler gibi bir sesle ve sonra havalı havalı uzaklaştı.

Ve anladım.

Bir şeyler çeviriyordu.

Eli'nin kaşları çatıldı. "Bu ne demek oluyor?"

Becky'nin çalışanlarımla bu kadar samimi olması ya da onların Becky'nin bana karşı pasif-agresif tavırlarını ve sahte tatlılığını görememeleri beni rahatsız etmemeliydi. Ama bu durum canımı sıkıyordu ve beni paranoyak ve yalnız hissettiriyordu.

Yine de, Grace ile sohbetimden sonra, onun tam da bunu amaçladığını merak etmeye başladım. Belki Becky'yi kızdıracak bir şey yapmamıştım ve belki de sorgulamayı bırakıp kendimi savunmaya başlamanın zamanı gelmişti.

Paranoyak davranmıyordum.

"Becky, Liza'ya benim hakkımda bir şey söylemiş olabilir mi?"

Eli dudaklarını büzdü ve özel dikim bir kalem elbiseyi kapmak için döndü. "Bu daha çok Ascot tarzı, değil mi?"

Kalbim kulağımda atıyordu. "Eli? Lütfen, eğer bir şey biliyorsan..."

Eli iç çekerek gözlerini devirdi ve elbiseyi askıya geri koydu. "Tamam, ama Becks ve ben arkadaşız, bu yüzden sana söylersem okulda dedikodu yapıyormuşum gibi hissederim."

"Eli?"

"Ugh, bunu sana sadece kendi nedenlerini öğrenmek istediğim için söylüyorum. Becks, Liza'ya geçen yıl Liza ve benim Noel ikramiyesi alamamamızın sebebinin sen olduğunu ağzından kaçırmış. Senin yönetime, ikramiyeleri hak edecek hiçbir şey yapmadığımızı ve asistanların ve yardımcı satın alma görevlilerinin ikramiye almamaları gerektiğini söylediğini söylemiş."

Kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Ne?"

Eli kaşlarını kaldırdı. "Bu konuda gerçekten şok olmuş görünüyorsun."

"Çünkü bu bir yalan!" Başımı salladım ve sesimi alçaltarak, "Eli, neden buna inandın? Bu sana mantıklı geliyor mu?"

Ben nasıl bir patronum? Ayrıca Becky bu konularda içeriden bilgi sahibi değil. O pazarlama departmanında çalışıyor, maaş departmanında değil.

"Hilary'nin ona söylediğini söyledi."

"Neredeyse on yıldır bu şirkette çalışıyorum ve Hilary Erstwhile'ın iş dışında konuşmadığını size söyleyebilirim. Becky yalan söyledi. Ve açıkça belirtmek isterim ki, patronunuz olarak bu konuyu Liza ile konuşacağım," diye nazikçe hatırlattım. "Her zaman dürüst olacağım. Geçen yıl Noel ikramiyesi almadınız çünkü bütçede yoktu. *Ben* de Noel ikramiyesi almadım ve Christina da dayanışma içinde kendisine teklif edilen ikramiyeyi reddetti. Umarım bu saçmalığa inandığınız için ikiniz de kendinizi çok aptal hissediyorsunuzdur."

"Yalan mıydı?"

Başımı çevirip kapıda duran ve bana ağzı açık bakan Liza'yı gördüm.

O anda, sadece Becky'nin beni ezmesine izin vermediğimi, sözde astlarımda da bunu yapmasına izin verdiğimi fark ettim.

"Evet, yalandı."

Liza odaya girdi, yanakları kızarmıştı. "Becky neden yalan söylesin ki?"

"Buna cevap veremem. Şu andan itibaren sana söyleyebileceğim tek şey, kendi departmanımda saygısızca davranılmayacağım. Çok uzun zamandır senin kötü tavırlarına göz yumdum, seni kızdıran şeyin ne olduğunu merak ettim. Meğer hiçbir şey yokmuş." İki çalışanıma öfkeyle baktım. "Liza, bundan sonra bana daha iyi davranmanı bekliyorum, yoksa başka bir satın alma asistanı bulurum. Senin ve Becky'nin beni ezmesine artık tahammülüm kalmadı. Anlaşıldı mı?" Ellerim o kadar titriyordu ki, yanlarımda yumruk yaptım.

Liza gözlerini kocaman açarak başını salladı.

"Tabii ki. Özür dilerim." Eli'ye baktım.

Gülümsediler. "Bravo patron. Bu çok uzun zaman aldı ve seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkürler. Sanırım şimdi kusmaya gideceğim."

Liza şaşkınlık ve utançla bana bakarken onlar güldüler.

"Hilary'yi görmeden olmaz."

"Hay aksi." Neredeyse unuttuyordum. "Çalışmaya devam edin. Liza, Eli'ye yardım et. Umarım çok uzun sürmez.

Hilary'nin ofisine giderken bacaklarım hala titriyordu, ama midemde bir korku hissetmiyordum. Aslında, Eli'nin cevabı bana güç vermişti. Liza, Becky'nin saçmalıklarına inanmaya hazırsa, onun benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değildi. Bana saygılı davranmaya başladığı sürece, önemli olan tek şey buydu.

Hilary'nin kapısını çalarken, Christina'nın burada olması için ısrar etmeli miydim diye düşündüm.

Becky kapıyı açtı ve içeri girmem için işaret etti. İçeri girerken o yılanı dik dik bakma isteğimi gizledim. Meslektaşlarımın kulaklarına başka ne tür küçük yalanlar fısıldıyordu acaba?

Patronumun patronu, yaptığı görüşmeyi aniden sonlandırdı ve ayağa kalkarak, masasının karşısındaki koltuğa oturmam için işaret etti. Yüzünde, beni buraya çağırma nedenini ele veren hiçbir ifade yoktu.

Becky, beni sonsuza dek rahatsız eden bir şekilde, ofiste kalarak kapının yanında durdu.

Ben oturur oturmaz, Hilary masanın etrafından dolaşıp masanın kenarına oturdu. "Cennette sorunlar olduğu bilgisi bana ulaştı."

Şaşkınlıktan çenem seğirdi. Beklediğim bir şey değildi. "Anlamadım?"

"Görünüşe göre, sen ve müstakbel damat konuşmuyorsunuz."

Ne... Becky'ye baktım... ve işte! O kötü niyetli gülümsemesini gösterdi. Hilary ona bir bakış attı ve Becky ifadesini sildi. Kötü niyetini öğretmenden saklayan yaramaz bir kız öğrenci gibi.

Öfkem kaynamak üzereydi, ama Becky'ye bu zevki tattırmayacaktım. Bunun yerine Hilary'nin sorgulayan bakışlarını karşıladım. "Ne duyduğunuzu bilmiyorum, ama yanlış bilgilendirilmişsiniz. Görünüşe göre bu konuda çok fazla dedikodu dolaşıyor."

"Ne demek istiyorsun?"

Hilary'ye pazarlama müdürünün entrikacı bir kadın olduğunu söyleyerek Becky'nin oyununa gelmek istemedim. "Sadece yanlış bilgilendirilmişsin demek istedim."

"Gerçekten mi? Çünkü Becky, seninle Baird arasındaki bir tartışmayı duymuş ve görünüşe göre, bütün hafta boyunca birlikte görülmemişsiniz. Bunun kampanyamıza nasıl olumsuz etki edebileceğini tahmin edebilirsin."

Sakin ol. Sakin ol.

Becky'nin bu yeni manipülasyonu ne amaçladığını bilmiyordum. Dahası, bana karşı bu saçma intikamını ne kadar ileri götüreceğini de bilmiyordum, ama beni takip ediyor olabilir miydi?

Hayır. O sadece ikinci bir iş arkadaşıydı. Dengesiz biri değildi. Değil mi?

"Becky bir şeyi yanlış duymuş olmalı, çünkü sana kasten yanlış bilgi vermeyeceğini biliyorum," dedim, ikircikli tavrıyla ödül almayı hak eden kibar bir ses tonuyla. "Baird ve ben hâlâ birlikteyiz, hâlâ birbirimizi seviyoruz ve hâlâ kampanyaya çok bağlıyız. Diğer işleri ve yaz eğitimi nedeniyle onun için yoğun bir hafta oldu, bu yüzden kamuoyunda birlikte görünmedik. Bu, evde birlikte olmadığımız anlamına gelmez." Becky, ürkütücü bir takipçilik yaptığını itiraf etmedikçe, aksini kanıtlayamazdı.

Hilary başını salladı ve ayağa kalktı. "Güzel. Bunu duyduğuma sevindim. İş gününü bölerek özür dilerim, ama bu işe çok yatırım yaptığımızı ve sormak zorunda olduğumu anlarsın." Becky'ye sinirli bir bakış attı ve kapıdan uzaklaşması için işaret etti. "Maia'nın işine dönmesine izin ver, sen de öyle yapmalısın."

Hilary'nin ofisinin kapısı arkamızdan kapanır kapanmaz Becky yoluma çıktı ve kaçışımı engelledi.

"Yalan söylediğini biliyorum. Bu şirketin itibarını tehlikeye atarsan, peşine düşecek ilk kişi ben olacağım, bunu sana kibarca uyarıyorum."

Yeterince katlandım.

Beni pislik gibi davranmasından ve bunu şirketin iyiliği bahanesiyle yapmasından bıkmıştım. "Bir iş arkadaşını yalan söylemekle suçlamak ciddi bir suçlamadır Becky, ve ben bunu hafife almam. Örneğin, Eli ve Liza'ya geçen yıl Noel ikramiyesi alamamalarının sebebinin ben olduğumu söylediğin için seni asla suçlamam."

Yanakları kızardı ve kendini ele verdi. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Liza ve Eli'ye karşı dik durduğum için cesaretim artmıştı, devam ettim. "Benimle sorunuz ne bilmiyorum. Ama yalanlar yaydığınızı öğrenirsem, iftirayı ciddiye aldığım için harekete geçmek zorunda kalacağım. Beni tekrar yalan söylemekle suçlarsan ya da kariyerime müdahale edersen, örneğin, benim iznim olmadan beni bir kampanyaya dahil edersen, artık oturup hiçbir şey yapmadan beklemek istemiyorum. Bir kez daha yanlış bir adım atarsan, seni insan kaynaklarına şikayet ederim." Onun yanından geçmek için hareket ettim.

Kolumu tuttu ve beni çok şaşırttı. "Bırak beni, yoksa şu anda bana yaptığın taciz ilk şikayetim olacak."

Becky kolumu bıraktı, yanakları kıpkırmızıydı, gözleri nefretle parlıyordu. "Yaparsan, Hilary'ye senin ve Baird'in bunu uydurduğunuzu söylerim."

Gözlerimi kırpmamaya çalıştım. "Anlamadım?"

"Senin yalancı olduğun biliniyor. Will hakkında bir ay boyunca yalan söylediğini biliyorum. Will'den Baird yüzünden ayrılmadın. Will'den ayrıldın çünkü o seni benim arkadaşım Birgitta için terk etti. Hatta seni terk ettiği günü bile biliyorum. Sana kampanyadan bahsettiğim gündü."

Şok ve anlayış bir anda ortaya çıktı. Beni bu yüzden mi nefret ediyordu? Birgitta onu bana karşı kıskırttığı için mi?

Bir dakika.

Beni kampanyaya aday gösterirken, ayrıldığınızı bildiğini istemeden itiraf mı etti?

"Will'den ayrıldığım günü biliyorsan, Will ve benim ayrıldığınızı bilerek beni bu sosyal medya kampanyası için önerdin ve Pennington's bizi seçerse beni gerçekten zor bir duruma sokacaktın."

Bir adım geri çekilirken yüzündeki ifade sertleşti. "Bunu kasten yaptın. Burada burada."

Cevap yoktu. Sadece o taş gibi bakış vardı.

"Neden?" Kesin olarak bilmek istedim. "Sana ne yaptım ki, Becky? Lütfen söyle. Birgitta ile arkadaş olduğun için mi?"

O kibirli bir şekilde burnunu çekti. "Seninle bir sorunum yok, Maia. Paranoyan hakkında bir uzmanla konuşmalısın." O sahte gülümsemesini takındı ve yanımdan geçip gitti.

Öfke ve hayal kırıklığı gözyaşları doldu gözlerime. Becky'nin davranışına bir cevap bulamadım, ama bunun burada bitmeyeceğinden emindim. Bana burada işleri zorlaştırmaya kararlıydı... Beni buradan ayrılmaya mı zorlamak için? Kovdurmak için mi? Ve bunu kanıtlamayı zorlaştıracak bir şekilde yapıyordu.

O anda görmek istediğim tek bir kişi vardı.

Bana inanan kişi.

Sanki Baird düşüncelerimi duymuş gibi, öğle molam sırasında bana mesaj attı.

Yarın mekan tanıtım çekimi öncesinde konuşmalıyız.

Yine kafam karışmaya başladı, acaba fikrini mi değiştirmişti? Onun teklifine cevap vermek için çok mu geç kalmıştım?

?

Cevap verirken parmaklarım titriyordu.

Çekimden önce yarın yüzmeye ne dersin?

Onun cevabı anında geldi.

Her zamanki saatte.
Orada görüşürüz.

Flört yok. Şaka yok. Doğrudan konuya giriyor.

Aman Tanrım. Midem rahatsız edici bir şekilde altüst oldu. Ya fikrini değiştirmişse?

Bu düşünce beni paniğe boğdu.

Aynen öyle, bu kadar uygunsuz bir zamanda, aramızda ne olmasını istediğimi tam olarak biliyordum.

Çok geç kalmadığımı ummak zorundaydım.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

MAIA

Bugün Becky hakkında ortaya çıkan gerçekler, yarın Baird'i görecek olmanın heyecanı ve aramızdaki ilişkinin nasıl gelişeceğini bilememek nedeniyle, o akşam Joss ve Braden Carmichael'ın kapısını çaldığımda çok gergindim.

Sahte teyzem ve amcam, oğulları Luke için üniversite mezuniyet partisi veriyorlardı. Luke, Carmichael ailesinin ortanca çocuğuydu. Beth en büyüğü, Elle ise on altı yaşında en küçüğüydü. Luke, Glasgow'da hukuk hazırlık bölümünden mezun olmuş ve yazın ardından Edinburgh'daki hukuk fakültesine devam ediyordu. Portekizli erkek arkadaşı Afonso da Edinburgh'daki aynı hukuk fakültesine devam ettiği için Luke ondan ayrılmak istemediği için eve dönmeye karar vermişti. Glasgow'da birinci sınıftan beri birlikteydiler ve deli gibi aşıktilar.

Luke tasarımcı kıyafetlerine çok düşküncü ve ben sık sık Pennington'daki indirimimi onun için kullanırdım. Parti başka biri için olsaydı, muhtemelen bir bahane uydururdum, ama Luke'u seviyordum ve onun sıkı çalışması için kutlanmayı hak ediyordu.

Joss kapıyı açtı ve beni kucakladı. "Baban ve Grace geç kalacaklar. Anlaşılan Lockie bu gece bir arkadaşında kalmak istemiş, önce onu bırakacaklar."

Gözlerimi devirdim. "Bazen o çocuğa biraz akıl vermek istiyorum. Onunla vakit geçirmek isteyen bu kadar büyük bir ailesi olduğu için ne kadar şanslı olduğunu bilmiyor."

Bana anlayışlı bir gülümsemeyle baktı ama "O bir ergen. Ailesi şu anda onun için neredeyse birer mobilyadan ibaret. Zamanla düzelecektir." dedi.

Onaylayarak başımı salladım ve Joss'u takip ederek büyük şehir evinden herkesin toplanmış, içki içip atıştırmalıklar yiyip sohbet ederken müzik dinlediği büyük mutfak/aile odasına geçtim.

Luke ve Afonso, Elle, Braden amca, Braden'ın kız kardeşi Ellie teyze ve kocası Adam amca vardı. Shannon teyze, kocası Cole amca, Cole amcanın kız kardeşi Jo teyze ve kocası Cam amca vardı. Cam amcanın en iyi arkadaşı Nate amca ve karısı Olivia teyze, Ellie teyzenin üvey kız kardeşi Hannah teyze ve Hannah teyzenin kocası Marco amca vardı.

Sonra da biz çocuklar.

Ben ikinci neslin en büyüğüydüm. Beth ikinci en büyüğüdü. Bahçede seslerini duyabildiğim daha küçük çocuklar da vardı: kuzenlerim, Shannon teyze ve Cole amcanın çocukları Freya ve Catriona, Jo ve Cam'in en küçüğü, geç doğan Louis. O ve kuzenim Belle arasında yedi yaş fark vardı, ama Belle'i odada görmedim.

Ama Beth'i gördüm. Ada mutfağının yanında durmuş gülüyordu.

Callan ve Baird ile birlikte.

Sanki beni hissetmiş gibi, Baird kapıya doğru baktı ve koyu renkli gözleri ısındı.

Biraz nefesim kesildi. Onun burada olacağını bilmiyordum. Yine de onu görmek... Onu görmeyeli sanki bir ömür geçmiş gibi hissettim.

"Her şeyi sindirmen için sana zaman vereceğim, çünkü seni ne kadar istesem de, benimle birlikte olmak istemenizi istiyorum, sadece fiziksel olarak değil."

O gece söylediği sözler milyonlarca kez zihnimde yankılandı.

"Maia, geldin!" Luke akrabalarının arasından nazikçe geçerek odanın diğer tarafına geldi.

Yakışıklı sözde kuzenimi gördüğümde her zamanki gibi mutlu oldum. "Mezuniyetini kutlarım!" Sardığım paketi uzattım.

Onun muhteşem mavi gözleri parladı. "Bana bir şey almana gerek yoktu." Hediyeıı alırken yanağıma öpücük kondurdu.

Afonso onun yanında belirdi ve kıyafetime baktı. "Maia, her zamanki gibi şık görünüyorsun."

Leopar desenli eteğıme, kısa siyah tişörtüme ve kahverengi deri brogues ayakkabılarıma baktım. Bu benim yaz akşamları için giydiğim gündelik kıyafetimdi. "Şık mı? Gerçekten mi?"

"Kağıt torba giysen bile şık olabilirsin," dedi Afonso, melodik Portekiz aksanıyla. "Bu çok adaletsiz. Seni bunun için nefret etmem gerekirdi, ama o kadar sevimlisin ki yapamıyorum."

"Hediye ikiniz için, bu beni nefret etmekten alıkoyarsa," diye alay ettim.

Çiftin gözleri parladı ve Afonso, Luke'a hediyeıı açması için işaret etti.

Tüm bu etkileşim boyunca, Baird'e bakmamak için elimden geleni yapıyordum.

Ama başaramadım.

Lily'nin küçük kız kardeşı January, muhteşem bir peri gibi Baird'in yanında belirdi. Lily'nin bana January'nin Baird'e aşık olduğunu söylediğı anı, January avuçlarını Baird'in göğsüne bastırıp başını flörtöz bir şekilde eğmeden saniyeler önce aklıma geldi.

Tırnaklarım avuç içlerimi ısırdı, ama dikkatimi tekrar Luke ve Afonso'ya verdim.

Luke, ikisinin de sevdiğini ama alamadığını bildiğim çok pahalı kolonyadan bir değil iki şişe aldı. Pennington'da stokluydu, bu yüzden indirimli aldım. "Sen yapmadın..."

Omuz silktim, yüzlerindeki neşeyi sonuna kadar tadını çıkardım. "Evet."

Bir anda, iki yakışıklı adamın kucaklamasına kapıldım ve yanaklarım öpücüklerle doldu. Gülerek, bakışlarım istemeden Baird'inkilerle buluştu. Gözleri bana karşı sıcak ve şefkatliydi.

Göğsümde umut yeşerdi.

Sonra January, Baird'in sakallı yanağını avucunun içine aldı ve biraz agresif bir şekilde onun dikkatini kendine çekti.

"Ne oluyor lan?" kendimi durduramadan mırıldandım. "Oh, evet, o." Luke başını onların yönüne çevirdi.

"Senin nişanlın içeri girdiğinden beri onunla flört ediyor. Onunla biraz konuşsan iyi olur."

Bunu yapmak için yaklaşmadan, January tüm vücudunu Baird'e yasladı ve ona fısıldadığı şey, onun bana panik bir bakış atmasına neden oldu.

O küçük... "Affedersiniz, beyler." Odanın diğer ucuna doğru yürüdüm ve Beth, January'yi bir dal gibi kırabilmeden önce bana selam vermek için döndü. Kollarını bana doladı ve dişlerini sıkarak, "Lütfen onu öldürme," dedi.

Benim tepkim, dişsiz, sinirli bir gülümseme ve Callan'a ısırılmış bir merhaba oldu. Gözlerim Baird'inkilerle buluştu. Uzun, gergin bir sessizlik, sanki hepimizin birbirine bağlı olduğu ve giderek daha da gerginleşen bir ip varmış gibi uzadı.

...

Onun sıcak kahverengi gözlerine bakarken, etrafımdaki her şey - sohbetler, müzik - kayboldu.

"Oh, geleceğini sanmıyordum, Maia." January, elleri hala nişanlının göğsündeymiş gibi bana sırttı.

Ona keskin bir bakış attım.

Ellerini yanlarına indirirken, kötücül bir mizah ifadesini yumuşattı. "Baird'e, nişanınızın sahte olduğundan şüphelendiğimi söylüyordum."

Oh, kahretsin. Sakin bir ses tonuyla sordum, "Neden böyle söylüyorsun?"

"Kanıtlar çok sağlam. Will'den ayrılalı çok az zaman geçmişti. Pennington's ile yapılan kampanya. Baird'in gazetede yer alan maceraları. Kulübün yeni bir sahibi olması ve belki de Baird'in maceralarının gazetede yer almasından hoşlanmaması. Bence senin bir nişanlıya ihtiyacın vardı, Baird'in ise davranışlarını düzeltmesi gerekiyordu, ve voilà!"

O gerçekten kendi iyiliği için fazla zekiydi. Eğer onun araştırmasının konusu ben olmasaydım, çok gurur duyardım.

Yapılacak tek şey Beth'i geçip, January'yi nazikçe yana çekmek ve sözde sahte nişanlıma o kadar yaklaşmaktı ki göğüslerim göğsüne değiyordu. "Merhaba" diye fısıldadığımda nefesinin kesildiğini duydum ve sonra avuç içlerimi sert göğüs kaslarının üzerinden kaydırıp boynunun arkasına götürdüm. Tanıdık tıraş losyonunun kokusu ve vücutlarımızın birbirine değmesi, ensemde ve göğüslerimde karıncalanma hissi uyandırdı. Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı onun dudaklarına bir kez, iki kez dokundum...

Kollarını belime sıkıca doladı ve beni derin, tamamen uygunsuz bir öpücükle yakaladı, bu da başımı döndürdü ve rahmimin derinliklerinde bir heyecan uyandırdı.

Baird'in beni bırakmasının tek nedeni, ıslık çalınmasıydı.

Bir an için, birbirimizin dudaklarına karşı nefes nefese kaldık. Cildim yanıyordu ve bacaklarımın arasında zonklayan bir ihtiyaç hissettim.

Oh tanrım.

Yalnız olmadığımızı hatırlayarak, topuklarımı indirdim ve omzumun üzerinden January'ye baktım.

Koyu renkli gözleri eğlenceyle doluydu. "Yani... bu, onunla bir şans denemem için kenara çekilmeye niyetin olmadığı anlamına mı geliyor?"

"Baird, senin şansını deneyebileceğin bir nesne değil, Jan. Biliyorum erkekler nesneleştirilmiş kadınlar yüzyıllardır ama

tersine nesneleştirme sadece kötü feminizmdir."

"Saygıyla katılmıyorum."

"Saygıyla mı? Tamam, saygıyla... Eğer nişanlımla bir daha flört edersen, dairenizin her yerine ölü balık saklayan ben olacağım."

Jan selam verdi bana. "Mesaj alındı. Ben beğendim bu yeni

Saldırgan olan sensin. Ve bu olayın başlangıçta sahte olmadığına ikna olmasam da, o öpücükte neredeyse patlayacaktım, bu yüzden müdahale etmemle aklını başına topladığın için mutluyum. Senin adına sevindim, kuzen. Will sıkıcı birine benziyordu. Baird kesinlikle daha iyi bir seçim. Odayı geçip Lily ve erkek arkadaşı Sebastian'ın arasına girdi. Ne dediği bilinmez ama Sebastian kahkahalarla gülmeye başladı.

Bizi bir araya getirmek için kasten Baird ile flört mü etmişti? "Sanırım o, tanıdığım en sevimli, en kurnaz kişi," diye mırıldandım.

Baird belimi sıktı. "Onunla flört etmiyordum." Ona güven verici bir gülümseme attım. "Biliyorum."

O kadar rahatlamıştı ki, vücudunun gevşediğini hissettim. "Öyle mi?"

"Biliyorum." Onun kişisel alanından çıktım ama gözlerimin dolaşmasına engel olamadım. Benim gibi o da sade siyah bir tişört, kot pantolon ve siyah spor ayakkabı giyyordu. Dövmeleri dışında tek süslemesi, her zaman taktığı karbon akıllı saatiydi. "İyi görünüyorsun."

"Sen her zaman güzel görünürsün."

Aramızda yine o garip çekim hissi vardı, sanki diğer herkes ortadan kaybolmuş gibiydi.

Callan balonumuzu patlattı. "Eğer ikiniz orada durup birbirinizi gözlerinizle sikmeye devam ederseniz, başka bir yere gidin. Bu beni çok rahatsız ediyor."

Baird güldü.

Beth ile sinirli bir bakışlaştık. Çenesini yukarı doğru kaldırdı. "İkinci kattaki oturma odası boş. Orada konuşurken biraz mahremiyetiniz olur."

Minnettarlıkla ona teşekkür ettim ve sonra Baird'e elimi uzattım.

Tereddüt etmeden kabul etti, beni bırakmayacakmış gibi sıkıca tuttu. Bunun yerine, onu partiden dışarı çıkardım, Shannon teyzemin meraklı bakışlarından kaçınamadım. Baird ile nişanlandığımı telefonda ona anlatmıştım, ama yüz yüze konuşma fırsatımız olmamıştı. Yüzündeki ifadeden, bunun çok yakında değişeceğini anladım.

Carmichael'ın şehir evi, Edinburgh'un hayallerinin vücut bulmuş haliydi. Bu evde bebek bakıcılığı yapmış ve yatıya kalmıştım, bu yüzden evi iyi tanıyordum. Zemin katta, üç kapı Joss ve Braden'in birkaç yıl önce yenilediği devasa mutfaka, bir televizyon odasına, bir misafir yatak odasına, bir banyoya ve Braden amcanın ofisine açılıyordu. Bir üst katta ise ana yatak odası, büyük bir ikinci oturma odası ve Joss teyzenin en çok satan romanlarını yazdığı ofisi vardı. En üst kat, Beth, Luke ve Elle'nin büyüdüğü yerdi. Her birinin bir yatak odası vardı ve banyoyu paylaşıyorlardı. Şimdi sanırım orada sadece Elle kalıyordu. Carmichael ailesi, evin Gürcü mimarisinden hiçbir şey kaybetmeden modernize etmişti.

"Burası harika," diye Baird, onu üst kata çıkarırken gergin sessizliği bozdu.

"Mmm-hmm." Zar zor konuşabiliyordum. Kalbim hızla atıyordu. Biraz başım dönüyordu. Çünkü o ve ben oturma odasına adımımızı attığımızda, aramızdaki şeyler sonsuza dek değişecekti.

Sorun, olduğumuz yerde kalamayacak olmamızdı.

Değişmek zorundaydık.

Onun dostluğunu kaybetmekten çok korkuyordum.

Ancak, ne kadar gergin olsam da, *ikimizin* olasılığını kaybetmekten daha çok korkuyordum.

Karamsar, rahat oturma odasında, kapıyı kapattım kapıyı kapattım ve Baird'i kapıya yaslanmak için serbest bıraktım.

Elini bıraktığım yere bakarak, ihtiyatlı bir ifadeyle odanın içine doğru ilerledi. "Konuşmak mı istemiştin?"

"Seni özledim," diye patladım.

Baird, sehpa ile büyük U şeklindeki kanepenin arasında durarak bana doğru bir hamle yaptı. Yüzünde düşünceleri açıkça okunuyordu ve bu bana cesaret verdi.

Kapıdan uzaklaştım. "Bear... eğer benimle ciddi olduğunu ve beni asla kasten incitmeyeceğini söylersen, o zaman... sana inanacağıma söz veririm."

Gözleri parladı ve bana doğru bir adım attı, sesi duygudan boğuklaşmıştı. "Maia, seninle ciddiym ve seni *asla* kasten incitmeyeceğim."

Kulaklarımda kan uğuldadı ve nabzım çılgınca atmaya başladı. Dudaklarım titreyerek bir sonraki sözlerimi söyledim. "O zaman ben zaten seninim."

Baird, beni doğru duyduğundan emin değilmiş gibi bana baktı.

"Bear... sen..."

Aramızdaki mesafe saniyeler içinde ortadan kalktı ve ağzı benim ağzıma çarparak beni susturdu. Rahatlama ve açlıkla inledim. Baird güçlü kollarını bana doladı, beni sert göğsüne sıkıca bastırdı ve bir anda cildim arzuyla alev aldı.

Bu, bir yıldan fazla bir süredir bastırılmış cinsel çekiciliğin saniyeler içinde duygusal bir bağa dönüşmesiydi.

Baird, onun çaresiz öpücüklerine karşılık verdiğimde inledi ve aniden ayaklarım yerden kesildi ve geriye doğru hareket ederken elleri uyluklarımı kavradı. Beni şaşırtıcı bir kolaylıkla kaldırdı ve bu beni tamamen tahrik etti. Sırtım kapıya çarptı ve Baird'in aç öpücükleri yoğunlaşırken bacaklarım Baird'in kalçalarına dolandı.

Dudakları nihayet benimkilerden ayrıldığında, çenemden kulağıma kadar öpücükler yağdırdı, sakalları tenime değiyordu, duyularım aşırı yüklenmişti. Başım dönüyordu ve zihnimin bir köşesinde, burada bunu yapmamamız gerektiğini biliyordum, ama ağzımdan bunu durdurmak için kelimeler çıkmıyordu. Baird'in dudakları bir kez daha benimkilere dönerek ateşli bir öpücük verdi

ve tek düşünebildiğim şey o ve beni hayatımda hiç bu kadar canlı hissettirmediydi idi.

O sertleşmişti ve biz birbirimize sürtünüyorduk, açgözlülükle inliyor ve inliyorduk. Ellerim tişörtünün altına girip heykel gibi vücudunu keşfetmeye başladı ve onu çıplak görmek için can atıyordum, böylece dudaklarımla her bir kıvrımını haritalayabilecektim.

Baird aniden öpüşmemizi kesince, nefes nefese kaldım, vücudum tatminsiz arzuyla titriyordu. O güzel koyu renk gözlerde sadece şehvet yoktu. Hayranlık da vardı. Baird McMillan bana sanki ben... *her şeyimmişim* gibi bakıyordu.

Bacaklarımdaki nabız hızlanmaya başladı. "Bear." Ne istediğimi bilmiyordum, ama o biliyor gibiydi. Yüz hatları kararlı bir istekle sertleşti. Beni ayağa kaldırıp eteğimin kumaşını tutup uyluklarımdan yukarı doğru çekerek gözlerime bakarken, ben nefesimi tuttum.

Yapmamalıyız

. Burada

olmaz.

Gerçekten, gerçekten yapmamalıyız.

"Yapmamalıyız," diye nefes nefese söyledim.

"Bekleyemem." Onun sesini hiç böyle duymamıştım. Derin, erkeksi, seks dolu bir homurtuydu ve görünüşe göre, benim erojen bölgelerimle doğrudan bağlantılıydı. Onun ses tonuna neredeyse inledim. "Neredeyse iki yıldır senin amını yalamayı hayal ediyorum ve artık seni tatmak için daha fazla bekleyemem."

Aman Tanrım. Lanet olsun... Onun sözleri karşısında dizlerim resmen titredi.

Baird'in zafer dolu ifadesinin ardından parmakları iç çamaşırlarıma dolandı. O benim külotumu sertçe aşağı çekince, heyecandan bir kez daha inledim. "Bear!"

"Şşş, güzelim." Baird gözlerime bakarak yavaşça ve kasıtlı olarak önümde diz çöktü.

Uyluklarımı genişlettim. Baird'in başı bacaklarımın arasında kayboldu.

"Oh!" Dilinin ilk dokunuşunda çığlık attım ve sonra elimle ağzımı kapattım. Klitorisime kadar yaladı ve dört uzvumda hissettiğim heyecanla inledim. Sıcak kanım kulaklarımda çınlarken, karnımın alt kısmında enfes bir ihtiyaçla uyarılma hissi belirdi.

Baird'in kafasına uzandım, bacaklarımın arasında onu görmek beni o kadar tahrik etmişti ki, bacaklarımın tutmayacağını sandım.

Parmakları uyluklarıma gömüldü ve klitorisimi ustaca yalayıp emdi, sinir demetini işkenceye maruz bırakarak, zevkten çığlıklarım ve inlemelerimi bastırmak için çabaladım.

"Bear!" Parmaklarım onun kalın saçlarına dolandı ve sıkıca kıvrıldı. O, çekişime homurdandı ve parmaklarını içime soktu, doluluk hissi beni alt üst etti. Haftalarca süren gerginlik, beni şaşkına çeviren bir ani hareketle paramparça oldu. Titreyip onun ağzına karşı sallanırken, rahatlama çığlığını durduramadım. Baird, sanki doyamıyormuş gibi orgazmımın her damlasını yaladı.

Kapıya yaslandım, vücudum artçı sarsıntılarla titriyordu. Baird yavaşça ayağa kalktı ve beni kollarına çekti. Elleri sırtımı okşarken, benim ellerim de onun sırtını okşadı ve gözyaşlarım gözlerimi parlatıp burnumu yakmaya başladı.

Mutluluk gözyaşları.

Çünkü bu, bir erkeğin bana yaptığı en seksi şey olsa da... o, bunu seksten daha fazlası gibi hissettirmişti. Bana... sevildiğimi hissettirmişti.

"Bear."

"Artık seni asla bırakmayacağım," diye kulağıma fısıldadı.

"Konuşmamız gerekiyordu," diye fısıldadım. "Ben... bunu iyice düşündüğünden emin olmak istiyorum. Çünkü ilişkimizi doğrudan derin sulara atlayacağız. Unuttuysan, iki aydan az bir süre sonra evleneceğiz."

Baird geri çekilip yüzümü avuçlarıyla kavradı, yüzümün her bir detayını içime çekerek. Bu, nadiren kimseye gösterdiği bir yoğunluktu. Ama bana bu yönünü göstermişti. Ve ben bunu seviyordum. "Ben zaten derin sulardayım, My."

Kalbim hızla çarptı. Dudaklarımdan coşkulu bir gülümseme süzüldü. "O zaman beni eve götürsen iyi olur, böylece bana yaptığın bu lezzetli iyiliği karşılığını ödeyebilirim."

Gülümsemesi geniş ve çocuksuydu, tanıdığım ve sevdiğim Baird'di. "Bu iyiliği sonra ödeyebilirsin. Önce..." Sesi sertleşti, "Seni eve götürmem lazım, böylece içine girebileyim."

Aklımda canlanan görüntü yüzünden yanaklarım kızardı. Yutkundum. "O zaman neyi bekliyoruz?"

YİRMİ ALTI. BÖLÜM

MAIA

Kimseyle konuşacak durumda değildik, bu yüzden planımız evden gizlice çıkmaktı. Ancak, teyzem Shannon alt kattaki tuvaletten çıkarken bize rastladı.

Shannon teyze ve ben babamla aynı mor gözlere sahiptik, ancak onun saçları koyu renk değil, çarpıcı bir kıvılcıkla renkteydi. Ben ortalama boyda olmama rağmen, Shannon teyze minyon biriydi. Genç bir görünüşü vardı, bu yüzden insanlar genellikle onu gerçek yaşından çok daha genç sanırlardı.

Genelde Shannon teyzemi görmekten çok hoşlanırdım.

Ama şu anda, gözlerindeki o bilge parıltıyı fark edince, yerin beni yutmasını istedim.

"Bu kadar çabuk mu gidiyorsunuz?" Kaşlarını kaldırarak, benimle Baird'e bakışlarını çevirdi.

"Gitmemiz gereken bir yer var."

"Acil." Baird beni kapıya doğru nazıkçe itti.

Utançtan yanaklarım kızardı.

Shannon teyze başını salladı, dudakları seğirdi. "Baban ve Grace'e bir *işim çıktığını* söylerim."

Baird burnunu çekti. Ben utançtan inledim. Shannon Teyze gülerek uzaklaştı. "İyi eğlenceler ve dikkatli ol."

"Hayır, hayır, hayır," diye homurdandım, Baird beni kapıya doğru çekerken. "Bu az önce olmadı."

O güldü. "Oldu. Teyzen komik bir kadın."

"Ama seks yapmak için gittiğimizi biliyor," diye fısıldayarak bağırdım.

"Senin bakire olmadığını bildiğinden eminim, My," diye alay etti ve beni ön kapıdan Dublin Caddesi'ne doğru aceleyle götürdü.

"Umarım babama ve Grace'e söylemez." Serbest kalan elimle yüzümü kapattım.

Baird elimi bırakıp kolunu belime doladı. "Çok sevimlisin."

Ona dudak bükerek baktım. "Hayır, şu anda sevimli değilim. Seksiyim. Seksi bir ruh halindeyiz. Sevimli, tarla fareleri ve köpek yavruları içindir."

Baird gülmekten başını geriye attı, neredeyse kaldırım taşına takılıp düşüyordu ve beni de beraberinde götürüyordu. O kendini toparlarken ben ona tutundum ve sııttım. Yüzünde yine o ifade vardı. Sanki ben her şeyim gibi. Vay canına, bu ifadeye ciddi ciddi bağımlı hale gelebilirim. "Maia MacLeod, seksi, sevimli, gözlük takarken de takmazken de, seni her zaman, her an istiyorum."

"Gerçekten mi?" Dudaklarımı ısırarak, memnuniyetle.

"Oh, evet." Başını salladı ve sonra kaşlarını oynattı. "Ve bir ara, sadece gözlüklerini takmış çıplak halini istiyorum."

Vücudum heyecanla titrerken gülerek cevap verdim, "Sen çok garipsin."

"Ama seksisin, değil mi?"

"Oh, kesinlikle. Şimdi Dublin Caddesi'nde yanmadan önce acele edelim."

"Bu, tarihteki en uzun yürüyüş oldu..." Sözüm kesildi, Baird'in dairesine çekildim ve vücuduna yapıştım. Ağzı ağzıma yapıştı ve ben inleyerek kollarımı ona doladım. Parmaklarım onun gür saçlarına dolandı ve Baird'in erkek topuzundan saçlarını çekme fantezilerimi ezip geçirdiğimi hatırladım. Onu ne kadar istediğimi çok uzun zamandır inkar ediyordum. Baird'in öpücüğü derin ve biraz da müstehcendi, ve ben buna bayıldım. Her öpücüğüne karşılık verdim, her emişine karşılık verdim, dilimi onun diline değdirdim, öpücüğümüz o kadar derindi ki geriye doğru sendeledik. İvmemiz daire kapısını gürültüyle kapatmaya zorladı ve nefes nefese ayrıldık.

Baird'in alışılmadık derecede sert ifadesi gülüşümü kesintiye uğrattı. Beni canlı canlı yiyip bitirecekmiş gibi görünüyordu. Titredim, göğüslerim ağırlaşmış, cildim beş dakika öncesine göre daha da sıcak yanıyordu. New Town'dan geçerek Dean Village'daki dairesine doğru aceleyle ilerliyorduk.

İslanmıştım, ağrıyordum ve o beni orgazma ulaştırdığından beri böyleydi.

Beklenti beni titretmişti. "Yüzümde bir şey mi var?" diye fısıldayarak alay ettim.

Baird yavaşça başını salladı. "Hayır, ben sadece... Senin burada olduğuna ve bizim... burada olduğumuza inanamıyorum."

O bunu gerçekten istiyordu. Beni istiyordu. Keşke kendi güvensizliğimden bu kadar kör olmasaydım. "Gerçekten buradayız," diye söz verdim.

Beni kendine doğru çekti, elleri belimden sırtıma doğru kayarak kalçama ulaştı. Nazikçe sıktı ve ben onun sertleşmiş penisinin dokunuşuyla inledim. Ona sürtündüm ve Baird'in kalçaları bana doğru dalgalandı. "Bear, daha fazla beklemek istemiyorum," diye nefes nefese söyledim.

Başını eğip beni öptü ve bir daha Baird McMillan'dan başka kimseyi öpmek istemeyeceğimi anladım. Sadece onun tadını, onun dokunuşunu istiyordum. Onun büyüklüğünün hem hakimiyet kuran hem de güven veren tavrını seviyordum. Parmaklarım

Gömleğinin altına kayarak, gelişmiş altı paket kaslarının sert ve pürüzsüz hatlarını izledim ve dilini emdim. Sertçe.

Baird titredi ve o hırıltılı sesi çıkardı, ama bu sefer ağzımın içinde.

İçimde küçük bir orgazm dalgası yayıldı. "Oh!" Geri çekildim, gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

Çünkü daha önce kimseyle bu kadar yoğun olmamıştı. Bu kadar ihtiyaç duyulmuş. Bu kadar tutkulu. Bir parçam, etrafımdaki tüm aşık çiftlerin kendilerini daha iyi hissetmek için seks hakkında yalan söylediklerini düşünmüştü neredeyse.

Ama yalan söylemiyorlardı.

Gerçekten de vücudunuzdaki her sinir ucu, en ufak bir dokunuş, ses ve kokuda canlanıyor, cızırdayıp kıvılcımlar saçıyor gibi hissedebiliyordunuz.

Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı tekrar onun dudaklarına bastırdım, öpücük vahşi, kirli ve nefes kesici bir heyecana dönüşürken ağzına inleyerek. Baird'in elleri belimi kavradı ve beni kolaylıkla kaldırdı, odanın arkasına doğru yürürken hala beni öpüyordu. Öpücüğü kesip sakallı yanaklarına ve boğazına öpücükler kondururken ayaklarımın sürünmemesi için dizlerimi kaldırdım.

"Siktir, siktir, siktir," diye homurdandı. "Yatak odasına kadar dayanabilir miyim bilmiyorum."

"Umurumda değil." Boğazını yaladım. "Sadece içimde olmana ihtiyacım var."

Aniden, merdivenin yanındaki duvara çarptık ve ben şaşkınlıkla bir kahkaha attım, ama ayaklarım tekrar yere değdiğinde bu kahkaha Baird'in ağzında kayboldu. Onun sıcak, pürüzlü elleri eteğimi çekip bacaklarımdan aşağıya doğru indirdi, ta ki etek ayaklarımın dibinde bir yığın haline gelene kadar. Ayrıldık, böylece eteğimden çıkıp aynı anda ayakkabılarımı da çıkarabildim. Sonra Baird'in elleri külotumu sertçe aşağı itti ve bacaklarımın arasında hissettiğim ıslaklık beni çılgınca onu çıkarmaya itti.

Baird, çıplak alt bedenime bakarken göğsü inip kalkıyor, yanakları hafifçe kızarıyordu.

kızardı. Sanki acı çekiyormuş gibi gözlerini sıktı. "Bear?"

Başını salladı. "Ben sadece... Sanki, sınırımda gibiyim. Bu daha önce hiç olmamıştı.

Kasığına bir bakış, penisinin muhtemelen acı verici bir şekilde kot pantolonunun fermuarını zorladığını ortaya çıkardı. Gözleri hala kapalıydı.

"Ne demek istiyorsun?"

O, neredeyse biraz utanmış gibi bir sesle homurdandı. "Yani... Boxerime boşalmak üzereyim." Gözleri birden açıldı, yüzünde utanç dolu bir ifade vardı. "Çünkü sensin. Bilmiyordum... seksin bu kadar daha... *daha*... olacağını, bir kadına sana karşı hissettiğim gibi hissettiğimde." Kısa, sert bir sesle güldü. "Ve şimdi, etkilemek istediğim tek kadın önünde kendimi rezil etmek üzereyim."

Bu duygu patlaması göğsümde çiçek açtı. Şefkat.

Hayranlık. Kendini beğenmişlik.

O anda kendimi dünyanın en seksi kadını gibi hissettim.

Bunu ona söyledim.

Baird'in gözleri parladı. "Gerçekten mi?"

"Baird McMillan, kalp kırıcı ve seks meraklısı, benimle birlikte olmaktan o kadar heyecanlandığını ve kendini kontrol edemediğini söyledi. Utanç verici değil. İnanılmaz derecede gururum okşandı." Kot pantolonunun fermuarını açmak için elimi uzattım, o da beni durdurmak için ellerimi kapattı. "Güven bana," diye fısıldadım. "Sadece gerginliğimizi atmamız lazım."

"Maia." Göğsü yine titreyerek nefes aldı, ama elimi bıraktı, böylece kot pantolonunun fermuarını indirebildim. Kendim için, tişörtünü yukarı çektim ve o da kollarını kaldırdı, böylece tişörtü çıkarabildik. Dudaklarımı ısırarak, güzel gövdesini ve koluna, göğsünün üst kısmına ve boğazına dövme yapılmış muhteşem dövmeleri seyrettim.

"Bana öyle bakman yardımcı olmuyor," diye dişlerini sıkarak söyledi.

Gülümsemeyi zorla bastırarak, kot pantolonunu ve boxerını hızla aşağı indirdim, ta ki penisi dışarı çıkıncaya kadar.

Nefesim kesildi.

Baird iri bir adamdı ve ben onun mayosunun içinden vücudunun şeklini görmüştüm. Birkaç dakika önce, onun sertliğini üzerimde hissetmişim. Ama yine de onun penisinin büyüklüğü beni şaşırtmıştı ve onun içimde olacağı düşüncesi beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Will çok büyük değildi, ama kalınlığı vardı ve asıl önemli olan da buydu.

Baird her şeye sahipti.

Dildo şirketlerinin onun futbol şortunun içindeki şeyin kalıbını yapmak isteyeceğinden emindim.

Şu anda, penisi o kadar sertti ki, öfkeli mor kırmızı renkteydi ve ucundan ön sıvı damlıyordu. Damarları belirgindi ve gözle görülür şekilde zonkluyordu.

"Sanırım boşalacağım," diye düşünmeden fısıldadım.

"Siktir!" Baird, ucundan daha fazla ön sıvı çıkarken öfkeyle homurdandı.

"Sen... çok büyüksün."

"Evet, yardımcı olmuyor." Gözlerini sıkıca kapattı.

Elimi onun etrafına doladım ve gözleri birden açıldı. "Vay canına!"

Sıcak ve pürüzsüz, sert ve sert bir şekilde tenime karşı nabız gibi atıyordu. Onun içimde olduğunu düşünerek bacaklarımın arasında ıslaklık yayıldı. "Boşalacaksın," diye nefes nefese söyledim. "Dediğim gibi, gerginliğini al."

Baird öne doğru sendeledi, ellerini başımın iki yanına dayayarak beni duvara doğru itti, dudakları benimkilerden birkaç santim uzaktaydı. "2,4 saniye içinde boşalacağım."

Onun penisini sertçe sıktığımda küçük bir inilti çıkardım.

"Oh, lanet olsun..." Dudaklarıma doğru nefes nefese, gözleri benimkilere kilitli. "Adımı söyle, My."

"Baird." Dudaklarım onun dudaklarına dokundu. "Baird." Tekrar çektim.

Penisi zonkladı ve orgazm olurken sert bir çığlık attı. Yapışkan spermi parmaklarımın üzerine döküldü, orgazm olurken titreyerek bana yaslandı, alnı omzumdaydı.

Sanırım ben de küçük bir orgazm daha yaşadım.

Penisi sadece yarı yarıya yumuşadı ve ben onu nazikçe bıraktım.

Baird yavaşça başını omzumdan kaldırıp yüzümü inceledi. Yine o hayranlık vardı ve belki biraz da temkinli bir kafa karışıklığı.

"İyi hissediyor musun?" diye fısıldadım.

Kararlılık yüzüne yansıyan bir ifadeyle başını salladı. "Tekrar sertleşmem için bana bir dakika ver."

O uzaklaşırken ben sıırttım ve ikimiz de aşağıya baktık ve tişörtümün her yerine sıçrayan meni gördük. "Şey, bu kesinlikle yıkanması gerekiyor," diye şaka yaptım ve elimi temiz bir yere sildim.

"Kollarını kaldır."

Onun sert emriyle, ben de öyle yaptım. Kumaşı yüzüme değmemesi için benden uzaklaştırdı ve başımın üzerinden çıkardı.

"Sütyenini çıkar." Gözleri ateşliydi, tişörtü atılmış giysilerinin yanına attı.

Kupayı açtım ama çıkarmadım, gözlerim onun ve spermle lekelenmiş kot pantolonunun üzerinde dolaşıyordu. "Sıra sende."

Spor ayakkabılarını çıkardı ve kot pantolonunu ve boxerını aşağı itti, kalın kaslı uyluklarını ve oyulmuş baldırlarını ortaya çıkardı. Motosiklet kazasından dolayı sağ tarafında solmuş morluklar vardı ama bunlar benim onu ne kadar mükemmel bulduğumu hiç bozmuyordu.

"Gerçekten haksız bir şekilde güzelsin, biliyor musun?"

"Hiç güzel denilmedim, ama kabul ediyorum. Şimdi. Sütyenini çıkar. Seni görmek istiyorum. Aylardır göğüslerini hayal ediyorum."

Kafamı salladım ve hafifçe güldüm. "Ne tür rüyalar?"

Başını eğdi ve cilveli bir şekilde sırttı. "Senin her santimini, her santimini yaladığım, emdiğim ve siktiğim türden rüyalar. Uyanık olduğum ve duşta elim sikimde olduğu için bunlar gerçek rüyalar değildi."

"Aylardır mastürbasyon fantezilerinin yıldızı ben olduğum için bu kadar çabuk boşalmama şaşmamalı."

Benim alaycı sözlerime gözlerini kısarak baktı. "Her birini. Ve şimdi sonunda seni burada bulduğuma göre, fantezimin *her santimini sikme* kısmına başlamak için sabırsızlanıyorum."

Ben de öyle olduğum için sütyenimi çıkardım.

Nipellerim onun kapüşonlu bakışları altında sertleşti.

Aniden, onun fantezilerine layık olmak için çok büyük bir görev olduğunu fark ettim. Gerçeklik buna nasıl ayak uydurabilirdi? Rahatsız bir şekilde kıpırdadım, ellerim sanki kendimi saklamak istercesine titriyordu kendimi ama

Baird bir parça sertçe kaba "Siktir, fantezi senin güzelliğine yaklaşamıyor bile, My. O kadar güzelsin ki bunu vücudumun her yerinde, her sinirimde hissediyorum..."

Elleri yanlarında gerildi ve penisi yine karnına doğru gerildi.

Testosteron dolu, yirmi altı yaşındaki bir atlet olmanın avantajları.

Yine de, sözleri beni yatıştırdı. "Lütfen, şimdi içime girebilir misin?"

Baird'in cevabı beni gelin gibi kollarının arasına almak oldu, hareketle göğüslerim sallanıyordu. "Ne..." Ama o neredeyse merdivenleri koşarak çıkıyordu ve sorum heyecandan kıkırdamalarla sona erdi, bu da onu güldürdü.

Bizi saran heyecanı gizleyen bir nezaketle beni yatağına yatırdı. Sanki onun için çok değerliymişim gibi. O benim açık bacaklarımın arasına girerken öpüştük. Aç ama şefkatli öpücükler nefesimi kesiyordu. Öpücüklerini boynuma doğru indirdi, sakalı cildimi gıdıklarken vücudumu

. Dudakları sağ meme ucumu kaplarken sol göğsümü sıktı. Ben kıvranıp kızarana kadar yaladı ve emdi, kalçalarım onun penisine karşı dalgalandı.

Bu zevkli işkence, her iki meme ucum da onun ilgisinden dolayı şişip kızarana kadar devam etti. Karnımdan aşağı doğru ilerleyen Baird, yüzü tekrar uyluklarımın arasına gömülene kadar vücudumu öptü.

"Bu amcık," diye boğuk bir sesle fısıldadı, "benim ibadet edeceğim şey."

Dirseklerimle kendimi yukarı ittim, uyluklarım onun için açıldı. "Bear."

Gözlerimiz buluştu.

"Hiç sana oral seks *yaptı* mı?"

Will'den bahsettiğini anlayarak gerildim. "Hayır," diye zar zor soluk soluğa söyledim. "Hoşuna gitmedi."

Baird'in gözlerinde tiksinti gibi bir şey parladı, ama hemen yumuşayarak şefkatle doldu. "Güzel. O zaman bu benimdir. Senin amını seviyorum. Tadını, kokusunu, dilimin üzerinde boşalmanın hissini seviyorum. Ne zaman istersen, sadece söyle, ben de senin için dizlerimin üzerine çöküyorum, Maia MacLeod."

Onun bu sözlerinde cinsel niyetten daha fazlası olduğunu biliyordum ve vücudumun heyecanının doruk noktasında olduğu bu anda, duygularım beni zorluyordu.

Sanki Baird bunu hissetmiş gibi, şefkatli tavrı yerini cilveli bir gülümsemeye bıraktı. "Ya da ben sırt üstü yatacağım ve sen yüzüme bineceksin. O da bana çok zevk verir."

Heyecan içimi kapladı ve ben inleyerek göğsümü kavisledim, kafam bu görüntüye kapılarak geriye düştü.

"Oh, evet, bunu kesinlikle yapacağız," diye mırıldandı, sonra dilinin ilk yalamasını hissettim.

Çığlık attım, gözlerimi açarak onun beni yutmasını izledim.

Çok uzun sürmedi. Uçurumun üzerinden uçtum, ağzına titreyerek.

"Sırılsıklam." Baird yukarı doğru itti, avucuyla ağzını ve sakalını sildi. "Sırılsıklamsın, My. Benim için." Göğsü şişti, penisini kavradı ve okşadı.

Sırt üstü uzanmış, titriyor ve hala ihtiyaç duyuyordum.

Hiç böyle bir seks deneyimi yaşamamıştım. Ve bunun bitmesini istemiyordum.

Baird yataktan kalkıp komodininin yanına gitti ve bir rulo prezervatif çıkardı. Kaç kızla birlikte olduğunu düşündüm ve bu düşünceyi yüzümden yeterince çabuk silemedim.

"Ben temizim," diye zorla söyledi yatakta geri dönerken. "İş yerinde test yaptırıyoruz. Son testten beri kimseyle birlikte olmadım."

Ona söylediği için minnettar olarak başımı salladım. "Ben... Will'den beri test yaptırmadım. Hap kullanıyorum. Ama test yaptırırm, böylece prezervatif kullanmamız gerekmez."

Prezervatif paketini yırtarken birden donakaldı ve bana yeniden yoğun bir bakışla baktı.

"Ne?"

"Ben hiç... Hiç prezervatif kullanmadan yapmadım."

Oh. Oh Tanrım. Belki de haddimi aşmıştım. "Buna gerek yok."

Sıcak bakışları, kötü niyetle vücudumu taradıktan sonra bacaklarımın arasına kayd. "Oh, istiyorum. Ben... yakında test yaptıracağım, My. Çünkü seni çıplak olarak düşünmek... lanet olsun." Hızla korunma aracını taktı ve aniden üstüme çıktı, beni öperken göğüslerimiz lezzetli bir sürtünmeyle birbirine değdi.

O, penisini benim girişime doğru yönlendirirken beni dürttüğünü hissedince nefesim kesildi. Ellerini başımın üzerine koydu ve içime girerken öpüşmeyi bıraktı. Ellerim belini buldu, güçlü sırtını kavrayarak tutunmaya çalıştım. Tenine dokunduğumda çok sıcak olduğunu hissettim. İkimiz de birbirimiz için yanıp tutuşuyorduk.

Keskin, rahatsız edici bir his beni şaşırttı ve ben küçük bir çığlık attım, bu da Baird'in itişini yarıda kesmesine neden oldu.

"İyi misin?" diye sordu, sesi arzuyla boğuklaşmıştı.

Çılgınca başımı salladım. "Sadece... büyük. Ama durma."

"Siktir." Dişlerini sıktı ve daha fazla ilerleyemeyeceğinden emin olana kadar dikkatlice bastırdı.

"Bear!"

"İyi misin?" diye tekrar sordu.

"Sadece... Bir dakika zamana ihtiyacım var." Tırnaklarımın sırtına batmakta olduğunu fark ettim. "Üzgünüm." Dokunuşumu yumuşattım.

"Özür dileme." Başını salladı, kolları titriyordu ama kendini sabit tutmaya çalışıyordu. "Seninle ilgili her şey inanılmaz harika." Gözleri arzuyla parlıyordu. "Harika hissettiriyorsun."

Onun sözlerine tepki olarak iç kaslarım onun penisini sıktı ve o homurdandı.

Onun dolgunluğu şimdi iyi geliyordu. Gerçekten iyi.

"Hareket edebilirsin," dedim ona yumuşak bir sesle, sırtını okşayarak. "Emin misin?"

O, kendini itmekten alıkoymak için açıkça büyük bir kontrol uyguluyor olmasına rağmen, benim tamamen emin olmamı istemesini çok sevdim.

"Evet."

Baird yavaşça çekilmeye başladı, ben iç kaslarıma karşı penisinin zevkli sürtünmesine nefes nefese kalırken o dişlerini sıktı.

"İyi mi?"

Tırnaklarım tekrar derisine batarken, uyluklarım onun kalçalarına karşı gerildi ve miyavlayan bir ses çıkardım. "Durma."

Deneme amaçlı bir hamle yaptı ve bu hisle sırtım kavisledi. Ayaklarımı yatağa dayadım ve kalçalarımı onun kalçalarına doğru kaldırdım.

"Tanrım." Baird beni aşağıda tutmak için sağ kalçamı kavradı. "Altta beni sikmeye başlarsan boşalacağım."

"O zaman hızlan," diye yalvardım. "Daha sert. Daha hızlı."

"Bana iki kez söylemene gerek yok, güzelim." Dizlerinin üzerine çöktü, güçlü elleriyle kalçamı kavrayarak yataktan kaldırdı.

"Ne oluyor... ahh!"

İstediğim gibi, daha sert, daha hızlı bir şekilde içime girdi.

Ve beni tutuş şekliyle, ben de onu izleyip, bana sahip olmasını izlemekten başka bir şey yapamadım.

Hayatımın en seksi anıydı.

Baird'in bakışları, nereye bakacağını bilmiyormuş gibi üzerimde dolaştı. Yüzüm, onun hareketleriyle titreyen göğüslerim, onun penisinin girip çıktığı bacaklarımın arası. Hiçbir erkek seks sırasında bana böyle bakmamıştı. Sanki beni canlı canlı yemek istermiş gibi.

Bu beni güçlü hissettirdi.

Güzel.

Ve garip bir şekilde güvende.

Zevkten inlediğim her seferinde gözlerinin parladığını görünce, çığlıklarımı serbest bıraktım. Will, komşuları yüzünden seks sırasında sesimi alçaltmamı isterdi.

Ama doğal olarak yüksek sesle bağırmak istedim. Yüksek ses seksi geliyordu.

Baird de öyle düşünüyordu, benim zevk çığlıklarımın sesi yükseldikçe, hareketleri daha hızlı ve daha sert hale geliyordu.

"Gel, My!" diye nefes nefese haykırdı. "Benim için gel. Lanet olsun, senin benim için gelmeni hayal ettim."

İşte buydu.

Son tetikleyici.

İçimdeki gerginlik parçalandı ve Baird'in penisi etrafında vajina kaslarımın ne kadar sıkı attığını fark ettim, çünkü bu his orgazmımı uzattı. Ama çoğunlukla hayatımın en iyi orgazmının akıllara durgunluk veren deneyimini sindirmeye çalışıyordum. Bu yüzden Baird'in tepkisini neredeyse kaçırıyordum.

Gözleri ve burun delikleri genişledi, bana olan tutuşu gevşedi ve "Siktir! Ben!" dedi. Sonra kondoma boşalırken sikinin nabzını hissettim.

Baird'in kalçaları sarsıldı ve titredi, sonra üzerime yığıldı, yüzü boynuma gömüldü, elleri dalgın dalgın göğüslerimin üzerinde gezindi, kalçaları benimkilere çarpmaya devam ederken sertçe sıkı.

Boynuma uzun ve derin bir inilti attı, başparmakları meme uçlarımı sıyırarak beni titretti.

Sonra sadece sert ve zorlu nefeslerimizin sesi kaldı.

Uzuvlarım jöle gibi hissediyordu ve onun yatağıyla tamamen birleştiğimizden emindim.

Sonunda nefesimizi topladık ve Baird benden uzaklaşarak yüzüme baktı. Artık rahatlamış ve doygun görünüyordu. "Bu..."

İnanamadan küçük bir kahkaha attım. "Bilmiyordum... bilmiyordum... vay canına."

Baird'in gülümsemesi yavaş ama sevgi doluydu... ve hayranlık da vardı. "Ben de bilmiyordum. Sanırım seks gerçekten daha iyi oluyor..." Sözleri kesildi ve gözlerini indirdi. "Sen olduğunda."

Başka bir şey söylemek üzereymiş gibi görünüyordu, ama ben endorfinlerin etkisiyle bunu takip edemeyecek kadar sersemlemiştim. Bunun yerine, yüzünü ellerimle kavradım ve "Sen de öyle olduğunda" diye cevap verdim.

Baird cevap olarak beni öptü ve cildimin tekrar ne kadar çabuk kızardığına, onun penisi etrafında nasıl titrediğime şaşırdım. Onu istiyordum. Genellikle seksten sonra uykum gelir ve yatmaya hazır olurdum. Ama saat henüz erkendi ve kendimi enerjik hissediyordum. Öpüşmeyi bırakıp yüzümü inceledi. "Bir tur daha var mı?"

"Görünüşe göre." Ben güldüm.

Gülümsedi. "Bu prezervatifi halledeyim, sonra tekrar yapalım."

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

BAIRD

Işık göz kapaklarımı dürttü. Yarı uyanık halimde, oturma odasındaki perdeleri kapatmayı unuttuğumu fark ettim. Yatak odanız dairenin geri kalanına açılıyorsa bu bir sorundu.

İnleyerek başımı yastığa gömmek için döndüm, ama bunun yerine ipeksi yumuşak saç tellerini hissettim ve tanıdık parfümün dumanlı vanilya kokusunu içime çektim. Gözlerim birden açıldı ve dün geceki olaylar yakıcı anılarla birlikte zihnime geri geldi.

Başımı kaldırıp gözlerimi uykuyu silerek açtığımda, göğsüm aniden duygularla doldu. Maia karnı üzerinde uyuyordu, sadece profili görünüyordu. Çarşaf beline kadar inmişti, bu yüzden ince sırtını ve muhteşem pürüzsüz zeytin rengi tenini mükemmel bir şekilde görebiliyordum.

Beklendiği gibi, sert bir şekilde uyanmıştım.

Dün gece iki kez seks yaptık. İlk seferden sonra o üstüme bindi. Sonra ikimiz de kuruyana kadar birbirimizin vücutlarını ağızlarımızla keşfettik.

Maia MacLeod benim yatağında.

Dünyanın en şanslı piçi olduğumu düşünmeye başlamıştım.

Hayalimdeki işi yapıyordum ve sonra hayalimdeki kızı da elde ettim.

Bu düşünce beni gerdi. Hayalimdeki kız kısmı değil, çünkü Maia kesinlikle öyleydi. Ama iş kısmı. Şanslıydım. Kaç genç profesyonel futbolcu olmayı hayal ederek büyüdü? Özellikle benim gibi akademik yeteneği olmayan gençler. Ve bu gençlerden kaçını gerçekten Profesyonel Lig'e girdi?

Sekiz yıl boyunca bu güzel oyunu oynadım.

Eğer bundan daha uzun sürmezse, en azından onu yaşamış olurum.

Böyle bakmam gerekiyordu. Kin yerine şükranla yaşamak. Bir yıldan fazla süredir yaşadığım panik korkusu nihayet ortadan kalkana kadar her gün kendime bunu hatırlattım.

İçimde bir huzur hissettim. Barış gibi bir şey.

Ve bunun için yatağında yatan bu muhteşem, tatlı kadına teşekkür etmem gerekiyordu.

Cildim kızarmış, yatak başındaki saatime baktım. Video çekimine gitmemiz için hala bolca vaktimiz vardı. Saatin yanında prezervatifler vardı. Bir tanesini alıp, paketi ısırarak açtım ve üzerine geçirdim, ne kadar hazır olduğuma hayret ederek inledim.

Çarşafın altındaki Maia'ya uzandım, parmaklarımın arkasını omurgasından aşağıya, dolgun kalçalarına doğru kaydırdım. Ben onun amını okşarken, o uykusunda kıvrıldı. Küçük inlemesi testislerimi sıkılaştırdı.

Muhtemelen gerekenden çok daha uzun süre seksin tadını çıkarmıştım, ama on üç yaşında boyun zaten 1,80 metre olduğunda, kızlar genellikle senin daha büyük olduğunu düşünürler. Ayrıca erken gelişen bir çocuktum. Ve seksi seviyordum. Aktif seks hayatımdan da anlaşılabileceği gibi. Yıllar boyunca gerçekten iyi seks yaptım. Hatta unutulmaz birçok grup seks deneyimim oldu. Tabii, sarhoş olduğum anlar hariç.

Yine de, gençlik yıllarımdaki ilk birkaç seferden beri, kendimi durduramayacak kadar tahrik olduğum hiç olmamıştı. Aslında, son zamanlarda endişelendiğim anlar olmuştu.

Cinsel isteğim, çünkü penisim diğer kadınlara ilgi duymuyordu ve biraz ikna edilmesi gerekiyordu.

Dün gece heyecanlı bir ergen gibiydim. O kadar hevesliydim ki, derimden çıkacakmışım gibi hissediyordum.

Callan, birlikte olduğun kadını sevdiğinde seksin daha iyi olduğunu söylemişti, ama ben berbat bir şaka yaptım ve o da susdu.

Ama haklıydı.

Yüz milyon kat daha iyiydi.

Dün geceki kadar şiddetli boşalmamıştım hiç. Bağımlı olmuştum.

Ona bağımlıydım.

Maia yine miyavlama sesi çıkardı, parmaklarımla onu ıslatırken parmaklarını yastığa kıvırdı. Sonunda parmaklarımı yavaşça içine ittim ve gözleri birden açıldı. Kirpiklerinin titremesini izledim. Sonra omzunun üzerinden bana baktı, bakışları hala uykuluydu ama beni görünce gözleri büyüdü.

Ben parmaklarımla onu sikmeye devam ederken, dudakları bir nefesle açıldı. "Bear." Dudaklarını yaladı, vücudunu bana doğru bastırırken inledi.

Göğsüm kabardı, içine girme düşüncesi bile nefesimi hızlandırdı. "Seni tekrar istiyorum. Acıyor mu... çok mu acıyor?"

Çenesini eğdi, alt dudağını ısırdı ve seksi göz kapaklarının arkasından bana baktı. "Biraz ağrım var."

Hemen parmaklarımı hareket ettirmeyi bıraktım.

"Kahretsin..." "Ama iyi geliyor." Dönmek için hareket etti, ama onu durdurdum.

O hala yan yatarken.

"Böyle." Onun arkasına geçtim, böylece ona sarılmış oldum. Sağ kolumu onun üzerindeki yastığa dayadım, diğer elimle ise göğüslerini okşadım. Meme uçları sertleşmiş ve dikleşmişti. Penisim zonkluyordu. Elimini onun ipeksi karnına kaydırarak, sert bir sesle, "Dizlerini biraz bük" dedim.

Nefesi kesildi. "T-tamam."

Penisimi onun vajinasına yönlendirdim ve içeri ittim.

Maia, ben kalçasını tutup tamamen içeri girerken sırtını kavrayarak nefesini tuttu. Sıkı, ıslak sıcaklığı beni sardı ve onu karnının üstüne yatırıp sahiplenici bir hayvan gibi sikme dürtüsüne karşı dişlerimi sıktım. Bu yeniydi. O adam da kimdi?

"İyi misin?" diye nefes nefese sordu. Donakaldığımı fark ettim.

Boynuna burnumu sürterek başımı salladım, ona yaslanarak nazıkçe dışarı çıkıp tekrar içeri girdim.

Maia mırıldanarak inledi, yanakları kızardı, kirpikleri çılginca titredi. "Uh!" Yanağını yastığa bastırdı. "Ayı!"

Onun tepkisi beni heyecanlandırdı. Her geri girdiğimde, daha yüksek sesle inliyordu.

G-noktasını mı vuruyordum? Siktir.

Biraz daha hızlı sallandım, kendi boşalma ihtiyacımı bastırmak için çenemi sıktım.

Önce Maia.

Zevk çılgınlıkları gittikçe yükseldi ve daha yüksek sesle çıkmaya başladı, gözleri kapandı ve alt vücudu benim kayalarımın üzerinde artan sürtünmeyle dalgalandı.

Sonra vücudu gerilip etrafımda parçalanırken boğuk bir çılgılık attı. İç kasları benim penisimi sıkıca kavradı, nefesimi kesen bir şiddetle zonklayarak ve titreyerek beni ıslattı. Artık ona doğru hareket ederken ıslak bir ses çıkarıyordu.

"Siktir!" Zihnim saf, katıksız şehvetle bulanıklaştı ve Maia, onu serbest bıraktığımda bir çılgılık attı, ama sadece onu ellerinin ve dizlerinin üzerine zorla çöktürmek içindi.

"Bear!" Omzunun üzerinden bana bakarken kolları titriyordu, gözleri hala orgazmın etkisiyle donuktu.

Sonra ona girmeye başladım ve o inleyerek başını öne eğdi.

Dizlerimi onun dizlerine doğru iterek açtım ve sonra geriye İçi doğru ittim.

ne

. Sert ve güçlü bir şekilde içeri girdim, suyu test ettim.

Maia nefesini verip "Aman Tanrım" diye mırıldandı. iç kaslarının etrafımda attığını hissettim.

Sırtıtışım, kötü niyetli vahşi bir sırtıtıştı. Onu tekrar orgazma ulaştıracaktım.

Maia'nın köpek stili pozisyonda sarsılıp inleyip çığlık atmasını izlemek fantezi oyun kitabımın en üst sıralarında yer aldığı için, kendi orgazmımı geri tutmak için sandığımdan daha fazla kontrol gerektirdi.

Ondan başka hiçbir şey yoktu.

Benim inlemelerim onun inlemeleriyle karışıyor, vücutlarımız birbirine çarpıyor ve seks kokusu ortalığı kaplıyordu.

Maia ile seks.

Siktir et.

Aramıza uzandım ve şişmiş klitorisini ovmaya başladım.

"Oh! Aman Tanrım! Bear!" diye bağırdı, kolları gevşeyince tekrar bana sarıldı.

Ama ben onun kıcını havada tutmaya devam ettim ve artık kendimi tutamayana kadar ikinci orgazmına kadar onu sikmeye devam ettim.

"Maia!" Omurgamdan aşağı bir sıcaklık dalgası yayılırken ve zevk tüm vücudumu sararken, boşaldığımı haykırdım. Titreyerek ve sallanarak, ona sıkıca sarıldım, ne kadar sert boşaldığımı her santiminde hissetmesini istedim, mümkün olduğunca uzun süre onunla bağlantıda kalmak istedim.

Sonunda, kalçalarını tutan ellerimi gevşettim, onu ne kadar sıkı tuttuğumu geç fark ederek, morluk bırakmamış olmayı umarak.

Başımı eğip belinin alt kısmını öptüm ve sonra nazikçe ondan uzaklaştım.

"Siktir," diye mırıldandım, çünkü o kadar sert boşalmıştım ki prezervatifi neredeyse kaybediyorduk. "Bunu halledeyim."

Tuvaletten döndükten sonra, sırt üstü yatan Maia'ya gülümsedim, çıplak göğüsleri görülmeye değerdi.

Heyecanlı bir köpek yavrusu gibi üstüne tırmanıp, muhteşem göğüslerine öpücükler kondurup meme uçlarını yalarken, o kıkırdadı.

Onun parmakları parmakları parmakları
saçlarımın saçlarımınbeni beni titretir.

"Sen doyumsuzsun."

Başımı kaldırdım. "Hiç bilmiyorsun."

Yanakları kızardı. "Sanırım bu sabah yıldızlar gördüm."

"G noktası," dedim. "Bu çok ateşliydi, güzelim." Gözleri büyüdü. "G noktasının bir efsane olduğunu sanıyordum."

Kendimi ona doğru eğdim, başparmaklarımla yanaklarını okşadım. "Efsane gibi mi geldi?"

Maia kıkırdadı. "Sanırım hayır."

"Duş almalıyız," diye mırıldandım, parmak uçlarımla yüzünü okşayarak her santimini ezberleyebileceğimi gibi. "İki saat sonra video çekimimiz var."

"Aman Tanrım." Avuçlarını göğsüme bastırdı. "Onu unutmuşum! Acele etmeliyiz."

"Gidelim." Başımı eğip boynuna burnumu sürttüm, vücudunu okşarken ıslak öpücükler kondurdum.

O inledi. "Bear... acele etmeliyiz. Ve tekrar seks yapamayız. Şu anda kesinlikle ağrım var."

Tövbe ve zaferin tuhaf bir karışımı içimi kapladı. Bütün gün bacaklarının arasında beni hissedecekti ve bundan hoşlanmadığımı söyleyemezdim. Başımı kaldırıp başımı salladım. "Tamam, duş alalım." Kaşlarımı çattım. "Tekrar seks yapamayız dediğinde..."

Maia göğsüme vurarak güldü. "Bugün demek istedim. Vajinam senin devasa penisine alışsın, tamam mı?"

Gülerek başımı geriye attım ve ondan uzaklaştım. Bana itti. "Bu senin egonu şişirmesin."

"Az önce ona benim canavar sikim dedin. Bunun egomu şişirmesine nasıl engel olabilirim?" Kaşlarımı kaldırdım. "Ya da benim için defalarca boşaldığın gibi."

Gözlerini kısarak yataktan kaymak için oturdu. "Birden fazla kez boşalan ya da sert boşalan tek kişi ben değildim, Baird McMillan."

"Biliyorum, güzelim. Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. İnan bana."

Maia'nın ifadesi, dünyaya gösterdiği kendine güvenen kadınla uyumsuz bir utangaçlıkla yumuşadı. Bu beni yataktan atlayıp onu kollarımın arasına alıp duşa taşımaya itti. Onu nazıkçe ayağa kaldırırken, kıkırdamaları göğsümü sıkıştırıp genişletti.

O his, içimden patlamak isteyen bu ezici his... bunun mutluluk olduğunu anladım.

Lanet olası bir mutluluktu.

Bu üç küçük kelime dudaklarımda dolaştı ve onu öperek sözlerimi durdurdum. O henüz o noktaya gelmemişti. Ama sonunda o noktaya geleceğine dair umudum her zamankinden daha fazlaydı.

YIRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

MAIA

Duş aldıktan sonra Baird'in tişörtlerinden birini ödünç almak zorunda kaldım. Üzerimde çok büyük duruyordu, bir omzumdan sarkıyor ve eteğimin üstüne sarkıyordu. Islak saçlarım başımın üstünde düğümlenmişti, evime vardığımızda halledecektim. Baird'in giyinmesini beklerken kahvemi yudumladım ve gözlerimi ovmamak için kendimi zor tuttum.

Hayatımın en muhteşem seks deneyimi, bulanık görme ve gece boyunca kontakt lens takmanın verdiği acı hissine değse de, lensler beni gerçekten rahatsız etmeye başlamıştı. Gözlerimden çıkarmak için can atıyordum. Aslında, bu rahatsızlık neredeyse, ama tam olarak değil, seks sonrası mutluluğumu mahvedecek kadar şiddetliydi.

Dün geceyi veya bu sabahı her düşündüğümde, ayak parmaklarımın ucundan başımın tepesine kadar tüm vücudum kızarıyordu. Baird'e biraz ağrım olduğunu söylerken şaka yapmıyordum. Seks sonrası en son ağrım Charlie ile ilk seferinde olmuştu. Sorun sadece Baird'in "canavar penisi" değildi. Sorun Baird'in kendisiydi. Onunla seks yapmak... Daha önce yatakta hiç bu kadar özgür hissetmemiştim. Canlandırıcı ve enerjik bir deneyimdi!

Dün geceye kadar seks sırasında fazla düşündüğümü fark ettim. Çok fazla kişiyle yattığımdan değil, ama Charlie ve Will arasında üç erkek arkadaşım olmuştu. Her biriyle birlikteyken şunu düşünmüştüm: *O da zevk alıyor mu? Kalçalarımı biraz hareket ettirirsem, orgazm olmama yardımcı olur mu? Bu beni*

Açgözlü mü görünüyorum? Bu açıdan iyi görünüyor muyum? Bana bakmaması sıkıldığını mı gösteriyor?

Will ile ilişkimizin sonuna doğru, aşırı düşünmekten, onun ya da benim zevkim hakkında kayıtsız hissetmeye geçmiştim. Bazen iyiydi. Bazen ise vasattı. Hala dairemde yalnız olduğumda vibratörümü oldukça sık kullanıyordum. Baird ile birlikteyken, o vibratörü benim üzerimde kullanmadıkça, vibratörümü düşünmeye bile vaktim olacağını sanmıyordum.

Baird ile her şey *duygulara, deneyimlere* yoğunlaşıyordu. Onunla birlikte olmanın mutluluğunda kendimi kaybediyordum. Fazla düşünmek yoktu. Çünkü onun da benimle birlikte kendini kaybettiğine inanıyordum. Bana baktığında... Tanrım, sadece yüzündeki hayranlık dolu ifadeyle bile orgazm olabilirdim.

Gözlerimi ovuştururken bile rüya gibi gülümsedim. "Nereye gittin?"

Baird'in adasındaki yerimden başımı kaldırıp, onun karşısında duran bulanık görüntüsüne baktım. "Ha?"

"Hayal kuruyordun, geldiğimi duymadın. Nereye gittin?"

"Sence nereye?" Adadan atladım ve ona gözlerimi kısarak baktım.

"Benim..." Baird yaklaştıkça biraz daha netleşti, beni kendine doğru çektiğinde yüzü biraz daha netleşti. Kaşları çatılmıştı. "Ne oluyor? Gözlerin kızarmış."

"Kontakt lenslerimi gece boyunca takılı bıraktım ve bunlar sadece günlük kullanımlık, bu yüzden çok acıyor. Onları çıkarmak için benim evime gitmeliyiz."

"Şimdi çıkar."

"Görüşümün ne kadar kötü olduğunu anlamıyorsun galiba, Bear."

"Şu anda olduğundan daha kötü olabilir mi? Buradan ayrılıp arabama binip senin evine gideceğiz. Seni oraya güvenle götürebilirim. Çıkar onları."

Haklıydı.

"Beni tuvalete kadar götürebilir misin? Şu anda her şey bana bulanık şekiller gibi görünüyor."

Baird dirseğini tuttu. "Görüymüş gibi mi davranacaktın? Neden bana söylemedin?"

"Sana rahatsızlık vermek istemedim."

"Sen asla rahatsızlık vermezsın." Beni kollarına aldı ve bir an nefesim kesildi.

"Bunu yapmayı bırakmalısın!"

Baird kıkırdadı ve tuvalete doğru yürüdü. Beni aynanın önüne indirdi ve arkamda durarak ellerini lavaboya dayadı, böylece beni kapana kısırmış oldu.

"İzleyecek misin? Çünkü bu hiç hoş bir manzara değil."

"Evimden güvenli bir şekilde çıkıp arabama ulaşmanı sağlayacağım. Bir dahaki sefere, burada bırakabileceğin ekstra kontakt lens solüsyonu ve ekstra bir gözlük getir."

Durakladım ve göz kapağımı aşağı çektim.

"Muhtemelen başka şeyler de getirmelisin. Fazladan tuvalet malzemeleri ve giysiler. Düğünden sonra birlikte yaşamaya başlayana kadar ben de aynısını senin için yapacağım."

Onun bulanık yansımasına bakakaldım.

"Ne?" diye sordu sessizce, emin olamadan.

"Hiçbir şey," diye fısıldadım, kalbim güm güm atıyordu.

"Sadece..."

... seninle oyun oynamamak çok güzel. Senin için... senin hayatında gerçekten beni istemen ve bunu söylemekten korkmaman çok güzel.

Baird göğsünü sırtıma bastırdı, dudakları kulağımda kalakaldı. "Hayatında olmamamın tek yolu, sen gitmemi istemen. Ve o zaman bile... senin için savaşırım."

Gözlerim yaşlarla doldu, bu da şu anki sorunumu daha da kötüleştirdi. Ona dirsek attım. "Şu anda beni ağlatma!"

Vücudu eğlenerek benimkine çarptı. Sonra nazikçe popomu tokatladı. "Acele et. Geç kalacağız."

Gözüne parmağını soktuğunda mükemmel şeyler söyleyen pislikler hakkında fısıldayarak mırıldandım, bu da onu sadece kıkırdamaya sevk etti. Mümkün olduğunca çabuk,

kontakt lenslerimi çıkardım ve Baird'in yönlendirmesiyle çöpe attım.

Her şey bulanıktı, bu yüzden nesneler arasındaki mesafeyi ölçmek zordu. Baird ihtiyacı olan her şeyi aldıktan sonra, tekrar elimi tuttu ve beni dışarıya çıkardı. Beni bırakmadan tek elle kapıyı kilitledi ve sonra kaldırım taşları üzerinden binanın otoparkına doğru bana yardım etti.

Elini tutması nazik ama sağladı ve ben başım dönerek gülümsemeyi bastırdım.

Will el ele tutuşan türden biri değildi.

Charlie öyleydi. Çocukken onunla el ele tutuşmayı çok severdim.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Baird, arabasının yanında durduğumuzda.

Ona hemen hemen her şeyi söyleyebileceğimi fark edince, bulanık yüzüne gülümsedim. "Seninle el ele tutuşmayı çok seviyorum."

O da elimi sıktı. "O zaman istediğin zaman elimi tutabilirsin."

Yine o lanet olası gözyaşları akmaya başladı. Onları tutmaya çalışırken burnum acıdı. "Cidden, bu kadar güzel şeyler söylemeyi bırakmalısın."

Yüzü yaklaştı, dudakları benimkine değdi. Dudaklarımın üzerine fısıldadı, "Asla. Anlayana kadar asla."

"Ne yerleşecek?"

Baird cevap vermedi. Bunun yerine, yolcu kapısını açtı ve koltuğuma oturmam için bana yardım etti.

"Ne yerleşecek?" diye tekrarladım.

Kapıyı kapattı, kaputu dolaşarak sürücü koltuğuna oturdu.

"Ne yerleşecek, Bear?"

"Vakit yok. Harekete geçmeliyiz. Umarım sabahları biraz El Camino dinlemeyi seversin." Müzik çalmaya başladı ve The Black Keys'in bir şarkısının giriş rifflerini tanıdım. Baird, benim gibi, müzik zevki konusunda eklektikti. Bir dakika rap dinliyor, bir dakika sonra tekno, bir dakika sonra rock dinliyordu — neye havası varsa onu dinliyordu.

Sanırım sabahın sorgulama kısmı bitmişti.
Tekrar sormadım, ama evime kadar onun sözlerini
düşündüm.

Uykusuzluktan yorgun olmakla kalmamış, vücudumun her yeri ağrıyordu. Bunun sebebi sadece Baird'in dün gece beni yatağında yuvarlaması değil, bütün gün mekanlarda dolaşmamdı. Neyse ki, mekan çekimlerinde aşk ve mutluluk rolünü oynamak kolaydı çünkü Baird ve ben nihayet bir araya geldiğimiz için hala havalıydık.

İlk mekana giderken, Baird bana Braden'ın düğün töreni ve resepsiyon için Blantyre'yi kullanma önerisini anlattı. Ben de tamamen aynı fikirdeydim, bu yüzden yönetmen ve ekiple bulduğumuz anda, proje yöneticilerini arayarak öneriyi iletiler. Yarın orada çekim yapma izni alabilirsek, en azından çekimleri yapabileceğimizi, mekan değişikliği konusunda üstlerle konuşacaklarını söylediler.

Baird'in varlığı bana adrenalin pompalamasaydı, lüks düğün mekanlarını dolaşarak geçireceğim bir gün daha düşüncesi beni çaresizliğe sürükleyebilirdi.

Benden ellerini uzak tutamıyordu.

İkinci mekan çekimi sırasında, bir ara ekip dikkatini başka yere verdiğinde, beni boş balo salonuna sürükleyip duvara yaslayarak nefesimi kesecek kadar öptü.

Bütün gün mükemmel davranmıştı.

Gözlerim kontakt lens takamayacak kadar ağrıyordu, bu yüzden Baird beni seksi gösterdiğine ikna ettikten sonra gözlük takmaya karar verdim. Bruno bu konuda çok huysuz davranıyordu.

"Işığы yansıtıyorlar! Gözlerini göremiyoruz, oysa en güzel özelliğı gözleri."

Baird bir anda iyi çocuk cazibesini kaybetti. "Yanlış. En güzel özelliği kalbi, bu yüzden sana siktir git diyemeyecek kadar iyi kalpli. Ben öyle değilim. Nişanlımın gözleri bugün hassas olduğu için gözlük takıyor ve bu konuda bir kelime daha edersen, Maia'yı arabama götürüp buradan ayrılacağım ve senin bu pislik davranışının Pennington'a bugün neden değerli paralarını kaybettirdiğini açıklamak sana kalacak."

Mürettebatın tamamı sessizleşti, ancak bir iki asistanın gülümsemelerini saklamaya çalıştığını gördüm.

Ben gülümsememi saklamaya çalışmadım. Gururlu bir nişanlı gibi gülümsedim.

Bruno zorlukla yutkundu, yüzü soldu, sanki 1,95 metre boyundaki İskoç kalecinin nişanlısını üzdüğünü fark etmiş gibi. "Tabii. Elbette. Olduğumuz gibi idare ederiz."

Will benim için hiç böyle savunmamıştı. Annem de öyle. Grace savunmuştu. Babam da. Ama onlardan sonra kimse savunmadı.

Baird'e kadar.

Boş balo salonunda, sonunda nefes almam için beni bıraktığında, beni öpebilmek için gözlüğümü saçlarımın arasına ittiği için ona gözlerimi kısarak baktım. Boğuk bir sesle fısıldadım, "Bugün beni koruduğun için teşekkürler."

Baird nazikçe yanağımı okşadıktan sonra gözlüğümü burnuma geri taktı. Benden uzaklaşırken muhteşem yüz hatları netleşti. "Artık sen benim ailemsin, My. Bizim ailemizde birbirimizin arkasını her zaman kollarız."

Biraz fazla neşeyle gülümsedim. "Aynı şekilde."

Gülümsemem duygularımı çok fazla ele vermiş olsa da, Baird korkmuş değil, memnun görünüyordu. Beni yanına çekip, şakaklarıma yavaşça bir öpücük kondurduktan sonra, isteksizce mürettebata geri döndük.

Eve dönmek için arabaya bindiğimizde, telefonumu tekrar açtım ve arkadaşlarımdan ve ailemden bir sürü mesaj geldiğini gördüm. Grace, onlar gelmeden partiden ayrıldığımız için kızgındı ve bunu ona, babama ve

Lockie'ye telafi etmemizi istedi. Yorgun olmama rağmen, önümüzdeki hafta onlarla akşam yemeği yiyeceğimize söz verdim. Baird de nazikçe kabul etti. Bu, her zaman tereddüt eden ve ailemle vakit geçirmeyi kabul etmeden önce takvimini binlerce kez kontrol etmesi gerektiğini söyleyen Will'den farklı ve ferahlatıcı bir davranıştı.

Beth'ten cevapsız bir arama ve mesaj vardı. Lily'den bir mesaj, January'den bir mesaj ve hatta Luke'dan bir mesaj vardı. Luke'un mezuniyet partisini kaçırdığım için gerçekten özür dilemem gerekiyordu. Ancak, tüm mesajlarının neden erken ayrıldığımızla ilgili küstah imalarla dolu olması, cevaplarımın bekleyebileceği anlamına geliyordu. *Meraklı herifler*, diye düşündüm yüzümde küçük bir gülümsemeyle.

Bu, uykuya dalmadan birkaç saniye önceydi.

Baird beni arabadan nazikçe kaldırmaya çalışırken uyandım. Aslında yarı baygın haldeydim ama ona uyanık olduğumu söyledim ve onun yardımıyla uyku sarhoşu gibi daireme girdim. Yarın aynı şeyi tekrar yapacaktık ve ben sadece Baird'in göğsüne sokulup yüz saat uyumak istiyordum.

Bunun yerine, Baird eve gelirken yolda aldığı paket yemeği yemem için yeterince uyanık kalmamda ısrar etti. O Çin restoranına uğrayıp yemek almaya gittiğinde ben uyuyakalmıştım!

"Tamamen bayılmıştın." Onun tabağa marul sarmasını izledikten sonra yanağımı okşadı. Benim için sipariş etmek için tam da doğru şeydi.

Benim sarma yapraklarına bakakaldığımı görünce, "Çok acıkmadığın zaman marul sarması. Acıktığın zaman kung pao tavuk. Ve sebzeli börek de aldım" dedi.

Garipti. Başından beri bana romantik olarak ilgi duyduğunu itiraf ederken bana söylediği tüm o güzel, muhteşem sözlere rağmen... ancak o anda nihayet farkına vardım. Baird, tüm arkadaşlığımız boyunca bana o kadar ilgi duyuyordu ki, en ufak ayrıntıyı bile kaçırmamıştı.

Midem biraz hassas olduğunda veya aç olmadığımda her zaman marul sarması sipariş ettiğim gerçeği de dahil.

"Hakkımda başka ne biliyorsun?" diye fısıldadım.

Ses tonumdan ne anladıysa, Baird'in ifadesi ciddileşti. "Haftada üç kez yüzdüğünü biliyorum, sadece formda kalmak için değil, zihninin odaklandığı ve tüm stresinin bir süreliğine erideği tek yer olduğu için."

Doğru.

Nefesimi tutup bekledim.

"Modayı sevdiğini ve kendini dünyaya sunmak için zaman ayırdığını biliyorum, görünüşüne takıntılı olduğun için değil, çünkü bu senin zırhın. Annenin durumu yüzünden insanlar sana aşağılıkmışsın gibi bakıyordu ve sen bir daha asla öyle hissetmek istemiyorsun. İyi bir ruh halindeyken Taylor Swift, sinirliyen Paramore, rahatladığında ise Lord Huron dinlediğini biliyorum." Dudakları seğirdi. "Bu sadece bir tahmin, ama sanırım azgın olduğunda Hozier dinliyorsundur."

Onun koluna vurduğumda dudaklarım "Uh!" diye bir çığlık attı. "Bunu nereden bildin?"

Baird başını geriye atarak güldü.

Söylediği her şeye yarı şok olmuştum.

Kahkahası dinince, gözleri hala mizahla parıldıyordu. "Dikkatliyimdir, My. Ve inan bana, bazı günler geldiğimde Hozier dinlediğini gördüm ve Will'in senin için ne yapmadığını merak ettim, ve pislik gibi davranmamak gerçekten zordu."

Yanaklarım kızardı. Artık tamamen uyanmıştım. "Aman Tanrım."

Çatal bıçaklara uzanırken bakışları hâlâ ateşliydi. "En sevdiğin yemeklerin İtalyan mutfağından cacio e pepe, Çin mutfağından kung pao tavuk, Tayland mutfağından pad Thai noodle, balıkçıdan haggis ve Hint mutfağından butter chicken olduğunu biliyorum. Balığı seversin ama çoğu kabuklu deniz ürününi midene indiremezsin. En sevdiğin kokteyl mojito. şampanya ise...

En sevdiğin genel olarak, ama çok içki içen biri değilsin ve bir kadeh şampanya içmeyi tercih ediyorsun çünkü çoğu alkolün tadı, alıntı yapıyorum, "Swill" gibi olduğunu düşünüyorsun. Bu ne anlama geliyorsa. Moda ayı için seyahat etmeyi sevdiğini biliyorum, ama sektördeki insanlarla birlikteyken rahatsız olduğunu anlayabiliyorum, çünkü bu konuyu konuşurken, burnunun ve gözlerinin arasındaki o küçük kırıksıklık, gerçek kıyafetlerden bahsederken gözlerindeki ışıltıyı yok ediyor. Biliyorum..."

Elimi kaldırıp avucumla ağzını kapattım, kulaklarımda kalp atışlarım çınılıyordu. Kaşları soru işareti şeklinde kalktı.

"Biraz daha konuşursan, ayaklarının dibinde eriyip gideceğim." Avucumda gülümsemesini hissettim. "Ve sonra suçluluktan öleceğim."

Baird kaşlarını çatarak elimi ağzından çekti. "Neden?" "Çünkü... çünkü sen tek kişi olsan da benim hakkımda tüm bu şeyleri fark edecek kadar umursayan biri hiç olmadı... Senin böyle hissettiğini bile fark etmemiştim." Gözlerim yaşlarla doldu. "Ben tam bir kör aptaldım. Hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda."

Baird gülümsedi, başını eğip dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Geri çekilip gözlerime baktı. "Suçluluk duymayın, My. Farklı yerlerdeydik. Şimdi aynı yerdeyiz ve benim için önemli olan tek şey bu." Geriye yaslandı ve tabağı bana uzattı. "Şimdi, uykuya dalmadan önce bir şeyler yiyin. Oturun. Ben çay yapıp su getireyim."

Bana bakıyordu.

Aslında, Baird McMillan fark ettiğimden çok daha uzun süredir bana bakıyordu.

Kanepeye otururken, ona hemen bakmaya başlayacağıma dair kendime söz verdim.

Yorgun olmama rağmen, Baird televizyonun kumandasına uzandığında "Uh-uh" dedim. "Konuşacağız. Bana karşı hislerin olduğunu söylediğin gece söylediklerin hakkında. Futbol hakkında. Şimdi bu konuda ne hissettiğin hakkında."

O yutkundu dişini bir kırk kızartılmış bir
"Sinsice saldırı, ha?"

"Ee?"

"Bunu sonra konuşabiliriz. Uzun bir gün oldu, My." "Eğer gerçekten istiyorsan, bunu sonra konuşuruz, ama ben şimdi konuşmak istiyorum. Nişanlımın her gün antrenmana gitmekten korkmadığından emin olmak istiyorum."

Yüzündeki ifade yumuşadı. "Bugün biraz... ne denir buna? Aydınlanma mı? Evet, bugün bir aydınlanma yaşadım." Ardından, hayatında sahip olduğu şeyler için minnettar hissetmesine nasıl yardımcı olduğumu anlattı. Profesyonel futbolcu olmayı hayal eden gençlerin çok azının ligde oynayabildiğini. Sekiz yıl boyunca oynadığı için ne kadar minnettar olduğunu. "Buna böyle bakmaya devam edeceğim. Ve eğer korkularımın gerçekten galip geldiğini ve artık oyundan zevk almadığımı düşünmeye başlarsam, uzaklaşacağım ve bu sürenin ne kadar uzun sürdüğüne şükredeceğim. Ben sadece... Uzaklaşmaya hazır mıyım yoksa bunun için mücadele etmek mi istiyorum, bunu anlamak için hala zamana ihtiyacım var. Sihirli bir cevap yok. Sadece... zaman."

Gurur göğsümü doldurdu, bu yüzden ona gurur duyduğumu söyledim. Bana çocuksu bir gülümseme attı. "Öyle mi?"

"Evet." Gözlerimi indirerek gülümsedim, böylece o benim *yoğun* duygularımı göremezdi. "Biliyor musun, o girişken 'partinin neşesi' tavrının arkasında, on yaşından büyük erkeklerden daha olgusun. Belki benden bile daha olgun." Kendimi küçümseyerek omuz silktim.

"Och, o kadar da abartma, güzelim."

Yüzümü kaldırıp onun şefkatli ama muzip gülümsemesine baktım.

"Sonuçta, kendime yaşlı bir kadın bulmuş olmam benim için biraz tuhaf."

Hemen marul sarma içinden bir mantar kopardım ve ona fırlattım. "Bir daha bana yaşlı kadın deme."

Saçındaki mantarı silkeledi, omuzları kahkahadan titriyordu. Sesi de titriyordu.

"Kırk yaşına geldiğinde, ben sadece otuz altı yaşında olacağım" diye alay etti.

"Senden nefret ediyorum."

Baird daha da güldü. "Aradaki yaş farkı dört yıl, güzelim. On değil. Önemli bir şey değil."

Aklımda aniden bir düşünce belirdi ve yüzümdeki gülümseme bir anda kayboldu.

"Ne? Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye ciyakladım. Bunu konuşmak için henüz çok erkendi.

"Kesinlikle bir şey var." Baird tabağını sehpa üzerine koydu ve bana döndü. "Konuş benimle. Çünkü kafana takmanı istemiyorum, özellikle de aramızdaki ilişkinin ne kadar iyi olduğunu anladığım şu anda."

Onun endişesi pişmanlığımı uyandırdı. Sürekli benim aşırı düşüncelerimle mücadele etmesini istemiyordum ama... "Az önce aklımdan geçenleri sana söylersem, o kadar hızlı ve uzağa kaçarsın ki, ön kapımda Baird şeklinde bir delik görürüm."

O seksi gülümsemesini gösterdi. "Sanmıyorum. Söyle bana." Tereddüt ettiğimde, "Bir şeyi istediğimde kemik peşinde koşan köpek gibi olduğumu biliyor muydun?" diye sordu.

Bir yıldan fazla bir süre boyunca benim gözlerimi açıp onun daha iyi bir seçim olduğunu görmemi beklediği gerçeği, sanırım biliyordum. Neyse. Hiçbir şey olmadı.

"Otuz yaşındayım. Otuz beş yaşına geldiğimde... hamilelik yüksek riskli kabul ediliyor."

Kalın, yakışıklı kaşlarından biri alnına doğru kalktı.

"Baird'in bıraktığı boşluğu yeniden mi düşünüyorsun?" "Devam et."

"Ben... otuz beş yaşına geldiğimde büyük olasılıkla bir çocuğum olacağını düşünmüştüm."

"Peki şimdi bu olmayacak, neden? Bildiğim kadarıyla benim yüzücülerim gayet iyi çalışıyor."

Ona şaşkın şaşkın baktım. "Ama... ama... sen daha yirmi altı yaşındasın."

"Ve?" Bana doğru yaklaştı. "Tabii ki, seni biraz daha uzun süre kendime saklamak istiyorum. Ama aynı zamanda genç bir baba olmak da istiyorum. Çocuklarımı yetiştirmek için enerjim olsun istiyorum."

O sadece... beni şaşırtmaya devam etti. Tekrar tekrar. "Ben... çocuk mu istiyorsun? Bunu düşündün mü?"

"Tabii ki. Sadece kadınlarla flört ettiğim için doğru kişiyi bulup bir aile kurmaya hiç karşı olmadım."

Onu birkaç saniye uzun uzun baktıktan sonra, Baird başını bana doğru eğdi. "Tekrar konuşacak mısın?"

Kafamı salladım.

Dudakları seğirdi. "Bu çok yazık olur, çünkü sesini seviyorum." Kaşlarını oynattı. "Özellikle de benim adımla haykırdığın zaman."

Onu şakacı bir şekilde ittim, neredeyse yemek tabağımı düşürüyordum.

O benim için onu kurtardı ve sessizce sordu, "Ee... aramız iyi mi, My?"

"İyiden de öteyiz, Bear. Ben... sen beni mutlu ediyorsun."

Göğsü, *duygu* dolu bir nefesle yukarı doğru hareket etti. Nefes verirken, boğuk bir sesle, "Sen de beni mutlu ediyorsun," dedi.

Birbirimize sarılarak yemeğimizi yerken, gözlerimi sıkıca kapattım ve bu inanılmaz mutluluğu içime çektim. Sevinç. Heyecan. Umut. Birlikte geçireceğimiz güzel bir gelecek için.

Kafamın içinde, bu kadar şanslı olamayacağımı fısıldayan o sinsi sesi geri püskürtmek için elimden geleni yaptım. Bir şey ya da biri, Baird McMillan'ı benden uzaklaştırmanın bir yolunu bulacaktı.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

BAIRD

Geçen hafta bulanık geçmişti. Ben iyimser bir insandım, bu yüzden iyi şeyler kötü şeylerden çok daha ağır basıyordu ve neyse ki Maia da aynı şekilde hissediyor gibiydi. Falkirk'ten geçerken ona sürekli bakıyordum, benim büyüdüğüm kasabayı incelerkenki meraklı ifadesini izliyordum. Bana daha önce buraya hiç gelmediğini söylemişti, bu yüzden ailemle akşam yemeği yedikten sonra en çok ziyaret edilen turistik yerimiz olan Kelpies'i görmeye gideceğimize söz verdim.

Ainsley'in işi vardı, bu yüzden bu sefer gelemedi, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü Maia ve benim tek istediğimiz sevişmekken, zaten dolu dolu geçen haftamıza ikinci bir aile yemeği sıkıştırmamızın sebebi oydu. Bu apaçık gerçektir. O kadın beni her zaman azdırıyordu.

Ama çocukluğumun geçtiği eve gittiğimizi bildiğim için kendimi dizginledim.

Bunun yerine, Maia'nın ne düşündüğünü merak ettim ve umarım bu hafta olan boktan şeyleri değil, sadece hediye düşünüyordur diye umdum.

Geçen Pazar, kampanyanın mekan kısmı için ikinci video çekimini yaptık, Blantyre'de çekim de dahil. İyi haber, Pennington's bizim fikrimizi kabul etti ve artık otelimiz için ücretsiz pazarlama yapacaktık. Kötü

haber ise, video yayınlandığında, film ekibinin özel görüntüleri de dahil ettiğini fark etmemizdi.

İkimiz de kampanya gönderilerini gerçekten görmek istemiyorduk. Ancak Maia merakına yenik düşerek öğle arasında yorumları gözden geçirdi.

Yorumlar şöyleydi:

"İyy, bu çok sahte olduğu belli. GERÇEK insanların evlendiğini görmek istiyorum."

Sanki Maia ve ben gerçek insanlar değilmişiz gibi. Ne oluyor lan?

O çok yakışıklı. Ondan çok daha iyisini bulabilir.

Kadınlar neden birbirlerine böyle davranıyor? Özellikle de bu tamamen saçmalıkken.

Dünyada insanlar ölüyor. Belki de bunu konuşmalısınız!

Yani, insanların öldüğü aklına geldi diye, kimsenin başka bir şeyden bahsetmesini istemiyor musun? Bu mantıklı mı?

Ve sonra şöyle güzel yorumlar vardı:

Çok aşık görünüyorlar. Ben de bunu istiyorum! Ve sonra şöyle kafa karıştırıcı yorumlar: ***Sanırım yumurtalıklarım patladı.***

O öpücüğü kaç kez izlediğimi itiraf etmeye korkuyorum. Sana böyle öpüşen bir erkek bul! O öpücük biraz iş yerine uygun değildi, değil mi?

Maia'yı videoyu izlemeye iten son yorumdu, çünkü kamera için öpüşmelerimiz nazikti. Sonra beni arayıp videoyu izlememi söyledi. Lanet olası kameramanlardan biri beni ve Maia'yı takip etmiş ve ben onu balo salonuna sürükleyip öpüşmeye başlamıştım. Yanlış anlamayın, öpücük çok ateşliydi. Ama bu özel bir andı ve çekimlere dahil edilmemeliydi. Bu tür öpücükler bazı sapıkların tahrik olabileceği türden öpücüklerdi ve ben nişanlının bu şekilde görülmesini istemedim.

Maia patronu Hilary ile bir toplantı talep etti, ben de video görüşmesi ile katıldım ve böyle bir şeyin bir daha asla yaşanmamasını talep ettik. Hilary özür diledi ve pazarlama departmanı, yönetmen, ekip ve hukuk departmanı ile konuşacağını söyledi.

Pazarlama departmanı ise tam bir pislik gibi davrandı ve öpücüğün videonun viral olmasını sağladığını iddia etti. Neyse ki hukuk departmanı, sözleşmede Maia ve benim sadece izin verilen görüntülerin kullanılmasına izin verdiğimiz açıkça belirtildiği için, böyle bir şeyi bir daha yaparlarsa dava açılacağını söyledi. Bizi arkamızdan gizlice çekmiş olduğu için, bu izin verilen bir şey değildi. Bir adım daha ileri giderek yeni bir kameraman istedim ve yayınlanmadan önce son halini görmemiz konusunda ısrar ettim.

Daha önce yaptığım hiçbir şeyin kamuoyuna açık hale gelmesini umursamamıştım. Ama insanların Maia ile aramızdaki samimi anlara tanık olmasını umursuyordum. Bizim olması gereken anlara. Becky adında bir kaltak My ile bir sorunu olduğu için bu duruma düştüğümüzü umursuyordum, Maia'nın kışını herkesin ona boktan yorumlar yapması veya kendi sapkın arzuları için kullanması için ortalığa serpiştirdik.

Onu bundan koruyamadım ve bu durum beklediğimden daha fazla kafamı karıştırdı.

Bu, ona tabloid medyanın her sabah antrenmandan önce kulübün önüne yerleşip, kampanya ve "pis" geçmişim hakkında beni sıkıştırmaya başladığını söylemememin nedenlerinden biriydi.

O kelimeyi araştırmıştım ve geçmişimin *kirli* olduğunu düşünmüyordum. Ne zamandan beri seks yapmak ve burada orada parti yapmak yirmi birinci yüzyılda kötü bir şey haline geldi? Lanet olası tabloid gazeteciler her şeyi çarpıttı.

Bir başka berbat olay da, Pennington's bize bungee jumping için rezervasyon yaptırdıklarını bildirmesiydi.

Artık aklıma başım gelmişti, Maia'yı nehrin kırk metre yukarısında asılı duran bir platformdan atarak onu tehlikeye atmamın imkanı yoktu. Ancak Maia bunu yapmak istediğine karar verdi. Tartışmaya başladık, ki bundan nefret ediyordum. Will'in onu sıkıcı ve maceraperest olmayan biri gibi hissettirdiğini ve bunun böyle olmadığını kendine kanıtlamak istediğini ısrarla söyledi. Buna kim karşı çıkabilirdi ki? Aşırı koruyuculuğumu bir kenara bıraktım ve bu kadına hayır diyemememin gelecekte benim için iyiye işaret olmadığını fark ettim. Sonuçta, bungee jumping yapıp yapmayacağına karar vermek bana düşmüyordu. O yetişkin bir kadındı ve karar ona aitti.

Hoşuma gitse de gitmese de.

Onun ailesinin evinde akşam yemeğine gittiğimizde babası bunu öğrendi ve bundan hiç hoşnut olmadı, bu da neredeyse onun tarafını tutmamı sağladı... ta ki Maia'nın gözlerinde tartışırken parlayan gözyaşlarını görene kadar. O, istediğini elde etmek için üzölmüyordu. Maia sık sık hayal kırıklığına uğradığında gözyaşlarına boğulurdu, bu da onu daha da fazla hayal kırıklığına uğrattırdı. Bunu ona söylememem gerektiğini bilsem de, bu davranışını çok sevimli buluyordum.

Bungee jumping tartışması dışında, Maia'nın ailesi ve Lockie ile akşam yemeği iyi geçti. Lockie benden biraz çekiniyordu, bu yüzden onu rahatlatmaya çalıştım ve futbol ve Profesyonel Lig ile ilgili milyonlarca sorusunu yanıtladım. Maia'nın babası bana değerlendirci bir nezaketle davrandı, ancak akşam yemeğinin sonuna doğru ısındı ve Lockie ile benim sohbetimize katıldı.

Maia'nın üvey annesi Grace her zamanki gibi çok tatlıydı. Tanıdığım en klas kadınlardan biriydi ve söylediği her şeyi çok akıllıca gösteren şık bir İngiliz aksanı vardı. O ve Maia'nın kan bağı ötesinde bir bağları vardı ve Grace MacLeod'a ömür boyu sadakatimi sunmaya karar verdim.

Ainsley, tabii ki, anneme,

annemin

Tepkisi, sadece sinirlenmiş olsaydı daha iyi olurdu. Hayır. O daha çok kırılmış gibiydi ve ben buna dayanamadım, bu yüzden Maia'ya cuma akşamı annemlerde akşam yemeği yiyebilir miyiz diye sordum. Maia'nın cevabı anında "Tabii ki" oldu.

Ve işte buradaydık.

Bykannemlerin evinin önünde yavaşlayarak durduk. "İşte burası."

Maia, büyük n cumbalı penceresi olan teraslı evin sonuna baktı.

Sessiz kalınca, "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Bana döndü. "Burası büyümek için güzel bir ev, güzel bir sokak gibi görünüyor."

Duygular boğazımı tıkadı. Çoğu insan için bu, mütevazı bir sokakta mütevazı bir evdi. Tamamen sıradan. Özel bir yanı yoktu.

Maia ise bir aile evi gördü. Çocukların güvenle birlikte oynayabileceği bir sokak.

Glasgow'un tehlikeli, yoksul bir bölgesinde büyüdüğü için bunu fark etmişti, evinin içinde ya da dışında kendini hiçbir zaman güvende hissetmemişti.

Ve bundan nefret ediyordum.

Keşke onun hayatının ilk on beş yılının her saniyesini silebilseydim.

Ama aynı zamanda Maia'nın o yıllar olmasaydı Maia olamayacağını da biliyordum. Hayatın arpık mizah anlayışı. Çünkü o yılları yaşamış olması onu daha nazik bir insan yapmıştı.

"yleydi," diye sertçe cevap verdim.

O  küçük kelimeyi içimde tutmak gittikçe zorlaşıyordu.

"Hadi girelim."

Maia, ben yaralandığımda hastanede annemle tanışmıştı, ama bykannemle bykbabamla tanışmamıştı. Çoğu insanı şaşırtan her zamanki kuru üslubuyla, büyükannem Maia'nın ne kadar güzel olduğunu söyleyip duruyordu. Maia'nın sadece utanç duyduğunu değil, aynı zamanda bunun bir iltifat olup olmadığından da emin olmadığını görebiliyordum. Ben de bununla ilgili bir espri yaptım.

karmaşık, sanki benim için fazla güzelmiş gibi, ve büyükannem güldü. Bir daha da söylemedi, ama Maia'ya sürekli sorgulayan bir bakışla bakıyordu, Maia'nın muhtemelen değerlendiriyor olduğunu düşündüğünü biliyordum. Ama Ainsley'e de aynı şekilde bakıyordu. Büyükannem Maia'da gördüklerini beğenmişti. Bu da beni gururla göğsümü kabartmak istememe neden oldu, çünkü onların görüşleri Maia'ya olan hislerimi değiştirmeyecek olsa da, ailemin ne düşündüğünü önemsiyordum. Büyükbabam, sanki "*Aferin oğlum*" der gibi, benimle komplo kurar gibi bakışlar paylaşmaya devam etti. Ben de sırılsıklam mutlu bir şekilde sııttım.

Maia'nın gergin olduğunu biliyordum çünkü bana öyle olduğunu söylemişti, ama aynı zamanda hafif gergin gülümsemelerinden de bunu anlayabiliyordum. Zamanla, ailem dostça davrandığı için, o da daha rahatladı ve kişiliğini ortaya çıkardı. Şakalar yaptı ve büyükannem kuru mizahıyla onunla dalga geçtiğinde, Maia da ona karşılık verdi, ki büyükannem bunu çok sevdi. Ona işini, kampanyayı ve bizi sordular.

Bu çok iyiydi.

Onunla geçirdiğim son harika hafta daha gerçekçi hissettirdi.

Bazen hala inanamıyordum. Onu çok uzun zamandır istiyordum.

Akşam yemeğinden sonra Maia anneme bulaşıkları yıkamada yardım etmeyi teklif etti. Ben de yardım etmek için kalktım, ama annem elini omzuma koydu. "Sen büyükannenle büyükbabanla ilgilen."

Biraz geç de olsa annemin mutfakta annelik yapabileceği aklıma geldi. Yani anne ayı moduna geçebileceği. Kahretsin.

"Bir içki daha istiyorum. Bir şey ister misin?"

Büyükbabam başını sallarken, büyükannem "Çok uzun sürdü" diye mırıldandı.

Bunu, annemin bir şeyler çevirdiğini bildiği anlamına geldiğini düşündüm. Kahretsin.

Acele etmemeye çalışarak oturma odasından çıkıp koridora adım attım ve mutfaktan duyduğum ses üzerine donakaldım.

"Demek istediğim, Maia, sen iyi bir kıza benziyorsun, ama Baird incinmeden önce senin bu işe gerçekten gönül verdiğini bilmem gerekiyor."

Siktir!

Odaya girmek için adım attım, ama Maia'nın cevabı beni eşikte durdurdu. Lavabonun önünde duruyorlardı ve bana sırtları dönüktü.

"Bear'ı asla incitmem," diye cevapladı, kırılmış gibi ses tonuyla. "O benim dünyadaki en sevdiğim insan."

Göğsüm sıkıştı. İyi anlamda. "Bear mı?" diye sordu annem.

"Ona Bear diyorum. Çünkü çok iyi kucaklaşıyor."

Annem yumuşak bir şekilde güldü. "Öyle. Hep öyleydi."

"Onun kucaklamaları bana güven veriyor," diye sessizce devam etti Maia. "Oğlun, tanıdığım en iyi insanlardan biri. Kendimi iyi hissetmemi sağlıyor, kendim olmaktan çekinmememi sağlıyor, ama aynı zamanda şu anda olduğumdan daha fazlası olabileceğimi hissettiriyor. Sanki içimde daha fazlası var ve onunla birlikte bunu keşfetmekten korkmam gerekmiyor. Bu çok heyecan verici. Bu..." Sesi kesildi.

Kalbim boğazıma kadar çıkmıştı.

Kulaklarımda kan uğulduyordu.

İçimde umut o kadar büyüdü ki, nefes alamayacak hale geldim.

"Ona bunu söylemelisin," dedi annem, yumuşak bir sesle. "Bunu duymayı hak ediyor."

Boğazımı temizledim. "Az önce söyledim."

Maia şaşkınlıkla dönüp baktı, annem ise kulaklarından kulaklarına kadar gülümsüyordu. Aramızda gidip geldi, Maia'nın pembe yanaklarına baktı, sonra bana. Yüzümde gördüğü şey onu aramızdaki mesafeyi kapatmaya itti. Annem parmak eklemlerinin arkasını yanağıma sürttü. "Senin için çok sevindim, tatlım."

Kafamdan bir kelime çıkmayacağını düşündüğüm için başımı salladım.

Sonra Maia'ya baktı. "Düğün davetiyelerinde konukların sadece bir hafta içinde cevap vermesi gerektiğini biliyor muydun?"

Konuşmanın ani değişimi Maia'nın gözlerini hızla kırpmasına neden oldu. "Hayır. Ne? Bir hafta mı?" Omuzları düştü. "Maalesef, düğünle ilgili kararların hiçbiri bize ait değil. Anlaşmanın bir parçası."

"Elbisen bile mi?" Annem dehşete kapıldı.

"Neyse ki, Pennington's'ın gelinlik alım sorumlusu olduğum için, koleksiyonumuzda sevmediğim çok az gelinlik var."

Annem *hmm diye mırıldandı* ve yanımdan geçerken omzuma hafifçe vurdu. biliyordum biliyordum sesini Sadece aynı gördüğüm gördüğüm hüznün üzüntü ve hayal kırıklığını gördüm. Pennington's ile anlaşma yaptığımızda bu beni rahatsız etmemişti. Kampanyayı, Maia'ya aramızdaki gerçek durumu göstermek için bir araç olarak kullanmaktan öteye düşünmemiştim.

olduğunu göstermek için bir araç olarak kullanmaktan öteye gitmemiştim.

Ama onun, benim ona hissettirdiklerim hakkında o olağanüstü şeyleri söylediğini duymak... aramızdaki ilişkinin *gerçek* olduğunu bilmek... Maia'nın düğünümüzün nasıl olacağını seçememiş olması çok kötüydü. Annem de açıkça böyle düşünüyordu.

Ve işte bu kadar.

Maia ve ben... bizi ayıracak bir kıyamet gibi bir olay olması gerekirdi, belki o zaman bile olmazdı. Bu da düğünümüzün gerçekleşeceği ve yasal olarak evleneceğimiz anlamına geliyordu. Ve bu bize hiç uymuyordu.

Annemin bana bunu düzeltmemi söylediğini neredeyse duyabiliyordum. Sadece nasıl yapacağımı bilmiyordum. Henüz.

OTUZUNCU BÖLÜM

MAIA

Kendimle savaş halindeydim.

Nehir, dün geceki yağmur fırtınasından sonra vahşi bir şekilde akıyordu.

İçimdeki kontrol delisi, başına gelebilecek kötü şeylerin sayısını sınırlamak için hayatını harfiyen planlayan kişi, platformdan geri koşup ormandaki patikadan geçerek doğrudan Baird'in arabasına dönmek istiyordu.

Ama o diğer kişi, gerçek babasını cesurca arayan ve hayatını değiştirmek umuduyla kendini incitmeye hazır olan kız, hala içimde yaşıyordu. İyi ya da kötü, bana dayatılan bu kampanyanın kaosu onu yeniden hayata döndürmüştü. Kağıt üzerinde kırmızı bayrak olan ama gerçek hayatta gülen yüz emojileriyle dolu bir dizi yeşil bayrak olan Baird gibi birine aşık olmak... o kıza, daha fazla söz hakkı olduğunu kanıtlamıştı.

O kız, serbest düşüşün heyecanını yaşamak için kendini bir platformdan atmak istiyordu.

"Maia."

Eğitmen belime, kalçama ve uyluklarıma bağlanan koşum takımının son güvenlik kontrollerini yaparken Baird'e baktım.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Ya da ben önce yapabilirim."

Bungee jumping randevumuzda ilk atlayacak olanı belirlemek için yazı tura attık ve ben kazandım (ya da kaybetti, bakış açınıza bağlı olarak).

Kaskıma bir kamera takılı olduğunu söylemiş miydim? Nehrin her iki tarafında ve platformda tam arkamızda kampanya için her şeyi çeken kameramanlar vardı.

Kim olacaktı?

Baird'in duygulu koyu renkli gözlerine baktım ve onu çoğu insanın hayal bile edemeyeceği kadar iyi tanıdığım için kendimi alçakgönüllü ve onurlu hissettim.

Her şeyi kontrol altında tutmaya ihtiyaç duyan Maia, dizginleri ele alıp kaçacak mıydı? Yoksa eskiden macera peşinde koşan kız, hayattaki en korkutucu şeylerin genellikle en büyük ödülleri sağladığını kanıtlamak için bir şans daha mı yakalayacaktı?

Parmak uçlarımda yükselerek Baird'in dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdum. Geri çekilirken fısıldadım, "Keşke Tom Petty'nin 'Free Fallin' şarkısı şu anda çalıyor olsaydı."

O gülümsedi. "Tom Petty'yi tanıyan bir kız, benim kalbimi çalan bir kızdır."

Gülerek geri çekildim ve eğitime başımı salladım.

Sabahı Pennington's için burada geçirmiştik ve eğitmenler bize tüm güvenlik bilgilerini anlatmışlardı. Hava serindi ve duyularım ormanlık alanın kokularıyla doluydu. Flora ve fauna, yağmurdan sonra ortaya çıkan o yoğun toprak kokusunu bastırmaya çalışıyordu. Bu çok yorucuydu.

Zamanı gelmişti.

Sadece... bırakmak.

Karnımda milyonlarca kelebek uçuyordu, ama eğitmenin onayıyla daldım! Havuzda dalıyormuş gibi daldım. Kulaklarımda rüzgârın sesi ve yukarıdan Baird'in destek için attığı çığlıklar vardı.

Sanki içimdeki her şey yerçekimi ile boğazıma doğru itiliyormuş gibi hissettim. Ama çığlık atmadım. Hızlı iniş sırasında rüzgar yüzüme çarptı ve köpüklü akıntıları ile nehir bana doğru tünel gibi uzanıyordu.

Aniden durduruldu ve yukarı doğru çekildim, mide bulantısı hissettim, kalbim hızla çarptı, koşum takımında ani bir sarsıntı oldu. Tekrar aşağı doğru hızlandım ve sonra birkaç kez yukarı çıktım, ta ki bu hareket açıklayamadığım garip bir kahkaha patlamasına neden olana kadar.

Sonunda nehrin üzerinde asılı kalmıştım, tüm kanım başıma hücum etmişti ve bu basınç pek de rahat değildi. Yine de nehrin üzerinde ileri geri sallanırken etrafımdaki ormanlık alanı seyredince, sevinç çığlığı atmaktan kendimi alamadım.

Başardım!

Yukarıdan Baird'in bağırışlarını ve alkışlarını duydum ve rahatlamanın gözyaşları gözlerimi yakana kadar güldüm.

Bu, fiziksel anlamda daha büyük bir serbest düşüş olmuştu.

Baird, beni platforma geri çekmek için vinçle çekerken sabırsız bir köpek yavrusu gibiydi. Bana ulaşmak için çaresizce topukları üzerinde zıplıyordu, o kadar çok gülümsüyordu ki yüzünün kırılmaması şaşırtıcıydı.

Ona gülümserken içimi büyük bir sevinç kapladı, kaskımı çıkardım ve kamerayı ekip asistanım Gail'e verdim. Kaskımdan kurtulur kurtulmaz heyecanla çığlık attım ve bir maymun gibi Baird'e atladım. O da gülerek beni kollarını ve bacaklarını bana dolayarak yakaladı. Pennington's için biraz fazla cüretkar olan bir öpücükle onun eğlencesini kestim, ama o anda kameraları tamamen unutmuştum.

Baird beni öperken sırtımı okşadı.

Sonunda nefes alması için onu bıraktım.

"Başardım!"

"Gördüm, güzelim."

"Harikaydı!"

"Öyle mi? Artık sabırsızlanıyorum." Gözlerimin içine baktı, gözleri o kadar şefkat ve sevgi doluydu ki, dilimde

o üç kelimeyi hissedebiliyordum.

"Artık hazırız, Baird." Eğitimci ben konuşmadan önce konuştu.

Gerçekliğe döndüm ve Baird'e bu kadar aleni bir şekilde duygularımı itiraf etmenin ne kadar büyük bir hata olacağını fark ettim. Benim gerçeğim başkası için değildi. Sadece onun içindi.

Bacaklarımı belinden indirdim ve ayaklarımın üzerine indim.

"Bundan sonra çok enerjik olacaksın." Baird bana imalı bir şekilde baktı.

"Yalan söylemeyeceğim, kafamdaki baskı biraz..." Ona elimi salladım ve yüzümü buruşturdum. "Ama onun dışında, evet, çok enerjim var. Dışarı atmak için. Çok, çok, çok fazla."

Başını eğip kulağıma fısıldadı, "O fazlalığı daha sonra toplayacağım."

Kıkırdayarak başımı salladım ve sonra onu bir koşum takımına bağladıklarını ve Gail'in ona kamera kaskını uzattığını heyecanla izledim. Bacaklarım hala korku, adrenalin ve sevinçten titriyordu ve platformun korkuluğuna tutunmak zorunda kaldım.

"Hazır." Eğitimci Baird'in sırtını okşadı.

Bana küstahça göz kırptı ve tereddüt etmeden daldı, "Oi! Oi!" diye bağırarak.

Tabii ki öyle yapacaktı.

Onun alametifarikası olan selamlaması rüzgârın etkisiyle kesilince, ben kahkahalara boğuldum ve onun iri vücudunun yukarı doğru sıçradığını izledim.

Nehirden gelen sesler nedeniyle duymak zordu, ama onun bağırmadığından veya çığlık atmadığından emindim, ki bu şaşırtıcıydı çünkü Baird, deneyimlerini açıkça gösteren dışa dönük biriydi. Onu yukarı çektiklerinde yüzü kızarmıştı ve başını salladı. "Hayır. Teşekkürler. Bir daha asla."

"Hayır mı?" şaşkınlıkla ağzım açık kaldı. Baird genellikle heyecan verici maceralardan hoşlanırdı.

"Yo-yo gibi yukarı ve aşağı çekilme hissi vardı. Hoşuma gitmedi." Aksanı kalınlaştı. "Hiç hoşuma gitmedi. Paraşütle atlama. Paraşütle atlamada böyle bir şey yok. Onu yapmalıydık."

Kaskını çıkarıp Gail'e vermek için kemerini açarken parmakları titriyordu ve kalbim eridi. Onu kollarımın arasına alıp titremesi geçene kadar sarılmak istedim. O kadar iri bir adamdı ki, onu öyle görmek çok rahatsız ediciydi. Tıpkı yaralandıktan sonra onu ziyaret ettiğim zamanki gibi. Onu yere düşmüş görmekten her saniye nefret etmişim, geçici de olsa. O zaman bile ona olan hislerimi inkar ediyordum.

"Paraşütle atlayabiliriz," dedim, dikkatini başka yöne çekmeye çalışarak. "Ha?"

"Yani, bugün değil. Ama kesinlikle, evet."

Kemerden kurtulan Baird biraz sendeledi ve ben ona koştum, yüzü bembeyaz olunca endişem mutluluğumu gölgeledi. "Baird?"

Gözleri biraz donuk görünüyordu ve sallanıyordu, nefes alıştı zorlanıyordu.

Kafamı kameraya doğru çevirdim. "Kapat. Kamerayı kapat. Hemen."

Neyse ki, ben Baird'e dönünce kameraman ekipmanı indirdi. "Ne oluyor? İyi misin?"

Başını salladı ve beni daha sıkı tuttu.

Onun bana ne kadar çok yaslanmaya ihtiyacı olduğunu görünce korkarak onu hızla platformdan uzaklaştırdım. Bir kameraman yolumuza çıkınca öfke beni sardı. "Kapatın şunu! Bunu çekmeye izniniz yok." Bruno'yu gördüm. "Çekim yok!"

Bruno ikimiz arasında bakışlarını gezdirdi. "Ne oldu? Yardıma mı ihtiyacı var?"

"Hayır, hayır." Bana yaslanarak titredi. "Sadece... mahremiyet istiyorum." Dişlerini sıkarak söyledi.

"Yalnız kalmamız lazım." Onları uzaklaştırdım, Pennington'ın sitesinin sitesine

sabah için bir cazibe merkeziydi, bu yüzden etrafta personel dışında kimse yoktu.

Sonunda, Baird, otoparka giden yolun sonuna geldiğimizde rahatlamış görünüyordu. Aniden kışının üzerine çöktü, bayıldığını sandım.

"Baird." Dizlerimin üzerine çöktüm.

Bana güven vermek için yorgun bir el hareketi yaptı.

"Ne oldu?" Eğik dizini eliyle okşadım.

"Ben... Atladıktan birkaç saniye sonra aklıma geldi. Kafadaki basınçtan bahsettiğinde, bunun benim için kötü bir fikir olabileceğini fark ettim."

Aman Tanrım. Kahretsin. Neden bunu düşünemedim? Yaralanması. Dizini sıktım.

"Muhtemelen bir şey yok." Sesi kısılmıştı. "Ama baskıyı hissettiğimde, aşağıda paniklemeye başladım ve her yo-yo yaptığımda baskı daha da kötüleşiyordu. Yukarı çıktığımda ..."

"Baş dönmesi anksiyete," diye fark ettim. Baird utanmış görünüyordu ama başını salladı. "Evet."

"Bunun tamamen normal olduğunu biliyorsun, değil mi?" Onu hafifçe iterek yüzünü bana doğru çevirdim. "Baird, travmatik bir kafa yaralanması geçirdin. Neredeyse ölüyordun. Kırık iyileşmiş olabilir, ama ölümle burun buruna gelmenin yarattığı zihinsel kırıklar... onların iyileşmesi çok daha uzun sürer. Bunda utanılacak bir şey yok."

Çenesindeki kaslar gerildi. "Bir şeye karşı böyle hissedeceğim zamanı kontrol edememenden nefret ediyorum. Bu lanet olası şey birdenbire oluyor. Bu sefer de kameraya yakalandı."

"O görüntüleri yayınlarsa, buradaki her pisliği şahsen mahvedeceğim, Bear."

Dudakları seğirdi. "Öyle mi? Artık benim koruyucum mu oldun?"

Yine o sözler, çaresizce ama korkarak ağzımdan çıkmaya çalışıyordu. "Sen benim koruyucum değil misin?"

Baird'in ifadesi yumuşadı. "Her zaman."

"Ben de her zaman seninim." Eğildim ve dudaklarımı onun dudaklarına değdirdim.

Geri çekildiğimde, yüzü biraz gerginleşmişti. "Maia, ben..."

"Her şey yolunda mı?"

Sinir bozukluğu içimi kapladı, ama dişlerimi sıkıp dönüp baktığımda, eğitmen birkaç metre ötede durmuş, gözlerinde endişeli bir ifadeyle bize bakıyordu.

"Su var mı? Ya da çikolata falan?"

"Ben iyiyim," diye ısrar etti

Baird. "İyileşeceksin," diye söz verdim.

Bruno bize katılırken, eğitmen su ve çikolata almak için koşarak uzaklaştı.

"Kamera ekibine son birkaç dakikalık çekimleri sildirdim," diye bizi rahatlatmış yaklaşıırken. "Her şey yolunda mı?"

"Baird çekime gitmeden önce yemek yemedi," diye yalan söyledim, onu korumak için. "Adrenalin yüzünden kan şekeri düştü." Ne dediğimi bilmiyordum, ama umarım mantıklı gelmiştir.

Bruno da öyle düşündü ve rahatlamış bir şekilde omuzlarını indirdi. "Oh, ciddi bir şey olmadığına sevindim. İhtiyacımız olan her şeyi aldık, ikiniz eve gitmek isterseniz."

"Teşekkürler Bruno, çok nazıksın." Yönetmen, Hilary Erstwhile'dan çekim izinleri konusunda azar işittikten sonra bize çok daha nazik davranmaya başlamıştı.

Bruno ayrılırken, Baird'e ayağa kalkmasına yardım ettim.

Tek kelime etmeden beni kollarına alıp muhteşem bir kucaklama yaptı. Beni tuttu, yüzünü saçlarıma gömdü ve kokumu içine çekti.

Ben de ona sıkıca sarıldım, sanki yapabilseydim, yaralanmasının ona bıraktığı travma sonrası stres bozukluğunun her parçasını içime çekecekmişim gibi.

Sözlere gerek yoktu.

Sadece birbirimize sarıldık.

O anda, kendimi nehrin üzerine atarken hissettiğimden daha hızlı ve daha derinden aşık oldum.

.BÖLÜM OTUZ BİR

MAIA

Kulüpteki müzik biraz fazla yüksekti, ama arkadaşlarım eğleniyorlardı, duyulmak için bağırıyorlardı, biralarını ve kokteyllerini yudumluyorlardı. Callan bazı bağlantılarını kullanarak bizim için tüm VIP asma katını ayırttı. Dediğine göre, geçen seferki maceralarımız sosyal medyada viral olduğu için, istersek mahremiyet içinde dans edebilmemiz içinmiş. Bu kampanyanın bitmesini sabırsızlıkla bekliyordum, böylece Baird ve ben normal bir ortamda ilişkimizi keşfedebilecektik.

Nişanlım, arkamdaki koltuğun arkasına kolunu dolamış, Callan, John ve Sebastian ile konuşup şakalaşırken yanıma yaslanmıştı. Ainsley de bizimle gelmiş ve Alex adında yakışıklı bir sarışın erkek arkadaşını getirmişti. İkisi yarım saat önce dans pistine kaybolmuştu. Beth ve Lily, January, Belle ve Elle ile birlikte nedimelerim oldukları için düğün planları hakkında beni sorguya çekiyorlardı. Her şeyin bu kadar çabuk hallolduğunu düşünürsek, kabul ettikleri için onlara minnettardım.

Bungee jumping'den bu yana iki hafta geçmişti. Bruno sözünü tuttu ve videonun son halini onayladık. Halk videoyu çok sevdi, bu yüzden Pennington's bize "tipik bir randevu gecesi"nde bizi takip etmek için izin istedi.

Baird beni akşam yemeğine ve içki içmeye çıkarmıştı, halk ise neden iki kameraman ve bir yönetmen bizi şehirde takip ettiğini merak ederek bize bakıyordu.

Son birkaç hafta çok yoğun geçmişti. Pennington's kampanya programını gerçekten hızlandırmıştı ve düğün ve balayı dışında her şeyi çekmiştik. Neyse ki şirket, tüm ekibi bizimle birlikte göndermek yerine, havuzlu bir stüdyo kiralayıp yeşil perde kullanarak balayımızda çekim yapıyormuş gibi davranmanın daha uygun maliyetli olduğuna karar vermişti. Bali'de bizim için ayarladıkları tatil köyünden bazı görüntüler vardı (bunun için heyecanlanmadığımı söyleyemem!) ve Baird ile ben, Pennington'ın kendi görüntüleri ile birleştireceği el kamerası görüntüleri çekecektik. "Balayı" çekimimiz bir hafta sonraydı.

Kampanya çekimlerine bir süre ara verdik ve ben de buna sevindim çünkü bize odaklanmak istiyordum.

Bungee kazasından sonra, Baird, yaralanmasının ardından kulübün tuttuğu terapistle gitmeyi kabul etmişti. Şimdiye kadar iki seans görüşmüştü ve ikimiz de bunun yardımcı olacağı konusunda iyimserdik. Baird, bana güvenerek omuzlarından büyük bir yük kalktığını söyledi ve ben de onun için bunu yapabildiğim için kendimi inanılmaz ve mütevazı hissettim.

Ne kadar meşgul olsak da, baş başa vakit geçirmeyi başardık. Adet dönemim seks hayatımızı geçici olarak etkilese de, biter bitmez birbirimize atladık. Seksin atletik olması sayesinde karın kaslarımın biraz daha belirginleştiğine yemin edebilirim.

Yine de, son birkaç haftanın en sevdiğim anı birkaç gece önceydi. Christina, Becky'nin patronunun kulağına fısıldadığı uydurma bir nedenden dolayı Paris Moda Haftası'na benimle birlikte geleceğini söyledi ve ben stresli ve sinirliydim. Baird bana evinin anahtarını vermişti ve onunla orada buluşmam gerekiyordu. Mülk yönetimi işinin

Toplantı geç kalıyordu. Bu kötü haberi unutmak için Baird'in büyük, yumurta şeklindeki küvetinde köpük banyosu yaparak zamanımı geçirmeyi karar verdim. Uzun zamandır köpük banyosu yapmamıştım.

Küvette keyif çatarken, telefonumdan Hozier çalıyordu ki, Baird banyoya koşarak girdi ve beni hayatımın en büyük korkusunu yaşattı.

Yanakları kızarmıştı ve kravatını çekip duruyordu.

"Ne oluyor böyle?"

Beni bakışlarıyla yiyip bitirirken bile sırtıyordu. "Hozier'ı duydum."

Bir saniye düşündüm ve sonra kahkahaya boğuldum. Heyecanlı bir okul çocuğu gibi kıyafetlerini yırtıp atmasını izlerken kahkaham daha da histerik hale geldi. Bir saksıyı devirdi, pantolonunu çıkarmaya çalışırken lavaboya takıldı, yere serdiğim banyo havlusunda kaydı ve neredeyse poposunun üstüne düşecekti... Kaotik ve komikti. O küvete atlayıp suyu kenarlardan dökmeye başladığında gözlerimden yaşlar akıyordu.

O bana uzanırken, yarattığı dağınıklığı hiç umursamadan çığlık attım. Beni öperken bile yine kahkahalara boğuldum. "Üzgünüm," diye nefes nefese söyledim, "sürekli gözümün önüne geliyor."

Benim alaycı tavrım karşısında, hiç utanmadan, pek de nazık sayılmayacak baştan çıkarma girişimleriyle sırttı. "Hozier'ı mahvediyorsun."

Ben burnumu çektim. "Bence Hozier'ı mahveden sensin."

"Öyle mi?" Elini aramızdaki suya daldırdı ve başparmağının klitorisimde hissettiğimde nefesimi tuttum. "Bundan emin misin?"

"Hmm... belki... belki ikna edilebilirim." Parmaklarını içime soktuğunda nefesim kesildi.

O andan itibaren, Baird bana küvette şehvetli, çökmüş bir aşk yaşattı ve ikimiz de buruşup kuruyana kadar çıkmadık. Beni korkutucu derecede mutlu etti.

İki hafta içinde ellinci milyon kez, "*Seni seviyorum*" sözlerini içime attım.

Neden kendimi tuttuğumu bilmiyordum.

Düzeltilme: Nedenini biliyordum. Sadece bunu düşünmekten hoşlanmıyordum.

Reddedilme, terk edilme korkusu beni dehşete düşürüyordu.

Bu yüzden, Baird'in ilk adımı atmasını bekliyordum.

Beth, alaycı bir yorumla beni anılarımdan gece kulübüne geri getirdi. "En azından elbiseler 1990'ların 'Nedimelerimden nefret ediyorum' tarzında mı olacak, yoksa 21. yüzyılın 'Kızlarımın seksi görünmesini istiyorum' tarzında mı olacak, bize söyleyebilir misin?"

"Siz ikiniz çöp torbasında bile seksi görünürsünüz, bunu biliyorsunuz." Lily omuz silkti. "Biliyorsunuz, benim için fark etmez."

Beth ona yan gözle baktı. "Umursadığım için beni kötü göstermeye çalışıyorsun, değil mi?"

Lily pişmanlık duymadan sırtıttı, gamzeleri yanaklarını kırıştırdı.

"Gülünce sana kızgınmış gibi davranamayacağımı biliyorsun. Haksızlık bu." Beth ona bir kokteyl çubuğu fırlattı.

"Ölümcül, değil mi?" Sebastian başını konuşmamıza soktu. "Ona asla hayır diyemem. Bu korkunç. Çukur terörizmi, sana söylüyorum."

Lily cevap olarak kokteyl çubuğunu ona fırlattı, o da gülerek erkeklerin sohbetine geri döndü.

"Perşembe günü ikiniz de mağazaya gelip elbise seçecektiniz, değil mi?" Sözde düğün planlayıcısı bana öyle söylemişti. Tüm gelinlik seçeneklerini departmanıma göndermiştim.

"Geliyoruz." Beth başını salladı. "Bu, merak etmediğim anlamına gelmez."

"Tüm seçenekler güzel. Güven bana."

"Sana güveniyorum." Lily omuz silkti. "Sen tanıdığım en şık kişisin."

"Beni sinir bozucu nedime gibi göstermeye kararlısın, değil mi kuzenim?" Beth alaycı bir şekilde gözlerini kısarak baktı.

"Bu kadar meraklı olman benim suçum değil." Beth'e dilini çıkardı.

MGMT'nin "Kids" şarkısının tanıdık synth pop ritmi asma katı doldurduğunda, boğazımda donan bir kahkaha attım.

Hayır.

Lanet olsun.

Yine mi?

Bu DJ neden bu şarkıya bu kadar takıntılıydı?

Kulağımnda kan basıyordu, yanaklarım kızarıyordu ve koluma ısrarla dokunan bir elin varlığını belli belirsiz fark ediyordum. Körü körüne dönerek, Baird'in endişeli yüzünü ve beni nazikçe kabinden çıkarmaya çalıştığını zar zor algıladım.

Otomatik pilota gibi, kayarak dışarı çıktım, bacaklarım titriyordu ve anılar saat gibi akın akın geliyordu.

Annem mutfakta duruyordu, son hatırladığım halinden çok daha sağlıklı görünüyordu, beni döndürürken gülümsüyor, şarkı sözlerini avazı çıktığı kadar bağııyordu. Yüzümü avuçlarıyla kavrayıp fısıldıyordu, gözlerinde parlak gözyaşları vardı, sanki onun için bir anlamım varmış gibi.

Sanki beni gerçekten sevmiş gibi.

"Aman." Baird beni, hareket etmek için biraz daha fazla yer olan asma katın ortasına doğru çekti.

Elimi çekmeye çalıştım. "Gitmem gerek."

Beni kollarına çekti, ben öfkeyle başımı geriye eğip ona bakarken belimi sıkıca kavradı. Ne yapıyordu?

"O sana bunu yapamaz," dedi, müziğin sesini bastıracak kadar yüksek sesle. "Bu şarkı... artık bizim. Tamam mı?"

"Baird..."

"Ne zaman duyarsan, bunu hatırlayacaksın. Bizi." Aniden beni bıraktı ve ayak parmaklarının ucunda zıplamaya başladı. "Kendine hakim ol..." diye bağırdı, bana cesaret verici bir şekilde sırtarak.

Kalbim göğsümde çarpıyordu.

Baird şarkı söylemeye ve dans etmekten çok zıplamaya devam etti, tamamen rahat ve çekincesizdi. Ona iyi niyetli küfürler eden adamları görmezden geldi, bakışları bana sabitlenmişti.

"Kendine hakim ol..." diye fısıldadım, bacaklarımı hareket ettirmeye zorlayarak.

Bana uzandı, parmaklarını benimkilerle iç içe geçirdi ve hareketleri koluma titreşimler göndererek beni de hareket ettirdi.

Baird'e odaklandıkça sesim yükseldi, kalçalarım gevşedi. Ve bunun yerine yerine anılar hatıralar hatıralar annemin benbırak Baird'in benimle olmak istediğini itiraf etmesi, beni tanıması, *gerçekten* tanıması, koruyuculuğu, cesaretlendirmesi, bana olan inancı. Vücudunun benimkine sarıldığı hissi, tatlı öpücükleri, sert öpücükleri... tam bağlılığı. Baird aptal gibi başını sallarken, uzattığı saçları etrafta uçuşurken bana göz kırptığında güldüm.

bu anda beni yanında tutmaya çalışıyordu.

O zaman, en başından beri tüm ilk adımları onun attığı halde, onun "*seni seviyorum*" demesini beklemek ne kadar haksızlık olduğunu anladım.

Şarkıyı ezbere bildiğim için, son nakaratın bittiğini anladım ve dans etmeyi bıraktım.

Baird de öyle yaptı, doğru şeyi yapıp yapmadığını görmek için beklerken endişeyle kaşlarını çatı.

Cesur ol, Maia. Onun için cesur ol.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki midem bulandı, ama nefes aldım ve sonra üç kelimeyle "*Seni seviyorum*" dedim.

Baird'in yüzündeki ifade gevşedi. Kahretsin.

"Ben..."

Aniden kişisel alanıma girdi, kalçalarımı neredeyse morartacak kadar sıkı tuttu. "Tekrar söyle," diye sertçe talep etti.

Çok kurumuş dudaklarımı yalarken gözlerimi ondan ayırmadım. "Seni seviyorum, Baird McMillan. Sana aşığım."

İşte. Demiştım ki...

Baird beni sert, kaba ve çaresizce öptü, ben de onun vahşiliğine ayak uydurmaya çalışırken omuzlarına sarıldım. Aniden geri çekildi, bizi fiziksel olarak döndürdü ve beni kabine doğru itti. Ne oluyor be...

Arkadaşlarımıza neredeyse bakmadan çantamı kaptı. "Maia ve benim gitmemiz gerek. Sonra görüşürüz."

"Ne..." Arkadaşlarım bize ılık çalarken, durumu benden daha iyi anladıkları anlaşılıyordu, ben de onlara özür dilercesine baktım.

"Baird!"

"Devamdevam et." O Nazikçe düğmeye bana
benim sırtımı yavaşça Asma kat
merdivenlerinden inerken.

"Ne oluyor?"

Baird cevap vermedi. Bunun yerine, aşağı indiğimiz anda elimi tuttu ve dansçıların arasından zorla geçerek beni kulüpten dışarı çıkardı.

"Hey, bunlar McMillan ve kız arkadaşı!" diye bağırdı bir adam.

"Aman Tanrım, bunlar Maia ve Baird!"

Yüzüme bir telefon uzandı. "Bir selfie çekebilir miyim?" "Hayır!" diye bağırdı Baird ve beni peşinden sürükledi.

Kaotik bir ayrılıştı ve kalbim deli gibi çarpıyordu. "Baird, benimle konuşur musun lütfen?" diye sordum.

"Yalnız kaldığımızda konuşuruz," diye cevapladı nefes nefese. "Baird!" Elini çekiştirdim, neredeyse bir kaldırıma takılıp düşüyordum.

kaldırıma takılıp neredeyse düşüyordum.

Bana bir bakış attı ve yüzümdeki belirsiz ifadeye lanet okudu. "Hayır, Maia." Beni kendine çekti, avucunu yanağıma koydu. şaşırdım hissettim onun

ereksiyon dürtme benim mide olarak itiraf
itiraf sert bir sesle, "Tanıştığımızdan beri sana
aşışım."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Ve bana beni sevdiğini söylemen, hayatımda duyduğum en güzel şey. Sorun şu ki, benim aletim de öyle düşünüyor, bu yüzden seni yalnız başıma yakalamam lazım. Hemen."

Neşe, kahkahalarla içimden fışkırdı. "Oh."

Baird kıkırdadı. "Evet. Oh. Acele edebilir miyiz lütfen?"

O andan itibaren, daireme koşarken başımız dönüyordu. Kanlı kaldırım taşlarında birkaç kez neredeyse ayak bileklerimden düşüyordum, ama Baird beni ayakta tuttu.

Ayrıca beni dairemin merdivenlerini neredeyse sürükleyerek çıkardı, ama içeri girdiğimizde, gözlerindeki hayranlık karşısında kahkaham kesildi. Kapıyı kilitledi ve elini uzattı. Ve ben gözyaşlarına boğulmak istedim - iyi anlamda. Kendimi tutarak parmaklarımı onun parmaklarına geçirdim ve bizi çok daha yavaş bir tempoda yatak odama götürmesine izin verdim.

Baird beni bırakıp gömleğinin düğmelerini açtı ve pahalı kumaşı yatak odamın zeminine attı. O kadar güzeldi ki. Elimi uzatıp avuçlarımı göğüs kaslarına bastırdım ve parmaklarımı derisine dövme yapılmış sanat eserleri üzerinde gezdirdim. Bir gün yatakta uzanırken ona her bir dövmenin anlamını sordum. Çoğu, gördüğü, sevdiği ve vücudunda olmasını istediği sanat eserleriydi. Boynuna doğru uzanan, soluklaşan Kelt kabile mandala karışımı tasarımı. Bacağına ateş püskürten ejderha. Koluna ve elinin üstüne yayılan birkaç gülün dikenleri arasında kalan Caley United logosu. Ainsley sarhoşken, ona parmak eklemlerinin üstüne "*Love*" kelimesini dövme yaptırmayı için meydan okudu, o da yaptı ve pişman olmadı.

"Sonuçta hayatın anlamı b u d ur. Bizim
Aşk, sevdiğimiz kişiler... Sabahları bizi yataktan kaldıran şey
budur,"

kulağıma fısıldamıştı ve ben nefesimi tutarak bana beni sevdiğini söylemesini bekledim.

Ama şimdi onun benim adım atmamı beklediğini biliyordum, oyun oynadığı için değil, beni korkutup kaçırmak istemediği için.

"Seni burada bir yerde istiyorum," diye fısıldadı Baird aniden.

Bakışlarım onun dövmesini izlemekten, karanlık gözlerini aramaya kaydı. Yemin ederim, onun sözlerinin anlamı karşısında neredeyse yere yığılacaktım. "Gerçekten mi?"

Yutkundu ve başını salladı. "Ne istediğimi zaten biliyorum." Dövmesi olmayan sol göğsünü işaret etti. "Gözlerinin rengi olan menekşeler ve içlerine dolanmış M harfi. Tam kalbimin üzerinde."

Duygularım boğazımı düğümledi. "Emin misin?"

Büyük elleriyle yüzümü kavradı ve burnunu burnuma yaklaştırdı. "Sen benim için sonsuza dek varsın, Maia. Mürekkeple yazdırsam da yazdırmamam da, kalıcı olarak kalbime kazındın."

"Seni çok seviyorum," diye hafifçe hıçkırarak söyledim.

Baird acı çekiyormuş gibi gözlerini sıktı. Sonra alnını alnıma dayadı ve duygusal bir sesle cevap verdi: "Bunu duymak için ne kadar uzun süre beklediğimi bilemezsin."

"Seni beklettiğim için özür dilerim."

"Merak etme, güzelim. Her saniyeye değdi."

"Bana her zaman en mükemmel şeyleri söylüyorsun."

"Sen bunu kolaylaştırıyorsun." Dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve ben bu şefkatli öpücüğe iç çekerek karşılık verdim.

Sonra parmakları karnımı gıdıkladı ve bu gece giydiğim kısa kaşkorseyi nazikçe çekti. Kollarımı kaldırabilmem için ayrıldık ve o da kaşkorseyi başımdan çıkardı. Çevik parmakları sonra straplez sütyenimi çıkardı. Sütyenim çıkar çıkmaz, Baird kollarını bana doladı, çıplak göğüslerimi göğsüne bastırarak derin ama yavaş, şefkatli bir tutkuyla beni öptü.

Baird beni sevilen ve değerli biriymişim gibi öptü ve ben de ona aynı şeyi hissettirmek istedim. Parmak uçlarımda yükselerek ona doğru eğildim, kollarımı boynuna doladım ve parmaklarımı ensesindeki yumuşak, kalın saçlarına geçirdim. Dillerimiz tatlı, şehvetli bir keşif yolculuğunda buluştu.

Bizi yatağa doğru yönlendirdi ama yatakta uzandığımızda bile öpüşmeyi kesmedi. Sonunda, nefes nefese ayrıldık ve beni kolaylıkla yatağın ortasına kaldırdığında karnım heyecandan titredi.

Gözlerimi dikip ona bakarken, Baird ayakkabılarını çıkardı ve kot pantolonunun fermuarını açtı. Yüzündeki şiddetli, sahiplenici bakış karşısında titredim. Aç gözlerim, altı paket karın kaslarını ve dilimle keşfetmeyi sevdiğim mucizevi V kesimli oblik kaslarını dolaştı. Penisi kot pantolonundan ve boxer şortundan fırladı. Dudaklarımı sahiplenici bir şekilde yaladım. Çünkü Baird McMillan'ın her santimi de bana aitti.

"Bu gece çıplak olmanı istiyorum..." Sert sözlerinde bir soru vardı.

Sağlık kontrolümü yaptırmıştım, ama henüz prezervatifsiz seks yapmamıştık. Baird'in aşırı tedbirli davranması mıydı, yoksa benim önermemi mi bekliyordu, bilmiyordum. Şimdi onun beni beklediğini anladım.

"Ben de istiyorum."

O kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarırken ve sonra eğilip yüksek topuklu ayakkabılarımı çıkarırken heyecanla titriyordum. Elini uzatıp geniş paça pantolonumun fermuarını açtı. Göğüs uçlarım sertleşmiş, karnım kasılmıştı, o pantolonumu ve neredeyse hiç görünmeyen dantelli külotumu aşağı çekiyordu.

Neden güzel iç çamaşırları giydiğimi bilmiyordum, çünkü Baird onları takdir etmek için çok az zaman harcadı ve sonra üzerimden çıkardı.

[illegible]

ve sonra bakışları yüzüme ulaştığında nefesim kesildi.

Orada şehvetle karışık bir özlem vardı.

Özlem, şehvet... ve aşk.

O zaman fark ettim ki, haftalardır bana öyle bakıyordu. Belki de aylardır.

Baird beni *seviyordu*.

Durduramadan bir gözyaşı yanağımdan süzüldü ve onu silmek için elimi uzattım.

"Mutluluk gözyaşları mı?" diye

fısıldadı Baird. Dudaklarım

titreyerek başımı salladım.

Cevap olarak, karnıma saygılı ve tatlı bir öpücük kondurdu ve ben de parmaklarımı saçlarına geçirdim, o da parmak eklemlerini karnımdan göğüslerime doğru kaydırды. Dokunuşu nazikti ve aynı zamanda sahipleniciydi, göğüslerimi okşarken başparmakları meme uçlarımı okşadı. O, karnımdan en çok istediğim yere doğru öpücükler kondururken ben de sırtımı kavisledim.

Baird bunun yerine tekrar yukarı doğru hareket edince, ihtiyaçtan inledim. Sakalı ve dudakları duyularımı aşırı yüklerken, cüretkar gülümsemesini tenimde hissedebiliyordum. Tekrar ağzımı isteyen o, nefesim kesilene kadar beni öptü, sonra dudakları çenemden aşağıya doğru, boğazım ve göğüslerim boyunca sevgi dolu bir yol izleyerek ilerledi.

Aniden, yine büyük bir kolaylıkla bizi yuvarladı, ta ki o sırt üstü yatana ve ben onun üzerine çıkıncaya kadar. Göğsümü ağzına aldı ve ben bu hissi duyunca çığlık attım, beline bacaklarımı doladım ve başlığı tutundum, o da bir göğsümü emip yalayıp okşadıktan sonra diğerine geçti.

Bu noktada cildim kızarmış ve terle nemlenmişti ve onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı. Ona mümkün olan her şekilde bağlanmam gerekiyordu.

Ondan uzaklaştım, ama sadece ona düzgün bir şekilde binmek için, parmaklarımı göğüs kasları ve karın kasları üzerinde gezdirirken ereksiyonuna sürtünerek.

ve karın kaslarını okşarken. Baird hafif bir inilti çıkardı, dokunuşumla karın kasları gerildi ve klitorisimde bir titreşim hissettim.

Aynı anda, onun üzerine çıkma isteğim, onun her santimini sahiplenme isteğimle bastırıldı. Onu tekrar öptüm, daha aç, daha açgözlüydüm ve kalçalarımı onun penisi üzerinde yuvarlarken, kalçalarımı kavrayan elleri morartacak kadar sıkıydı. Baird ağzıma inledi ve ben biraz daha sert yuvarlandım, bu da onun benden uzaklaşıp dudaklarıma "*siktir*" diye inlemesine neden oldu.

Zevk dolu bir gülümseme dudaklarımı kıvrılttı ve onun karanlık bakışları bu manzaraya ateşlendi. Başımı tekrar eğdim, ama bu sefer boynunu öpmek için. Boynunun öpülmesinden hoşlanıyordu. Bu, onun birçok erojen bölgesinden biriydi. Dürüst olmak gerekirse, Baird tek başına büyük bir erojen bölge gibiydi. Bu düşünce beni gülümsetirken, göğsüne öpücükler kondurdum. Sert avuç içleri sırtımı, göğüslerimi, karnımı, kalçalarımı okşarken harika hissettiriyordu. Başparmağı kalçalarımın kıvrımına kayarken nefesim kesildi.

Sol meme ucunu yaladım ve sonra dişlerimle emdim. Kalçamı sıktı ve beni kendine doğru sertçe çekti. Vücudu beklentiyle gergindi, ama ben onu tamamen yutmak istiyordum. Karnını öptüm, dilimle heykel gibi konturlarını izlerken karın kaslarındaki teri yaladım.

Vücudunda aşağı doğru kayarken, kalçaları yukarı doğru sıçradı. "*Siktir. Maia... siktir.*"

Onu kızdırmaya gerek yoktu. Ben de istemiyordum. Bunun yerine, ağzıma alabildiğim kadarını aldım ve penisinin tabanını yumrukladım, çok fazla olan uzunluğunu okşadım.

"*Siktir!*" Baird'in uyluk kasları kasıldı, ben onu elimle sıkıca çekip emdiğimde gerildi. Bunu yeterince kez yapmıştık, onun neyi sevdiğini tam olarak biliyordum.

Uyluklarımın arasındaki ıslaklık, karnımın derinliklerinde hissettiğim şehvetle birlikte daha da yoğunlaştı. Baird'in kızarmış yüzüne bakınca, onun ne kadar çaresiz olduğu beni daha da tahrik etti.

"Siktir!" diye dişlerini sıktı. "Aman, aman, aman... dur, dur, *dur*." Aniden durdum, kalbim kulaklarımda çarpıyordu.

Baird kolumu çekerek beni yukarı kaldırdı. "İçine girmem lazım, My. Ağzına değil, içine boşalmak istiyorum. Bu sefer değil."

Anlayarak, onun üzerine çıktım, bacaklarımı onun üzerine attım, o aramıza uzanırken ellerimi onun güçlü omuzlarına dayadım. Parmaklarını içime soktuğunda nefesimi tuttum.

Burun delikleri genişledi. "Oh, evet, hazırsın."

Çok hazır.

Ellerimi onun penisine doladım ve dizlerimi yukarı iterek onu yönlendirdim. Baird kalçalarını kavradı, elleri kocaman ve erkeksiydi. Boyutu nedeniyle, her içime girdiğinde, beni tamamen dolduruyordu. Her zaman alışmam bir saniye sürüyordu.

Vücudumdaki tüm sinirler elektriklenirken, tutamadığım bir uğultu sesi çıkardım.

Baird, parmakları derime batarken, zevkten sertleşen yüz hatlarıyla benim adımları homurdandı. "İyi misin?" diye sordu.

"Sadece... sadece bir saniye..." Avuç içlerimi göğüs kaslarına bastırarak pozisyonumu biraz ayarladım.

"Siktir," diye inledi, gözleri vücudumda dolaşırken parıldıyordu. "Ne kadar iyi hissettirdiğini biliyor musun? Amin dünyadaki en sevdiğim yer."

Cevap olarak attığım kahkaha, alt bedenimin hareketle sarsılmasıyla aniden iniltiye dönüştü. Yavaşça kalktım ve sonra zevk dolu bir iniltiyle tekrar aşağı ittim.

Ben onu acele etmeden sürerken, birbirimizin gözlerine baktık. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Lanet olsun, seni seviyorum." Beni tekrar aşağı doğru yönlendirdi, kalçalarını benim kalçalarımın altında, *gözlerimi* geriye doğru yuvarlayacak şekilde hareket ettirdi.

"Tanrım!" Elleri ateşli teninde dolaşırken, beni aşağıdan sürmeye başlayana kadar beni sıkıca kavradı.

İçimdeki gerginlik gittikçe artıyordu, ama kendimi çok hızlı gitmemek için zorladım. Bu anın her saniyesini uzatmak istiyordum.

Baird'in aklında başka şeyler vardı.

Aniden beni sırt üstü çevirdi. "Bear!"

Başımı döndüren tutkulu bir öpücükle nefesimi yuttu. Parmaklarımı saçlarına doladım, canım pahasına ona tutundum. Parmaklarının dokunuşuyla, başparmağının klitorisimi okşamasıyla alt bedenim titredi ve uyluklarım açıldı, onu keşfetmesi için ona kapı açıldı.

O, tepe noktamdaki sinir demetine bastırırken, bacaklarım titredi, karnım gerildi ve gerginlik çok fazla olunca ayaklarım yatağa bastırdı.

Baird klitorisimi daha sert bir şekilde daireler çizdi ve bir anda, kollarında parçalandım, öpücüğünü kesip, onun altında titreyerek nefes nefese inledim.

"Seni seviyorum, Maia," diye inledi Baird boğazıma yaslanarak, sonra tekrar vücudumu öpmeye başladı, sanki bunu söylemekten kendini alamıyormuş gibi tekrar tekrar mırıldanarak. Dudaklarıyla meme uçlarımı kızarana ve zonklayana kadar eziyet etti, ben de ona beni boşaltması için yalvarıyordum.

Cevap olarak, uyluklarımı açtı ve şişmiş klitorisimi ağzına aldı.

"Uh!" diye bağırdım, sırtım, o beni emdikçe sinirlerimi yakıp kavuran zevk-acı hissiyle kavrıldı.

O benim bakışlarımı tutarken ve beni yalayıp öperek yiyip bitirirken, ona ulaşmaya çalıştım. Dilini içime soktu, ben kıvranan bir ihtiyaç yığını haline gelene kadar, içime geri dönmesi için yalvarana kadar.

Dudakları ve dili klitorisimi işkenceye tabi tuttu ve beni tekrar doruğa ulaştırdı. Bu sefer, duvarın bu tarafında komşularımın olmamasına sevindim, çünkü boşalma çığlığım duvardan yankılandı. Baird vücuduma tırmanıp üzerime çöktüğünde, doruğun yoğunluğundan hala titriyordum. Onun sıcak dokunuşunu hissettim ve sonra içime girdi.

Uyluklarım açıldı, ellerim onun sıcak, nemli sırtını okşarken, o yavaş ve sert hareketlerle içime girip çıkıyordu.

"Seni seviyorum," diye homurdandı, gözleri sıcak bir sahiplenme duygusuyla kararmıştı. "Seni çok seviyorum. Sen benim her şeyimsin, My. Her şeyim."

"Sen de!" diye nefes nefese söyledim, ayaklarımla kalçalarımı onun hareketlerine göre hareket ettirdim.

Baird'in yüz hatları sertleşti, dizlerinin üzerine çöktüğünde ihtiyaçtan dişlerini sıktı. Uyluklarımı kavradı, böylece kalçam ve ayaklarım yataktan kalktı ve bana sertçe girdi.

"Aman Tanrım!" Parmaklarımı çarşafıya geçirdim, onun vermek istediğini kabul etmekten başka bir şey yapamıyordum.

"Beni seviyor musun, Maia?" diye sordu, kalçalarını güçlü bir şekilde iterek beni yatağın üstüne doğru itti.

"Evet!"

"Sen benimsin?"

"Evet!"

"Siktir git!" Kalçaları hızlıca dalgalandı, içeri ve dışarı, çok derin, sert, acı verici ve açgözlü bir şekilde. "Ben seninim, My. Her santimim, bebeğim. Ben seninim!"

İçimdeki her şey ona boşalıyor gibi hissettiğim için çığlığım duygudan boğuk çıkmıştı. İç kaslarım o kadar sıkıydı ki, Baird'in etrafında sıkı bir yumruk gibi attığını hissettim. Kalçaları donmadan ve içimde patlamadan önce boğazından zevk dolu bir ses çıkardı. Daha önce hiç hissetmediğim başka bir şey hissettim. İçime boşaldığını hissettim.

O titreyip sarsılırken, hayranlık dolu, nefessiz küfürleri yatak odasını doldurdu. İçimde seğirmeye devam ederken göğsü inip kalkıyordu, uzun süren orgazmının nabızları.

Birbirimize baktık, kızarmış ve terliydik, zihnimiz orgazmlarımızın şiddetiyle sersemlemişti. Baird nazikçe çekilirken bakışları aramıza indi. Onun ıslak menisinin akışını hissettim ve Baird homurdandı, "Siktir, bu neden bu kadar seksi?"

Onun gözlerindeki ateşli bakış ve içimden damlayan hissi ile damgalanmış, memnun bir kıkırdama çıkardım.

"Benim," diye düşünmeden fısıldadım.

Baird'in ifadesi yumuşayarak şefkatli bir hal aldı, sert bir sesle cevap verdi: "Evet, buna inanmalısın. Ömür boyu seninim, Maia MacLeod, yakında McMillan olacak olan."

. BÖLÜM OTUZ İKİ

BAIRD

Maia, bana aşkını itiraf etmeden önce düşüncelerimin çoğunu kaplıyorsa, artık tam anlamıyla takıntım haline gelmişti. Düğüne sadece üç hafta kalmıştı ve hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

O da beni seviyordu.

Maia'nın sevgisiyle mutlu olacağıma kendimi ikna etmişim, o beni benim onu sevdiğim kadar sevmese bile, ama yanılmışım. Çünkü Maia'nın da benim ona deli olduğu kadar bana deli olduğunu bilmek, dünyadaki en muhteşem duyguydu ve sonunda daha azıyla yetinemezdim. Bu hayatta doğru bir şey yaptıysam, o da Maia'nın beni sevmesiydi. Maia MacLeod ona aşık olsaydı, hangi erkek kendini şampiyon gibi hissetmezdi ki?

Pennington's için daha fazla fotoğraf çekimi yapmamız gerekiyordu, sonra da düğün olacaktı. Maia ile evlenmek için sabırsızlanıyordum. Onu karım olarak adlandırabilmek için. Lanet olsun, bunu düşünmek bile beni tahrik ediyordu. Bunu sık sık düşündüğüm için, boş zamanlarımızın çoğunu seks yaparak geçiriyorduk. Nişanlım benimle kendini güvende hissettiği için, denemeler yapmaktan da çekinmiyordu ve ben de onunla farklı pozisyonları denemekten çok zevk alıyordum.

Pazar sabahıydı. Maia'nın işi yoktu, benim antrenmanım yoktu ve Pennington's için video çekimi de yoktu.

Dün gece arkadaşlarımızla dışarı çıkmıştık, ama akşam yemeğinden gece kulübüne kadar bizi takip eden paparazziler yüzünden gecemiz aniden sona erdi. O saçmalığın bir an önce bitmesini dört gözle bekliyordum. Bir taksiye binip, arkadaşlarımızın bizi beklediği daireme dönmeden önce onları atlatmak için taksiyle dolaşmasını istedik. Soğuk bir geceydi ve Maia, Callan ve Beth daha ayrılmadan uykuya daldı.

O sabah, pazar sabahı zaferime yardım etmesi için onu uyandırmıştım. Bir saat sonra hâlâ aynı şeyi yapıyorduk, ikimiz de terden sıırılsıklam, yüzlerimiz kızarmış, Maia sırt üstü yatmış, bacakları dik ve ayak bilekleri çaprazlanmış, omuzlarıma yaslanmış durumdaydı. Sıkı ve ıslak sıcaklığına penisimi sokarken, açısı sayesinde her seferinde G noktasını vuruyordum. Maia'nın yüzü zevkten buruşmuştu, dudakları aralanmış, parmakları başının arkasındaki yastığı sıkarken çığlıkları gittikçe yükseliyordu.

"İşte böyle, güzelim," diye sertçe cesaretlendirdim, kendi orgazmımı sıkı sıkı tutarak, çünkü onun önce boşalmasını istiyordum. Maia yüksek sesli olmasını sevdiği için yüksek sesle inledim.

Onu doruğa doğru ittiğimde boğuk bir çığlık attı. "Umarım bu Maia'dır, kardeşim, yoksa seni öldürürüm!" Kız kardeşimin sesi bir banshee gibi çığlık attı. Soğuk bir duştan daha kötüydü.

Maia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve utançtan hemen ellerini yüzüne kapattı.

Neler olduğunu anlamam bir saniye sürdü.

"Ains?" diye bağırdım.

"Evet! Maia dün bana mesaj attı ve bu sabah babasının yanında olacağını söyledi!" Kız kardeşimin öfkeden titreyen sesini duyabiliyordum. "Peki, yukarıda seninle kim var?"

Lanet olası asma kat. Omzumun üzerinden yatak odamın korkuluğuna doğru baktım. Neyse ki Ainsley bizi göremiyordu. Ama bizi duymuştu!

"Ciddi misin?" diye bağırdım. "Daireme dalıp sonra beni My'i aldatmakla suçluyorsun!"

"Peki, bana verdiğin anahtarla içeri girdiğim için özür dilerim! Kahvaltıya gidebiliriz diye düşündüm!" Sesinde gerçek bir duygu vardı ve hayal kırıklığıma rağmen, parmaklarının arasından bana bakmaya çalışan Maia'ya döndüm.

"Ona sen olduğunu söyler misin, lütfen?"

Maia utançtan inledi ama ellerini yüzünden çekti. Gözlerini sıkıca kapatarak, "Benim, Ainsley! Karışıklık için özür dilerim!" diye bağırdı.

"Siktiğimin ereksiyonum gitti," diye homurdandım ve Maia'dan çıktım.

Maia kıkırdadı. En azından eğleniyordu.

Ainsley, "Tanrıya şükür!" diye bağırdı. Evet.

İşte bu kadar.

"Nereye gidiyorsun?" Maia oturdu, hareketiyle göğüsleri titredi.

Onu hüznle izledim ve ikimiz için muhteşem bir orgazm olacak olan şeyi böldüğü için kız kardeşimi lanetledim. Jogging pantolonumu giymiş, tişörtümü giymeye çalışıyordum.

"Kız kardeşimi öldürmek için."

"Bear!" Maia bana ulaşmaya çalıştı, ama ben çoktan gitmiştim, spiral merdivenlerden ana kata iniyordum.

Ainsley mutfak adasında durmuş, utangaç bir şekilde yüzünü buruşturuyordu. "Üzgünüm."

"Neyden daha çok kızgın olduğumu bilmiyorum: benimle nişanlım arasındaki özel anı bölmüş olmandan mı, yoksa My'yi aldatacağımı düşünmüş olmandan mı? Aslında biliyorum. Maia'yı aldatacağımı düşündüğüne inanamıyorum!"

Kız kardeşim yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm. Bu sabah babasının evinde olacağını söylediği için seninle takılayım dedim. Sonra seks sesleri duydum..." Bakışları alışılmadık bir şekilde yalvarır hale geldi. "Üzgünüm. Böyle düşünmek çok kötüydü. Senin asla yapmayacağını biliyorum."

“Siktir.” Maia'nın yukarıdan seslendiğini duyduk. Lanet olsun, yukarıdan her şey duyuluyordu.

"Ne haber, güzelim?" diye seslendim.

"Babamın evinde olmam gerektiğini unutmuşum. Duşa giriyorum."

Gitmesine üzülerek çöktüm.

Ainsley burnunu çekti. "Durumun vahim. Bir gün bile onsuz yapamıyorsun, ha?"

"Hayır." Ben takıldım dilimi dilimi dışarı ona onun sanki ben beş. beş yaşındaymışım gibi. "Kıskanıyor musun?"

"Hayır. Onsuz yaşayamayacağım kadar birine takıntılı olmak istemem."

"Ben halledebilirim." Mutfığa geçtim. "Kahve ister misin?"

"Tabii. Bagel getirdim." Ainsley, elindeki poşeti adama doğru itti. "Böldüğüm için özür dilerim."

Maia ile görüşmeye başladığımdan beri ablamı pek görmediğimi fark ettim. Suçluluk duygusu yanaklarımı kızarttı. "Ortadan kaybolduğum için özür dilerim."

"MIM demek istemedin mi?" diye alay etti.

"Eh?"

"Maia'da kayıpsın." Şakasına güldü.

Ben güldüm ama omuz silktim, çünkü doğru olsa da kimin umurunda olurdu ki?

Kahvelerimizi ve simitlerimizi yarılamıştık ki Maia ıslak saçlarını dağınık bir topuz yapıp, gözlüklerini takmış, yanakları kızarmış, spor taytı ve kısa tişört giymiş halde aşağıya koştu. O kadar sık benim evime geliyordu ki, giyinecek temiz kıyafetleri bırakmaya başlamıştı.

"Kahve?" diye sordum.

Başını sallayarak aceleyle yanıma geldi. "Gitmem gerek. Brunch'a geç kaldım bile." Bana hızlı ve sert bir öpücük verdi, sonra Ainsley'nin omzunu sıktı ve yanımdan geçti. "Bagellerin afiyet olsun!"

"Tamam." Tabureden atladım ve o ön kapıya doğru ilerlerken hızla peşinden gittim. Ona uzandım ve

onu bana doğru çektim.

"Geç kaldım." Maia, onu kucaklamak için kendime çektiğimde güldü.

"Biraz daha mahremiyetimiz olan bir yer bulmalıyız," diye mırıldandım, boynuna burnumu sürterek.

O gerildi.

Geri çekildim, kaşlarımı çattım. "Ne?"

Maia'nın mor gözleri gözlüklerinin arkasından benimkileri aradı. "Biz... birlikte bir yer mi alıyoruz?"

Gülümsedim. "Evet. Evleniyoruz, My."

"Tamam." O, yapmacık bir gülümsemeyi saklamaya çalıştı ama başaramadı.

O kadar sevimliydi ki.

Boynunu avuçlarımla kavradım ve ona veda öpücüğü vermek için kendime doğru çektim. Nefes nefese kalıp kızararak, brunch için gitmek zorunda olduğu için pişmanlık dolu bir bakışla bana baktığında, sonunda onu bıraktım. "Bir ev aramaya başlayacağız."

"Tamam." Ayakları üzerinde zıplayarak bana bir kez daha hızlıca öpücük verdi ve sonra mutlu bir gülümsemeye bana baktı. "Seni seviyorum."

"Seni seviyorum," diye cevap verdim sert bir sesle, kalbim güm güm atarken onun uzaklaşmasını izledim.

Onu şimdiden
özlemiştim. Bu
delilikti.

Derin bir nefes alarak döndüğümde, kız kardeşim büyük bir keyifle sırtıyordu.

Benim için mutlu olduğu için değil (tabii onun da mutlu olduğunu biliyordum), ama ona önümüzdeki yıllarda benimle dalga geçmesi için yeterince malzeme verdiğim için.

"Duydun mu?" Başını eğdi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Benimkiler ise kısıldı. "Neyi duymam?"

"Sanırım... Sanırım... Kamçı sesi gibiydi." "Siktir git."

"Yoksa senin bağımsızlığın mı ölüyordu?"

"Siktir git."

"Maia tasmanı çekiyor olabilir."

"Biliyorsun, kan bağı olmamız arkadaş olmamız gerektiği anlamına gelmez."

"Belki de yaklaşan evlilik kelepçesi tarafından ezilen hayaların sesiydi."

"Seni resmen nefret ediyorum."

Ainsley kıkırdadı. "Ah, biliyorsun ki senin için gizlice mutluyum, küçük kardeşim." Tezgahın üzerinde kollarını kavuşturdu ve bana doğru eğildi. "O da seni seviyor."

Kaşlarımı kaldırdım. "Biliyorum."

Ainsley dudaklarını büzdü.

"Ne? Söyle hadi."

"Tamam, Maia ile bu ilişkiye başladığında, senin ona zarar vermesinden çok onun sana zarar vermesinden endişeleniyordum. Ama şimdi..."

"Ains..."

"Bu sabah gelip sana asla yapmayacağın bir şey için suçladığımı biliyorum ve özür dilerim. Ama bu, ileride ona zarar vermeyeceğin anlamına gelmez. Kasıtsız olarak."

Konuşmanın bu yönde ilerlemesi beni rahatsız etti ama kardeşimle sabırlı olmaya çalıştım. "En iyi ilişkilerde bile insanlar istemeden birbirlerini incitirler. Hayat böyle."

"Mesele şu ki... Fark ettin mi bilmiyorum ama Maia senin yanında tamamen farklı bir insan gibi davranıyor. Açıkçası, eskiden onda ne bulduğunu merak ederdim. Evet, çok güzel olduğunu biliyorum ama hep biraz soğuk biri olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi anlıyorum. Sen onu açıyorsun. O sıcakkanlı ve tatlı, seninle birlikteyken şapşal olabiliyor. Kendini güvende hissetmesini sağlıyorsun. Bu harika bir şey. Ama o tamamen değişmedi. Hala kariyeri için sahte bir evlilik yapmaya hazır olan aynı kişi. Ve otuz yaşında. Yakında çocuk istemiyor mu? Yani... ikinizin de aynı fikirde olduğundan emin olmalısın."

"Ains, düşüncelerini gerçekten anlıyorum, ama ben artık on beş yaşında değilim. Maia ve ben her şeyi konuştuk."

Bu, aramızda kalacak. Sadece ben ve o. Tamam mı?

"Yani... benim hiç söz hakkım yok mu? Ben sana ilişkilerim hakkında her şeyi anlatıyorum."

"Evet, çok fazla. Bir erkek kardeşin duymak istemediği bazı şeyler vardır. Ya da kız kardeşinin duymasını istemediği," dedim, yatak odama bakarak.

"Oh, lütfen, daha kötüsünü de gördüm."

"Konu o değil. Seni seviyorum, Ains. Ama Maia ile olan ilişkim sadece Maia ile benim aramda. Başka kimseyle alakası yok."

Kız kardeşim yüzümü inceledi ve sonra garip bir şekilde gülümsedi. Beklediğim tepki bu değildi.

"Ne?"

"Son zamanlarda fark ettim ki... sen de farklısın. Ama iyi anlamda. Daha olgunsun. Kendine daha çok hakimisin."

O haklı olduğu için başımı salladım. Öyleydim.

Hepsi Maia'nın sayesindeydi. O, beni daha iyi bir adam olmak istememi sağladı. Güvenebileceği türden bir adam. Ve bunun bir parçası da büyümekti.

"İkiniz de kampanya çılgınlığını iyi idare ediyorsunuz," dedi Ainsley.

"Evet. Görmezden geliyoruz. En iyi yol bu gibi görünüyor."

"İnsanlar sizin çift olarak takıntılı." "Tabii ki öyleler. Biz harikayız."

"Kibirli pislik."

Omuz silktim, utanmadan sırtarak.

"Sizin iyiliğiniz için, kampanya bittikten sonra bu çılgınlık sona erer umarım," dedi Ainsley. "Halka açık yerlerde sürekli filme alındığınız bir evliliği sürdürmek kabus gibi olur. Profesyonel Lig'de olmanız da bu şöhretin geçmesine yardımcı olmayacaktır. Bu durumda, sonunda evliliğinizi etkileyebilir."

"Vay canına, Ains, buraya gelip büyük bir güneş ışığı olmak için mi geldin ya da ne?" Benim ses tonum alaycıydı ama endişe

kız kardeşimin sözleri beni sarsmıştı. Ancak, bu endişelerin içime çok fazla yerleşmesine izin veremezdim.

Halkın bizden sıkılıp başka bir şeye yöneleceğine inanmak zorundaydım, çünkü ikimizin de bu kadar uzun süre bu kadar sıkı bir incelemeye maruz kalmasını istemiyordum. Ainsley'nin haklı olduğunu ve bunun sonunda Maia ile ilişkiyi etkileyebileceğini hissediyordum.

Bu düşünce beni o kadar endişelendirdi ki, hemen kafamdan attım.

Keşke kendimi daha iyi hazırlasaydım... çünkü kampanyanın bize yıkıcı bir sürpriz yapacağını hiç bilmiyordum.

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

MAIA

"Haftada üç kez yüzmüyor musun?" Prodüksiyon ekibi asistanı Gail, bana dar gözlerle baktı. Hafif bir sabırsızlık ve rahatsızlık havası vardı.

Haftada üç kez yüzüyordum, ama havuzda neredeyse kimse yoktu ve hayal gücüne pek yer bırakmayan bir bikiniyle orada dolaşmıyordum.

Aynada kendime bakmak için bornozu tekrar açtığımda midemde hoş olmayan bir heyecan hissettim. Pennington's'a sahte balayı çekimi için hem kendim hem de Bear için bir dizi mayo seçeneği sunmuştum ve kampanya yönetimi benim için fuşya pembe bir bikini seti seçmişti. Onu beğenmediğimden ya da normal şartlarda giymeyeceğimden değil. Beni milyonlarca insanın bu kıyafetle göreceğini bilmek beni rahatsız ediyordu.

Bikini, İspanyol çinilerinden esinlenerek pembe desenliydi. Üst kısmı derin V yakalı ve dolgulu kupalarıyla göğüslerimi yukarı ve birbirine doğru itiyordu. Alt kısmı yüksek kesimliydi, kalçalarda peekaboo şeritleri vardı ve popomun büyük bir kısmını gösteriyordu.

"Birçok insan için çok fazla cilt gösteriliyor," diye mırıldandım.

Yüzündeki ifade yumuşadı. "Gerçekten çok gerginsin, değil mi?"

"Bu fotoğrafların internette sonsuza kadar kalacağı ve herkesin istediği zaman görebileceği fikri pek hoşuma gitmiyor."

"Evet, bunu düşünmemiştim." Başını eğdi. "Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, herhangi bir pislik herif plajda senin fotoğrafını çekip istediği zaman bakabilir."

Aman Tanrım. Dehşetle dudaklarımı aralayıp arkama döndüm.

Gail benim ifademi görerek gülmemeye çalıştı ama başaramadı. "Üzgünüm."

"Bu görüntü artık sonsuza kadar beynime kazınacak." Titredim. "İnsanlar ürkütücü."

"Bazıları gerçekten öyle, ama bu yüzden yaşamaktan vazgeçemeyiz."

Onun sözlerine gözlerimi kııptım çünkü haklıydı. Birkaç kişinin davranışları yüzünden kendimizi durduramazdık. Onaylayarak başımı salladım, bornozu çıkardım ve giyinme odasından çıktım. "Hadi yapalım şunu."

"Harika görünüyorsun," diye beni teselli etti. "Teşekkürler."

Gail beni koridordan geçerek stüdyoya götürürken kimsenin gözlerine bakmamaya çalıştım. Havuzun arkasında kameralar, ekip ve yeşil perde vardı. Pennington's'tan satın alınabilecek dış mekan mobilyaları havuzun etrafına yerleştirilmişti: şezlonglar, bistro seti, şişme koltuklar ve daha küçük yaz dekorasyonları.

Baird, benim bikinimle uyumlu, yanlarında fuşya şeritleri olan lacivert yüzme şortuyla duruyordu. Bruno ile sohbet ediyordu ve onu görünce hemen kendimi daha güvende hissettim.

"Nişanlının çok seksi olduğunu söylememin bir sakıncası var mı?" diye fısıldadı Gail.

"Sen sadece gerçeği söylüyorsun."

Sanki beni hissetmiş gibi, Baird başını benim yönüme çevirdi ve gözleri vücudumda aşağı yukarı dolaşırken tüm vücudum titredi.

"Aman Tanrım. O sana öyle bakarken nasıl yanıp tutuşmuyorsun?" Gail, heyecanlı bir kız öğrenci gibi sordu.

"Belki de yanıyorum." Bikininin dolgulu kupaları olduğu için mutluydum, çünkü sadece o bakışla meme uçlarımın sertleştiğinden emindim.

Baird Bruno'dan ayrıldı ve kendine güvenen bir tavırla bana doğru yürüdü. Yakışıklı olduğunu bilmesi ama bu konuda tam bir pislik olmaması çok seksi bir şeydi. Saçları biraz uzamıştı ve artık kulaklarının arkasına koyabilirdi. Erkek topuzu çok geçmeden geri dönecekti.

Gail'e kısa bir selam verdikten sonra beni kendine çekti. "İyi misin?"

Ona bu konuda endişeli olduğumu söylemişim ve o da bana, gerçekten istersem bir çıkış yolu bulabileceğimizi söylemişti. Ancak, ben ortalığı karıştırmak istememişim. Gerçekte, bu kampanyanın bitmesini ve herkesin bizi rahat bırakmasını istiyordum. "Ben iyiyim," diye söz verdim.

"Harika görünüyorsun." Elleri sırtımda aşağı doğru kayd, biri kışımı rahat bir sahiplenmeyle okşadı. "Fazla iyisin." Bana imalı bir şekilde kaşlarını oynattı.

Gözlerimi devirdim. "Birkaç saatliğine kendini tutabilirsin."

"Ben yapabilirim," diye kabul etti. "Ama canavar sikimin yapabileceğini garanti edemem."

Kafamı göğsüne yaslayıp, onun eğlencesiyle titrediğini hissederken, kahkaham kısık bir iniltiye dönüştü. Söz verdiği gibi, Baird bu yorumu unutmamı sağlamadı.

Birisi boğazını temizledi ve Gail'in onu duyduğunu fark ettim. Onu şakacı bir şekilde ittim. "Uslu dur."

Havuz ısıtılmalı olmasına rağmen, iki saat sonra çekimden bıkmışım. Havuzun ortasında zıplarken poz vermek gibi doğal olmayan şeyler yapmamı isteyen yönetmenlerden bıkmışım.

ve şezlongda uzanmak gibi doğal olmayan şeyler yapmam söylenmesinden bıkmıştım.

Baird ve ben şişme koltuklarda oturmuş, birbirimize sahte su sıçratıyor ve birbirimizin gözlerine gülümsüyorduk, ama Baird'in de bıkmış olduğunu anlayabiliyordum.

Sandalyeleri sudan çıkarıp yeşil ekranın önünde çekim yaptık, mojito içiyormuş gibi yapıp güneşin tadını çıkardık. O anda cildimin altındaki plastiğin gevşediğini fark ettim.

Sonunda ıslık sesini anladım.

Başımı, kendine bakan Baird'e çevirdim ve o anda sandalyesinin havasının indiğini fark ettim.

Benimki de öyle!

Gözlerimiz birbirine kilitlendi ve komik bir ani hareketle, yere doğru alçalırken ıslık sesi daha da yükseldi. Ya patlamışlardı ya da bir şekilde fişleri çekilmişti. Baird bana uzanırken ben de ona uzandım, tamamen sönmeden birbirimizi dışarı çekmeye çalışıyorduk. Denesek bile histerik kahkahalarımızı durduramazdık.

Sandalyeler tamamen sönene kadar, ben Baird'in üzerine yığılmıştım ve o kadar çok gülüyorduk ki, gözlerimden yaşlar akıyordu. Mürettebatın bizi sakinleştirmeye çalıştığını duyabiliyorduk, ama çok geç kalmıştık.

Kampanyanın baskısı ve tuhaflığı sonunda bize de etki etmişti ve kahkahalarımız bir rahatlama oldu.

Sonunda Bruno, elinde bir telefonla karşımıza dikildi. "Toparla kendini Maia! Hilary hatta!"

Nefesimi tuttum, yüzümü silerek sakinleşmeye çalıştım ve Baird bana oturmamda yardım etti. Patronum neden arıyordu? Bruno çekimi mahvettiğimiz için bizi ispiyonlamış mıydı?

Nişanlımla şaşkın bakışlar değiştirdikten sonra telefona uzandım. Kulağıma dayayıp, tereddütle "Hilary?" diye sordum. Kahkaha krizim yüzünden sesi biraz boğuk çıkmıştı.

"Maia."

Ses tonu beni ürpertti ve eğlencem bir anda uçup gitti. "Ne oldu?"

"Bir saat önce ulusal bir tabloid gazetede bir haber çıktı. Stüdyoda kilitli olduğunu ve muhtemelen haberi görmediğini biliyorum. Ofise gelmen gerekiyor."

"Haber ne hakkında?"

"Annen, Maia. Gazetelere bir hikaye sattı."

Kulağında kan dolaşmaya başladı. Dudaklarım birden uyuşmuş, sözleri sadece belirsiz bir şekilde algılayabiliyordum. "Ne tür bir hikaye?"

"Büyüdüğün yerle ilgili. O, iyileşmekte olan bir bağımlı. Sen on beş yaşındayken evden kaçtın ve onu kendi başına bıraktın."

Onu kendi başına bırakmak mı?

"İçeri gelmelisin. Tepki stratejisini konuşmalıyız. Bruno biliyor. Çekim bitti. Giyin ve buraya gel." Telefonu kapattı.

Baird elini sırtıma koydu. "Maia, ne oldu?"

Telefonu izledim, eskiden tanıdığım on beş yaşındaki kız, zihnimin derinliklerinden öfke ve kederle çığlık atıyordu.

"Maia?"

Aniden yüzü yüzüme yaklaştı, elleriyle yanaklarımı kavradı.

"Maia, konuş benimle."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

BAIRD

Sessiz Maia'yı evine geri götürürken endişeden midem bulanıyordu. Hilary'nin telefonundan sonra, söz konusu makaleyi Google'da aradık ve tabii ki, birkaç ay önce partide çekilmiş fotoğrafımı yayınlayan aynı ulusal tabloid gazetenin manşetinde oradaydı. Aynı lanet gazeteci de. Craig Bennet. Ön sayfada kampanyadan Maia'nın bir fotoğrafı ve ardından Maia'nın annesi Maryanne Lewis'in şaşırtıcı derecede iyi görünen ve Maia'nın çocukluğundan bahsettiği bitkin eroin bağımlısı bir kadına hiç benzeyen bir fotoğrafı vardı.

Manşette şöyle yazıyordu:

SOSYAL MEDYA GİZEMİ, İHTİYACIM OLDUĞU ANDA BENİ TERK ETTİ

Alt başlık: Maia MacLeod'un annesi, bağımlılığı ve uzaklaştığı kızının şöhret ve para peşinde koşarken onu kendi başına bıraktığı hakkında konuşuyor.

çift yayını makale had daha fazla fotoğraf Maia çocukken, Maryanne Lewis hakkında daha fazla bilgi, ve herhangi bir aptalın anlayabileceği bir sürü saçmalık. Bir çocuk eroin bağımlısı ebeveynini nasıl terk edebilir? Maia'nın on beş yaşındayken babasıyla yaşamak için evi terk ettiğini ve Maryanne'in terk edildiğini hissettiğini söyledi

. Artık temiz olduğunu ve diğer insanların da temizlenmesine yardım etmek için çalıştığını söyledi. Maia'yı internette görünce şok olduğunu ve bunun birçok acı hatırayı geri getirdiğini söyledi.

O kadını nefret ediyordum, ama onunla hiç tanışmamıştım.

"Sadece yalan sattı, aynı zamanda ayık kaldı," diye fısıldadı Maia

fısıldadı. "Ayık kaldı ve... hiç iletişim kurmadı. Bunun yerine, olayların çarpıtılmış bir versiyonunu halka sattı."

"Bebeğim..." Elini sıkmak için uzandım, ama elimde gevşek duruyordu.

Onun ne kadar uzaklaştığını görünce içimi korku kapladı.

"Şu anda temiz olsa bile... o... o değişmedi. Hala beni hiç umursamadığı kadar kendini umursuyor. Artık bağımlılığını suçlayamam. Sorun onda. O sadece berbat bir insan."

Ne söyleyeceğimi bilemedim çünkü içten içe durumu düzeltecek hiçbir şey söyleyemeyeceğimi biliyordum ve bundan nefret ediyordum.

Kendimi en kötü şekilde güçsüz hissettim.

Maia'yı Pennington's'a götürdüm ve patronları Hilary ve Christina bu duruma karşı oldukça anlayışlı davrandılar. O sıçan Becky'nin yüzündeki kendini beğenmiş sırıtışını silmek istedim. Pazarlama ekibi en iyi yanıtın yanıt vermemek olduğuna karar verdi. İnternetteki yorumlara bakılırsa, çoğu insan bu acıklı hikayeyi yutmuyordu zaten. Çoğu kişi Maia'nın tarafındaydı. Ama Maia'yı sahtekar olarak nitelendiren birkaç kişi de vardı. Ayrıca, benim önümde asla kullanmaya cesaret edemeyecekleri küfürlü bir dil kullanarak Maia'yı terk etmemi öneren birçok pislik de vardı.

Becky bu yorumları aktarırken biraz fazla tatmin oluyordu.

"Yeter," diye bağırdım ona. "İnsanların ne dediğini bilmemize gerek yok."

Dudakları o ekşi ifadesiyle birbirine kenetlendi. "Aslında, halkın buna nasıl tepki verdiğini ve bunun kampanyamıza ve şirkete ne kadar zarar verdiğini bilmemiz gerekiyor."

Maia, tüm konuşma boyunca şok içinde sessizce oturmuş, sadece sorulduğunda onaylayarak mırıldanmıştı. "Maia onun annesi değil. Maia'nın annesiyle hiçbir ilgisi yok. Maia, açıkçası bu şirkete çok şey vermiş, çalışkan bir çalışan."

"Kimse aksini söylemiyor," diye beni teselli etti Hilary. "Ve Pennington's'ın bu kampanya sayesinde ülke çapında satışlarında görülen artıştan dolayı minnettârız. Sadece stratejiyi konuşup hepimizin aynı fikirde olduğundan emin olmamız gerekiyordu. Sonuçta, Maia'nın annesine veya magazin gazetelerine tepki göstererek ateşi körüklememeliyiz diye düşünüyoruz."

Bunun akıllıca olduğunu bilsem de, bu, o makaleyi yazdığı için Craig Bennet'i öldürmek istemediğim anlamına gelmiyordu. Ya da Maia'yı incittiği için annesini. Yine.

Maia'nın telefonu, onunla iletişime geçmeye çalışan arkadaşları ve ailesi tarafından bombardımana tutulmuştu. Konuştuğu tek kişiler babası ve Grace'ti. Kısa bir görüşme olmuştu ve eve vardığında onları tekrar arayacağına söz vermişti.

Ama bu bekleyebilirdi.

Hart Caddesi'ne park ettim ve Maia arabadan inerken elini tutmak için arabanın etrafından dolaştım.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı ve sonunda elimi hafifçe sıktı.

"Hadi içeri girelim." Arabayı kilitledim ve onun elini sıkıca tutarak apartmanına giden yolu yürüdük.

İçeri girince onu kanepeye oturttum ve dizlerimin üzerine çökerek spor ayakkabılarını çıkarmaya yardım ettim.

"Ben iyiyim." Beni itmeye çalıştı ama ben yardım etmekte ısrar ettim.

Bronzlaşmış yanakları endişe verici bir tebeşir rengineydi. "Sana çay ve tost yapayım."

"Aç değilim."

"Birazcık bir şeyler ye." Mutfağa girdim ve ona hızlıca bir atıştırmalık hazırladım.

Maia ona bok gibi bir şey gibi baktı.

"Lütfen." Tabacağı ona doğru ittim.

Derin bir nefes alarak tabağı aldı ve kanepenin yanına koydu. Sıcak bardağı avuçlarıyla kavradı, kanepeye yaslanarak gözlerini kapattı.

"Bu kabustan uyanmak istiyorum," diye fısıldadı. "Bunu atlatacağız, My. Söz veriyorum."

O cevap veremeden, arka cebimdeki telefonum çaldı. O da sürekli çalışıyordu. Callan ve John durumumu öğrenmek için aramışlardı. Annem ve Ains de öyle. Arkadaşlarımdan, ailemden ve hatta patronumdan bir sürü mesaj gelmişti, ama hiçbirine bakmamıştım.

Planım aramayı sesli mesaja yönlendirmektir, ama arayan Brian'dı. Mesaj ve arama mı? Kahretsin.

İnledim. "Patron arıyor. Cevap vermem lazım."

Maia başını salladı. "Tabii ki."

Oturma odasından çıkarken telefonu açtım. "Her şey yolunda mı?"

Sert sesi telefondan yankılandı. "Böyle boktan bir günde bu haberi vermek zorunda kaldığım için üzgünüm McMillan, ama büyük bir sorunumuz var."

Maia'nın koridorunda durdum. "Ne tür bir sorun?" "Fred bugün nişanlıyla ilgili makaleyi gördü. Ayrıca internetteki yanıtları da gördü ve çok sinirlendi."

Kahretsin! Fred Burbank bu yıl hayatımın belası olmuştu. Maia'nın bu konuşmayı duymasını istemedim, bu yüzden daireden çıktım. "Makaleye neden çok kızgın?"

"Kulüp, kalecisinin nişanlısının annesinin, özel hikayeleri magazin gazetelerine satan, iyileşme sürecindeki bir uyuşturucu bağımlısı olduğunu düşünüyor."

"Bunun Maia ile hiçbir ilgisi yok."

"Onun annesi, Baird."

"Sadece biyolojik anlamda. Maia onunla hiçbir ilişkisi yok."

Teknik direktör iç geçirdi. "Bunun onun suçu olmadığını biliyorum. Ama Fred ile son şansını kullandığını sana söylemişim. Bu kadar. O bitti. Maia ile nişanını bozmanı, bu kampanyayı derhal sonlandırmanı istiyor, yoksa... lanet olsun... kulüpteki yerini yeniden gözden geçirmek zorunda kalacağız."

Öfke o kadar hızlı ve şiddetli bir şekilde içimi kapladı ki, pişman olabileceğim bir şey söylemeden telefonu kapattım.

"Siktir!" Saçlarımı ellerimle kavradım, çömelip derin nefesler alarak sakinleşmeye çalıştım, sonra arabama atlayıp birini öldürmeye gittim. Sadece kimi önce öldüreceğimi bilmiyordum: Maryanne'i mi, Craig Bennet'i mi, yoksa lanet olası Fred Burbank'ı mı?

Nefesimin kesilmesi beni ayağa fırlattı ve etrafımda dönmeye başladım.

Maia kapıda duruyordu, mor gözleri yaşlarla parlıyordu. Boğazında bir hıçkırık takıldı ve boğuk bir sesle, "Duydum. Ve bunun yüzünden her şeyi kaybetmene izin vermeyeceğim," dedi.

Kalbim sızladı. "Benim..."

"Onu geri ara. Aramızın bittiğini söyle. Bu kampanya yeterince zarar verdi. Üzgünüm. Çok üzgünüm, Bear." Son kelimeyi söylerken sesi kırıldı ve kapıyı yüzüme çarparak kapattı, kilit sertçe yerine oturdu.

O kadar hızlı oldu ki, tepki verecek zamanım olmadı. Hayır.

Hayatta olmaz!

"Maia!" Kapı kolunu salladım ama hareket etmedi. "Maia, yapma! Seni bu yüzden kaybetmeyeceğim!"

Kapının diğer tarafında onun hıçkırıklarını duydum ve boğazım düğümlendi. "Maia, kapıyı aç. Beni içeri al. Bunu düzeltebiliriz."

"Ben... ben düzeltiyorum. Sen... sen bundan daha iyisini hak ediyorsun. Benden daha iyisini." Daha da şiddetli hıçkırmaya başladı ve göğsümdeki keskin ağrı nefesimi kesti.

Kapıyı yumruklarken gözlerim yaşlarla doldu. "Maia." Adını hıçkırarak söyledim ve ağladığımı duyması umurumda değildi. "Maia, seni seviyorum. Yapma bunu. Her şeyi mahvetme ve kafanda karıştırma, bebeğim. Onun kazanmasına izin verme."

Cevap olarak, ağlaması kapıdan uzaklaştıkça sessizleşti.

Panik beni sardı. "Maia! Maia!" Kapıyı yumruklayarak açması için yalvardım. Kapıyı ne kadar süre yumrukladığımı bilmiyordum ki bir ses benim sesimi bastırdı.

"Tamam, bu kadar yeter!"

Dönüp baktığımda, daha önce hiç görmediğim yaşlı bir kadın karşı dairenin kapısında duruyordu.

Yanaklarımda gözyaşları gördüğünde sert ifadesi yumuşadı. "Anlıyorum. Üzgünüm evlat, ama kız kapısında seni istemiyorsa, gitmen gerek. Yoksa polisi ararım." Elinde cep telefonunu hazır tuttuğunu belli etti.

Ona, tüm lanet olası dünyaya duyduğum öfke beni tüketmek üzereydi. Yanaklarımı sildim ve kendimi uzaklaşmaya zorladım.

Geçici olarak.

Bu kadar
değildi.

Bir grup pisliğin bizim ilişkimize karışmasına izin veremezdim.

Ama asıl korktuğum onlar değildi.

Maia'nın içindeki şeytanlar.

Yıllar önce annesinin zihnine eklediği o tohum, üstesinden gelmek için çok uğraştığı tohum... ama sonunda bu olay gerçekleşti ve o saçmalığın köklerinin ne kadar derin olduğunu kanıtladı.

O kadar derin ki, benimle onun arasında büyüyen şeyi durdurmaya yetti.

Bu düşünce göğsümü sıkıştırdı, kendimi yirmi dört saat sonra, sakinleştiğinde Maia'nın bana geri döneceğine ikna etmeye çalışsam da.

Geri dönmek zorundaydı.

Onu kaybedersem asla atlatamazdım.

. BÖLÜM OTUZ BEŞ

BAIRD

Hayatımda şimdiye kadar sevdiğim birini kaybetmemiş olduğum için şanslıydım, ancak geçirdiğim kazadan sonra, bir insanın hayatının bir anda nasıl değişebileceğini çok iyi biliyordum.

Kariyerimi mahveden kazadan sonra düştüğüm karanlık yer, Maia'yı sonsuza dek kaybedeceğim düşüncesiyle önümde açılan kara delikle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi.

Her şey çok hızlı geliştiği için hala şoktaydım. Bana, bu dünyada hiçbir şeyin beni ondan uzaklaştıramayacağını söyleme şansı vermemişti.

Maia beni tamamen dışlamıştı ve Callan'a göre Beth'in aramalarına da cevap vermiyordu. Onu görmeyeli tam bir gün olmuştu ve Pennington's'a yaptığım kısa bir telefon görüşmesi, onun işe gelmediğini ortaya çıkardı.

"Hasta olduğunu söyledi," dedi Eli. "Sana söylemedi mi?"

"Hayır." Bu kelimeyi zorla çıkardım. "Gidip ona bakacağım."

Eli'nin sesi alçaldı. "Ona bizim de burada olduğumuzu söyle. Berbat bir ebeveynin ne demek olduğunu bilirim."

"Teşekkürler." Telefonu kapattım ve Maia'yı tekrar aradım, ama telefonu doğrudan sesli mesaja yönlendirdi.

O sabah, öfkemi gaffer'a yönelteceğimden korktuğum için antrenmanı kaçırdım, çünkü o bunu hak etmiyordu. Sonuçta, Fred parayı veren, sahibi olan ve son kararı veren kişiydi, gaffer onunla aynı fikirde olmasa bile. Bu da beni evde, volta atıp öfkelenerek bırakmıştı. Telefonumdan bildirim sesi geldiğinde, onu elime alıp sosyal medyada insanların yeni bir makale paylaştığını gördüğümde, kendimi kaybettim.

Gazeteci, Maia'nın babası ve kız kardeşinin eski erkek arkadaşına saldırdığı için hapis yattığı gerçeği hakkında bir makale yazarak bu haberi takip etmişti.

Maia'nın bunu görmesi, babasını ve teyzesini bu duruma soktuğu için hissedeceği acı ve suçluluk duygusu, bardağı taşıran son damla oldu. Aklım öfkeden başka her şeyi silip süpürdü. Bu saçmalığa adalet sağlamak dışında başka bir şey düşünemiyordum. İstedğim adresi Google'da aradım ve dairemden fırladım. Arabama ulaştığımda, araba kapılarının çarpması ve adımın bağırılması sesini duydum.

Callan ve John, Callan'ın Defender'ından bana doğru koşuyorlardı, yüzlerinde endişe dolu bir ifade vardı. "Nereye gidiyorsun?" Callan, arabaya binmemi engellemek için sürücü kapısına elini koydu.

Elini itip kapıyı açtım. "O küçük pisliği öldürmeye!"

John'un yüzü solarken Callan yüzünü buruşturdu. "Hangi pislik?"

"Gördün mü? Maia hakkında başka bir hikaye daha yazdığını gördün mü? Bu seferki babası hakkında."

"Gördük." John omzumu sıktı. "Bir gazeteciye karşı çıkamazsın, Baird. Kariyerin ve muhtemelen hayatın sona erer."

"Kariyerim zaten bitti," diye tükürdüm. "Fred, My'den ayrılmam gerektiğini söylüyor, yoksa kovulacağım."

Callan'ın gözleri öfkeyle parladı. "Hayatta olmaz."

"Olur." Arabama atladım ve en iyi arkadaşım kapıyı açık tuttu. "Keen, lanet kapıyı bırak. Hemen!"

Bağırmam üzerine kapıyı bıraktı ve ben de kapıyı çarptım.

Çocuklar çoktan Defender'a geri dönmek için acele ediyorlardı, ama umurumda değildi. Oradan gitmiştim. Edinburgh'dan Glasgow'a gitmek için gereken bir buçuk saatlik yolculuk, öfkemin hızıyla en az yirmi dakika kısaldı.

Yasadışı park ettim, arabamdan fırladım ve tabloid gazetenin bulunduğu ofis binasına girdim. Asansöre binerken birinin adımı bağırdığını sandım, ama gazetenin bulunduğu kata basan düğmeye bastım ve kapılar bağırıışların üzerinde kapandı. Kan kulaklarıma hücum etti ve yumruklarım yanlarımda sıkıştı, gazetecinin yüzünü duvara yapıştırmaya hazırdım.

Yere adımımı attığımda, üzerinde gazetenin adı altın harflerle yazılı olan cam çift kapının dışında duran güvenlik görevlisine baktım. Kendimi bu konuda biraz akıllı davranmaya zorladım. O anda olabildiğince akıllı davranmaya çalıştım. Resepsiyoniste yaklaştım. "Merhaba, Craig Bennet'in yerini gösterir misiniz? Onunla randevum var."

Kadın gözlerini kısarak yüzümü inceledi ve beni tanıdığını ama kim olduğumu tam olarak hatırlayamadığını anladım. "Masasını arayayım."

Siktir.

Kahre

tsin.

Telefonunda gezinmekte olan güvenlik görevlisine kaypak bir bakış attım. Tanrım, muhtemelen o aptalın yanından geçip gidebilirdim.

Bunu düşünürken resepsiyonist iç geçirdi. "Hattı meşgul. Bir saniye, gidip müsait mi diye bakayım. Adınız neydi?"

"John Keen," yalan söyledim, çünkü zaten onu takip etmeyi planlıyordum.

Elbette, güvenlik görevlisi çift kapıyı açarken ona zar zor bir bakış attı, ben de onun arkasına gizlice girerek, onu takip etmem gerektiğini düşünmesini sağladım. Sonra yavaşladım ve onun

her yerde dağınık masalar vardı ve masalar arasında mahremiyet perdeleri olsa da, herkes yüksek sesle konuşuyor ve insanların hayatları hakkında dedikodu yaparken sosyalleşiyordu.

Resepsiyonisti odanın içinden takip ederken onlara alaycı bir şekilde baktım. O bir masanın önünde durduğunda, hızımı artırdım. Neredeyse masaya ulaşmıştım, bir adamın kel kafasının tepesini görmüştüm ki kolumdan çekildi.

"Baird!"

Callan bir şekilde oradaydı ve kolumu tutmuştu, yüzünde sert ve kararlı bir ifade vardı.

John onun arkasında durmuş, omzunun üzerinden, odanın üst kısmında gergin bir şekilde duran ve walkie-talkie ile konuşurken bizi izleyen güvenlik görevlisine bakıyordu.

"O buna değmez dostum." Callan'ın tutuşu sıkılaştı.

"Maia değer." Kolumu çekip arkama döndüm ve Craig'in gergin ama çenesini dik tutarak durduğunu gördüm.

"Baird McMillan." Craig Bennet'in tiz sesi, berbat gazeteciliği kadar beni sinirlendiriyordu. "Takım arkadaşlarını dinlemeli ve polisi aramadan önce buradan gitmelisin."

Onun dişlerini dökecek ve sonra parmaklarını kıracaktım. O zaman boktan makalelerini nasıl yazacağını görecektim. "Baird."

Callan eğildi, sesi sertleşmişti. "Bunu yaparsan Maia'yı sonsuza kadar kaybedersin. Her şeyi kaybedersin."

Nefesim kesildi, bu adama öfkemi boşaltma dürtüsüne karşı kendimi zor tuttum. Çünkü Maia'nın şu anda çektiği acının bedelini birisi ödemeliydi, benim düzeltemediğim tüm o acının! "Son boktan makalende bir kaynağın olduğunu söylemiştin. Kim?"

"Bunu size söyleyemem. Bana bilgileri e-posta ile gönderdiler ve isimsiz kalmak istediklerini söylediler. Buna saygı duymak zorundayım."

"Saygı duymak mı? Ben..."

Callan elini sıkılaştırdı. "O hapis cezasına değmez. Ve Maia'nın sana ihtiyacı var."

"O benden ayrıldı," diye dişlerimi sıkarak söyledim. "O... benim daha iyisini hak ettiğimi düşünüyor."

"Tanrım." Callan sıkıca benim omzumu sıktı. "O sadece acı çekiyor dostum. Öyle demek istemedi. Sen düzelteceksin."

"Yapamam!" Ona döndüm. "O kaltak onu çok fena mahvetti ve o" — 'i parmağıyla Bennet'in yönüne — "lanet olsun, bırak bir daha yapsın!"

Callan gömleğimin önünü tutup beni sertçe salladı. "Maia'nın şu anda nerede olduğunu biliyorum," diye fısıldadı. "Ben de onun yerindeydim. Ve inan bana... o da kendine gelecektir. Ama sen, zamanını harcamaya değmez zavallı bir pisliği dövdüğün için hapiste olursan, o da kendine gelemes."

"O haklı dostum," diye John yumuşak bir sesle ısrar etti. "Gidelim. Uzaklaşalım."

Callan'ın bilgeliği içime işledi ve beni buraya getiren öfke bulutu, onun sözleri bana biraz umut verince dağıldı. Babam ben çocukken hayatımdan çıkıp gitmişti, ama o boşluğu dolduran büyükbabam vardı. Callan'ın üvey babası ve annesi vardı, ama onlar bir kazada öldüklerinde, geriye sadece işe yaramaz bir baba kalmıştı. Babası, Braden Carmichael'ı gençken mahvetmişti ve bu geçmiş Callan'ı çok etkilemişti. Kendi saçmalıkları yüzünden Beth'i neredeyse kaybediyordu... ama Beth onu geri çekmişti.

Bu, Maia ile ilişkimizi hala düzeltebileceğim anlamına geliyordu. Kahretsin.

En kötü öfkem geçince sarkarken, Callan beni bırakıp rahat bir nefes aldı.

O anda, herkesin ne olacağını görmek için beklediği için odanın bu kısmının sessizleştiğini fark ettim. Benden korkan, gergin bir şekilde kenara çekilen resepsiyonistine baktım.

Siktir.

Bu da öfkemi biraz dindirdi.

Bennet hala ayaktaaydı, ama gözlerime bakmaya zorlarken zorlukla yutkundu.

"Sen buna değmezsin," dedim ona sessizce. "Sen en alt tabakadan bir pisliksin. Ve hayatının işi temelde dedikodu yapmak ve hikayelerinin insanların hayatlarına verdiği zararı umursamamak olduğu için sana acıyorum. Sana ömür boyu sefalet ve yalnızlık diliyorum, seni zavallı. *Küçük*. Pislik."

Bennet başka yere baktı, çenesindeki kaslar gerildi ve ben alaycı bir şekilde dönüp çıkışa doğru başımı salladım. "Gidelim çocuklar."

John ve Callan, adımlarını bana uydurup binadan çıkarken rahatladıklarını gizleyemediler. Güvenlik görevlisi, geçmemiz için kenara çekilirken bize ihtiyatla baktı.

Dışarı çıkana kadar konuşmadık ve Callan'ın Defender'ını arabamın arkasında park etmiş gördüm. Bana yetişmek için otoyolda hızla gitmiş olmalılar.

"Sanırım az önce altına sıçtım." John şaka yaparak gerginliği yatıştırmaya çalıştı. "Cidden, Keen otoyolda seni kovalarken bizi neredeyse öldürüyordu. Ben... Dostum, seni hiç bu kadar kendinden geçmiş görmemiştim."

Elimle yüzümü ovuşturdum. "Bana ne oldu bilmiyorum."

"Maia biliyor." Callan omuz silkti. "Dostum, anlıyorum. Beth'e zarar vermeye çalışan herkesi öldürmek isterdim. Ama My'nin aptalca bir şey yapmana ihtiyacı yok. Sadece senin orada olduğunu bilmesi yeterli."

"Dün gecedan beri ona defalarca stalker dedim." Arabama yaslanıp burnumun köprüsünü sıktım. Yorgun ya da duygusal olduğumda her zamanki gibi aksanım kalınlaştı. "Şu anda ona nasıl ulaşacağımı bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun." Callan'ın ifadesi sertleşti.

Gözlerindeki o bakışı okudum ve başımı salladım, kararlılık içimi kapladı. "Kulübe gitmem lazım."

"Ben arkadayım."

"Ben de." John omzuma hafifçe vurdu. "Sivil hayat o kadar da kötü değil, biliyorsun."

Evet, bunu kendim de görecektim.

. BÖLÜM OTUZ ALTI

MAIA

Telefonum şu anda kapalıydı ve giyinme odamdaki bir ayakkabı kutusunda saklıydı. Dürüst olmak gerekirse, şoktan ve kafamın karışıklığından bunu düşünecek durumda değildim. Bu yüzden dün gece ailem kapıma gelmişti. Tek yapabildiğim ağlamaktı. Konuşamıyordum. Babam Baird'in nerede olduğunu sorana kadar ve ben bir şekilde onunla ayrıldığımı söylemeyi başarana kadar. Soruları vardı ama göğsümdeki acı o kadar şiddetliydi ki kusacak gibiydim.

Beni yalnız bırakmak istemiyorlardı, ama Lockie için eve dönmeleri gerekiyordu ve açıkçası benim de biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Babam anneme o kadar kızgındı ki, öfkesi beni hem incitti hem de rahatlattı.

Onlar gittikten sonra, o kadar çok ağladım ki kustum ve o anda sakinleşmenin bir yolunu bulmam gerektiğini anladım. Beth'in bana öğrettiği bazı farkındalık tekniklerini denedim, ama kafam her sakinleştiğinde, makaledeki bir cümle aklıma gelip kalbimi yeniden parçalıyordu. Ya da Baird'in patronunun ona beni terk etmesi gerektiğini, yoksa kulüpteki yerini kaybedeceğini yüksek sesle söylediğini duyuyordum.

O anda içimi korku kaplamıştı.

Annemin çevresindeki herkesi mahvettiği gibi Baird'i de mahvetmekten korkuyordum.

Onun kendini güvende hissetmesini sağlayan şeyi kaybetmesinin sebebi ben olmayacaktım. Kulüp onun eviydi.

Bunu feda etmeye layık hissetmiyordum.

Aslında, kendimi... küçük ve kirli hissediyordum, tıpkı gençken herkesin arkamdan benim bir uyuşturucu bağımlısının çocuğu olduğumu fısıldadığı zamanlar gibi. Annemin ona uyuşturucu bulabilecek herkesle seks yaptığı söylentileri vardı. Hatta beni seks karşılığında sattığına dair söylentiler bile vardı, bu yüzden okuldaki erkekler bana tekliflerde bulunur, büyüyene kadar anlamadığım iğrenç şeyler söylerlerdi. Baird'e bu kısmı henüz anlatmamıştım.

Unutmak, geride bırakmak için çok uğraştığım her şey, birkaç dakika içinde silinip gitmişti.

Ama bu sefer bunun nedeni bağımlı birinin çocuğu olmam değildi. Bunun nedeni, beni bu duruma sokan, kendi kontrolü dışındaki bir bağımlılıkla başa çıkamadığım için kendimi suçlu hissettiren ve sonra da temizlendiğinde... yine de beni satan bir kadının çocuğu olmamdı. Kendi kanından olan çocuğu hakkında yalanlar ve acıklı hikayeler sattı, peki ne için? Para için mi?

Bunca yıl annemi benden alanın eroin olduğunu düşünmüştüm.

Ama o yıllardır temizdi ve beni aramakla kalmamış, bana ihanet etmişti. Beni *kullandı*.

Ve Baird. Artık o da bu ilişki yüzünden lekelenmişti.

Fred Burbank böyle düşünüyordu. Belki takım arkadaşları da. Halk kesinlikle böyle düşünüyordu.

O gece, ağlayarak uyuyamadım, bir o yana bir bu yana dönüp durdum. Keşke hala beni bu kadar incitecek gücü olmasaydı. Bear için ağladım. Onu özledim. Beni saran, kendimi güvende ve sevildiğimi hissettiren, değerli hissettiren kollarını özledim.

İşe hasta olduğumu bildirmek için tüm gücümü kullandım, konuştuğum kişinin patronum değil Eli olması için şükrettim. Benimle konuşmaya çalıştılar,

beni sakinleştirmeye çalıştılar, ama ben onları kesip, kaba bir şekilde telefonu kapattım. Umarım anlamışlardır.

Sabah 9'da kapımın şiddetle çalınmasıyla kalbim ağzıma geldi. Bir yanım Baird olmasını umuyordu, diğer yanım ise öyle olursa paramparça olacağımı biliyordu.

O değildi.

Beth, Lily ve January kapımın diğer tarafında duruyorlardı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Telefonuna cevap vermiyordun." Beth içeri girip bana sıkıca sarıldı.

Bu, benim gözyaşlarına boğulmam için yeterliydi.

Kısa bir süre sonra, oturma odamda oturuyorduk. Sonunda ağlamayı kesmiştim ve Lily bana sıcak bir fincan çay hazırlamıştı. Beth yanımda oturuyordu, kolu hala bana dolanmış halde, kızlar ise sabırla konuşmamı bekliyorlardı.

Ocak bile alışılmadık bir şekilde ciddiye. O kadar da alışılmadık değil, anneme çok kızgındı.

Onları bu kadar endişelendirip işlerini ve okullarını bırakıp beni kontrol etmeye gelmelerine neden olduğum için kendimi çok kötü hissederek telefonumu tekrar açtım.

"Sosyal medyaya bakma," diye tavsiye etti Lily. "Sonuçta, yabancılardan senin hakkındaki görüşleri seni ilgilendirmez."

Onun sözlerinin bilgece olduğunu biliyordum ve gerçekten içime sindirmeye çalıştım. Ancak Baird'in patronu bir yabancı değildi ve ne yazık ki onun görüşü beni ilgilendiriyordu. Patronum bir yabancı değildi ve Pennington'ın tüm bunlar hakkında ne düşündüğü benim için önemliydi. Öğrenmekten çok korkuyordum.

Neyse ki, kampanya nedeniyle haftalar önce sosyal medya bildirimlerimi kapatmıştım. Mesajlarım ve cevapsız aramalarım vardı. Baird'den o kadar çok mesaj gelmişti ki, sessizce ağlamaya başladım. Sonra bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesajla kalbim ağzıma geldi.

Üç yıl birlikteydik ve bana anneni anlatmadın. Hiç şaşırmadım. Artık o kadar da üstün değilsin, değil mi My? Sanırım doğru seçimi yaptım.

Bu duygusuz mesajı görünce nefesimi tuttum ve Beth ekranıma baktı.

"Bu Will'den mi?" Sesi öfkeden titriyordu. Başımı sallayarak onun numarasını engelledim.

"Ne oldu?"

Beth mesajın içeriğini aktardı ve odadaki herkes öfkeyle soğudu.

J a n ö f k e y l e köpürdü. "Kesinlikle onun dairesine girip dolabına ölü bir balık bırakacağım."

"Hâlâ yedek anahtarım var."

Gözleri parladı. "Güzel."

"O pislikle evleneceğime inanamıyorum."

"Asla evlenmezdin." Beth omzumu okşadı. "Vay canına, ona anneni anlatmadın çünkü içten içe onun pislik gibi tepki vereceğini biliyordun."

"Baird'e söyledin mi?" diye sordu Lily çekinerek.

Dudaklarım titredi ve başımı sallarken hıçkırıklar çıktı.

"Eminim o da çok hoş karşılamıştır," diye tahmin etti Beth.

Tek yapabildiğim tekrar başımı sallamaktı, göğsüm o kadar çok acıyordu ki, sanki gerçekten çatlayacakmış gibi hissediyordum.

"Aman Tanrım." Alnını şakağıma dayadı. "Baird'le bir şey mi oldu?"

Aralıklı, hıçkırıklar ve fısıltılarla, onun patronunun araması ve benim onu hemen reddetmemle ilgili olanları anlattım.

"Bak." Beth'e telefonumu uzattım ve ekranına dokunarak ondan kaç tane cevapsız arama ve mesaj geldiğini görebilmesini sağladım.

"Onunla konuşmalısın." Telefonu bana geri verdi. "Onu ara."

"Neden? Ben kendimi bok gibi hissetmemem için sevdiği her şeyi feda etsin diye mi? Yapardı, biliyorsun. Ama sonra bir gün

uyanıp, bu tür bir fedakarlığı hak etmeyen biri için her şeyden vazgeçtiğini fark edebilir."

"Tabii ki öyle!" Jan öfkeyle bağırdı. "Hayır, kendin hakkında böyle konuşamazsın, My."

Lily onu sakinleştirmek için elini dizine koydu. Sonra bana döndü. "Bu annenle ve onun sana hissettirdikleriyle mi ilgili?"

Omuz silktim, annemin davranışından duyduğum utanç duygusunu yeniden hissettim.

"Maia, gerçekten önemli olan insanların senin annen olduğuna inanmadığını biliyorsun. Onun bağımlılığı, nasıl ayık kaldığı ve sana bunu yapmak için seninle iletişime geçmediği konusunda çok karmaşık duyguların olacağını biliyorum, ama iyi insanlar seni bunun için yargılamazlar. Ben yargılamıyorum. Onun davranışları senin yansıman değil. Onun yansıması. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Tatlı, tatlı kuzenime baktım, boğazımı sıkıştıran bir acı hissettim. "Sen öyle görüyorsun, Lily. Ama bana öyle davranılmadı. Büyürken, annem yüzünden pislik gibi davranıldım. Ondan nefret ediyordum ve bu bağımlılığın onun kontrolü dışında olduğunu bildiğim halde ondan nefret ettiğim için kendimden de nefret ediyordum. Ama sonunda bağımlılığından kurtuldu. Ben gittikten sonra kurtuldu. Bu bizim ilişkimiz hakkında neyi gösteriyor? Onun bağımlılığının sebebi ben miydim?"

"Belki de bana ulaşmamasını anlayabilirim, çünkü bu onun için çok ağır bir durum olabilir... ama beni herkesin önünde karalamasını asla anlayamayacağım ve affedemeyeceğim. Para için. On beş yıldır konuşmadık ve o beni ne için ihanet etti? En fazla bin sterlin için mi? Onu bunun için nefret ediyorum. Ve bu çok acı veriyor. Gerçekten çok acı veriyor. Ve onun yüzünden insanların bana nasıl bakacağı için onu nefret ediyorum. Sanki... ben bir pislikmişim gibi. Ya onun bağımlılığı yüzünden... ya da onun bağımlılığı yüzünden onu terk ettiğim için. Her iki durumda da ben bir pisliğim."

Beth derin bir nefes aldı. "Lütfen kendine öyle deme. Sen öyle değilsin ve kimsenin umurunda olmayan insanları kim takar ki?"

?

Lily düşünceli bir şekilde bana baktı. "Bence sorun diğer insanların ne düşündüğü değil. Bence sorun, onun senin ihtiyacın olan anne olmaya olan bağımlılığıyla mücadele edememesi, senin kendini yetersiz hissetmene neden olması. Kendini değersiz hissetmene. Ve sonra o gidip parayı seçiyor, hem de çok da fazla olmayan bir miktarı, seni satmak için, eski duygularını pekiştiriyor."

Sözleri hedefine ulaştığında göğsüm sıkıştı ve utançımı gizlemek için yüzümü ellerimle kapattım, çünkü onun haklı olduğunu kabul etmekten nefret ediyordum.

"Oh, Tanrım." Beth beni kollarının arasına çekti ve saçlarımı okşadı. "Bu doğru değil. Bunun doğru olmadığını bilmelisin."

"Baird sana hayran." Jan'ın sesi titredi ve gözyaşlarımın arasından ona baktığımda, onun da yanaklarından gözyaşlarını sildiğini gördüm. "Sana sanki sen onun tüm dünyasıymışsın gibi bakıyor. Bu süreçte onun yanında olmasına izin ver."

"Yapamam." Başımı salladım, Beth'in kollarından kurtulurken sümüklü burnumu ve yanaklarımı sildim. "Onu çok seviyorum, benim için her şeyi feda etmesini izleyemem." Derin bir nefes alıp, sakinleşmeye çalıştım. "Sizi seviyorum kızlar. Gerçekten. Niyetinizin iyi olduğunu biliyorum, ama o daha fazla incinmeden bunu bitirmem gerek." Kararlılığım acımı bastırdı. "Pennington'lara gidip kampanyanın bittiğini söylemem gerek. Onun için bunu düzeltmem gerek."

Jan'ın yüzü belirgin bir hayal kırıklığıyla kızardı. "Hata yapıyorsun."

"Aşık olduğunda, Jan... anlayacaksın. O kişiyi korumak için her şeyi yaparsın. Bu, ondan uzaklaşmak anlamına gelse bile."

Jan ayağa kalktı ve ayakkabılarını giydi. "Üzgünüm, My. Seni seviyorum, ama bu şehitlik saçmalıklarını dinlemek için burada kalamam. Bunu tüm sevgimle söylüyorum, ama kızım, biriyle konuşmalısın. Bir terapistle. Yoksa

çocukluk travman hayatının geri kalanını mahvedecek." Eğilip başımın üstüne hızlıca bir öpücük kondurdu, sanırım sözlerinin etkisini yumuşatmak için, sonra da dairemden çıktı.

Şaşkın bir şekilde, derin bir nefes alan Lily'ye baktım. O da böyle mi düşünüyordu? Onun görüşü benim için çok önemliydi, sadece tanıdığım en akli başında, en nazik insanlardan biri olduğu için değil, aynı zamanda Lily psikoterapist olmak için yüksek lisans yapıyordu. "Kız kardeşim bazen çok açık sözlü olabilir. Üzgünüm."

Ama haklı mıydı?

"Terapi uzmanı adayı gibi konuşmak istemem." Lily düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Ama... Baird'in seni değersiz bulduğuna gerçekten inanıyor musun, sormak zorundayım."

"Tabii ki hayır." Başımı salladım. "O beni her gün özel hissettiriyor."

"Ama sen daha iyi bildiğini mi düşünüyorsun? Kötü bir insan olduğunu mu?"

Kaşlarımı çattım. "Şey... hayır."

"Destekleyici bir eş olamayacağını mı?" "Tabii ki destekleyici bir eş olurum."

"Yani onu aldatmaz mısın?"

"Asla!" Bu öneri beni çok kırdı.

"Kötü bir gün geçirdiğinde onu dışlamaz mısın?"

"Hayır, o her zaman beni rahatlatır."

"Yani, şu anda kazandığı kadar para kazanamadığı bir kariyere yönelirse onu yargılamaz mısın?"

"Lily, beni çok iyi tanıyorsun. Baird ne iş yaparsa yapsın onu kabul ederim. Gerçi striptizcilik beni rahatsız edebilir." Beth'e surat yaptım, o da güldü.

"Ya spermleri çalışmazsa ve sana çocuk veremezse?"

Kaşlarımı çattım ve omuz silktim. "Evlat ediniriz."

Kaşlarını kaldırdı. "Bir tabloid gazetesi, seni aldattığını yazan bir haber yayınladı mı?"

Bu düşünce kalbimi sızlattı, ama Baird'in böyle bir şey yapacağına inanamıyordum. O sadakate çok önem verirdi. Artık tabloidlerin yalanları nasıl sahte gerçeklere dönüştürebildiğini biliyordum. "Ona şüpheyi yer bırakmayacağım," diye cevap verdim içtenlikle.

"Annesi hastalandı ve seninle kalması mı gerekti?"

"O zaman bizimle kalırdı. Benim babam ya da Grace olsaydı, onun da aynı şekilde hissedeceğini umardım."

Lily gülümsedi. "Bence sen her erkeğin sahip olmaktan şanslı hissedeceği türden bir nişanlısın. Az önce söylediğin her şeyi bir daha dinle, Maia... ve bana dürüstçe Baird'i hak etmediğini söyleyebilir misin? Eğer seçim yapması gerekseydi, onun için doğru seçim olmayacağını söyleyebilir misin?"

Ben ona şaşkın şaşkın bakarken, Beth yanımda sessizce gülüyordu. "Sen çok kurnazsın, Lily Sawyer."

"O harika bir terapist olacak." Beth gururla ona gülümsedi.

Lily'nin zeytin rengi yanakları kızardı ama omuz silkti. "Bazen zihnimizde ve kalbimizde bir şey o kadar takılır ki, ağaçları görmek için ormanı göremeyiz."

Yavaşça başımı salladım ve onun bilgeliğini içime sindirdim. "Ben... Hala kampanyayı sonlandırmam gerektiğini düşünüyorum. Baird, şu anda çok sığ görünen bir baskının etkisi olmadan karar vermek için daha fazla zamana sahip olmayı hak ediyor."

"Kariyerin tehlikedeydi," diye hatırlattı Beth. "Bu sığ bir şey değil."

"Şimdi onunki tehlikede. Ve belki... belki kampanyayı sonlandırmak kulüp sahibi için yeterli olacaktır. Her şey yatıştığında..." Göğsümde umut yeşerdi. "Yeniden birlikte olabileceğiz."

BÖLÜM OTUZ YEDİ

MAIA

Son birkaç yıldır, kariyerim, Will ve geleceğimle ilgili kafamdaki karışıklıklar, on beş yaşında evlat edinildiğim ailemden uzaklaşmama neden olmuştu. Londra'daki üniversitede arkadaşlar edinmiştim ve hala ara sıra mesajlaşıyor ve birbirimizi arıyorduk. Lise arkadaşım Leigh ile hala görüşüyorduk, ama artık derin bir dostluğumuz kalmamıştı. Hayatımda bir şeylerin eksik olduğunu hissetmeye başlamıştım. Grace'in Shannon teyze, Joss, Liv, Ellie, Hannah ve Jo ile ne kadar yakınlaştığını görmüştüm ve bir gün benim de öyle arkadaşlarım olmasını ummuştum. İş arkadaşlarım, üniversiteden arkadaşlarım ya da Leigh gibi sıradan tanıdıklar değil.

Beth ve Lily o sabah kendi programlarını bir kenara bırakıp, Pennington's'a gitmek için duş alıp giyinirken benimle beklediklerinde, onların sevgisi ve desteği bana güç verdi. Hatta, sert sevgisiyle bilinen January bile bana değer verildiğini hissettirdi. Bu kızlarda aradığım şeyi zaten bulduğumu fark ettim. Her günün her dakikasında birbirimizin hayatında olmayabiliriz, ama önemli anlarda yanımda oldular ve ben de o günden itibaren onların yanında olacağıma söz verdim.

Hatta beni Pennington's'a kadar geçirdiler ve beni beklemeyi teklif ettiler. Onlara iyi olacağımı ve kendi programlarına dönmeleri gerektiğini söyledim.

kendi programlarına dönmelerini söyledim. Birbirimize sıkıca sarıldık ve tanıdığım en iyi iki insan oldukları için onlara teşekkür ettim.

Onlar ayrıldıktan sonra, mağazanın personel girişinden içeri girerken dizlerim titriyordu. İş arkadaşlarım merakla ve sorgulayan bakışlarla bana selam verdiler ve hepsinin haberi okuduğunu biliyordum. Bu durumun beni utandırmasına izin vermemeye çalıştım. Çünkü Beth haklıydı. Kamuoyunun beni bu kadar etkilemesine izin vermeyi bırakmanın zamanı gelmişti. Önemli olan tek görüş, beni doğrudan etkileyen görüşlerdi.

Asansörle ofis katına çıkarken midem bulanıyordu. Kendimi zırhla donatmıştım: açık mavi, uzun bir blazer, ona uyan geniş paça pantolon, kısa açık pembe bir kaşkorse ve stiletto ayakkabılar. Beth saçımı ve makyajımı yapmama yardım etmişti, böylece dış görünüşüm hiç bu kadar düzgün olmamıştı. Bazılarına sığ gelebilir, ama bu, parçalanmış parçalarımı bir araya getirmeme yardımcı oldu.

Christina ve Hilary ile görüşmek için önceden telefon etmiştim, bu yüzden doğrudan Hilary'nin ofisine gittim. Asistanı beni içeri aldı ve Becky'yi görünce dişlerimi sıktım. Ona bakmadım. Bakamazdım. Bunun yerine patronlarımı selamladım ve işaret ettikleri koltuğa oturdum.

Kampanyayı sonlandırmak istediğimi söylemek, muhtemelen kariyerimin sonunu getirecekti.

"Öyleyse, bu sabahki son makale ve bunun şirketi nasıl etkilediği ile başlamalıyız," dedi Becky ciddi bir tonla.

Gerildim. Ona bakmadan Christina'ya döndüm. "Hangi makale?"

"Bilmiyor musun?"

Tanrım. Şimdi ne olacak? Kafamı salladım, koltuk altlarım terlemeye başladı.

"Görünüşe göre biri babanın hapiste kaldığı süreyi öğrenmiş," dedi Hilary sessizce.

Oda etrafımda tünel gibi daraldı.

Hayır.

Hayır!

Aklıma hemen babam, Grace ve Lockie geldi. Ve lanet olsun, Shannon teyze! Özel hayatları ulusal haberlere yayılmıştı. Anında midem bulandı.

"Ben... babamı aramam lazım." Ayağa kalkmak için hareket ettim, ama Christina kolumu sıktı.

"Arayacaksın. Lütfen otur. Ben de bir toplantı düzenleyecektim ve Becky'nin de burada olmasını istedim."

Patronumun sözlerini anlamakta zorlandım çünkü ailemin yanına gitmem gerekiyordu. Özür dilemek için. *Aman Tanrım*. Bu sabah aramışlar mıydı? O kadar çok cevapsız aramam vardı ki... Kahretsin!

"Maia, iyi misin?" diye sordu Hilary.

"Bence asıl soru, kampanyamızın sevgilisi ülkenin skandalını yaratan bir geçmişe sahip olduğuna göre Pennington'ın durumu iyi mi?" Becky nefesini tuttu. "Açık sözlü olduğum için üzgünüm Maia, ama işin iyiliği için bu durumu gerçekçi bir şekilde ele almalıyız."

"Öyle, Becky," diye onayladı Christina. "Bu yüzden Pennington's için, kendi pazarlama müdürlerimizden birinin iş arkadaşını sabote ederek kampanyamızı sabote etmesi büyük bir endişe kaynağı."

Bir dakika.

Ne?

Ailemle ilgili endişelerim bir anlığına bir kenara bırakıldı ve Christina'ya şaşkın şaşkın baktım. Neden bahsediyordu?

Hilary masasından kalkarken çok rahatsız görünüyordu. "Normalde bunu seyircilerin önünde yapmazdık, ama senin eylemlerin Maia'yı doğrudan etkiliyor, bu yüzden onun da burada olması ve senin kendini açıklamanın doğru olacağını düşündük."

Becky'ye baktım.

Gözleri fal taşı gibi açılmış, patronlarımıza bakarken bembeyaz olmuştu. "Neden bahsediyorsunuz?"

Christina gözlerini kısarak baktı. "Bir iş arkadaşın, Maryanne Lewis'in yerini bulmak için tabloid gazetecisi Craig Bennet'e ulaşan kişinin sen olduğunu isimsiz bir şekilde itiraf etti. Bunun üzerine teknik departman e-postalarına girdi ve bunun doğru olduğunu kendimiz keşfettik. Çalıştığın şirketi sabote edeceksen, Becky, Bennet'e e-posta göndermek için kişisel bilgisayarını kullanmalıydın."

Hay sıçayım...

Becky çılgınca başını salladı. "Hayır... hayır... ben..." Hilary "

Kanıtlar ortada. Bennet ile karşılıklı gönderdiğiniz tüm e-postalar elimizde, Maia'nın babasının geçmişini araştırmanızı teşvik edenler de dahil. Neden böyle bir şey yaptınız? Buradaki pozisyonunuza değer veriyor gibi görünüyordunuz, bu yüzden inanması güç bir durum.

Becky'nin yüzünde cevaplar ararken kalbim hızla atıyordu. Benden hoşlanmadığını biliyordum. Nedenini bilmiyordum. Ancak, ona ne yapmış olabileceğimi, kendi kariyerini tehlikeye atarak bana bu kadar zarar verebileceğini hayal edemiyordum.

Gözlerindeki panik sertleşti ve ayağa kalktı. "Diğer çalışanların önünde bunun kurallara aykırı olduğundan eminim. Sorularınıza cevap vermek zorunda değilim, özellikle de zaten kovulmuşsam."

Hilary hayal kırıklığıyla iç geçirdi. "Maalesef, şirkete bu kadar kamuoyu önünde zarar verecek birini istihdam edemeyiz."

Dudakları birbirine kenetlendi, gözleri yaşlarla doldu. Ama Becky çenesini meydan okurcasına kaldırdı ve yanımdan geçip gitmek için harekete geçti. Ben ayağa kalkarak yolunu kestim ve o bana öyle bir nefretle baktı ki, geri çekildim.

"Ne yaptım?" diye sordum yumuşak bir sesle. "Söyle bana." Becky alaycı bir şekilde gülümsedi. "Sen acınası birisin, bunu biliyor musun?" Sonra gitti ve beni her zamanki gibi kafam karışık bir şekilde bıraktı.

Sessizliği bozan Christina oldu. "Kariyerime başladığımda, nedenini hiç öğrenemediğim bir meslektaşım vardı,

Bana zorbalık yaptı. Diğer meslektaşlarımın göremeyeceği şekilde pasif agresif bir şekilde. Ama yavaş yavaş insanları manipüle etmeye başladı, arkamdan hakkımda şeyler söyleyerek meslektaşlarımın beni dışlamasına neden oldu. Stres yüzünden o kadar hastalandım ki fiziksel olarak rahatsızlandım ve o işi bırakmaya karar verdim." Christina'nın ifadesi tarafsız ve stoik kaldı. "Keşke daha fazla mücadele etseydim, ama bazen bu tür durumlar dayanılmaz hale gelir. Güvenimi geri kazanmak ve bir daha böyle bir şeyin olmasına izin vermemeye karar vermek benim için çok zor oldu. Sorun şu ki, zorbalık sinsi bir şeydir ve bazen kanıtlaması çok zordur. İşaretleri fark eden bir patronunuz yoksa tabii."

Duygularım boğazıma düğümlendi, ama bu kadar hayran olduğum bu iki kadının önünde ağlamak istemedim. Tanımadığım bu kişi tüm hayatımı alt üst etmiş olsa da, güçlü olmak istedim.

"İşinde çok başarılı olan ve kişisel hayatını bu şirket için feda eden kıdemli alıcımın, kolayca değiştirilebilecek bir takım oyuncusu tarafından buradan kovulmasına izin vermeyeceğim."

Patronuma hayranlık duydum çünkü o da benim için kendini tehlikeye atmıştı.

Hilary bana baktı. "Yalan söylemeyeceğim. Normalde her türlü dramadan nefret ederim. Buna tahammülüm yok. Yetişkin insanlar, patrona ispiyonlamadan bu tür sorunları kendi aralarında çözebilmelidir."

Bu sözler beni gerdi ve Christina'nın yüzü dikkatlice ifadesizleşti.

"Ancak, kardeşim gibi ben de Pennington's'ın işyerinde zorbalığı teşvik eden bir yer olduğunu düşünmek istemem. Christina'nın içgüdülerine güvendim ve Becky'nin takım oyuncusu olmadığına dair kanıtımız var. Yani bu konu kapandı. Artık geride bıraktık." Masasına yaslanarak kollarını kavuşturdu. "Şimdi hasar kontrolünü tartışmalıyız."

Ve tek istediğim ailemin yanına gitmekti.

Ama patronlarıma dürüst davranmalı ve her şeyin bittiğini söylemeliydim.

Christina'nın bana gösterdiği nezakete karşılık vermek için çok çirkin bir yol gibi görünüyordu.

Titrek bir nefes verdim. "Ben..."

Hilary'nin ofisinin kapısı birden açıldı ve hepimiz irkildik. Kapının yerinde kapının kapının bir terli ve ve nefes nefese nefes nefese, Baird'di. Özlem duygusu tüm vücudumu sardı. Karanlık bakışları odaya girerken bana odaklandı.

"Özür dilerim, Bayan Erstwhile." Hilary'nin asistanı, Baird'in kolunun arkasından başını uzattı. "Aniden içeri daldı."

"Özür dilerim." Baird titrek bir eliyle saçlarını karıştırdı. "Ama söylemem gerekenler bekleyemez."

. BÖLÜM OTUZ SEKİZ

BAIRD

Maia'yı görünce, büyük mor gözlerindeki kederin farkına vardım ve doğru kararı verdiğimi anladım. Gözlerinin yeniden mutlulukla parlaması için her şeyi yapardım.

Beth, ben kulüpten ayrılırken Callan'ı aramış ve Maia'nın kampanyayı sonlandırmak için Pennington's'a gittiğini söylemişti.

Bunun olmasına izin veremezdim.

Sadece onun için çok uğraştığı her şeyi kaybetmesini istemediğim için değil, iki hafta sonra onunla evlenmeye karar verdiğim için de.

Kulüpten ayrılmak tatlı ve acı bir deneyim olmuştu. On altı yaşımdan beri Caley'deydim ve son sekiz yıldır profesyonel olarak onlar için oynuyordum. Uzun zamandır Caledonia United'ın sahası benim evimdi. Ama doğrusu, sakatlığımdan sonra benim için artık öyle bir yer olmaktan çıkmıştı. Orayı eskisi gibi göremez, eskisi gibi hissedemezdim.

Oradan kararım ile barışık bir şekilde ayrıldım.

"Maia ile yalnız konuşabilir miyim?" diye sordum iki şık yaşlı kadına.

Hilary Erstwhile kaşlarını kaldırdı. "Burası benim ofisim, farkında mısın?"

"O zaman My'nin ofisinde konuşuruz." Şaşkın nişanlıma başımı salladım. "Tamam mı, My?"

"Oh, sorun değil." Hilary, Christina'ya önünden geçmesi için eliyle işaret etti. "Beş dakikan var, sonra kampanyayı gerçekten tartışmamız gerekiyor."

Başımı salladım ve onların geçmesi için kenara çekildim. Kapı kapanır kapanmaz Maia'nın ayaklarının dibine diz çöktüm ve ellerini tuttum. "Bebğim, iyi misin?"

Biraz nefes nefese bir sesle yüzüme baktı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Bunu durdurmanı engellemek için. Onlara söyledin mi?"

"Nasıl..." Anladı ve yüzünü buruşturdu. "Beth mi?"

"Hayatta bu kampanyayı bırakamazsın. Hiç mantıklı değil. İki hafta sonra evleneceğiz ve bunun masraflarını ödemek zorunda kalmazsak çok iyi olur."

Ellerini çekmeye çalışırken, güzel yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Bunu yapmana izin veremem."

İçimde bir hayal kırıklığı dalgası yükseldi, ama onu bastırdım. "Bitti. Kulübe gittim ve patrona bıraktığımı söyledim."

Maia ayağa fırladı ve bizi birbirimizden ayırdı. "Hayır!"

"Evet." Yavaşça ayağa kalktım ve onu kendime çekmek için beline uzandım.

O beni nazikçe itti, ama bu sefer onu bırakmayı reddettim. Onu kendime yaklaştırdım, alnımı alnına yaklaştırdım. Maia bu temastan inledi ve direnmeyi bıraktı.

"Kariyerini mahvetmene izin veremem. Benim için değil. Kampanyayı bitireceğiz ve işler yatıştığında, belki Burbank artık umursamayacaktır."

İnanamadan geri çekildim. Maia gözlerime bakamıyordu. Yüzünü avuçlarımla kavradım. "Aman."

Bekledim, kalbim onun lanet ellerindeydi, o sonunda gözlerini bana çevirene kadar sessiz kaldım.

Gözleri yaşlarla parlıyordu. "Bear... orası senin güvenli yerin. Senin evin. Bunu senden alamam."

"Evet? Benim güvenli yerimi, evimi alamazsın? Tamam, peki, lanet kulüp öyle değil. Sen öylesin. Artık benim güvenli yerim sensin. Maia... Seni çok seviyorum." Duygularım beni ele geçirdi, sesim kısıldı. "Eğer yaralanma hayatımı rayından çıkardıysa... Lanet olsun, My, seni kaybetmek beni asla geri dönemeyeceğim bir şekilde mahvederdi. Hiçbir şeyi bizim ilişkimiz kadar sevmedim. *Hiçbir şeyi*. Burbank'a kulübünü nereye sokacağını söylemek oldukça kolay bir karardı. Bu konuşma sırasında bu kadar küfür etmek istememiştim, özür dilerim, ama beni korkutan tek şey seni kaybetmek. Tamam mı?"

Gözlerini sıkıca kapatıp gözyaşları dolarken, parmakları bileklerimi okşayarak bana yaslandı.

Rahatlama, göğsümdeki bunaltıcı paniği hafifletti. "Futbol asla uzun sürmeyecekti. Yani, Blantyre başarılı olana kadar çok para kazanamayacağım için dairemde taşınmak zorunda kalacağım, ama..."

"Biliyorsun, o tür şeyler umurumda değil." Maia birden uzaklaştı. "Seninle bir ayakkabı kutusunda bile yaşadım."

Dudaklarım seğirdi. "Evet, o kadar da olmaz."

Gözleri karardı. "Bugünkü makaleyi gördün mü? Ben görmedim. Ama görünüşe göre, babamın hapiste olduğunu yazmış."

Maia'nın yanaklarından gözyaşları süzülürken, bir parçam Craig Bennet'i dövseydim keşke diye düşündü. Ama bunu yapsaydım, bu gözyaşlarını silmek için burada olamazdım. "Gördüm, bebeğim."

Dudaklarından küçük bir hıçkırık kaçtı ve bu benim kalbimi parçaladı. "Henüz babamla ya da Grace'le konuşmadım. Ya da Shannon teyzemle. Kendimi çok bencil hissediyorum. Bu işe başladığımızda... bunu yapmaya o kadar kararlıydım ki

bunun onlara nasıl bir etkisi olabileceğini düşünmeme izin vermedim."

"Bennet'in ailen hakkında yazacağını bilemezdin. Eminim ki onlar senin için senden daha çok endişeleneceklerdir."

"Onlara gitmek istiyorum. Gitmem gerek." "O zaman ben de seninle geliyorum."

Yüzümü inceledi ve saklayamadığı sevgisine rağmen, ben hala gergin bir şekilde cevabını bekledim. "Seni uzaklaştırdığım için özür dilerim. Seni çok sevdiğim için yaptım."

"Biliyorum, My. Ama lütfen bir daha yapma. Bu... canımı yakıyor." Yeni gözyaşları akmaya başladı. "Özür dilerim."

Gözyaşlarını öptüm. "Artık özür dileme," diye fısıldadım. "Bitti. Her şey yolunda."

Arkamızda bir boğaz temizlendi ve ben omzumun üzerinden bakarken Maia'yı koruyucu bir şekilde göğsüme sarıldım. Hilary ve Christina kapıda duruyorlardı.

Hilary rahatsız görünüyordu. "Bunu bölmek istemem ama gerçekten kampanyayı tartışmamız gerekiyor."

"Bunu yapalım, sonra Maia günün geri kalanında izinli olsun, böylece ailesini görebilsin," diye pazarlık ettim.

Christina, Hilary'nin arkasından, onaylayarak sıırıttı.

Hilary iç geçirdi. "Peki."

"Tamam." Maia'yı iki kolumla sardım ve patronları odaya girerken onu bırakmadım. "Düğün hala geçerli. Halkla ilişkiler uzmanımla konuştum ve o da ateşi körüklemememizi önerdi. Özellikle de kampanya neredeyse sona ermek üzereyken. Cevap verme. Her zamanki gibi devam et."

Maia nazikçe kollarımdan kurtuldu ve yanaklarını sildi. Onu bıraktım çünkü profesyonel bir ortamdaydı ve buna saygı duymak istediğini biliyordum. Ancak, patronlarıyla yüz yüze geldiğinde parmaklarının benimkilerle kenetlenip sıkıca tutunduğunu hissettim. "Baird'e katılıyorum."

Kollarını kavuşturup masasına yaslanan Hilary iç geçirdi. "Pennington'ın çalışanlarının geçmişini yeterince dikkatli kontrol etmemesi konusunda bazı olumsuz tepkiler var. Kulağa mantıksız gelse de, kamuoyunun görüşünü dinlemeliyiz. Halkla ilişkiler uzmanımız, ailenizden uzaklaştığınızı belirten bir açıklama yapmanızı önerdi. Babanız da dahil."

Maia sertçe nefes aldı. "Üzgünüm, ama bu asla olmayacak."

Gurur göğsümü kabartırken, halkla ilişkiler uzmanlarını bulup onlara lanet olası bir ruh satın almalarını söylemek istedim.

"Böyle diyeceğini tahmin etmiştim." Hilary, Christina'ya işaret etti. "Christina, senin şirket için çok değerli olduğunu söylüyor. İşinde çok iyi olduğunu inkar edemem Maia, ama şirketimin itibarını korumak zorundayım. Iain ve ben Pennington's'ı mahvedecek insanlar olmayacağız. Korkarım ki bu açıklamayı yapmanı isteyeceğim."

"Hayır." Maia çenesini kaldırdı. "Devam et ve beni kov. Kampanyayı sonlandır. Sadakat hakkında tüm konuşmalarını bir kenara bırak, Bayan Erstwhile, lütfen ikiyüzlü ol ve kitlelerden daha yüksek sesli olan azınlıkta bulunan irrasyonel seslere boyun eğ. İnternetteki birkaç aptalı yatıştırmak için on yılını bu şirkete adayan ve kişisel mahremiyetinden fedakarlık eden kişiyi cezalandır."

Maia'nın insanları memnun etme çabalarından vazgeçip kendini savunmaya başladığını görünce sevinçten çılgılık atmak istedim ve elini sıktım. Christina başını eğip ayakkabılarına baktı, ama saklamaya çalıştığı gülümsemeyi gördüm.

Hilary bir kaşını kaldırdı ve masadan kalktı. Yanakları kızardı, ağzını açıp kapattı. Maia'nın kalbinin çarpışını neredeyse duyabiliyordum ve bileğini okşayarak ona yanındayım diye hatırlattım.

Sonunda patronu kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ses tonunu beğenmedim ama söylediklerinde

doğru olduğunu inkar edemem."

"Hilary," Christina konuştu. "Her şey unutulup gidecek. Maia'nın gelinlik giyip koridorda yürürken, yakışıklı futbolcu nişanlısına evlilik yemini ettiği videoyu gördükleri anda, diğer her şeyi unutacaklar. Ve gelinlik satışlarımız artacak."

O bunu düşünürken, ben artık profesyonel futbolcu olmadığımı söylemedim. Bu konuyu daha sonra halledecektik.

Hilary hepimize baktı, yüzündeki ifade okunamazdı. "Peki."

Başını salladı. "O zaman cevap yok. Ama konuşma Maia'nın ailesine dönmeye devam ederse, düğünden sonra kampanyayı sonlandırmamızı pazarlama departmanına önereceğim."

Maia yere bana benim ve ben beni
kolumu kollarımı ona doladım. "Yani, aramız iyi
mi?" diye sordum.

"İyi. Ama ben senin sen geridön yarın
ofise

O başını salladı. "Burada olacağım."

"Tamam, peki, benim işim var..." Hilary eliyle kovucu bir hareket yaptı.

Maia ona teşekkür etti ve ben Christina'nın arkamızda dururken onu kapıya kadar geçirdim.

Asansörlere doğru yürürken patronu, "Umarım ailen iyidir, Maia," dedi.

"Teşekkürler Christina. Her şey için."

Christina elini sallayarak reddetti. "Sana nedenlerini söyledim. Ve açıkça belirtmek isterim ki, kimsenin ailesini ona karşı kullanmam."

"Babam iyi bir adamdır," dedi Maia anında, sesi kırılğan.

Christina başını salladı. "Benim bir kız kardeşim var. Biri ona zarar verse ne yapardım bilmiyorum, o yüzden seni anlıyorum."

"Teşekkürler," diye fısıldadı Maia. "Sadece... Herkesin özel işlerini bilmesinden nefret ediyorum. Umarım Shannon teyzem beni affedebilir."

"Ailenin yanına git. Yarın ofiste görüşürüz."

Maia'yı asansöre yönlendirirken, ona ne kadar gurur duyduğumu söylemek üzereydim ki, bir kol kapının kapanmasını engelledi.

Nefesi kesilmiş, ombré pastel pembe saçlı genç bir kadın orada durmuş, gözlerini kocaman açmıştı. "Maia."

"Liza?" Maia benden uzaklaştı. "İyi misin?"

Liza bizimle birlikte asansöre bindi ve kapılar kapandı. Onun Maia'nın yardımcı satın alma sorumlusu olduğunu ve Becky yüzünden My ile arasında bazı tuhafliklar olduğunu biliyordum.

"Benim olduğumu bilmeni istedim." Asansörün aşağı inememesi için bir düğmeye bastı.

Şaşkın bir şekilde, Maia'nın bu hareketi fark edip dikkatlice "Sen neydin?" diye sorduğunu izledim.

"Christina'ya Becky'nin o gazeteciye e-posta gönderdiğini söyleyen bendim."

Bir dakika, neyi kaçırmıştım?

Nişanlım Liza'ya şaşkın şaşkın baktı, ama kız hızla devam etti: "Annen hakkında öğrendiğini ve gazetecinin onunla iletişime geçmesini sağladığını biliyordum. Ve bu konuda kendimi çok kötü hissettim, Maia. Midem bulandı. Becky sana sürekli korkunç bir insan olduğunu söylüyordu, ama sen benim şimdiye kadar tanıdığım en iyi patronumsun."

Ne oluyor lan?

Becky'ydi!

"Liza, sorun yok," diye ısrar etti Maia.

"Hayır, değil. Dün gece bana baban ve bugün gazetede çıkacak makale hakkında konuştu." Liza'nın bakışları bana kaydı, ama gözlerime tam olarak bakamadan dikkatini tekrar Maia'ya verdi. "Şöyle söyleyeyim, teyzenin neler yaşadığını biliyorum ve benim hayatımda da babanın yaptığını yapan biri vardı, ama o paçayı kurtardı. Beni korumak için hapse girseydi, bu beni öldürürdü."

Siktir.

Aniden, onun bakışının ne anlama geldiğini anladım.

dürüst olmak gerekirse, kaçıp ona ve Maia'ya mahremiyet sağlayamadığım için kendimi berbat hissettim.

"Oh, Liza." Maia elini uzatıp kolunu sıktı.

"Sonunda gerçek ortaya çıktı: bu olayda Becky korkunç bir insandı, ben de Christina'ya anlattım."

Belli ki bugün büyük bir gerçeği kaçırmıştım.

"Teşekkürler, Liza. Bunu yapacak kadar cesur olduğun için teşekkürler."

"Cesurca değildi. Cesurca olan, aylar önce Becky'ye karşı çıkmak olurdu." Omuzlarını silkti, yanakları kızardı.

"Hala minnettarım." Maia dolgun alt dudağını ısırды ve sonra sordu, "Neden benden nefret ettiğini biliyor musun? Bunun beni rahatsız etmemesi gerektiğini biliyorum, ama nedenini bilmek hoş olurdu."

Liza başını salladı. "Hiç söylemedi. Senin eski nişanlının yeni ya da eski kız arkadaşıyla arkadaş olduğunu ve onun senin bir kaltak olduğunu söylediğini belirtti. Ama hepsi bu kadar. Ama... Bence o seni kıskanıyordu, Maia. Normal olmayan bir kıskançlık gibi."

"Kıskançlık mı?" Maia öfkeyle soluk aldı. "Neden?"

"Çünkü sen çok güzelsin, zekisin ve buradaki tüm üst düzey yöneticiler seni seviyor. O, sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi, gerçekte doğru olmayan şeyler söylerdi. Mesela, 'Maia'nın saçları ve makyajı olmasa o kadar da güzel değil' gibi."

Bu saçmalığa homurdandım ve Liza gülümsedi. Maia dalgın dalgın kolumu sıkmak için elini uzattı.

"Ve şöyle derdi: 'Liza, Maia'nın işini sen daha iyi yapabilirsin, ama Christina onun parmağında oynuyor' ve..." Yüzünü buruşturdu. "Nişanlının muhtemelen seninle birlikte olmasının nedeni hakkında hoş olmayan şeyler. Hepsi kokuşmuş..."

"Çılgın kıskançlık," diye onayladım. "Sana söylemiştim, My."

Maia sersemlemiş bir şekilde başını salladı. "Bana göre bu delilik. Delilik! Kariyerimi mahvetmeye çalışmasının sebebi bu olamaz."

Liza omuz silkti ve kapıları tekrar açmak için düğmeye bastı. "Aklıma gelen tek şey bu. Neyse, sadece bilmeni istedim. Yani... her şey yolunda mı patron?"

Cevap olarak Maia, Liza'yı kucakladı ve genç kadın kızardı ve güldü.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Evet." Maia onu bıraktı ve bana doğru geri adım attı. O Liza'ya el sallarken ben de elimi onun kalçasına koydum. "Bugün işleri benim için devam ettir. Yarın görüşürüz."

Kapılar kapandığında ve asansör aşağı inmeye başladığında, Maia başını koluma yasladı. "O konuşmadan da tahmin edebileceğin gibi, annemi bulan ve Craig Bennet'i ona ulaşması için teşvik eden ve babamla ilgili hikayeyi yayınlaması için onu cesaretlendiren Becky'ydi. Bunu iş bilgisayarından yaptı, bu yüzden Liza Christina'ya söylediğinde, Christina ve Hilary teknik departmanına Becky'nin e-postalarına giriş yapmalarını söyledi. Becky kampanyayı sabote ettiği için kovuldu. Ve şimdi duygusal olarak çok yorgunum."

Kahretsin. Tek teselli, Maia'nın artık o sıçanla uğraşmak zorunda kalmamasıydı. "Biliyorum, bebeğim. Ama ben buradayım."

"Biliyorum." Bana dönerek çıplak koluma bir öpücük kondurdu, sonra bana baktı, gözleri endişeyle parlıyordu. "Ailemle yüzleştiğimde sana ihtiyacım olacak."

Gerçekte, babasının ya da teyzesinin Maia'ya bu konuda kızacağını hayal edemiyordum, ama onu her şeyden, hatta onlardan bile korumaya hazırdım. "Hiçbir yere gitmiyorum, Maia, yakında McMillan olacak olan. Bir daha asla."

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

MAIA

Baird'in kanepede yanımda olduğunu, elini sıkıca tuttuğunu bilsem de, yıkılmaya hazır hissediyordum. Babamı çok seviyordum ve şu anda onun görüşü beni ya yüceltebilir ya da yıkabilirdi.

Soluk yüzlü Grace ile karşıma oturdu ve ben, onları bu duruma soktuğum için özür dilerken, ağlayarak kendimi kaybetmemek için elimden geleni yaptım. Onlar, ulusal bir magazin dergisinde babamın özel hayatının ifşa edildiğini görerek uyanmışlardı.

Grace kapıda bana sarılmıştı, ama Lockie'nin okulu arayıp Lockie'nin makale yüzünden biriyle kavga ettiğini söylemiş olduğu için üzgündü. Daha şimdiden.

Hayatları o gazetede ifşa edilenlerin onlar olmasına rağmen beni teselli etmek zorunda hissetmelerini istemedim, bu yüzden göğsümü dolduran acı dolu hıçkırıkları bastırmaya çalışıyordum.

En çok sevdiğim insanları incitme düşüncesi beni mahvetti çünkü annemin beni incittiği gibi onları incitmek istemedim.

Babam dirseklerini dizlerine dayadı, ellerini birleştirip bana baktı. Bana miras bıraktığı mor gözleriyle. Hayatın ona yaşattıkları yüzünden gözleri her zaman biraz daha sert bakardı, bu da

sevgiyle yumuşadıklarında, bu dünyadaki en harika duygu olduğunu anlamına geliyordu.

"Kampanyadan bahsettiğimde bunun olacağından endişelenmiş miydin?" Sesim titriyordu. "Çünkü bunu daha fazla düşünmediğim için kendimi çok bencil hissediyorum."

Babam koltuğunda biraz kıpırdadı ve Grace ona destek olmak için uzanıp dizini sıktı. "Maia, yalan söylemeyeceğim, bu benim aklımdan geçmedi değil. Ama benim hayatımda yaptığım seçimler yüzünden ailemden kendi hayatları hakkında kararlar almalarını asla istemeyeceğim. Hapse giren *bendim*. Başka kimse değil. İnsanların seni incitmek için benim geçmişimden bir şeyi ortaya çıkarması senin suçun değil. Bu benim suçum."

Kalbim sızladı. "Baba, hayır."

"Evet, Maia. Senin suçun. Burada oturmuş, sanki seni sevmekten vazgeçecekmişim gibi bakıyorsun ve bu beni öldürüyor." Sesi sertleşmişti. "Çünkü ben ve annen sana bunu yaptık."

Hıçkırarak ağladım. "Hayır, yapmadınız. Asla yapmadınız." Annemin ona benim varlığımı hiç söylememesi babamın suçu değildi. Beni öğrendiği andan itibaren, son on beş yıldır her gün benim yanımda olmuştu.

Baird beni yanına çekip sarıldı.

"Annenin sorumluluğunu omuzlarında taşıdığın için çok üzgünüm. Benim için. Maryanne'in temizlenmeye karar vermesi seninle hiçbir ilgisi yoktu. Olmalıydı. Sebep sen olmalıydın, ama bunu gerçekleştirmek senin görevin değildi. Hayatında, seçimlerini senin omuzlarına yükleyen bir başka ebeveyn olmayacağım. Ben seni korurum. Tam tersi olmaz. Lockie gerçeği her halükarda öğrenecekti ve bu sabah, sevdiği teyzesini koruduğu için babasıyla gurur duyarak bu evden ayrıldı. Okulda kavga etmesinin sebebi buydu ve ben de aynı şeyi yaptığım halde, ailesini koruduğu için onu cezalandırırsam ikiyüzlü olurum."

Babama olan minnettarlığım konuşmamı zorlaştırdı, ama boğazım düğümlenerek, "Yine de bunu daha fazla düşünmemem bencilceydi

daha fazla düşünmemem bencilceydi."

Babam aniden ayağa kalktı, sehpayı dolaşarak diğer tarafıma oturdu. Yüzümü avuçladı, başımı aşağı çekerek alnımı öptü. Gözlerimi sıkıca kapattım, daha fazla kanlı gözyaşı döküldü. Son birkaç ayda on yıllık gözyaşını dökmüş gibi hissettim. Sanki içimde tıkanmış bir şey serbest kalmıştı.

"Senin içinde bencil bir kemik bile yok, kızım," diye ısrar etti babam. "Seninle gurur duyuyorum. Dünyanın, bizim kim olduğumuzu nereden geldiğimizin veya kim olduğumuzun belirlemediğinin en iyi örneği olduğunu görmesinden çok gurur duyuyorum. Biz, olmak istediğimiz kişiyiz ve sen, tatlım, her zaman olağanüstü bir insandın. Umarım bir gün sen de bunu anlarsın."

Diğer tarafımdaki hareket, ikimizin de bakışlarını gözlerini başparmağıyla silen Baird'e çevirdi. Ben nişanlımla sulu bir gülümseme paylaşırken, o bu duygu gösterisinden hiç utanmadı.

Onu çok seviyordum.

"Onu sevdiğime karar verdim," dedi babam sessizce.

Baird burnunu çekerek sertçe cevap verdi, "Çok şükür, çünkü sen benimle kalmak zorundasın."

Bunun üzerine yarı gülerek, yarı ağlayarak, babamın elini tutarken ona yaslandım.

Odanın diğer ucundan Grace'in şefkatli bakışlarıyla gözlerim buluştu ve stresli olmasına, hala konuşmamız gereken konular olmasına rağmen, hayatım boyunca hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

KONUŞMA MAIA

Bir sonraki durağımız Shannon teyzenin stüdyosuydu.

Teyzem ve kocası Cole, tanıdığım en sanatsal iki insandı ve bu, geniş ailemizde birçok kişinin çok yaratıcı işlerde çalıştığı düşünülürse, bir şey ifade ediyordu. Cole amca, İskoçya'nın en ünlü dövme stüdyolarından biri olan INKarnate'in ortak sahibiydi ve insanlar her yerden onun dövmelerini yaptırmak için geliyordu. Shannon teyzem ressamdı ve üç çocuğunun en küçüğünü doğurduktan sonra duvar kağıdı tasarımına geçiş yaptı ve bu işte inanılmaz derecede başarılıydı.

Dean Village yakınlarında bir stüdyo ve dükkan kiraladı ve onu orada bulduk. Baird bize mahremiyet sağlamak istediği için, Shannon teyzenin satış asistanı Meg ile birlikte dükkanda kaldı ve ben de Shannon'ı takip ederek stüdyosuna girdim.

Yalnız kaldığımız anda, yüksek sesle, kesik kesik bir özür diledim.

Shannon teyze aramızdaki mesafeyi kapatarak kollarını bana doladı. Boy farkı nedeniyle ona sarılmak için eğilmem gerekti, ama bunu yaptım, neredeyse bırakmaya korkarak.

"Sorun yok, sorun yok." Shannon teyze sırtımı okşadı. "Sorun yok, tatlım."

Beni bıraktığında, gözyaşlarımı tutmak için dudağımı ısırdım. Ağlamaktan çok yorgundum ama

benim onu teselli etmem gerekirken o beni teselli etti.

"Dünyada yeterli özür yok. Seni bu duruma düşürdüğüme inanamıyorum."

Shannon teyze uzun dalgalı kızıl saçlarını kulağının arkasına attı. "Beni bu duruma sen sokmadın. Bir tabloid gazetesinin pisliklerinden biri soktu."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır." Başını şiddetle salladı. "Maia, benimle ailem ve Amanda teyzen arasındaki ilişkilerin gergin olduğunu biliyorsun." Babamın ablasını kastetmişti. Onunla çok yakın değildim, tıpkı babamın anne ve babasıyla çok yakın olmadığım gibi, ama bana karşı her zaman nazik davranmışlardı. Ancak Shannon'a karşı nazik davranmadıklarını biliyordum. "Her şey olmadan önce bile kendimi dışlanmış hissediyordum. Logan hep en sevilen çocuktı. Hepimizin gözünde. Ailem ve Amanda, erkekler dahil olmak üzere kötü seçimler yaptığımı söylediler..." Gözlerini indirdi. "Bu yüzden, eski sevgilimin tacizi o noktaya geldiğinde, bana saldırdığında ve sonuçlarını düşünmeden babana koştuğumda, bana çok kızdılar."

Bunu biliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, bu onların hakkındaki görüşümü olumsuz etkilemişti.

"Logan'ın hapse girmesinden beni sorumlu tuttular. Benim seçimlerimi suçladılar. Şimdi anladığım kadarıyla benim hatam olmayan bir durum için bana hiçbir zaman destek, empati veya şefkat göstermediler. Ve bu beni asla düzeltilemeyecek şekilde kırdı." Elimi tutmak için uzandı. "Bu nedenle, senin hatan olmayan bir durum için seni asla suçlamayacağım. Sana sadece sevgim ve desteğim olacak."

"Shannon teyze," diye fısıldadım, ona minnettarlığımı ifade edemeyecek kadar. "Çocuklar, söylenenleri anlamak için çok küçükler.

kağıtlar. Tek sosyal medya hesabım iş hesaplarım ve bunları birisi yönetiyor, takip ediyor, bu yüzden hakkımda yapılan tartışmalardan haberdar bile değilim.

Artık geçmişimden utanç veya suçluluk duymuyorum, baban da öyle, benim için önemli olan da bu. Bu yüzden, bunun yükünü omuzlarına yüklemek istemiyorum, tamam mı? Baban ve kendimden çok senin için endişeleniyorum ve onun da aynı şekilde hissettiğini biliyorum."

Titreyerek nefes verdim, yeni gözyaşlarını tutmaya çalıştım. Sonra ona her şeyi anlattım. Gerçek hikayeyi. Becky, Will, kampanya, Baird hakkında. Her şeyi. "Milyonlarca şey hissediyorum. Suçluluk. Buna engel olamıyorum. Sonunda her şey doğru çıksa da yalan söylediğim için suçluluk. Seni bu işe bulaştırdığım için suçluluk. Tanımadığım birinin hayatımı sabote etmeye çalışması beni incitti. Maryanne'e yeterince önem vermediği, hiç önem vermediği için kızgıyım."

"Tatlım."

"Ama minnettarım," diye aceleyle ekledim. "Sana, babama, tüm aileme ve arkadaşlarıma minnettarım, çünkü bu süreç boyunca hepiniz harikaydınız. Ve... Oradaki adama çok, çok aşığıyım." Dükkânını işaret ettim. "Bir gün onu kaybedeceğim düşüncesi beni çok korkutuyor."

Shannon beni yine kucaklayarak bir yandan diğer yana salladı. Geri çekilip yüzümü avuçlayarak, yüzünde güzel bir gülümsemeyle bana baktı. "O tür bir aşkı bilirim Maia ve senin adına çok heyecanlıyım. Sadece şunu bil ki, başlangıçta çok korkutucudur. Bunun yerleşmesi biraz zaman alır. Ama sonunda başaracaksın ve başardığında geriye sadece aşk kalacak."

"Teyzem olduğun için teşekkür ederim."

"Bu benim için bir ayrıcalık, tatlım. Teşekkür etmene gerek yok."

Baird, evine giden beş dakikalık yol boyunca elimi sıkıca tuttu. Benim düşünme modunda olduğumu biliyor gibiydi ve bu yüzden bana sessizce konuştu, ama

sonraki sözleri beni alarma geçirdi. “Annem, Ains ve büyükanne ile büyükbaba aradılar. Seni soruyorlar.”

"Makalelere tepkileri ne oldu?"

"Ne düşünüyorsun? Annenize kızgınlar ve aileniz için üzülüyorlar. Yargılamıyorum. Büyükbaban, babanın onun gibi bir adam olduğunu söyledi."

"Onlara kulüpten bahsettin mi?"

"Evet. Benimle gurur duyuyorlar." Bana anlamlı bir bakış attı. "Aileden başka bir şeyi tercih edecek bir adam yetiştirmediler. Ve sen benim ailemsin, My."

"Sen de benim ailemsin. Gerçekten nasılsın? Bütün sabahı benim yanımda geçirdin, benim işlerimle uğraştın, üstelik sen de çok büyük bir olay yaşadın."

"Maia, ciddiydim. Kararımdan tamamen memnunum. Sadece seni yatıştırmak için yalan söylemem."

"Eğer konuşmak istersen ben buradayım."

"Biliyorum, canım. Söz veriyorum. Ben iyiyim." "Callan ve John'a söyledin mi?"

"Bunu yaptığımda onlar da yanımdaydı. Callan, kaptan olarak bunun takım için felaket bir karar olduğunu patronun bilmesini istedi." Gülümsedi. "Kullandığı kelime buydu."

"Haklı. Sen harika bir kalecisin."

"Evet, Fred Burbank en iyisini bildiğini düşünüyor ve ben enerjimi öyle bir pislik için harcamak istemiyorum."

"Seninle gurur

duyuyorum." "Ben de

seninle gurur

duyuyorum."

"Tanrım, iğrenç derecede tatlıyız."

Baird güldü ve onaylayarak başını salladı.

Sonra biz dışarıya dışına onun evinin o aracın ve tekrar elimi tuttu. "Yorgun düşmüş olmalısın."

Ben kesinlikle kesinlikle duygusal bitkin Yine de dinlenmeye dinlenmekten daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Baird daire kapısını kapattıktan sonra bana döndü ve ben kollarımı boynuna doladım, vücudumu onun vücuduna bastırdım.

vücudumu ona bastırdım. "Benimle seviş," diye fısıldadım.

O da kalçalarımı sıktı. "Şu anda ihtiyacın olanın bu olduğundan emin misin?"

"Evet. Sadece seni hissetmek istiyorum. Sadece seni."

Aylardır Baird'in bana hayır demekte gerçekten zorlandığını fark etmiştim. Bundan asla yararlanmayacaktım, bu yüzden ısrar etmedim. Bekledim.

Onun cevabı, her zaman sevişmenin öncüsü olan şefkatli ve tatlı bir öpücük oldu. Baird, içinde bulunduğu seksi ruh halini belli ederdi. Atletik, enerjik seks istiyorsa, öpücükleri aç ve ihtiyaç duyuyor gibiydi. Zamanını almak istiyorsa, öpücükleri daha yumuşak ve tutkulu olurdu.

Yukarıdaki, özel olmayan yatak odasına çıktık ve birbirimizin kıyafetlerini çıkardık. Beni her yerimden öptü, orgazma ulaşmam için klitorisime özellikle dikkat etti. Sonra vücudumun üstüne çıktı ve ben onu kendime sardım, kollarımı omuzlarına, bacaklarımı beline doladım ve ona sıkıca sarıldım. Yavaş, derin dalgalanmalarla içime girerken, rahatlamanın gözyaşları gözlerimi ıslattı.

Onun fısıldadığı aşk sözlerine tuzlu gözyaşları döküldü ve o benim yanaklarımdaki gözyaşlarını öperken, benim yumuşak zevk çığlıklarım kulaklarını doldurdu.

Gözlerine bakarak, bana olan sevgisini görerek, vücudunun güzelliğini benim vücudumda hissederek, sonunda Baird McMillan'ın beni sevdiğini, beni destekleyeceğini, koruyacağını ve her zaman beni *sececeğini* kabullenerek... bu en güzel andı. İlk kez birlikte doruğa ulaştık, sanki artık bir olduğumuzu fiziksel olarak pekiştirircesine.

Sonra kucaklaştık, olan biten her şeyi ve gelecekte olacakları sessizce konuştuk. Bir ara onun bana karşı sertleştiğini hissettim ve o

sırtımın üst kısmını öperken, başparmağı bacaklarımın arasında şişmiş klitorisimin üzerinde dolaşırken zevkle iç geçirdim.

"Oraya dövme yaptırmayı düşünüyorum," diye mırıldandım ve sonra onun dokunuşuna tepki olarak tısladım.

Baird başını kaldırdı. "Nereye?"

"Sırtımın üst kısmına."

"Burada mı?" Elini bacaklarımın arasından çekip, tam da düşündüğüm yere dokundu.

"Evet." Omzumu üzerinden bakarak onun bu fikri beğendiğini gördüm. Hem de çok. "Heyecanlanma. Çocuk yapmayı bitirdikten sonra yapmayı düşünüyorum."

Sorgulayan bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı.

Utangaç bir gülümsemeyle, "Senin adını ve sonra çocuklarımızın adlarını düşünüyorum. Üç tane, bilgin olsun. Ve isimler bir kalp şekli oluşturacak." dedim.

"Üç çocuk mu?" Baird'in kocaman, ıslıl ıslıl gülümsemesi kalbimi eritti.

"Ne dersin?"

Elini kalçama koyarak girişime doğru yöneldi. Sesi sert çıkarken, "Neden üçte duralım ki?" diye cevap verdi.

Baird içime girerken, cevap olarak attığım kahkaha bir nefesle kesildi. Bu seferki sevişmesi daha sert, biraz daha kaba idi, kulaklarımı beni zirveye taşıyan aşk yeminleriyle dolduruyordu.

Onun etrafında parçalanırken ve içimde boşaldığını hissederken, bana her şeyi verirken sırtımı iten ağırlığıyla, geleceğimin bir kalp dövmesi ve ölçülemez bir aşk içereceğinden hiç şüphem yoktu.

Arkadaşlıktan derin, kalıcı, saygı ve nezaketle dolu bir şeye dönüşen bir aşk. Bunun bu tür bir tutkuyla birlikte gelmesi, beni dünyanın en şanslı kadını gibi hissettirdi.

Hayatım boyunca tamamen *kendim* olabileceğim bir yer arıyordum ve o yerin Baird McMillan'ın kalbi olduğunu daha önce fark edemediğim için kendime kızabilirdim.

Ama artık biliyordum.

Ve bunu asla unutmayacaktım, bunu hafife almayacaktım ya da onun da benim kalbimde onun için bir yer olduğunu bilmediği bir gün geçmeyecekti.

'İN KIRK BİRİNCİ BÖLÜMÜ

MAIA

Becky ile aramızdaki durumun tam olarak kapanmadığını, örneğin neden beni hedef aldığını bilmediğimi ne kadar sevmesem de, neredeyse iki yıldır hissetmediğim kadar hafif bir ruh haliyle ofise girdim. Aslında, Becky ile olan iş ilişkimden ne kadar stresli olduğumu, onunla artık uğraşmak zorunda kalmayana kadar fark etmemiştim. Uzun zamandır hissetmediğim bir şekilde tekrar çalışmayı dört gözle bekliyordum.

Meslektaşlarım, özellikle pazarlama departmanında Becky ile yakın çalışanlar, son birkaç yıldır Becky'nin giderek kötüleşen davranışları hakkında kulağıma fısıldamaya başladılar. Görünüşe göre, asistanlarının çalışmalarının övgüsünü kendine mal ediyor, sadece bana değil, diğerlerine de pasif agresif davranıyor, asistanlarını kendisi için çalışmaya zorluyor, yapmazlarsa işlerini kaybetmekle tehdit ediyor, pazarlama asistanlarından birini büyükannesinin vefatının ertesi günü çalışmaya zorluyor, köpeğinin ölümünden dolayı ağlayan bir stajyere gülüyor ve daha pek çok küçük şey yapıyordu ki, bunların hepsi bir araya gelince işyerinde rahatsız edici bir ortam yaratıyordu.

Becky, kendini övmediği zamanlarda övgü bekliyordu. Bana, kendinden çok emin olduğunu, görünüşüne ve nasıl algılandığını ama aynı zamanda sağlıklı

bana olan takıntısı. Konuşmada benim adım geçerse, rastgele konuşmaya bana nasıl güzel düşündüğümü bunu açıkça düşündüğümü, ondan daha iyi olduğumu düşündüğümü, onun benden daha çok çalıştığını ama kimsenin bunu fark etmediğini. Hatta pazarlama departmanında herkesin bunu konuştuğu noktaya gelmişti. Keşke o zaman bana da bundan bahsetmiş olsalardı. bu gerçekler ve davranışları davranışları bana bana karşı hafif hafif sert şiddetli açıkça yalan ve sonunda beni sabote etmeye kadar varan davranışları hakkında Lily ile konuştum. Lily, özellikle kendisiyle tanışmamış veya danışmanlık yapmamış birine ilişkin amatör teşhis konusunda her zamanki gibi temkinliydi, ancak Becky'nin narsisistik kişilik bozukluğu belirtileri gösterdiğini söyledi. Bunu, istediğim sonuca asla ulaşamayacağım anlamına geldiğini düşündüm.

Sonunda, cevapları aramaya değer mi diye kendime sormak zorunda kaldım.

Değildi.

İşyerindeki atmosfer, hatırladığım gibiydi. Yoğun ve stresli ama eğlenceli ve yaratıcıydı ve ekipte yeniden bir hafiflik ve birliktelik hissi vardı. Bu nedenle, Becky'yi geçmişte bırakmaktan mutluydum.

Düğüne bir hafta kalmıştı ve ben çok gergindim. Baird ile evleneceğim için değil, düğüne şüpheler ve korkularla girmek normaldi ve ben de her zaman öyle bir insan olacağımı düşünmüştüm. Ancak, içtenlikle söyleyebilirim ki, Baird'in karısı olmak ve onun sonsuza kadar benim ruh ikizim olduğunu bilmek için can atıyordum. Gerginliğimin sebebi daha çok kamuoyunun ilgisiydi. Dedikodular ve olumsuzluklar biraz azalmıştı, ama düğünün her şeyi yeniden karıştıracağını biliyordum. Evet, düğünümüzün başkaları tarafından düzenlenmiş olması ve onların bize sunduğu seçeneklerle sınırlı kalmamız beni çok üzdü.

Ama Baird'i bu durumdan kurtardığımı bilerek bununla başa çıkabilirdim. Sevdiğim işi kaybetmemem için bizim için gördüğü vizyondan ödün verdiği için buna değdi.

Ne kadar şanslı olduğumu defalarca kanıtladı. Sadece bize ve yaklaşan düğünümüze adanmış olması gereken iki hafta boyunca, ben aileme çok fazla ilgi gösterirken o benim yanımda durdu. Aileme, Lockie'ye ve Shannon teyzeme karşı fazlasıyla yapışkan davranıyordum. Makalelerin onların hayatlarını büyük ölçüde bozmadığından veya etkilemediğinden ve hepimizin iyi olduğundan emin olmak için onlarla zaman geçirdik. Baird bunu anladı.

Ailesi ve Ainsley'e eşit zaman ve ilgi gösterdik, çünkü fırtına gibi esen bir ilişkinin yasal ve kalıcı bir şeyle sonuçlanacağı onlar için de gerçek olmaya başlamıştı.

Tüm bunların arasında, annemin on yıldan fazla bir süredir iyileşme sürecinde olduğunu ve beni aldattığını keşfetmenin acısı da vardı. Baird, danışmanlığın kendisine yardımcı olduğunu söylediği için belki de benim de biriyle konuşmam gerektiğini önerdi ve ben de bunu düşüneceğimi söyledim. Annemin bana verdiği acıdan kaynaklanan travma, geçmişte ilişkimizi etkilemişti ve bunun devam etmesini istemiyordum.

Baird, ailem, işim, yaklaşan düğün, Maryanne Lewis'ten dikkatimi başka yöne çekmek için çok yardımcı oldular.

Bu nedenle, düğünden bir hafta önce, Eli, Liza ve kendim için Paris Moda Haftası'na katılmak üzere uçak bileti rezervasyonu yaparken, Eli kapımdan başını uzatıp bana seslendiğinde şok oldum.

Boğazlarını temizleyip çok yavaş bir şekilde "Maryanne Lewis olduğunu iddia eden biri

... Maryanne Lewis olduğunu iddia eden biri arıyor."

Onun adı nasıl da savaş ya da kaç tepkisini tetikleyebildiğine şaşırdım. Anında nefesimin hızlandığını, avuçlarımın terlediğini, tüm vücudumun gerginleştiğini ve titrediğini hissettim. Başım dönmeye başladı.

"Aramayı bağlayayım mı? Maia?" Eli odaya girerek kaşlarını çatı. "Maia, aramayı bağlayayım mı?"

Gözlerimi kapattım, kulaklarımda kanın çarpmasıyla zihnim uğılduyordu. "Şey... tamam."

"Emin misin?"

Masamdaki telefona bakarak başımı salladım.

Eli'nin gittiğinin farkındaydım. Beklerken, arayan kişinin aslında annem olmadığı, bunun bir dolandırıcılık olduğu, birinin benimle dalga geçmeye çalıştığı düşüncesini düşündüm. Ama eğer annemse, neden arıyordu? Ne söylemek istiyordu? Onun söyleyeceklerini duymak istiyor muydum?

Kusacak gibiydim.

Telefon masada çaldı ve ben koltuğumdan zıpladım. Titrek bir nefes aldım, nefesimi verdim ve ahizeyi kaldırmak için uzandım. Eğer gerçekten annemse, sakın ve soğukkanlı olmak istiyordum. Neredeyse ilgisiz gibi.

"Alo?"

"Maia?"

Nostalji duygusu hızla yerini kızgınlık, keder, öfke ve kurtulmak istediğim tüm çirkin duygulara bıraktı.

Gerçekten oydu.

"Maryanne?"

"Evet... benim."

Bekledim, kalbimin vücudumdaki kanı ne kadar hızlı ve sert attığından kulaklarım zonkluyordu. "Neden beni arıyorsun?"

"Ben..." Titrek bir nefes verirken hat cızırdadı. "Acaba sen... Yani, telefonda konuşabiliriz, ama acaba benimle buluşur musun diye merak ettim."

"Neden?"

"Sana açıklamak istediğim bazı şeyler var."

Gözlerimi sıktım çünkü sesi, bağımlılığı o kadar kötüleşip cümleleri zar zor kurabildiği zamanki gibi geliyordu. Eroin, konuşmasını çok kötü etkilemişti. Ama şimdi hattın diğer ucunda, ayık ve net bir sesle konuşuyordu.

"O gazete olayı... öyle değildi... o piç kurusu söylediklerimin çoğunu kesip çıkarmış ve... sanki seni suçluyormuşum gibi göstermiş, ama benim niyetim o değildi."

Dişlerimi sıktım. "Neden onunla konuştun ki?"

"Yüz yüze açıklamak istiyorum." Uzun süren sessizliğim üzerine devam etti, "Ben... Seninle bir ilişki kurmak istemiyorum, Maia. Bir şey peşinde değilim. Ama senin yerinde olsam, şu anda belli bir şekilde hissederdim ve ben... Uzun zaman önce, sponsorum bana öncelikle seninle barışmam gerektiğini söyledi, ama ben bunu yapamadım. Senin umursadığını ya da yaptıklarımın seni etkilediğini ya da etkilediğini bile bilmiyorum... ama sana bir özür borçluyum. Şimdi her zamankinden daha fazla."

Telefonun diğer ucundaki sesi, beni tehlikeye atan, beni büyümek ve kendime bakmak zorunda bırakan, önemsiz ve istismarcı davranışlarıyla beni kaçmaya iten kadınla bağdaştırmak benim için zordu.

Bu kinimi içimde tutup, aramızdaki tüm cevapsız sorularla beni içten içe yiyip bitirmesine izin verebilirdim... ya da onunla yüzleşip, mümkün olduğunca bir sonuca varmaya çalışabilirdim.

"Nerede buluşmak istersin?"

Onun sert bir nefes aldığını duydum. Sesi titreyerek cevap verdi: "Ben sana gelebilirim ya da sen bana gelebilirsin. Şu anda West Lothian'da yaşıyorum."

Tanrım, fiziksel olarak hiç olmadığı kadar yakındı, ama hiç bana ulaşmamıştı! Kalbim kırılmış öfke çirkin yüzünü gösterdi ve onu evimde istemediğimi anladım. İhtiyacım olursa gidebilmek istiyordum. "Ben sana gelirim."

Küçük bungalovu, duygularımın enkazı olarak izledim. Çoğunlukla, bu sessiz sokaktaki evde büyümüş olsaydım çocukluğum nasıl olurdu diye merak ettim.

insanlar bahçelerine bakıyor ve sokak lambalarına mahalle bekçisi tabelaları asılıyordu.

"Arabada kalmamı istediğinden emin misin?" diye sordu Baird sürücü koltuğundan.

Maryanne ile konuştuğum günün ertesi günüydü, güneşli bir cumartesi sabahı ve Baird beni, şehir merkezinden elli dakikadan az uzaklıkta, West Lothian'daki Blackburn kasabasının eteklerindeki bakımlı bir siteye götürmüştü.

Maryanne'in Glasgow'un en kötü bölgesinden, en kötü apartmanından bu güzel küçük eve nasıl geldiğini bilmiyordum, ama bir parçam bunu bilmek istiyordu.

Baird'in kaşları çatılmıştı ve annemle yüzleşmemden endişelendiğini biliyordum. Dün gece bu konuyu uzun uzun konuşmuştuk çünkü Baird, öz babasıyla ilişkisini sonlandırmak istemiyordu ve buna ihtiyaç da duymuyordu. Onu terk ettiğİ için ona karşı çok güçlü duygular beslediğİ için, onu asla tanımayacağı fikrine içtenlikle razıydı. Annemle konuşmam gerektiğini anlamakta zorlanıyordu, çünkü annemin buna değmediğini düşünüyordu, ama ben hayatımın bu acı dolu bölümünün kapısının sonsuza kadar kapanmasını istiyordum. Nasıl kapanacağını, nasıl bir şey olacağını bilmiyordum, ama bu tartışmadan, annemin kim olduğu konusunda net bir fikir edinerek ayrılmam gerekiyordu.

"Ben iyiyim," diye söz verdim ona, elini sıkarak. "Senin dışarıda beni beklediğini bilmek, oraya girmemi kolaylaştırıyor."

Cevap olarak elini uzatıp dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Cevap olarak gülümsemem sinirlerden titriyordu, bu yüzden yolcu kapısını açıp korkularıma yenik düşmeden önce arabadan indim.

Onun ön bahçesine doğru yürümek gerçeküstüydü. Bir parçam hala onun burada yaşadığına inanamıyordu.

Ama kapı zilini çaldıktan birkaç saniye sonra kapı açıldı ve... karşımda o vardı.

Sinirli ve vurmaya ihtiyaç duyduğunda beni tokatlayan zayıf, çürümüş bir insan değildi.

Bu, ocukluğumun başlarında tanıdığım Maryanne'in daha yaşlı haliydi.

Artık vücuduna eroin enjekte etmediği için sağlıklı bir kiloya sahipti. Dudakları zoraki bir gülümsemeyle açıldığında, beyaz kaplamaları görünce şaşırdım. Onu son gördüğümde dişleri berbat durumdaydı. Bir şekilde dişlerini düzeltmek için para bulmuştu. Koyu renkli saçları hala oldukça inceydi, ama parlak ve yüzünün etrafında düz bir şekilde şekillendirilmişti. Giydiği tişört ve kot pantolon temiz ve kaliteliydi. Geçmişini ele veren tek şey, yaşından daha yıpranmış görünen cildiydi.

Koyu renkli gözleri üzerimde dolaştı ve şaşırtıcı bir şekilde, gözyaşlarıyla parladı. Bir adım geri attı. "İçeri gel, Maia."

Küçük ama modern evin koridoruna adım attığımda bacaklarım titredi. Ev iyi dekore edilmiş ve güzel bir şekilde döşenmişti. Ve insan atıkları gibi kokmuyordu, ki benim hatırladığım kadarıyla bizim dairemiz sonunda öyle kokuyordu.

Bana onu oturma odasına kadar takip etmem için işaret etti ve kollarını sürekli kavuşturup açmasından onun da gergin olduğunu anlayabiliyordum. "Sana bir şey ikram edebilir miyim? ay, kahve, su?"

Kafamı salladım ve odayı dolaşarak güzel mobilyaları ve büyük televizyonu inceledim. Çerçeveli sanat eserleri vardı... ve onun fotoğrafları... bir erkek ve iki çocukla birlikte. Ne kadar bakarsam, o çocukların fotoğraflarının her yerde olduğunu o kadar çok fark ettim.

Onun burada yalnız yaşamadığını fark edince göğsümde bir acı hissettim.

"Lütfen oturun."

Ona dönüp baktım, bu kişiyi tanıdığım kadınla bağdaştırmaya çalışarak.

Yavaşça kadife köşe kanepenin kenarına oturdum.

Maryanne başını salladı ve yanındaki koltuğa oturdu. "Bir sürü sorunuz olmalı."

Acı bir şekilde burnumu çektim. "Sence?"

Ellerini sinirli bir şekilde ovuşturdu ve bu bana, uyuşturucu almak için can attığı zamanlarda yaptığı şeyi hatırlattı. "Bana izin verirsiniz, gazetede okuduğunuz saçmalıkları değil, kendi hikayemi anlatmak istiyorum."

"Yani, seni terk ettiğimi söylemedin mi?"

Yüzünü buruşturdu. "O pislik gazeteci konuyu bağlamından çıkardı. Terk edilmiş hissettim, My, ama bundan daha fazlasını söyledim. Onun bunu sana karşı bir saldırı olarak kullanacağını bilmiyordum."

"Neden onunla konuştun ki?"

"Çünkü ben naftim ve... Hayatımda senin dışında her şeyle yüzleştim. Sen, en çok utandığım tüm davranışlarımı temsil ediyorsun ve seninle yüzleşmek benim için en zor olan şeydi." O, şimdi bile gözlerime bakamadan başka yere bakıyordu. "Temizlendiğimde sana hiç ulaşmayarak korkakça bir yol seçtim ve ben... o pislik bana yaklaştığında, aptalca bir şekilde bunun sana zorlamadan ulaşmanın bir yolu olduğunu düşündüm."

Duygularım sarsıldı çünkü bu beklediğim bir şey değildi. Hiç de değil. Ve dürüst olmak gerekirse neye inanacağımı bilmiyordum. Çocukken duygularımla çok oynamıştı.

Maryanne sonunda gözlerime baktı. "Kafam allak bullak olduğunda, beynim eroinle kaçmak dışında başka hiçbir şeyi düşünemiyordu. Tek düşünebildiğim eroindi. Ama baban bana geldiğinde ve onu bulduğunu öğrendiğimde, içimde küçük bir parça..." Konuşmakta zorlanıyordu, gözyaşlarının akmasını engellemeye çalışırken çenesi inip kalkıyordu ama başaramıyordu. Maryanne sabırsızca gözyaşlarını sildi. "İçimde hala annen olan bir parça kalmıştı ve o zamanlar ne kadar duygusuz görünse de, benden uzak durman gerektiğini biliyordum."

"Sen öyle söylemedin." Gözlerimi dikip baktım, burnumu tırmalayan gözyaşlarına boyun eğmeyi reddettim.

Kafasını salladı. "Tahmin edebiliyorum. Yaptığım her şeyi hatırlamıyorum, ama bazı şeyleri hatırlıyorum ve bunların kötü olduğunu biliyorum, My. Seni hiçbir çocuğun maruz kalmaması gereken durumlara soktuğumu biliyorum. Bunu biliyorum. Ve inan bana, bu konuda kendimden nefret etmemek için her gün mücadele ediyorum."

Ayakkabılarımı izledim.

Tek bilmek istediğim buydu.

Pişmanlık duyup duymadığı.

Ya da kendi annemin bir kötü adam olup olmadığını.

Pişmanlık duyduğunu bilmek rahatlatıcıydı.

Ama bu, kalbimdeki tüm kırıklığı ve kızgınlığı mucizevi bir şekilde silip süpürmedi.

"Sen babanın yanına taşındıktan yaklaşık altı ay sonraydı ve... evrenin bozuk olan şeyleri düzeltmek için tuhaf bir yöntemi var. Kells ile bir trafik kazası geçirdim. Onu hatırlıyor musun bilmiyorum."

Araba kazası konusunda şaşkınlıkla gözlerim ona kaydı. Kells'i tanıyordum. O, onun uyuşturucu satıcısıydı. Başımı salladım.

"Kells öldü. Birkaç hafta komada kaldım. Hastanede yoksunluk belirtileriyle başa çıkmaktan başka seçeneğim yoktu. Aksi takdirde asla temizlenemezdim, Maia. Orada, benim temizlenmemi ve ayık kalmamı gerçekten önemseyen bir hemşire vardı ve o da elinden gelenin fazlasını yaptı. Adı Karisha'ydı ve tanıdığım en harika kadınlardan biriydi. Beni evine aldı, AA toplantılarına götürdü ve yerel kilisesine katılmamı sağladı. Bana bir hayır kurumunda iş buldu ve ben de o vefat edene kadar dört yıl boyunca onunla yaşadım."

Şaşkınlıkla ona baktım. Nasıl ayık kaldığını merak etmişim, ama kiliseye gidip hayır kurumunda çalışması fikri bana gerçek dışı geliyordu.

"Çok şanslıydım." Maryanne, benim inanmazlığımı hissederek başını salladı. "Tüm bu süreç boyunca, psikoloji okumak için yarı zamanlı olarak okula geri döndüm ve bağımlılık konusunda uzmanlaşmış bir danışman olmak için çalıştım."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

O utanmış gibi omuz silktilti. "Son on yılımı diğer insanların sevdiklerine özür dilemelerine yardım ederek geçirdim, ama kendi kızıma bile ulaşp ne kadar üzgün olduğumu söyleyemedim."

Sanki biri ayaklarımın dibinde gazyağı ateşi yakmış gibi öfke içimi kapladı, ama ona bağırma isteğimi bastırdım. Yanaklarım kızarmış, yumruklarım sıkılmış, derin nefesler alıyordum çünkü bunun kavgaya dönüşmesini istemiyordum. Ama nasıl yapabilirdi? Nasıl bu kadar bencil ve korkak olabilirdi?

"Beni tanımak istediniz mi ki?" diye sordum.

"Tabii ki. Seni... Google'da aradım. Sosyal medya hesaplarını buldum. İyi gittiğini gördüm ve rahatladım. Seni mahvetmediğime sevindim." Yarı gülererek, yarı ağlayarak söyledi.

"Ama sen yaptın." Ona deliymiş gibi baktım. "Sen beni mahvettin, Maryanne. Ben... yıllarca, bir annenin yapması gerektiği gibi beni sevememenin yükünü taşımakla kalmadım, aynı zamanda senin davranışların yüzünden diğer insanların yıllarca süren istismarına ve eziyetine de katlandım. Seni sevdim. Ben senin ebeveynim, tersi değil. Erkek arkadaşlarından birinin bana saldırmaya çalıştığını söylediğimde bana tokat attın."

Ağzını kapattı, gözlerini sımsıkı kapattı, ama ben henüz bitirmemiştim.

"Seni terk ettim çünkü bana, sana ne olabileceğinden korkuyordum. Her gün okuldan eve geldiğimde ya seni ölü bulmaktan ya da o kadar bitkin bulmaktan korkuyordum ki, senin ezik erkek arkadaşlarından biri bana tecavüz etse bile bunu engelleyemezdin."

Maryanne yaralı bir hayvan gibi ses çıkardı ama ben devam ettim.

"Benden terk edildiğini hissettiğini okumak, kendin hakkında inandığın en kötü şeyin doğru olduğu kanıtlanmış gibi hissettirdi. Hem de tüm dünyaya. Çünkü seni terk ettiğim için utanıyordum. Her ne kadar sen de beni terk etmiş gibi hissetsem de. Seni terk mi ettim, yoksa

Beni terk mi ettin? Kalbim aradaki farkı anlayamadı. Tek bildiğim, seni yıllarca sevdiğim ve önemseddiğim, sonra da babamın yanına gittiğim, yani ben de senin kadar kötüyüm.

"Hayır. Sen bir çocuktun. *Ben sana* ebeveynlik yapmalıydım, bu yüzden bunu kafandan çıkarman gerekiyor, Maia. Bu doğru değil. Bu senin üstleneceğin bir suç değil."

Onun sözleriyle biraz sakinleştim, zamanla bunların içime işleyeceğini ve beni özgürleştireceğini umuyordum. "Seni incitmek istemiyorum," dedim. "Ama söylemem gereken başka şeyler var."

Kendini hazırlar gibi dikleşti. "O zaman söyle." "Ben... Yıllarca insanların bana sanki benmişim gibi bakmasına katlandım." sanki ben bir pislikmişim gibi. Senin yüzünden beni insan bile saymadıkları için lanet olası bir çocuğa cinsel tacizde bulunan insanlar. Bunun doğrudan senin hatan olmadığını biliyorum, ama yıllardır içimde taşıdığım bir şey bu. İnsanların benim hakkımda ne düşündüğünü çok fazla umursuyordum çünkü utanıyordum ve kendimi değersiz hissediyordum. Kendi annem bile beni terk edebiliyorsa, beni korumak yerine bana saldırmaya çalışan pis bir insanı savunabiliyorsa, o zaman benim bir sorunum olmalıydı. Dışarıda güzel bir adam var" — pencereden dışarıya, park etmiş arabayı işaret ettim — "kabullenemediğim için onu kaybedebilirdim..." Kendimi tutamadan ağlamaya başladım. "Ben... Ben onun beni sevdiği gibi birinin beni sevebileceğini kabullenemedim. Benim o sevgiye layık olduğumu."

Maryanne ayağa kalkarken yüzündeki gözyaşlarını sildi, bana gelmek istermiş gibi.

"Yapma." Ben de kendi gözyaşlarımı silerek hıçkırarak ağladım. "Yapamam."

Omuzları, hıçkırıklarını bastırmaya çalışmaktan titriyordu.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir sessizlik içinde oturduktan sonra sonunda ben konuştum. "Demek buraya taşındın?"

"Evet. Livingston'da danışmanlık işi buldum. Orada bir AA toplantısında kocam Peter ile tanıştım. O, alkol bağımlılığından kurtulmaya çalışan biri."

Kaşlarımı kaldırdım ama konuşmasına devam etmesine izin verdim.

"Yirmi yıldır içki içmiyor ama toplantılara katılmayı hiç bırakmadı. Neyse, zorlu bir boşanma süreci yaşamıştı ve toplantılar onun için her zamankinden daha önemli hale gelmişti."

"Ona benden bahsettin mi?"

"Evet." O, kesin bir şekilde başını salladı. "Ona her şeyi anlattım. O... Peter'ın iki çocuğu var, Gemma ve Ben. Onlar zamanlarını bizimle ve anneleriyle paylaşıyorlar. Üç yıldır evliyiz ve yaklaşık bir yıl önce buraya taşındık."

Yalan söylemeyeceğim, bu benim kalbimi parçaladı.

Kızına karşı neredeyse *insan gibi* davranamayan bir kadın olarak, hayatını düzene soktuğunu ve kendi çocuğu bile olmayan çocukların üvey annesi olabildiğini bilmek...

"Pennington's reklamında seni gördüğümde, gözlerime inanamadım." Gözleri parlayarak gülümsedi. "O güzel kızın benim kızım olduğuna ve onun bu kadar güzel bir kadın olmasına benim hiçbir katkım olmadığına inanamadım."

"Acıyor mu?" diye sordum.

"Evet, acıtıyor Maia. Her zaman acıtacak."

Sessizce akan gözyaşlarımı silerek başımı salladım. "O makale için hiç para almadım."

Gerildim.

Bana doğru eğildi. "Gazeteyi arayabilirsin, onlar da bunu doğrulayacaktır, ama ben bunu para için yapmadım. Gerçekten, aptalca, safça, sana her zaman söylemek istediğim her şeyi söyleyebileceğimi ve senin de bunu ikimiz için de güvenli bir şekilde dinleyebileceğini düşündüm." Acı bir şekilde içini çekti.

"Lanet olsun"

Peter beni uyarmıştı. O adama güvenmememi söylemişti. Onu dinlemeliydim."

"Ama *seni* terk ettiğimi söyledin."

"Hayır, aslında bana senin tarafından terk edilmiş hissedip hissetmediğimi sordu ve ben bir bakıma öyle hissettiğimi, ama önce benim seni terk ettiğimi söyledim. Her şeyi çarpıttı, Maia."

"Seni terk ettiğimi düşünüyor musun?"

"Evet, ama yıllar boyunca olanları düşündüm ve küçük bir çocuğun evin temiz olduğundan, yemek yediğimden emin olduğunu, beni yatağıma yatırdığını hatırlıyorum." Çenesi titriyordu. "Kabul etmek ne kadar zor olsa da, seni babana göndermeden çok önce terk ettiğimi biliyorum. Beni temizlemek senin görevin değildi, Maia. Senin için temizlenmek, ellerimi kaldırıp yeterince güçlü olmadığımı söylemek benim sorumluluğumdur. Zorlanmasaydım, burada oturuyor olmazdım. Ölmüş olurdum." Maryanne derin bir nefes aldı. "Ah, Maia, o makalede tek istediğim, burada olduğumu, iyi olduğumu ve sana yaşattığım her şey için çok, çok üzgün olduğumu söylemekti, evlat."

Yavaşça ayağa kalktım, titreyen ellerimle eteğimi düzelttim. "Anlıyorum Maryanne. Anlıyorum. İyi gittiğini görüyorum ve ayık olduğun için mutluyum. Seni terk ettiğim için üzgünüm. Bana bunu borçlu olmadığımı düşündüğünü biliyorum, ama seni terk etmenin hayatımda verdiğim en zor kararlardan biri olduğunu bilmeni istiyorum... Ama ilişkimizden, ya da ilişkisizliğimizden, kamuoyunda bahsetmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmen, senin muhakeme yeteneğin ve güvenilirliğin hakkında bende birçok soru işareti bırakıyor."

Ayağa kalkıp bana döndü, birkaç kez yutkundu, başını salladı ve ellerini ovuşturdu. "Anlıyorum."

"Peki, neden? Neden doğrudan bana ulaşmadın?"

"Sana söyledim..."

"Hayır. Çok korktuğunu söylediğini biliyorum... ama bunu sorguluyorum çünkü tüm ülkeye

Nasıl olur da bunu kabul edip benimle yüzleşemezsin?"

"Çünkü bir grup yabancıya hatalarını anlatmak, o hataların bedelini ödeyen kişinin karşısına çıkmaktan daha kolaydır." Maryanne bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Bundan bir şey beklemiyorum, Maia. Güvenini ya da affını beklemiyorum. Bugün istediğim bu değildi. Sadece o makaleyle seni bir daha incitmek istemediğimi söyleme fırsatı istedim. Ve sana yüz yüze, senin tahmin edebileceğinden çok daha fazla üzgün olduğumu söylemek istedim, evlat. Sana karşı hiçbir şey hissetmeme izin verilmediğini biliyorum, ama senin bugün olduğun kadınla gurur duyuyorum. Sana yaralar bıraktığımı biliyorum... Bunu biliyorum ve bunu biliyorum çünkü benim de boktan ebeveynlerim vardı, My, ve onlar benim uyuşturucuya başlamamın nedenlerinden biriydi. Bu yüzden, boktan bir yetiştirilmenin insana neler yapabileceğini biliyorum... ve kızımın benim hiç olmadığım kadar güçlü olmasından çok gurur duyuyorum. Nesiller boyu süren travmayı kırdın. Bu çok büyük bir şey, Maia. Bu, karakterinin gücünü çok iyi gösteriyor. Bir daha birbirimizi görmesek bile, bunu bilmeni istedim. Sen" — gözyaşları döküldü — "sen benim en iyi parçamsın ve büyürken sana bunu gösteremediğim için üzgünüm."

Onun sözleri hem kılıç hem de bandaj gibiydi. Duygularımı bastırarak, ona ani bir baş sallama ile cevap verdim ve oradan hızla çıktım.

Arabada Baird'i görünce, aceleyle araca doğru koştum. İçeri girdim, kapıyı çarptım ve ona dönüp baktım.

İçimde tuttuğum her şey bir anda dışa vurdu. Baird küfretti ve beni göğsüne bastırdı, ben de kollarında kontrolsüz bir şekilde titreyip hıçkırarak ağladım.

"Onu öldürmem gerek mi?" diye sordu sert bir sesle, kendi sesi de duygularla doluydu.

"Hayır," diye fısıldadım ve koltuğa geri oturdum. Burnum akıyordu ve maskaramın yüzüme bulaştığını biliyordum. Baird torpido gözüne uzanıp bana mendil çıkardı.

Ben burnumu silerken ve yanaklarımı ve gözlerimi silerken sabırla bekledi.

Sonunda ona döndüm. "Eve gidelim."

Beni inceledi ve gördüğü şey onu başını sallayıp motoru çalıştırmaya itti.

Otoyolda yaklaşık on dakika yol aldıktan sonra nihayet tekrar konuşmaya başladım. "Ona karşı olan tüm duygularımı bir araya getirebilecek miyim bilmiyorum... ama bugün onunla tanıştığıma memnunum."

"Öyle mi?" Baird bana tereddütle baktı. "Çünkü bu büyük bir çöküş oldu, bebeğim."

"Öyleydi... iyi bir çöküştü. Arındırıcı." Elimi uzatıp dizini okşadım. "Onu hayatıma geri isteyip istemeyeceğimi bilmiyorum... ama onun bu kadar kötü biri olmadığını bilmek istedim. Onun bundan daha karmaşık biri olduğunu. Onun... onun bir kısmının üzgün olduğunu ve beni sevdiğini."

"Bunu ondan anladın mı?"

"Evet. O... Onun yargısına asla güvenebileceğimi sanmıyorum. Ama... Onu görmek içimdeki bir şeyi iyileştirdi, sanırım. Hazırım... Artık unutmaya hazırım."

"Vay canına," diye mırıldandı. "Bebeğim, bu çok büyük bir şey."

Koltuğa yaslanıp rahatladığımda içime bir huzur çöktü. "Evet, gerçekten öyle." Yavaşça gülümsedim, hala biraz titriyordum... ama umutluydum. "Hayatımı değiştirdin."

Baird bana, sonra da önündeki yola gülümsedi. "Evet?" "McMillan?"

Başını salladı, sırtı yumuşayarak bir gülümsemeye dönüştü. "Bilmiyordum. Sen beni sevdiğini söyleyene kadar. Senin gibi özel biri beni sevebiliyorsa... o zaman sanırım ben de fena değilim."

Gülerek dizini sıktım. "Sen kesinlikle biraz daha fazlasısın." Ses tonum ciddileşti. "Hayatım boyunca kendime baktım çünkü her şey böyle başladı. Ya kendime bakardım ya da kimse bakmazdı. Grace ve

babam bana baktılar, ama evden ayrıldığımda tekrar bağımsızlık moduna geçtim. Geriye dönüp baktığımda, erkeklerin bana bakmasına hiç izin vermedim. Will denemek bile istemedi, gerçekten. Ama sen bana hem küçük hem de büyük şeylerde bakıyorsun ve bu, omuzlarımdan farkında olmadan taşıdığım bir yükün kalkması gibi. Bu yüzden teşekkür ederim. Bana baktığın için teşekkür ederim. Çünkü kendime bakabilsem de, her zaman bakmak zorunda olmadığımı bilmek çok güzel. Sen her şeysin. Sen benim her şeyimsin."

Baird titrek bir nefes verdi. "Sana her zaman bakacağım, Maia. Birbirimize bakacağız."

"Seni seviyorum."

Gülümsedi, göğsü şişerek beni güldürdü. "Ben de seni seviyorum, Maia MacLeod, yakında McMillan olacak olan. Seni çok seviyorum."

EPİLOG

BAIRD

Bir yıl sonra

Maia'nın koridordan bana doğru yürüdüğünü ikinci kez izliyordum. Geçen sefer her yerde kameralar vardı, Blantyre balo salonu abartılı bir ihtişamla dekore edilmişti ve Pennington's'tan tanımadığımız insanlar da vardı. O gün onu karım yapmak çok özeldi, ama bizim planladığımız gibi olmamıştı.

Gerçek şu ki, Maia'nın hayallerindeki düğünü yapmasını istiyordum ve ne yazık ki, bizim düğünümüzü çevreleyen sözde skandal, ikimizin de tam olarak atlatamadığı bir gölge düşürmüştü.

Geçtiğimiz bir yıl boyunca bunu unutmaya çalıştık. Karı koca olarak yaşamak, önemsiz şeyleri unutmayı kolaylaştırdı.

Ama bu, Maia'nın hayalindeki düğünü yapmasını istemediğim anlamına gelmiyordu, bu yüzden evliliğimizin altıncı ayında ona sürpriz bir evlilik teklifi daha yaptım ve benimle evlilik yeminini yenilemesini istedim. Normal şartlar altında bu elbette delilik olurdu. Ancak arkadaşlarımız ve ailemiz bizi anladı.

Son on iki ay çok çalkantılı geçti.

Callan, sözleşmemin neden erken sona ereceğini açıklığa kavuşturduktan sonra, Fred Burbank futbol dünyasının birçok kesiminden, halk da dahil olmak üzere, baskı gördü. Büyük bir kargaşa çıktı ve Burbank, Caley United'da kalmam için bana iki yıllık bir sözleşme teklif etti. Maia için ayrılırken içim huzurlu olsa da, bir parçam hala oyunun devam etmek için yeterince önemli olup olmadığını görmek istiyordu. Bir yıllık sözleşme yapmaya karar verdim çünkü içten içe bunun son yılım olacağını biliyordum.

Geçen yıl benim için en iyi yıl oldu çünkü onlarca yıldır ilk kez Glasgow dışından bir takım şampiyonluğu kazandı. Caley United, yirmi beş yıl sonra ilk kez Profesyonel Lig şampiyonluğunu kazandı.

Emekli olmak için iyi bir yoldu.

Maia, kampanyanın çılgınlığına rağmen Pennington's'ta iyi işler yapmaya devam etti. Bazen uzun saatler çalışıyordu, bu da onu özlediğim için zordu, ama işinden ne kadar keyif aldığını görmek buna değiyordu. Moda haftaları için ülkeyi terk etmek zorunda kaldığında, kulüpten ayrılıp ona katılmak için zaman bulamadığım için zordu, ama artık emekli olduğum için, onunla seyahat edebilmek için programımı ayarlayabileceğimi umuyordum.

İkimiz de dünyayı biraz daha görmek istiyorduk. Takımla seyahat etmişim ama oynadığımız şehirleri nadiren görebiliyordum.

Ben dairemi, Maia da dairesini bırakmıştı. Hart Street Lane'deki dairesine veda etmek daha zordu çünkü orada aramızda pek çok önemli an yaşanmıştı. Orada benim onu sevdiğimi fark etmişti.

Ama kendi evimize ihtiyacımız vardı. Callan ve benim yıllar önce satın aldığımız en sevdiğim kiralık evin kira sözleşmelerinden biri sona erdiğinde, Callan'ın payını satın aldık ve daireyi kendimize aldık. Dean Village'ın hemen üzerinde bulunan iki yatak odalı büyük bir daireydi, bizim için çok güzel bir başlangıç eviydi. Aile kurmaya hazır olduğumuza karar verdikten sonra, ikimiz de şehir merkezinden taşınmak anlamına gelen bir ev istediğimize karar verdik.

ev almayı kabul ettik, bu da muhtemelen şehir merkezinden taşınmak anlamına geliyordu. İkimiz de buna tam olarak hazır değildik, ancak Maia yaşı nedeniyle çocuk sahibi olmak için fazla beklemek istemiyordu.

Maia ne yapmak isterse, ben gerçekten mutluydum. Dürüst olmak gerekirse, onun benim olduğuna hala inanamıyordum.

Ben çok şanslı bir adamdım ve bunu asla Hayallerimin kadını da beni sevdiğini kabul edersek.

Bu yüzden, bu onun bana gelinlik içinde ikinci kez doğru yürüdüğü halde, yine boğazım düğümlendi.

Maia'nın son gelinliği, dantelli bir eldiven gibi vücuduna oturan ve dramatik bir kuyruğu olan seksi bir modeldi. Masalsı bir prenses gibi görünüyordu. Gelinlik, abartılı mekan ve dekorasyona çok yakışıyordu.

Bu sefer, konuk koltukları arasındaki koridoru belirleyen iki sıra fırtına mumluklarının arasındaki çimlerde çıplak ayakla yürürken, gelinliği bu daha küçük, özel törene çok yakışıyordu. Queen Street Gardens'ta özel bir törenle evlenmek için izin almıştık. Bahçeler, Joss ve Braden'ın şehir evinin karşısındaydı ve onlar da cömertçe resepsiyonu evlerinde düzenlemeyi teklif etmişlerdi.

Arkadaşlarımız ve ailemiz bahçede oturuyordu, düğünümüz bizi çevreleyen ağaçlar sayesinde halkın gözünden büyük ölçüde gizlenmişti.

Kilt giymiştim, ama geçen seferki gibi tam takım —kilt ceket, yelek, gömlek ve fly plaid gibi giymedim. Bu sefer kiltimle lacivert bir gömlek giydim. Saçlarım uzamıştı ve bir düğüm halinde bağlanmıştı.

Callan yanımda duruyordu; Beth ve Lily, yazlık nedime elbiseleriyle, koridordan önce yürüyerek geçtikten sonra karşımızda duruyorlardı. Maia'nın babası ona eşlik ediyordu, kolunu onun koluna takarak onu öne çıkardı ve elini bana uzattı.

Teşekkürlerimi fısıldadım ve sonra onun muhteşem gözlerinin derinliklerine baktım ve ona çok güzel olduğunu söyledim. Çünkü öyleydi. Her zaman öyleydi.

Son elbisesinin ne kadar çarpıcı olduğu kadar, bu elbise daha çok bana göreydi. Korse ve kollarda ve eteğin üzerine serpiştirilmiş dantellerle daha yumuşaktı, ama eteği daha dolgundu ve kuyruğu yoktu. Daha az dramatikti.

Yine de bir prenses gibi görünüyordu.

Benim prensesim. Benim karım.

Maia bana gülümsedi, gözleri güven ve sevgiyle doluydu ve bir yıl geçmesine rağmen, kalbim yine küt küt atmaya başladı. Düşünmeden, ellerimle yüzünü kavradım ve ona biraz fazla tutkulu bir öpücük verdim.

Gülerek geri çekildi ve arkadaşlarımızın ve ailemizin kıkırdamalarını duydum. "Bunun için henüz çok erken," diye alay etti Maia ve beni nazikçe geri itti.

Ama onu tamamen bırakmadım. Ellerini ellerimde tutarken, bizi evlendirmek için tuttuğumuz hümanist tören yöneticisi Anthea'ya döndük.

"Maia ve Baird McMillan, arkadaşlarınız ve aileniz, evlilik yemininizi yenilemenize şahit olmak için önünüzde toplandı..."

"Evet," diye sözünü kestim.

Etrafımızda kahkahalar patladı ve Maia ellerimi sıktı. Anthea kıkırdayarak bana alaycı bir uyarı bakışı attı ama ben pişmanlık duymadan sıırıttım.

"Birisi sabırsızlanıyor," dedi.

My'e kaşlarımı kaldırdım. "Her zaman."

O, benim saçmalıklarına alışkın olduğu için, gülümseyerek gözlerini devirdi. "Tekrar deneyelim."

Bu sefer, nikah memurunun konuşmasını bitirmesini bekledim ve sonra yeminlerimizi söyleme sırası bize geldi. İlk düğünümüzde, herkesin önünde olduğu için geleneksel yeminleri tercih etmiştik.

"Maia ve Baird kendi yeminlerini yazmayı seçtiler." Anthea Maia'ya baktı. "Maia."

Karım ellerimi daha sıkı tuttu, geniş, gergin bakışlarıyla benimkini aradı ve ihtiyacı olan rahatlığı ve güveni buldu. "Baird Gareth McMillan, sen benim her şeyimsin. Sen benim tanıdığım en güvenli yersin." Gözleri yaşlarla parladı, tabii ki ben de boğazım düğümlendi. "Beni olduğum gibi seviyorsun ve bana, sana başıma gelen en güzel şey olduğumu hissettiriyorsun, ki bu çok şey ifade ediyor, çünkü az önce şampiyonluğu kazandın." John ve birkaç kişi daha tribünden bağırırken ben sııttım. Maia'nın gülümsemesi o kadar büyüktü ki, gözlerimi kamaştırıyordu. "Hayatımın geri kalanını, senin bana hissettirdiklerini sana hissettirerek geçireceğime yemin ederim. Seni destekleyeceğim, seninle güleceğim, seninle ağlayacağım ve asla en iyi arkadaşın olmaktan vazgeçmeyeceğim. Seni dün sevdiğimden daha çok seviyorum ve yarın daha çok seveceğimi biliyorum. Sana olan aşkımin hiç bitmeyeceğine yemin ederim, Bear."

Onun ellerini sıktım, gözyaşlarımı geri çekerek boğazımı temizledim. "Buna nasıl devam edebilirim ki?"

Herkesin kahkahaları Maia'nın gergin tutuşunu gevşetirken, o bana doğru eğildi.

Gözlerim onun yüzünü taradı. "Bazen gözlerine bakıp beni ne kadar sevdiğini görmek gerçeküstü geliyor, çünkü bunu çok uzun zamandır istiyordum. Sevdiğin kişinin başka biriyle birlikte olacağını düşündüğünde, bununla barışmaya çalışırsın, ama bu başka hiçbir şeyin yakamayacağı kadar acı verir."

"Bear," diye fısıldadı, sanki adımı söylemek istememiş gibi.

"Ama bir yandan da, bir süreliğine senin asla benim olmayacağını düşündüğüm için mutluyum, çünkü şimdi sen benimsin ve seni kaybedersem neyle karşı karşıya kalacağımı biliyorum. Bu yüzden, hayatımın amacı, seni o kadar mutlu etmek ki, benim yanımdan hiç ayrılmak istemeyeceksin. Her sabah uyanıp yüzünü gördüğümde, böyle bir huzur ve mutluluğun var olduğuna inanamıyorum. Hayatın zor olduğu sabahlar bile, sana aynı huzur ve mutluluğu yaşatmanın bir yolunu bulacağıma yemin ediyorum. Sana tüm kötülüklerin geçip gideceğini hatırlatan kişi olacağım.

Birlikte bulduğumuz şeye sahip olduğumuzda, bunu aşmaya değer. Sen, ruhunun derinliklerinde o kadar güzelsin ki, Maia, bu güzellik parlamadan duramaz. Her gün bana parladığı için kendimi şanslı hissediyorum. Senin içindeki bu güzelliği korumaya yemin ediyorum. Kalbini ve iyiliğini zihnim, bedenim ve ruhumla korumaya yemin ediyorum. Seni tüm varlığımla seviyorum. Sonsuza kadar ve her zaman."

Konukların hıçkırık sesleri duyuluyordu ve en azından birinin annem olduğundan emindim. Maia ve ben birbirimizin gözlerine dalmış, gülümsüyorduk. Birbirimize dalmıştık.

"Çok güzeldi," dedi Anthea sessizce, sonra sesi yükseldi. "Maia MacLeod McMillan, yasal olarak evlendiğin kocan Baird Gareth McMillan'a verdiğin yemini yerine getireceğine söz veriyor musun?"

Maia'nın gülümsemesi bir Noel ağacını aydınlatacak kadar parlaktı. "Evet." "Baird Gareth McMillan, yasal eşin Maia MacLeod McMillan'a olan yeminini yeminini yerine getireceğine söz veriyor musun?"

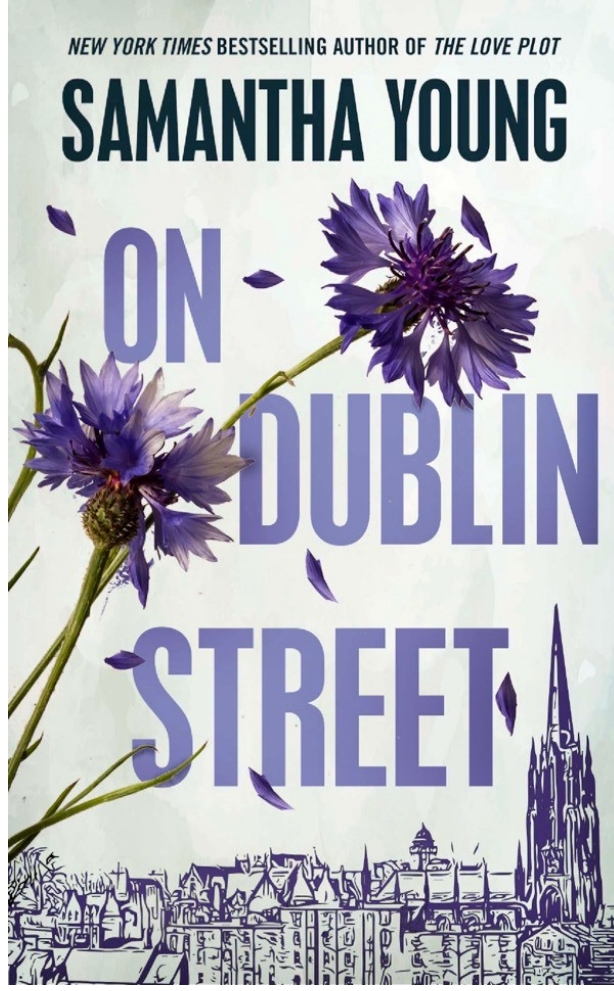
"Evet." Son kelimeyi zar zor çıkardığımda Maia'yı kollarıma aldım ve onu on yıldır görmemişim gibi öptüm. Karım bana sarılıp öpücüğe kapılırken, ailemiz ve arkadaşlarımız etrafımızda alkışlayıp bağırıyorlardı. Yüzü kızarana ve nefesi kesilene kadar onu bırakmadım.

Sonra dudaklarına son bir yemin fısıldadım: "Seni asla bırakmayacağım. Bu hayattaki zamanımız bittikten sonra bile, bir sonraki hayatta seni bulacağım."

Maia gülümsedi ve gözyaşları döküldü. "Her zaman en mükemmel şeyleri söylüyorsun, kocacığım."

Alnımı onun alnına dayadım. "Sadece sana, karıcığım."

Her şeyin başladığı yeri keşfedin...

Amazon ve uluslararası, *New York Times*, *USA Today* ve *Goodreads*'in *Tüm Zamanların En İyi 100 Romantik Kitabı* listesinde 1 numara olan ve tüm dünyadaki okuyucuları büyüleyen çok satan kitap...

[On Dublin Street kitabının bir kopyasını alın](#)

TEŞEKKÜRLER

On Loverose Lane'i okuduktan sonra bana mesaj atan ve Baird'e ne kadar aşık olduklarını söyleyen herkese teşekkür ederim. Bu serinin ilk kitabını yazarken, Baird McMillan'ın ana karakter enerjisi yaydığını biliyordum, ama sizin tepkileriniz içgüdülerimin doğruluğunu teyit etti. O kendi hikayesini hak ediyordu! Ona ulaşip onu sevdiğiniz için teşekkür ederim, çünkü o gerçekten yazması en eğlenceli karakterdi. Ayrıca, ilk kitapta pek çok okuyucunun aşık olduğu bu adama layık olmak istediğim için onun hikayesini yazarken büyük baskı hissettim. Umarım onu şimdi daha da çok seviyorsunuzdur, çünkü Baird gerçekten yazmayı en sevdiğim karakterlerden biri oldu.

Ancak yazma yolculuğu, çevremdekilerin desteği sayesinde her zaman daha kolay hale geliyor.

Arkadaşlarıma ve aileme, bu yazma işinin benim için ne kadar önemli olduğunu her zaman anladıkları ve ne olursa olsun her zaman arkamda oldukları için teşekkür ederim. Sizi çok seviyorum.

İhtiyacım olduğunda beni her zaman güven ve cesaretle dolduran muhteşem editörüm Jennifer Sommersby Young'a. Sen benim editörüm olmaya devam edeceksin, Jenn. Benden kurtulamazsın!

Hart Street Lane'i düzelttiği, tüm hataları yakaladığı ve Baird ile Maia'nın hikayesi hakkında yaptığı en güzel yorumlar için Julie Deaton'a teşekkür ederim. Onlara olan sevgin beni kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar güçlendirdi. Bu kitabın birlikte yaptığımız son kitap olması beni çok üzdü, ama sana en harika bir sonraki bölüm diliyorum!

Ve yükümü hafifletip hayatımı çok daha kolay hale getiren olağanüstü asistanlarım Ashleen ve Jess'e teşekkür ederim. İkinize de çok minnettarım.

Bir yazarın hayatı kitapla bitmez. İşimiz yazılan kelimelerin ötesine geçerek pazarlama, reklamcılık, grafik tasarım, sosyal medya yönetimi ve daha fazlasını kapsar. Bilgili kişilerin yardımı çok önemlidir ve benim de kendi "sosyal medya kraliçelerim" var! Nina Grinstead, Josette, Christine, Kim, Kelley, Sarah, Meagan ve Valentine PR ekibinin tümüne cesaretlendirmeleri, destekleri, içgörüler ve tavsiyeleri için çok teşekkür ederim.

JR'a, hikayelerimi yeni okuyuculara ulaştırmak için tüm teknik reklam sihrini kullandığı için çok teşekkür ederim. Sen bir sihirbazsın!

Kitaplarımın tanıtımına yardımcı olan tüm influencer'lara ve kitap severlere teşekkür ederim. Hepinize çok minnettarım. Bu arada, yeni içerik ekibimdeki harika okuyuculara da çok teşekkür ederim. Kafamın içindeki dünyalardan yarattığınız içerikleri görmek benim için çok özel. Zamanınızı, emeğinizi ve kitaplarımın ve birçok meslektaşımın kitaplarının duyurulmasına yardımcı olmak için özveriyle enerjinizi harcadığınız için minnettarım. Bu benim için çok büyük bir anlam ifade ediyor.

ODS dünyasında bir başka muhteşem kapak tasarımı yaratan Hang Le'ye çok teşekkür ederim. Yeteneğinin sınırı yok dostum.

Her zamanki gibi, dünyanın dört bir yanındaki okuyucuların sözlerimi bulmasını mümkün kılan menajerim Lauren Abramo'ya teşekkür ederim. Teşekkürler, teşekkürler, milyonlarca kez teşekkürler.

Son olarak, sizlere, okuyucularıma. Okuduğunuz için teşekkür ederim. Sizler olmadan bunu başaramazdım.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM